

10
886

886

പ്രഥമം

മണിപ്രവാളകാവ്യം

24
1472

‘പാലുതന്ത്രംവരിച്ചീടംജനങ്ങൾക്ക്
നെല്ലോക്കേതുററംവിവേകമുണ്ടായും’

എന്നാണ് ‘പാലുതന്ത്രം’ ത്തിന്റെ ഫലത്രുതി. അതു വാസ്തവമാണ്. പാലുതന്ത്രത്തിൽ അനവധി വിലയേറിയ തന്ത്രങ്ങൾ അടങ്കിട്ടാണ്. അവയെ ശ്രദ്ധാർത്ഥം വരിച്ച് അൻപിക്കുന്നതായാൽ കൈവൻ വിഷ്ണവിയായിത്തീരുവാൻ വഴിയില്ല. ചുങ്കിപ്പുറകയാണെങ്കിൽ നിഷ്ക്രിക്കേതിയോടുള്ള ഭജിച്ചും രഹംക്ക് വേണ്ടുന്ന ഏറ്റവികവാരത്തിനുള്ളായ സുവാസാള കൊട്ടക്കേതുകൾ ചെച്ചതന്നും പാലുതന്ത്രമുന്തിരിയ്ക്കണ്ട്.

‘സാമ്പദ്യംഭാനംഭേദംഭണ്ണമമനിവനാലിൽ
സാമഞ്ചനതേസമാരംഭിച്ചീടാവുസബേ!
സാമഞ്ചതപ്രയോഗിച്ചാലോകവേസാധിച്ചിട്ട്’

ഈ വരികളിലട്ടിട്ടുള്ള സാമാംശത്തെ ഗ്രഹിച്ച മനസ്സാഡി വിശദപിച്ച് അതിന്നന്നരണമായി നടക്കുന്ന കൈവൻ സർപ്പഭാവിയാകാതിരിപ്പാൻ നിപുത്തിയുണ്ടോ? ഈപ്രകാരമുള്ള തത്പര്യം പാലുതന്ത്രത്തിൽ എത്രയാണുള്ളതെന്നുള്ളതിനും സംബന്ധിയില്ല. പാലുതന്ത്രത്തിന്റെ ഈ മാധ്യാത്മം കാരണമാണ്, അതും അതികാലം മുതൽക്കേ പാഠംശാലകളിൽ കൈ പാംചുസുകമായി സ്വീകരിയ്ക്കപ്പെട്ടിരിയ്ക്കുന്നതു്. എന്നാൽ വിഷ്ണവേഷണംവോലെ വീണ്ടും വീണ്ടും കിളിപ്പുംഞ്ചരിതിയിലുള്ള പാലുതന്ത്രം തന്നെ പാഠപ്പിക്കുന്നതിൽ മുജന്നാമുന്നംക്കം പാഠിക്കുന്നതിൽ വിള്ളാത്മികരാക്കം സ്വാഭാവികരായി വിഹസിത ഉണ്ടായെന്നുംവുന്നതാണ്. എന്നാഭാഗവുമല്ല, എഴുപ്പുത്തിൽ പാഠപ്പാശം രാമ്യയിൽ വൈപ്പുണ്ണം സന്ദർഭംചിത്രമായി പ്രയോഗിപ്പാറാം കിളിപ്പുംഞ്ചരിതാനകാർ അധികം നല്ലതു ദ്രോക്കമാണെന്നുള്ളതിനും സംശയമില്ല. മെരുപറത്തു രണ്ടുകാരന്നുണ്ടായി ഈ

വശ്വത്തും ഒന്നിപ്പുവാളുകാലും ഒരു യട്ടാത്മഭായ ആവശ്യ കേന്ദ്ര നിലുത്തിക്കുന്ന ഒരു കൂത്തിയാണണ്ണൻ തോൻ നിസ്സംശയം അഭിപ്രായപ്പെട്ടുന്നു.

ഈതിനും കത്താക്കന്നർ വള്ളുതേതാൽ കെ. നാമാധൻ മേനോനവർക്കും അദ്ദേഹത്തിനും അവാഴനായ ശോപാലമേ നോനവർക്കും ശിശുനാരായ കരിപ്പുത്ത് കേശവൻനായരവ് കുകർ കരിപ്പുത്ത് കിട്ടുന്നിനായരവർക്കർ ഇവരും ആകുന്നു. ഓ ഷാകവിക്കുടട ഭേദവരത്തിൽ നാരാധൻമേനോനവർക്കുള്ള ഒരു സ്ഥാനത്തിന് അർത്തനാക്കിത്തിന്തിട്ടുള്ളതും കൊച്ചി വലി അതനുരാൻതിങ്കമനസ്സുകാണ്, കോഴിക്കോട് എടത്രാസ്സാട് തന്നുരാൻ തികമനസ്സുകാണ്, വലിയകോയിതനുരാൻ തികമനസ്സുകാണ് എന്നിങ്ങിനെയുള്ള വിപച്ചിരോജ്ഞികളാൽ സമ്മതിക്കാപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും, ആരുവിലും, ആരോഗ്യചിന്താമണി എന്നീ പാർശ്വിഷ്ടത്തിക്കർ പഴിയായി കേരളത്തിൽ പ്രചരിച്ച ലഘുപ്രതിഷ്ഠായിട്ടുള്ളതും ആയ അദ്ദേഹത്തിനും കവിതാ ചാതുങ്ങുത്തെപ്പറ്റി തോനൊന്നം വരയേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ശിശുനാരായ സ്പതേ തങ്ങൾക്കുള്ള വാസനയും പറിപ്പുംകാണ്ടും മുകനാമനുറ ശിക്ഷാസാഹത്ര്യംകുണ്ടും ആ തോതിൽതന്നെ കവിത ഏഴതിള്ളിലിച്ച് ഇപ്പോൾ സാമാന്യം നല്ല കവിക്കൂഡായി തുടിന്തിട്ടുണ്ട്.

‘ശരിപ്പമനക്കുന്ന, നൗകൻ, തുറന്തിനാണോ? വേഗം
വകികവമിക, നിന്നെങ്കാണ്ടകാലംമരന്ന
പാലിച്ചടയാരനിയുംപുവജന്നതാനുമരതം—
സാരികിൽമഹവഹാത്തുമനത! കാണാത്തുനമെന്തു?’

ഈതിലധികമായ രസതേതാടം ഫലിതനേഹാടം ഈ വത്തു താനം ദ്രോക്കരുപമായി വരവാൻ അധികംവേക്കം സാധിയ്ക്കും ഒന്നു തോനുന്നില്ല. ഇങ്ങിനെ ഈ മണിപ്പുവാളുക്കിട്ടിക്കില്ലെങ്കിലും തികവോറും എപ്പോട്ടോക്കുള്ളം നിരാക്ഷിപ്പായിരിക്കുന്നുണ്ട്. പ്രമുഖതന്നുത്തിൽ— ‘ഒമ്മൻറുകർക്കുടയച്ചില്ലവടപ്പു ദയാഗമംന്തളിപ്പുനമെന്നില്ലറിയാഭശേഷം’ എന്ന ഭാഗത്തെ

കെനക്കെനക്കാണ്ട് വരയിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഏന്നാൽ കിളിപ്പുട്ടിലോ “കൈകാണംമേടിപ്പാറംകണ്ണവരോടുചേന്ന് വക്കാണംതുടിപ്പവ്യ മൊക്കെവമരിപ്പാനും” ഇത്രാദിയായി അഭ്യാരഭ്യാം എടുത്ത വരത്തിട്ടാണ്. അതെല്ലാം മനിപ്രധാനത്താൽ വിട്ടകളുണ്ടെങ്കിൽ നന്നായിപ്പുന്നാണ് എന്നും അഭിപ്രായം. ഇത്തീരെ ചില അഭിപ്രായങ്ങൾക്കും അല്ലോ ചില പ്രശ്നപ്രയോഗങ്ങളും ദണ്ഡകിലും, അവ ‘എകോമിഡോഫോളിംഗസന്റിപാതേ നിബജ്ഞതീ സോഃകിരണോഷ്ഠിവാകഃ’ എന്ന വരത്തിട്ടുള്ളതുപോലെ ഈ കൂതിയുടെ അനവധി മുന്നവിശേഷങ്ങളിൽ ലഭിച്ചവോകന്ന താണ്.

സരസദ്വോക്സന്തും്ഗംഖയ ഈ നുതനകാവ്യം ഇലയാ ഇഭാഷ്യം കയ അന്നപരസപത്തായി വരിഞ്ഞമിക്കഒരും, കാലതാമസംതുടാതെ ഈ വിദ്യാഭ്യാസ ശേഖല്പുക്കൾക്കാരുടെ ശ്രദ്ധയെ ആക്ഷിച്ച ഉടൻഭേദങ്ങൾ വരിക്കൂടാം. അതിനാ താഴെയുള്ള രണ്ടാ മുന്നോ സ്ഥാപ്പനകളിലും ചാംപുസ്തകമായി സപീകരിയ്ക്കപ്പെട്ടുമെന്നാം തോൻ പുന്നംഖായി വിശ്രസിയ്ക്കുന്നു. ഇങ്പതിനമേൽ ഇങ്ങവത്താറിനതാഴെ വയസ്സു പ്രായമുള്ള ഈ മുന്നനമനം ശിശ്യനായം ഇനിയും ഇതുപോലെ ഉപകാരപ്രദങ്ങളും സരസങ്ങളുമായ അനേകകം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടോ ക്ഷണാരാക്കട എന്നാം, ഇംകാവ്യം അചൂടിപ്പിച്ച പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട തത്തന ആളും മലയാളഭാഷയിലുള്ള വിശേഷപ്പെട്ട അനവധി പുസ്തകങ്ങളിൽ “കേരളചിന്താമന്ത്രി” എന്ന പുസ്തകംലെ യുടെ ഉച്ചസ്ഥാനം ആയ വള്ളത്ത് കൂൺൻ അവർക്കും വിദ്യാഭ്യാസ പ്രചാരത്തിനായി ഇനിയും ഉപയോഗിച്ച വരിക്കുചീറ്റു വിശ്വാതിവിത്തസന്ധാരന്തിൽ പ്രമാണനിയായി വെിഡ്യുചൗർ ടെക്നിക്സം ആശംസിച്ചുകൊണ്ട് വിരിയുന്നുണ്ട്.

ഓള്ള്
സംശയപ്പമ് } ചടവിൽക്കത്തുക്കുറ്റം

അര തി പ്രാ യ 0.

—
ഗ്രീ.

തിരവനന്തപുരം
ടം പു. തുലാം ഫലം റാ

മിസ്സർ ഡി. എച്ച്. കുഞ്ചൻ,
പ്രോഫെസ്സറ്, കെ. സി. ബുക്ക്‌ലെപ്പേര്,
തൃജീവപ്പേരുർ.

ചിങ്ങം ഒന്നും അയച്ച ഏഴുത്തും ‘പണ്ടു
തന്ത്രം’ മനിപ്രവാളകാവുത്തിന്റെ അച്ചടിച്ച തീ
ന്ന ഭാഗങ്ങളും ക്രമായി ഇവിടെ കിട്ടിയിരിക്കുന്നു.
വള്ളിത്തോർം നാരാധാരമേന്നൊന്നും കവിതാചാത്ര
യും സവം സമത്വാശാല്ലോ. അതുകൂടി ഇംഗ്ലീഷ്
വാളുകാവുത്തിൽ വളരെ സൂട്ടിവേശിട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷ്
കാവുത്തെ പള്ളിക്കൂട്ടങ്ങളിൽ പാംപുസ്തകമായി
സ്കീകരിക്കാതിരിക്കുവില്ലെന്നും എന്നും വിശ്വാ
സം.

നിങ്ങൾ ഒരു പുസ്തകം സ്ഥാവിക്കായും അര
നേക്കപ്പുക്കണ്ണം അപ്പടിപ്പിക്കായും ചെയ്തുവരുന്നത്
വിദ്യാഭ്യാസപ്രചാരത്തിൽ താൽപര്യമുള്ളവക്കും
കണ്ണം എന്നും സന്തോഷപ്രദായ ഒരു കാഞ്ചിംബാണ്.
നിങ്ങൾ അച്ചടിച്ചവകന ‘ഇൻസ്യൂരിലേഖനാം’
എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ ഭാഗം തിന്നാൽ ഒരു പ്രതി
ഇവിടെ അയച്ചതരാശെന്നു കാണാനുത്തിൽ വളരെ
സന്തോഷിക്കുന്നു.

നിങ്ങളുടെ ദ്രാഖ്യമായ ഉല്ലമത്തിൽ സച്ചാം
വിജയത്തെ അശംസിക്കുന്ന

കേരളവർമ്മം, സി. എസ്സ്. എച്ച്.

സ്രൂ പ്രസാദ് (ശ്രീ)

—•—•—•—

ക്ര.	ം	മേര	അവലോകനം	സുഖലോകനം
പ്ര	മുട	ഒ	തൃനാകിൽ	തൃനാതാകിൽ
"	യു	മു	ലഘവാകം	ലഘവരാകം
"	രമ	മന്ത	ചുണ്ണം, സംഗ	ചുണ്ണംനാസംഗ
"	രമ	രജ	സുഖലേ!	സുഖപ്പേലി!
"	രു	ര	മുഗ്ഗെന്ന്	മുഗ്ഗെന്ന്
"	രു	മുട	നെന്മുംനെന്മുംളി	നെന്മുംനെന്മുംളി
"	രു	മന്ത	ക്രിംഗ	ക്രിംഗ
"	രു	മന്ത	ക്രീഡ്ക	ക്രീഡ്ക
"	രു	മതി	വിണ്ടം (കാവി)	വിണ്ടം (കാവി)
"	രു	രു	ചാടിനാൾ	ചാടിനാൾ
"	രു	മുട	ആഷ്ട	ആഷ്ട
"	രു	വ	ചെയ്യുമെ	ചെയ്യുമെ
"	രു	രു	വര	വര
"	രു	ര	വെരിണ്ടിടം	മിളച്ചിടം
"	രു	മുട	ടപ്പുമാ	ടൊപ്പുമാ
"	രു	ച	ഉമാപതിച്ചു	ഉധാപതിച്ചു
"	രു	രു	ഭൂചി	ഭൂചി
"	രു	മു	ടാരാണി	ടൊമാണി
"	രു	നു	ടിരിജ്ജു	ടിരിജ്ജു
ര	മു	രു	മോട്ടത്തി	മോട്ടത്തി
"	നു	മുമ	തൈഴൈലി	തൈഴൈലി
"	മു	മതി	ലരികളും	ലേകിട്ടു
"	മു	രു	റയത്തിയും	റിയപ്പോളുതെ
"	മു	രു	ഇടത്തുന്നു	ഇടത്തുന്ന
ര	രു	വ	യെന്നതിനു	യെന്നതിനു
"	രു	ര	ചെയ്യുകന്നാർ	ചെയ്യുകന്നാർ
"	രു	മുര	യിച്ചുന്നതനാൾ	ചുന്നനാൾ

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

“	രം	രം	വക്രമാജിത്തു	വക്രമാജിത്തു
“	രഭ	ര	ഒന്ന്‌വരം	ഒന്ന്‌വരം
“	രഭ	രം	നിരധി	നിരധി
ർ	ർ	ർ	വ’ലസ്യ	വ’ലസ്യ
“	ര	രന	ഉൽത്താരി	ഉൽത്താരി
“	ര	ര	എപ്പാങ്ക	എപ്പാങ്ക
“	ര	ര-മ	ബലവദ്ഗ	ബലിവദ്ഗ
ം	ര	ന	മിചയന	മിചയന

‘କରୁଣାକଳ୍ପନା’ ଅମ୍ବୁ—ତୁଳିବେବୁକୁ.

പാതയ്ക്കാവും

മനിപ്രവാളകാവും

ക മ റ ട വ ०

“വിക്രമം,വിധുരരിൽക്കണിവേ,ററം
വക്രംഭരിശമനിവയാലേ
ചക്രപാണിസമനാഖഴു“ഭിന്നം
ചക്രവർത്തി”സുതരാംസുവര്മ്മകം”.

“പാടലാധികർക്കേളികളാടി..
പ്രാടിവാണപുരി“പാടലിപ്പത്രം”
കൈകലാരിസമജംരഘരത്തിന്
മോടിനേടിയയുംാവിലസുനം:

വാട,വാടികൾ,കിടങ്ങുകൾ,ബാടം,
ദേട,ബാടകൾ,മംഞ്ചളിട,ഞംൾ,
നാടകക്കളിയെനിവചേണ്ടാ
ക്കേടകനാപുരഭത്രവിചിത്രം.

നംകലോകമടിക്കവിട്ടംരം-
ബോകകാന്തിയെഴുചിപ്പരിതനിൽ,
ഗ്രീകലണ്ടാക“സുഓർന്ന”അഭി
പാകഴിരക്കളിനാണനാക്കാലം.

വീഞ്ഞവാൻ,വിവിധസർമ്മണകൾ-
സൈമൺവാൻ,വിനയവിത്തവിവേകി,
കാഞ്ഞസാരഭറിവോനവനോത്തം-
ലാഞ്ഞനാണവില്ലപ്പതിഭാക്ഷം.

നട്ടവച്ചുനിജപുണ്യഭരംപു-
വിട്ടകാഞ്ഞവെയവനലിവോട്ടം,

എ

ട

ട

ഈ

ര

എടുവത്തുസുതശസ്ത്രാംബ-
അട്ടക്കാണ്ടുതഴുകാന്തിയായി.

സം

ഇപ്പിളിശ്ശാചിഹ്നമകശിലവിപ്രാ-
വല്ലിനനാടകക്കനാകർത്തവനു;
ചൊല്ലിടം,മതുനിമിത്തമൊരാന്തി-
തകല്ലിവാണ്ടുപറവിഞ്ചിനയോത്താൻ:

ട.

“ഉന്തിടംവിനയവും,നയവും,ന-
ജ്ഞാനിയാദരിവുഡറവരകിൽ
എന്തിനാണ്സുതരാ?,ായവകളും
വെന്തിടംകമനമേവനാഭകം.

വെറിടാതെചട്ടഭാടിനെവാങ്ങി
തക്കിറിവേണ്ടുകൊട്ടാത്തായവിപ്പാൻ
പോരിനിന്ത്രകില,വജനാടവിൽക്കൈ-
പൂരിട്ടയുള്ളാശഗ്രഹനിനച്ചാൽ?

സം

വക്രാംപുജാഷർത്തനതംവാടാ-
തക്കനണ്ടുകൾക്കാട്ടാത്തായവിപ്പാൻ
ശകയിപ്പിതിനു,ഒപ്പുതരഞ്ഞു!
ശകരാ!വലിയവിസികർത്തവനു.

മം

കോല്പുജന്തത,കവിത്തായകാം,
ചേലുനക്കട്ടധനാർ,ചെറുപ്പും,
നാലുള്ളട്ടിവയേതൊയവനാം
മാലുള്ളട്ടതിനിപ്പിവിവാദം.

മം

കാക്കിലുന്നിവയ്ക്കിലൊന്നിനതനേ
ഈവകാരിതയതേ,വചിരിഞ്ഞു
ക്കൈയുംമകിടാങ്ങളിലേറി
പൂക്കേതന്തിന?“ധികപ്പിലവിനോ!”.

മം

നല്ലമനവഗിള്ളുക്കാളിലുണ്ടാ-
മല്ലസംഖ്യാനഗണങ്ങളിലൊനാം
ഇല്ലനമുംകുടകിടാണ്ഡിലെതാ-
ണല്ലലിന്നവരെഞ്ചാനിനിവേണ്ടും.

മനു

കൊതുകംവിവിലാഗമസാരം
വെപ്പതുന്മുറിവുവള്ളിവഴിത്തി,
എത്രശാസ്ത്രിവരനേന്നകരളിൽവേ
ന്നാതുരതപമിതശ്രദ്ധകത്തും?".

മര

ആവലാതിമനസാചിലതേവം
അവലാരിവുവിട്ടുനിക്കംശം,
അഞ്ചിലാസിനിക്കാളാത്തവസിച്ചു—
നാവിലാശയേമംടപ്പുവിതന്നിങ്ക.

മര

കേമനാകിവയാരശാസ്ത്രികളാംനീ—
“സോഖം”യരണീസുംവഞ്ഞൾ
ആധമീശപരമനാട്ടനാരാഗാദിവച്ച—
നാഡയംവെടിയുംരിയിച്ച്:—

മന്ത്ര

“സത്തുകർക്കായിവനാംനുവതേ!നിൻ
പത്തുചുറുരുടുടയുംമനനാരിൽ
എത്തുചാറുവിലയേരിയനീതി—
സ്വത്തണ്ണാൻസപബികോരിപ്പുൾ.

മര

നുറവാക്കകളുംരജ്ജുവതെന്തി—
ന, ?ാറുതിങ്ങളിനകംനാരുളും!
ശ്രൂവച്ചുതവമക്കാളിഞ്ഞാനാം—
മാറുനീതിനിലകുഞ്ചിച്ചണ്ണാം.

മപ്പ

ചൊല്ലിയന്നുവച്ചുംഗവ!ണ്ണാനി—
ചെല്ലിവച്ചുവപമഞ്ഞിനുംഞം
ഇല്ലിഷക്കു, ചിത്രതരംകിലന്നി—
കാല്ലിനംതളിക്കവനാതുള്ളും?".

മന്ത്ര

എവമാരണനാരച്ചത്തുറുലം
അവലാരിവളിയംകുത്രുകത്താർ
ജീവനാട്ടകിടയാംദിജനായ്ത്തൾ
ജീവനാകിയകിടാങ്ങാളുന്നകി.

ര. ०

“സോഖം”യരണീസുംവഞ്ഞൾ—
പ്രുച്ചാംനാരകിനന്നുമുള്ളുതേ,

ക്രിമാളിനടക്കമെന്നിൽ

സ്ഥാഖ്യാനിക്കുയിലിക്കിയിരുത്തി.

— ८ —

അംഗീകാരത്തിലൂടെ ചുവരിയെണ്ടായ-

തണ്ണും, കുഞ്ചി, വില് “പഴക്കമ്” എന്നുകളാൽ

തണ്ണും രസായൻ സർസന്നായുണ്ടാണെന്ന്

കൊണ്ടുന്നുണ്ടാവിവിട്ടെന്നാൽ ചുള്ളിട്ടേൻ.

— ९ —

— ०१०० —

കു മാ പ്രം റം ഭ റ.

മിറുദേശം, സൗഖ്യപ്പാഡം,
സന്ധിവിഗ്രഹം, തജിനേ
ലബ്ദിനാശം, ക്ഷസരുക്കൾ-
കായിത്പം, തന്ത്രസംജ്ഞതകൾ

രം

‘മിറുദേശം’ എന്ന കന്നാം തന്ത്രം തൃടങ്ങൽ.

‘പണം’ പ്ലാവാനന്നൾ’ വേഴ്ച
കൊണ്ട് ‘കാജു’ എഞ്ചെടാത്തമോ!
ഈ അവലനാളിളി തൊരാതത—
കണ്ണന്തല്ലിലി യന്നാഡോൽ.

രം

അരിക്കാലമധ്യവരത്തമുാർ
വക്കന്നീറ്റിയുകത്തിനാൻ,
നീൽക്കാംതൊയക്കുകാണിച്ചെ—
നുഷാന്നന്നാഡോവില്ലാൽ.

രം

‘എന്നാലതുവരാത്താലു’
എന്നാണ്ണിയുങ്കരജ്ഞായാൽ
അരിനാച്ചുവിന്റു കുചീവില്ലാം
ചൊന്നാനരവീസുരോത്തമുൾ.

രം

‘മഹിയിൽത്തെക്കരാജുത്തു
മഹിതംചുരശാനമോ!

‘മിച്ചാരുവു’ മെന്നാളു
മഹിളാജനഥണ്ണിതം.

രം

മാനന്നിയമുനന്നൾ’ യലി—
മാന’ ചുട്ടിവണ്ണിഗ് വരൻ
മാനമറ്റായനംനേടി
മാനമാന്നന്നുവാണാഡോൽ.

രം

പുസ്തിപണവു കായാംക്ക
തെസ്തിംപ്പുത്രാസചിസ്തുപോൽ

ചൊല്ലുള്ള യന്ത്രം താഴെ
ചൊല്ലും തത്തേവ ചയ്യാൻ.

୧୮

வளங்வெய்திகளைப் பூண்டு
கூண்டுகளைச் சட்டியாற்
உள்ளிகண்டதால்தான்
வரணக் கூவடனையில்.

m2.0

മുതല്പണങ്ങകിലോയറി -
ചുതന്ത്രിപ്പംവരുത്തുന്നും
ഒത്തുതാള്ളിചന്നയുംനേടി -
യത്തുസ്ഥിക്കിച്ചുവരുന്നും.

m2

କାର୍ତ୍ତୁ ଗବର୍ନ୍ମ, ନ୍ୟୂପ୍ରିଂସ୍
ସପତ୍ରି ବେଳେ ରାଜ୍ୟକର୍ତ୍ତାଙ୍କର
ଯେ ରତ୍ନ ସାହେବା ରାଜ୍ୟର କାର୍ତ୍ତୁ
ଏ ରତ୍ନ କାର୍ତ୍ତୁଙ୍କାର୍ଯ୍ୟର ଗମନାଧରାତ୍.

92-9

யന്നുംകുട്ടിയുണ്ടായി-
ലുതുമും, ഒരു കട്ടവോം.
മന്നുവെച്ചും പറ്റാനു...
തകിനക്കപ്പും ദില്ലുമോ?.

三三

விவரம் கூறுவது முடிந்து வருகிறது.

१२८

ଯଗଂବନ୍ତିକିଷେଵନମ୍ବାନୀ
ମନଶ୍ଵାସାନ୍ତରାଜାନାହନ୍ତିରୁ
ମନେବୁଧପିରେବୁନୀ
ଜଗଂବନ୍ତିରାଜାନ୍ତରୁଯୋତ୍.

၃၈

வித்தியாக 'வளர்ப்புதலி'
கைட் ரிஜிஷன் தாங்களிடப்படும்
நகர்.திட்டங்களிடங்கிடுப்பாக
வெற்றிப்புமுறையாக வருமானம்

ചിത്തത്തിലിവുള്ളോരു
വിത്തവാൻ, തൻവസുക്കളിൽ
പത്തിനൊന്നത്തിക്കർശകായി
പുത്തിയോടേകൊട്ടക്കണം.

ര' १

ഉർക്കാന്വിലോക്കാലസ്യ—
ദേഹക്കാതരചെടക്കേണ്ട!

മുഖാംബുദ്ധവ്യസംരക്ഷി
സത്കാരമുല്ലിവാണ്ണഫോൽ.

ര' २

കെട്ടിനിന്നാലുടകൾതീരം
പൊഞ്ചിവാങ്ങംതടംകനീർ;
മട്ടാതൊരോക്കവച്ചുവൈഞ്ഞം—
ട്രാട്ടായ്യോക്കണ്ണത്തും.

ര' ३

മുന്മുണ്ടാനരചെട്ടോരു
വസ്തുക്കുടനാചെട്ടിയാർ
അരമുറായ്മാജ്ജനതിനാർ—
ക്കാമ്പുവവച്ചിത്രവിനൊയും.

ര' ४

വിടക്കാത്തിടവാൻമക—
ഒളംകല്ലില്ലിവച്ചവന്
ചാട്ടക്കെട്ടിത്തിരിച്ചുനന്ന്
പോട്ടക്കച്ചവടക്കതിനായ്.

ര' ५

ലിക്കച്ചെച്ചട്ടിത്തൻ'സഞ്ജീ—
വക'നമിക'നമിക്കൾ,
വികടപ്പററിടാത്രുക്കിൽ
ശക്കങ്കാണ്ടുമണ്ണിനാർ.

ര' ६

കടലേഴിന്തുപാക്കാണ—
മടയുംപടിപാഞ്ഞതമോ!
ഉടൻകാളുകപാപുക്കാരക്ക്—

ര' ७

കടമംമൊങ്കക്കംകം.
വണ്ണിക്കംളുകളിൽക്കെള്ളുപം—
കൊണ്ണി'സ്സുഞ്ജീവകൻ'തദ്ദ

പ്രഭുത്വം ഉണ്ടിപ്പോളുകാണ്ടും

۲۱

ବେଳେ ଯୋଗାର୍ଥୀ ଯକ୍ଷମା
କାଳେ କାଲରୁ ଯିଶାଯୋଯୁ

८८

കെട്ടശിച്ചതിനെന്തരു
വിട്ടവൻനാലും തുര
ചട്ടം തന്റെ ചല്ലാനാ—
യിട്ടേങ്കളിച്ച് പോയിനാൻ.

८०

നമ്പിക്കോവേതരായ്ക്കറ
നമ്പിക്കോലുന്നകിക്കരൾ
മനിച്ചുനീങ്ങംവാടേറി
മനിരംവുക്കൈച്ചടിയാർ.

80

നീളുള്ളംക്കാട്
നീളുവേകണ്ണപടിയാൽ
കാഴ്യെക്കാക്കവാൻനിരന്നാ-
കാളിശ്വരമാഴിച്ചപോയ്.

८७

അരക്കെത്തെച്ചാല്ലുവാൻ, 'ചത്താ
നീക്കതെ' എന്നാൽ ഫോസ്റ്റിനാൽ
വിക്രയണാർക്കിജസപാലി
ക്കൊയ്ക്കാവേംവള്ളുത്തിനും.

५०

കരംവിച്ചുതില്ലനി-
അരാൻഡിവിച്ചുപോന്നപോക;
‘പരാമ്പരിക്കരിയ്യോയ-

४८

വെള്ളിപ്പല്ലിവയാരാളി-
കളിമുഖഭ്യാനകാനനേ
കൊള്ളയിട്ടുകല്ലുണ്ടാതോ
വെള്ളക്കാലിനന്നനും.

১০

ଶ୍ରୀରାଜଙ୍କଳେ ଦୁଃଖରେ ଲୁପାନ-
ଶ୍ରୀରାଜଙ୍କଳିକଷ୍ଟ୍ୟକାଵେ
ଯୁଗାଂଘେତିନ୍ଧୁରଣ୍ଣାନୀ-
ତୁରାନ୍ତୁଳ୍ଲକ୍ଷ୍ମୀଶ୍ଵରାଣ୍ଜୀବିନ୍ଦୁ

③

അക്കാലങ്ങളുമാണ്—

തുക്കാന്നാരുശാധിപതി;

വക്കാന്നക്കാരനാഭായാ—

ഉക്കാട്ടിനാധികാരിപോൽ.

രഖ

മാന്ത്രക്ഷവംശജനാരി—

ലാന്തുന്ന'വിംഗലക'മഹപയൻ

കാഞ്ചിപ്പത്തന്മല്ലരൈനാല്പാ

വീഞ്ഞംതാൽവിംഗപവിത്രതൻ.

രഖ

അണ്ണാനവും, സ്ഥാനവും, വിജ്ഞാ

ഉദ്ധാനവും; ഗാസ്സിഡൈകില്പം

ഒക്കന്നമേകാണ്ടുസാമ്രാജ്യം—

സ്ഥാനമുദ്ദേശ്യവനാന്നരത.

രഖ

മതകംഡിന്റുകുംഭേ—

ഇത്രയുംതച്ഛടച്ഛടന്ത

മിന്തുരതാദാർപ്പംവഷിച്ച

റൂതമംട്ടനന്നിപ്പുരൻ.

രഖ

പാരാപ്പുമാണ്ടസിംഹത്തിൻ

പേരുകേൾക്കുന്നവേജുഡിൽ

പാരാഡിപ്പിരാഹംട്ടിപ്പ—

നാഞ്ചേപേടിച്ചതുള്ളിട്ടം.

രഖ

നേരംവേംകല്ലുപ്പുംഭരാനാപ

സാരചില്ലോത്തുനോക്കകിൽ;

വീരരേ!കീതിയിണ്ടാവാൻ

കാരണംമേകമിട്ടക്കതാൻ.

രഖ

ജലവാനത്തിലത്രാശ

കലന്നാക്കേസരീംഗപമൻ

വിലസുംയമുനാതീര—

സമലംപ്രാവിച്ചിതേക്കം.

രഖ

ഉടൻവെള്ളിംകുടിച്ചിട്ട്

മടങ്ങുന്നാരുശാധിപതി

പുതാവയാങ്ങല്ലോക്ക്—
തടയെങ്കെട്ടുവരുമ്പിനാൻ.

ପ୍ରକାଶ

ଯାନ୍ତେକିମୁଣ୍ଡାରାତରକୁରାଗଲେ
କଣ୍ଠରେବୁରୁଷିଲୁହିଲୁହି
କଣ୍ଠରେବୁରୁଷିଲୁହିଲୁହି
ନାନ୍ଦରେଚାକିଶୁବ୍ରବ୍ରାହ୍ମିନାନ୍ଦ.

၁၂

ഹരിവഞ്ചുരുതിയാകം

கடுங்கிழுப்புஷ்டவர்களைக்கொருவார்
“கரடக்”“மெனக்”நாமக-
விவெற்றுமாயிக்குறவுடன் வா

၁၄

കരടികളിവിയല്ലോ

ಹರಡಕಾಂತವಾಗಿಯಾಗಿ ವಿಭಿನ್ನ ವರಚಿತಿಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಿಗೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡಿ.

me'

രാത്രിയിലെത്തുടർന്ന് പിരിക്കുമ്പോൾ

സൗഖ്യ ഉപഭോക്തായും പരമിതിയിൽനിന്നും താഴെയാണ്:

സാമ്പത്തികത്വ പരമാത്മാവിന്റെ ശ്രദ്ധ -

മാവിന്നുയെത്തിച്ചുകിർശേകരുട്ടുരോണ്ടത്രെ?.

三〇

അരങ്ങാരം 'കരടക' എന്നാണരഹിതത്, "എ-"

നിങ്ങെവാങ്ങിയവി?, തുകാണ്ടകാഞ്ചിലും

എന്നേ!താനെത്തുമിത്രമോത്തിടാതൊച്ചയാൽ

വന്നേരുംവലിയവിവത്തനേക്കുട്ടിൽ.

३८

வேளையேலாய்ட் கையாலூடுக்கரணம் முன்வடையால்

காலைகளிலிருந்துவரையிடுதலே! நீங்கேட்டுதாகில்லையோ? ”

“வெள்ளதாகஸ, சேந்துக, வழகு வென்று, எதாக்கே கூடுதலே” என்று ராணுவத்தைப் பிழைய வேகரங்கள் வெள்ளப்படுத்துகின்றன:

(കരണ്ടിനാ കളിയാൽ അപാരം വന്നത്)

വന്മാളളംതുമിരേണാഗ്രണിതനർന്നനട്ടി

ലൈംഗിക്കാരന്മാരുടെ പരിപാലന വകുപ്പ്

ജൂണിച്ചവേല,യതിനെന്നപുത്രതാഴവാനാ—

രുംബിച്ചിതു'തൈരവി'നായുചിലതക്കുകന്നാർ.

၁၂၅

ചിക്കെനാകാമരമന്നേയുാങ്കോട്ടുത്ത
മുകാലുള്ളിന്നപ്പലപ്പുള്ളകർമ്മവെച്ചുണ്ടി,
അരുള്ളടക്കായവിടെനിന്നുന്നുകൾപ്പോൾ
പുക്കാരമോ!നിജനിങ്കെതനമുള്ളേന്നും.

സ്വ

അനേന്നുരുച്ചുചിലുക്കുടവിരർഹാടി
വന്നുറുച്ചായവകുടങ്ങുള്ളടക്കി;
എന്നോ!തരംകെടുച്ചവരിപലാക്കുത്തനോടി—
ചുനോറിനാൾപക്കതിച്ചിന്നാക്കാക്കുവിനേക്ക്. സ്വ

കാലാന്തരതാനിക്കുറത്തുണ്ണുവ്വാക്കം
വാലാൻപുള്ളകളിളകിടവാൻത്രടക്കാൻ;
ആളാക്കിലത്തുവിടപ്പുളിലണ്ണഭാണ്ടു
പോലു,യൽപ്പുവരിത്തത്രുചില്ലപൊന്നും.

സ്വ

തട്ടിത്തരുച്ചുവടക്കരിയില്ലക്കശേഷ—
മിട്ടിത്തരത്തിലത്തുവക്കാട്ടുതനേരും,
കട്ടിത്തരപ്പുലക്കതമിലടിപ്പുയണ്ണം
പെംട്ടിതകക്കാൻവേണോ!കപിചത്തുവീണാ”.

സ്വ

നില്ലാതനതുള്ളിവാ,ബിരുദകാഞ്ചു—
മില്ലാതനവേലകളിലാന്തരതിനിന്നിന്നാൽ;
ചൊല്ലാംസഹോദര!ഭവാനതുവാൽക്കരു
വല്ലായുചെത്തുവിടമിനിന്നുവെംബന്നാതുള്ളി.

സ്വ

എന്നല്ലയേ!കരെയിലിച്ചുമന്നാക്കിയായി
നാന്നല്ലവോലവിടെവെച്ചുാങ്കപ്പച്ചമാംസം
തിന്നല്ലത്യോക്കിടക;പാക്കകില്ലവിച്ചാക്കം
നന്നല്ല;പോരിക,പുരാപ്പുടക്കെ,നതംബാനും?.

സ്വ

അന്നുവെൻ്റിവാമൊഴിക്കർക്കുംജീവരാഞ്ഞാൻ:—

“തിന്നും,ഭവാൻവിന്നുചുസേവനരീതികൊള്ളും;
ഉന്നാൻകൊതിച്ചുചുരുളിപുഡ്രിച്ചുനന്ന
വന്നുംനടന്നിടക്കയോ?നയവാദിരാശേ!

സ്വ

നദിച്ചുവാംസ്യവരവെച്ചുവലരുത്വാനും,
മദിച്ചിടാതരമിക്കലാത്തുടക്കവാനും,

കനിച്ചുശക്തിഇളവാക്കണംകുംരച്ചു—

ഓന്നിജ്ഞനാന്നുപതിശേഖവന്മാചമിപ്പു.—

രി

മരരാനമിപ്പു,നിജക്ക്ഷമിനിംങ്ങ് വാനാ—

ജ്ഞാനരാനമാറ്റുചൊയ്യൻകയത്രനാകിൽ,

കുറംവരാത്വരേവലക്കൈത്രയുണ്ട്

കുറാംപിഴ്പുത്രവരസ്സുവശാങ്കുപ്പാൻ!.

രി

മദ്ദാതെചുഠെതാങ്കുമാന്തു രംപുണിരിക്കു

യിഞ്ഞാധിഗർഭച്ചംപുലംനോഡാൽ,

അഞ്ഞാക്കതനന്നവയാരജിപിജഗത്തിലോത്താ;—

ലഭ്യോക്കതനന്നവയാരസൽപുരാഷപ്രശാണി.

രണ

കൊറവിനാമാറ്റുമാക്കുകോവിലക്കത്രുചനം

പരവിപ്പുക്കണ്ടിട്ടുവരതന്തിനു?ഹന്ത!പാത്തായ;

ചുറവിത്തിവിഞ്ഞനിശ്ചയ്യിക്കിംജ്ഞുവാൻതു,—

നുറവിപ്പുതംഗതതിചുംചതിയാക്കുപ്പോ.

രി

മല്ലാതെതാരാനിലയിലുള്ളവർചാകിലും,ഒ—

ലില്ലാതിക്കന്നിടകിലുംഹലംനോന്തനന്ന;

എല്ലാംനിന്നുംലിമതനന്നവുംനേരക്കു—

യല്ലാതെക്കണ്ണുപ്പേശവകനന്തുലാം?

രാം

സാധിജ്ഞം,നിജബലതന്തിനുമാനിവന്ന

ബാധിച്ചിടാത്വപടിവല്ലത്രുംനുകേരംപ്പു;

ഒന്നാധിജ്ഞ,വപ്പുഞ്ഞവഴിജ്ഞിതജാന്നലക്കീ.

സാധിജ്ഞിലവലിയമാനികർത്തുജ്ഞരാഞ്ഞ.

പ്രഥ

ഗോമാംസമുണ്ണുവതിനാജ്ഞാതിപുണ്ടച്ചക്കം

കോമാളിനാജ്ഞാംമതമലിട്ടെന്തുമട്ടി,

ഭീമാരവപ്രകടംലുക്കിച്ചുകായം;

കാംബന്തുതിയതിനാൽവർക്കില്ലതാനം.

പ്രത

ഉവിപ്രതാവമിയലുംതുഗരാജനോത്താ—

ലോമിക്കുനെനവധിപ്പുതിനിലുംനോമം;

നേരിട്ടകംലിവരകുംനേരച്ചുചേരം

കോമിജടിച്ചിടക്കിലുംതിയാക്കുള്ള.

പ്രത

പട്ടിക്കി, ചൊറുകളെ കൊണ്ടുവക്കുവാഴുള്ള
ശോംജിഞ്ഞുകയുമതിപ്പില്ല; തുവാലിള്ളക്കി
വട്ടത്തിലോട്; മട്ടിക്കുടി; ശിവിയശശം
കാട്ടാതെയുഞ്ഞിയായനേരവുംബില്ലെന്നും.

പുര

നേരരൂക്കിലിവരന്നർവ്വാടു ചുർക്കാടുകൾം
നേരത്തെ, വൻവൈഹ്രാഡിരത്തുംബുന്നുനോക്കം;
ഓരായിരംതവന്ന് ചക്രവാക്ക് രഘേ
വാരാതവിനന്നുവന്നുകിട്ടിഞ്ഞുയുള്ള്.

പുര

നന്നായ് സ്വപ്നിൽ നാലവില്ലുകൾക്കാണ്ടുതന്നേ
താഴനാളുംപോകിയുചങ്ങനവനാണേയാഗ്രഹം;
ഇന്നാഞ്ഞു രാഖപൊലവവാടിന്തുകിഴിന്തുനിന്നു-
ണ്ണാശ്വിനെന്നെച്ചുതരംചുഴുവെന്നരാഞ്ഞാം.

പുര

വാരിചുവിക്രൂഡിവേകളുണ്ടാണ്ടിലാക്കാണ്ടു
പുരിചുപ്പുതുനിലാവവതിർക്കിന്തിനേടി,
അതുംജിഞ്ചാത്തിലുയിരോടുകയന്നു, ധന്തു-
നാവിൽപ്പുംബാണിയവനാണു; വനാണുകേമൻ.

പുര

മറുള്ളുസ്യമിരുക്കേവല്ലുണ്ണുവിച്ചു
ചുഡാനാതിനീന്തക്കു; മായവനോത്തുക്കണ്ണാൽ,
വെറുള്ളതുള്ളയുടെയുവനുംഭരതെ
മറുംമറുചുകളും യുംചുതെന്നയുംബോ.

പുന

ആരക്കിലും 'ബാലി' കഴിചുകരണമിലാക്കം
നേരപേടിന്തമപറന്നവിട്ടതിലെത്തി,
വാക്കാം 'പിണ്ണു' തിരിച്ചുവക്കുകാക-
ന്നാരക്കണ്ണകലുസാംപ്രദയനുംപാരി.

പുര

മാലോരുന്നമതിയാംജനുപ്പും-
ഞാലോരാവുംനത്തിഞ്ഞുമക്കണ്ണ, റില്ലവാദം;
മാലേകളും, ചെറിയഞ്ഞാനവിംണ്ണുനില്ലും,
കാലേകരംചുമഴുവെയ്യുണ്ണ, ഉത്രതന്നു.

പുന

സത്രും, തമാകളും, നീതി, യന്തി, കൃത്രം,
കൃത്രും, ഔർജ്ജിനിത്രുമത, നിത്രുമിവരിജലുനം

അത്രാദരത്താടവിയാത്താകമത്തുനേതു
വുത്രാസചില്പി, വരഷാ, ചട്ടഭാജനനാ.

പുന്ന്

കൃത്യത്തിലുണ്ട്, മധ്യിമാരം, മുക്കു, കാടു-
കൃത്യപ്രവർത്തനമിൽനിന്നിനെന്നാലുള്ളടക്കം
വുത്രാസപ്പാശ്ശുഗതിനിൽ, ഒരുക്കു-
കൃത്യപ്രവോധമുന്നമറിനാഡായുംനാം.

നീം

ഇംഗ്ലീഷിലുണ്ട്, നാഥവികുടി, ഭക്തലോക-
കാമപ്രദൻ, സുഖതി, നമ്മുടൻസിംഹരാജൻ;
സാംഖ്യമുള്ളടക്കിക്കേനിയൈകിലുള്ളടക്കം-
പൂമണിവാഴവതിനെന്നെതാങ്ങുംബിപ്പാർം? ”

നീം

ചൊല്ലിടിനാൽക്കരടകൾ:- ‘പ്രളിഞ്ഞിഭാവ-
മില്ലീനമുക്കു, തുനിനിത്തചിന്താനാരംഭ്യും;
തെപ്പോത്തുനോക്കിടക്ക; നാംവെത്തപ്രധാന-
രഫ്പോ, വിചാരംകൃപിപ്പെന്നപുമാവിലപ്പേണ്ടു? ’

നീം

ഉംഗംവിനാ ‘പ്രഥമകൾ’ വരുളനാഃ: - സുപ്ര-
ധാനപ്രകാരം തിരുനമുക്കുവരാത്തതാനോ?
നുനം, കുഞ്ചാലുാക്കവുംപ്രഘഞ്ഞപ്രധാന-
സ്ഥാനംവിടിപ്പിയക്കണ്ണ, ഒമ്മോ! ദരിഞ്ഞു.

നീം

ഒന്നേരവിജ്ഞതയും, ഉജ്ഞതയും, ഭവിപ്പു-
തിനേവനംവരമിടക്കുനിനിത്തമുള്പി;
എന്നോ! തനില്ലുമ്പെന്നും, മുന്നഹാനിയുംതന്നു
തന്നേവക്കത്തിട്ടവതാണോ, തിലാക്കക്കറം? ?

നീം

കനാരയാങ്ഗനാതിവാസപ്രശ്നാസ;-
മഹാബല, ദിശാഗതിയണ്ണപ്പുതിനില്പിംശാഡി;-
കനിന്റെപുറത്തുകന്നുകളുായകളുംകുറാൻ
നെന്നാക്കിക്കും; പണിച്ചയന്തതുതാഴെയാക്കാൻ? ”

നീം

തന്ത്രവിതനീർബഹിചിന്നിന്നെന്നെക്കുട്ടനേര-
മന്ത്രപ്പള്ളംക്കരടകൾ’ കനിവോട്ടരച്ചുണ്ടാണു:-

‘എന്താണോരാശേഷം ഒട്ടോ! തവവാക്കിട്ടുന്ന
സവിത്താപക്കററിയവാനതാക്കു, നീതുക്കേണു?’

നീം

‘ഇത്തന്നുരാൻറിയവിനാതകാശകതന്ന
മപാകിനാരെ, ഒരേയുള്ളാണുരാശേ!
ഇത്മനിജാവരജനാനാരചചയ്യുവാരു
ബലിാദരംകരടകംവള്ളുരച്ചുവിണ്ടു:-

സ്വ

‘എന്നാലുതന്തിനന്യശ്ശമഹിഞ്ചുനിതാ-
നനനാണിനിസ്സുമജ്ജ! നിന്നനാടിവശൻറചോല്ലും’
‘എന്നാശയത്തിലിമ്മതോനിയാതാക്കയോതാ’-

ഒന്നാസ്ഥയാദഹനകൾവരവാർത്തുടങ്ങി:— സ്വ

ചൊല്ലുന്നട്ടുപട്ടഭാടകളിംനടക്കം;
തല്ലുന്നതോത്തുമഹാനകളിംവലിസ്സും;
കല്ലുള്ളമിഷകളില്ലും, ചുള്ളടററിയോടാ-
നിസ്സിൽത്തടേടടി, എവരുകേഴുതയ്യുംപ്പോ.

സ്വ

ചൊല്ലുബത്തെന്നായവരഗൻറമനോഗതന്നേ-
ഈസ്സാംതമത്തിലിയുന്നമധാജന്നപ്പം;
കില്ലാന്തിടാതിതരചിത്തടരിഞ്ഞിടാനാ-
ണ, സ്സംതെയെന്തിനാമനാപ്പുരാജിഖിസാരം? മാറ്റ

ഭിക്തപമാട്ടുചന്നള്ളിലെഴുന്നതാ, യ്യാം
റോജക്കാളിക്കിലുചിവൻഭ്രായരിഞ്ഞു;
പാരാരാപ്പുലിപിവരങ്ങാരിയുടൻനമുക്കി,
ചേരംവിയംവശഗനാക്കണ്ണീക്കാനേ.” മാറ്റ

‘ഹോ! ശല്ലുഞ്ഞിത്രസദോദരിഹാജനേസവാ-
കെഉശല്ലുമേതുമികലാത്തവരല്ലയോനാം?’
എന്തുനാമനുതയാടഗ്രജനിപ്രകാരം
പേരുംവിഡൈ ‘ദിനകർ’ പറയുന്നവിണ്ടു:— മാറ്റ
നമ്മംകമിച്ചിടക്കയ്യുന്നകരുണ്ടേസവാ-
കമ്മത്തിലാക്കവിക്കതിനിവനോളിഡിളി?
ഭംഗ്രന്തിക്കാക്കാടുജ്ഞുചടപ്പടപ്പയോഗ-
ഉമ്മങ്ങളുംവുന്നകരനിസ്സുവിയാമഗ്രേഷം. മാറ്റ
പാരംസുരത്തുകലന്നവനേതുകാഞ്ഞു-
ഭാരംഭിപ്പുതിനാചിസ്സുനുതയക്കടേതു;

മുന്ന

പഠവത്തും ഉണിപ്പ്‌വാളക്കാര്യം

- യീരത്പരമാടനിശ്ചോടിനടക്കവോക്ഷ
കൂദാസമക്ക്ലാരിടവുംളംഗവാരിമാശേ!..
- മാർ
- നാടാക, നൃപവരതനാടനാട്ട; തന്റെ
വീടാണവീടവില, ചില്ലവന്മൂലലൈജ്;
കേടാന്നിടക്കാതയിക്കും പ്രിയവാക്കരഹപ്പു—
നുടായവക്സ്ലകിലാരാഡവെവരിയള്ളു?”
- മാരി
- ‘നന്നായി, നിന്തനിനവെനിഞ്ഞുവിടിച്ചു; ചക്കു
ഞാനാണാം, സേവവറവാനിതുക്കുംബാനോ?
എന്നാണാശക, യതുചൊറവിയാതെമുന്നിൽ
ചെന്നാലവാലും’ ചിതിച്ചട്ടന്നരച്ചിതപ്പോൾ.
- മാനു
- ചൊല്ലുന്നതനീവിച്ചുനരിഞ്ഞിനെ:— ‘വള്ളവോതു
ചെല്ലുന്നതുംവികടമെന്നാതുനേരതെന്ന;
കൊല്ലുന്നവനുംമുഖ്യംവിലാന, ചാല്ലും
ചെല്ലുന്നതാകിലവനേയുലക്കുംഭാകി.
- മാരി
- ആരാണനാരതുകനാഒരുദുസേവി—
ചൂരാലെഴുന്നത, വനിക്കനിഞ്ഞനരേറുൻ;
വാരാതയാന്ത്രിതനടക്കിപ്പിക്കിക്കുവന്ന—
നാരാകുകുന്നവനാസമതരായ്ക്കനാ.
- മാനു
- ഭരിപ്പതാവളുണ്ണേന്തിന്ത്രവയം, നയ—
ചൂരിത്രുളിവാടിയുംചടലാക്കിമാരം;
വാരിക്കവെച്ചംലതകളും, പരിചൊട്ടവേഴ്ച
വാരിച്ചുടത്തമരവോനെവശത്തിലാക്കം.
- മാനു
- “ദേവേന്നുനാടകിടയാണവിട്ടന, കാമ—
ദേവൻകുടുംബക്കണ്ണവിനെങ്ങും” വരുന്നാം
കതവുംവിധംചട്ടവൗളുതിത്തീവിക്കി
മേവുന്നവൻനിയത്രുചിപനിശ്ചന്നരു.
- മാനു
- വാക്കിക്കവരംവഷളുന്നകുംകിലുമാന്ത്രിച്ചു
വാക്കംപുലാനെവട്ടിയാചടലാക്കിമാരം,
വാഞ്ഞുന്നമുള്ളുകളിക്കിലുംജാനക്കത്തു
നിന്തക്കംമരതയമവള്ളിക്കപ്പെന്നചുറും.
- മാനു

ഇന്നിനാതൊക്കെയരചനാലിശംവരത്തു,
കിന്നിനാതാണവനിഷ്ഠംത്തുവിരുദ്ധവിപ്പാൻ,
എന്നാൽഡിയാംഗിലയശേഷവിന്റെത്തതു
നിന്നാൽഡിച്ചിട്ടാണമേതുചിൽക്കൊണ്ടേരു.

മഹാ

എന്നാൽ,കടന്നനിരസിപ്പുകയാണഭാവ
കമനാലുക്കുത്തളിരക്കിഞ്ഞുവിരിഞ്ഞെന്നു
വിനാലെത്തടിടന്ന;അപിനന്ദയാട്ടകാലം
ചെന്നാൽവശത്തുവരുക്കേവരുമുള്ളുകൾ?

മഹാ

“താനാസ്യജ്ഞിലുഗരാജനനാടന്തുനാൽ
സ്വാനാണഭാവ”മിതിപ്പുംജനോരിജപ്പും,
ജാനാനാധികപ്രമിതനാരംജനകമിച്ച്—
“ഞാനാൽനാചനവിടവല്ലതുജുനാനാൽ.

മഹാ

കേരംകൂണായത്തരുതിനു;തുനേരചിംഡാ—
വാക്കിനാദേതാനിട്ടമൊക്കെത്തരു;മിത്തരതീര
വാക്കിക്കുന്നിനാദുവാക്കകൾ,വിത്തിരവിനു
വാഴ്ന്നവിത്തുകർക്കണക്കുവാക്കമല്ല.

മഹാ

എന്നൊന്നുകുളിലക്കേരിക്കവിച്ചുനതാക്കി—
ക്ലൂ,ഉന്നാനുചെങ്കുലുടനായതുസിഖം
ചിറ്റുനയംകലക്കവോഡിത്രജുഡാല്പ്പാ
ചിവിച്ചുവിഞ്ഞതിനാമേൽരുടവനുകാൽ.

മഹാ

മനിക്കലിനാധർ,ഒല്പ്പുമഴ,തമമാ—
ഒന്നിത്തരംഒരജർമ്മനവിയത്തിലഭരു;
ഭിന്നിച്ചിരിപ്പുവെർത്താന്തില;നീതിനോധം
കസിച്ചുഭേദ്ധവരി’ചൊന്നതെട്ടുനുചാല്പാ..

മഹാ

കനിനാണേതുനിയുക്കിപ്പുട്ടക്കും
ഒരുംളിലോന്തയുർ;ഒല്പ്പുമല്ലചിപ്പു;;
എന്നാൽമുടഞ്ഞക്കിലടങ്ങി;നമതുവിപ്പാം
വന്നാലുത്തുഭർത്തുടന്തിരനിന്നനും.

മഹാ

ആരുംഉരിച്ചുകരതേണം,ഭംഖംമരു—
വിച്ചുന്നനുമനിലിടവാത്തവിയാതുരഘ്വാ;

കാഞ്ഞം തത്ത ശിഖവസരംഗ മിഷാതമൻഡ്രാ-
ചാഞ്ഞ സ്കടന കളിയാലുമനാലും ഫ്ലോ.

മഹി

നോരോട്ടിച്ചു, തരഞ്ഞോത്താര ചയ്യുതായാൽ
പാരാതസാരംഗ ഭിന്നു തസിജി ഇജണം;
നോരോട്ടു ദശ, നാല, കാല, മൃണാ, മൃണം-
ഫോരാതതയാനിനാമാക്കയതിഞ്ഞിജാതൻ

മഹി

നനാരഖാങ്ങളിവകനജനങ്ങോട്ട

ചെന്നാരമോതകരഭിന്നു തചായകാഞ്ഞ;

തനാഗ്രധം, കറിനബാനസരംഗ മിച്ചി-

ചേനാലതിന്റെചമതകിതച്ചിംഗി: വമത്രേ.

മഹി

യാതാനാകാണ്ടുസുവപ്പുത്തിവക്കംനരൗ,

യാതാനാകാണ്കിലിമന്നുജനംപുക ത്രു,

ചാതുഞ്ഞം ഹാടവഴിനോകണമ്മുന്നനത്തി;-

നേതുംകാച്ചിലനാശാതത്രകാതതിഡേനം.”

മഹി

ചൊല്ലീടിനാൻകരട കൾ:— നനാസുഗ്രഹനാ-

രല്ലിച്ചമിറ്റ, വർത്തംമതചിന്നതനാം,

നിപ്പാതേകണംവർത്തുട്ടുവതിനീതനാ

ഒല്ലുംട്ടത്തറിയവാനെഴുത്തല്ലെത്തല്ലും”.

മഹി

ചൊന്നാനനനതമവനാന്ത:— “ഭോനരച്ച-

തിനാകമാനമാഘവാന്നുവശായ്ശണിഞ്ഞാം;

എനാർക്കുട്ടകടക്കംവകിലുടക്കയാല്ലം

ദോനാനമുക്കതിലിറിച്ചവാൻതെരങ്കം.

മഹി

ഒട്ടാട്ടിരഞ്ഞിയമമുണ്ടിയ്ക്കുന്നിവന

തട്ടിക്കണ്ണിയുടക്കിഞ്ഞു ടിച്ചെനാവോനാം,

കൈട്ടരനാർപ്പവരിചയിഞ്ഞു കിലുടശേഷം

കിട്ടനാം; ചിന്നായതിലെപ്പിനായുംകളിഞ്ഞാം.

മഹി

ഇംവാന്നുശാശ്വതരേയുട്ടത്രത്തടി—

ണാവംയരിച്ചുവചരിച്ചുവശത്തിലാക്കാം;

താവുനനാക്കംഞനിവോടാഞ്ഞനാഗ്രമിഞ്ഞി—

ലാവുനുടടിയന്നാനത്രനിശ്ചന്നാം”

മഹി

- കരടക, നിത്രച്ചുയ്യസാമരൻ ചാന്നനേരം
കരകവിയും മാരാനന്നാലുഡിക്കിൽത്താണ്ടി
“കരംനിനവവിലംതേസാഖ്യഭാവചട്” എന്നു—
ഈരജഗജനാജനാവിചാസ്ത്രഭാവിൽവെച്ചുന്ന് മഹാ
കരടകവനവണ്ണാഡി, ചക്രശല്ലപുന്നത്തും സോ—
ദമനമനുഗരാജാൾവാഴുട്ടപിക്കിലെത്തി;—
കരയുഗാചത്രംപും കാഞ്ഞക്കുരാലവന്നർന്ന
വരവലിവാടകകണ്ണാനോതിക്കണ്ണ് രവേന്ദ്രന്:— മഹാ
“ശരിപമനക, നന്നതാണെന്ന; മൈവിന്നാണ?; ഒവഗം
വരിക, വരിക; നിന്നനാണണക്കാലംറന്ന;
പരിച്ചടങ്ങാക്കിയും, പുംജന്നർത്താനരാചന്താ-
നാവികിൽചെലവരാത്തു യാത! കാണുത്തു നമേരു?” മഹാ
സുഖമിതവിനയത്താൽ തന്നുരാനേവണ്ണാഡി—
ദ്രുനകനമവാക്കിപീയുഷവഷ്ടം റൂട്ടി:—
“വിശലമ്മന! വിശ്വാ! നാശവാദണ്ടിസവാത്മാണി
മഹവരവ; ധൂനാക്ഷപ്പാട്ടിൽ” നിന്നാണതാനം. മഹാ
കൈവിധമുറിപ്പോറാറാനുള്ളവൻവേലയാന്—
ഉള്ളജകിട്ടചടിയണ്ണപുകില്ലുവാല്ലുായണ്ണനു;—
കയതണ്ണാത്രുകൊണ്ടാണി, മൈകാണാത്തതാ, നി—
ന്തിക്കവടികയവണ്ണാനാശയില്ലാജ്ഞയല്ല. മഹാ
ശിവ! ശിവ! പരംതമംപാക്കിൽ, പാവചാമി—
ജീവനിമഹവിടകകാണ്ടിക്കാട്ടത്തുകാത്തവുംളും?;—
പ്രവരേഖഗജത്തി ശ്രമ്മകംതചുക്കിനി—
അതവ ‘പഴയരി’ ശട്ടംചെയ്യുവാൻതെന്നുള്ളാണോ? മഹാ
വകയ, മരിയ, മുട്ട, പാടചില്ലാത, പാട—
പുകലി, ദവിരതനാട്ടംത്രുടാനനകാലും, കേരം
പുകളിടയഭവാൻതാർച്ചന്നിത രൂപജീവിയും—
ഈകർത്തവകാഴത്തുപ്പും തിന്മുചീവിപ്പുതാനോ? മഹാ
കരവാഹപകരിപ്പില്ലാക്ക, എപ്പുംഭാരനു—
ഇള്ളാങ്ങനിലവാലിക്കില്ലിച്ചേന്നാതുന്തിപ്പതുചാലും;

କଣ୍ଠ କଲାବାକଂପୁଣ୍ଡିନାହୁତପ୍ଲଟିତେଇଁ,-

ଦୋଷବ୍ୟାପ୍ତି; ତାରୁ କାନ୍ତିରଙ୍ଗବାକରିତେଇଁରୁବାବାଂ;

ଯବାପାତ୍ତିରୁ ଏମାତ୍ରିଜ୍ଞାତିଟିକିରୁଥୁବେଁ!

ଯବାପା ଜନ୍ମିତିରେ ବାସିବାରୁକାନ୍ତିରେଇଁ

ଆଶମାଲାଗାରିଇଁ. କେବଳି, ରୁକ୍ଷିପ୍ରିକିରୁଇଁ

ନିରାଶିଲ୍ପିରୁକୁଳାନ୍ତାଶିଶ୍ଚପାଲକରେଇଁରୁଥିଲେ.

ମନ୍ତ୍ର

ଆଵନାତିରୁକାନ୍ତିରେ ବଜାରିରେଇଁରୁଥିଲେଇଁ

ତବନିଧିରୁକାଲାକେନରେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁ

ଆଵସରଗାନ୍ତିରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁ

ନ, ବାବୁ ବାବିର ନିର୍ମାଣେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁ.

ମନ୍ତ୍ର

ଯେବିଶିଳାନାହୁତିରେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁ

ଯେବିଶିଳାନାହୁତିରେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁ

ଯେବିଶିଳାନାହୁତିରେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁ

ଯେବିଶିଳାନାହୁତିରେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁ

ଯେବିଶିଳାନାହୁତିରେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁ

ଆରାଯିର ଉନ୍ନିତିରେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁ

ତରାମଣିରୁକିଲାନ୍ତିରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁ

ଯରୁବକରୁଥିଲାନ୍ତିରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁ

ଯରୁବକରୁଥିଲାନ୍ତିରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁ

ମନ୍ତ୍ର

କଣ୍ଠକିଲାନ୍ତିରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁ

କେବାନ୍ତିରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁ

କଣ୍ଠକିଲାନ୍ତିରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁ

କଣ୍ଠକିଲାନ୍ତିରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁ

ଅବନାନ୍ତିରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁ

ଅବନାନ୍ତିରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁ

ଅବନାନ୍ତିରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁ

ଅବନାନ୍ତିରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁ

ଅବନାନ୍ତିରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁ

ଅବନାନ୍ତିରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁ

ଅବନାନ୍ତିରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁ

ଅବନାନ୍ତିରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁରୁଥିଲେଇଁ

സാല, കരിവു, വണക്കം, ഭക്തിനയനാളേന്തെപ്പോം
കലജംഗാസ്ത്രത്രംസപാചിനയക്കാത്രപോയം;
സാലമുടയവനിപ്പും, ഭക്തിനയനാകിലോനി—

പ്പും, മതിനിഡിപ്പായാലും ഒന്താജാമപ്പും? മർദ്ദ

കരണാലാത്രപോലേക്കതിയുംപുംഭാത്രത്രം
വരമുഖമനപ്പുംതയ്ക്കുലുക്കൾക്കരുന്നം;
വരഹമാചത്രംബന്ധത്രപ്പുംപ്പാതയ്ക്ക്—
എരചനാനേകങ്കായ്യുംപ്ലേക്കപ്പും? മർന്ന

വിലപപത്കിനയാരനാംമാത! ഇന്ത്യാനാവക്കാ—

ഈലമിച്ചവത്രപാഴാപ്പുംക്രൈതിനമാനം;
നലബാടതനാകനായിനോകിയാലു, അവൻതൽ—
ഹലമവസരമാണൊന്താംനാമയിൽക്കാട്ടുകൾപ്പോ.. മർദ്ദ

കതിര, ഉന്നജർ, വീണാ, ചാനി, ശാന്തി, ശാന്തി,
മതിയെതിർത്തി, ചാനിക്കാത്രിക്കൈയുക്കുട്ടിനം,
അത്രലജചിവിളുന്നുംസജ്ജനനേന്താടിച്ചന്നാ;—
ലത്രനാഥവശ്ശുംപ്പുംപ്രജ്ഞന, സംഗമുലം. മർദ്ദ

അടിയന്നാങ്കരുകൾതന്നെ, നയനാലുംഞ—

പ്പുംടിയുതിമാചരിറുംനിന്നുംരാജാംഭാംഭാവം;
കിടിയുടകയടക്കകകകക്കാണിപ്പുംയോഹിപ്പും; ?ഭാനിന്
വടിവിലോക്കുന്നിന്നുംപാവനവന്നവാലുപ്പേ? മർന്ന

ഗണപതിഗ്രവാൻതന്തന്തന്തവിജാമോറി, മരിറ—

പ്രണതവരദനാട്ടി സ്ത്രോടിനകകകക്കാണിപ്പേ?;

പ്രണയ, കരിവുമുഖാംനലുത്രുനാവേണ്ടം

മുണ്ണണമവിലംമേജനസിഡംസുനുനുലെ! മർദ്ദ

ക്കിതിവര, വരവശ്ശുംഭാത്രിതനാരിൽനിന്നാ—

മതികയത്രകിലുന്നാകിപ്പുംസേവക്കൈയ്യുംരാജ്ഞം;

കൃതിവര! ചരമമഹ്മട്ടായിട്ടനേബാർ, പ്രഭത്ര—

ക്ഷതിയെഴുവർന്നാംനകാണ്ഡഭാത്രംപ്രുവന്നാർ മർദ്ദ

നന്തുവിഭവാമല്ലാംനാംപ്പുംപാകിന്തവി—

ഔഷധവുമനാകയ്പില്ലാകേവലംസേവചെയ്യാൻ; മർദ്ദ

ଆଗଳିବିଷ୍ୟସଂଗରେକବରାତାକିଲ୍ପେଣେତୋ
ମନତୁରିଯିବେକଂବେନାହେଜନାବିନୀଙ୍କା?.

ମରିଳ

ଆରଚନରିହନୀତିଜତାନବିଲ୍ଲେଗାବନାତ,
ସରଣିଯିଲୁହଙ୍ଗନାମାକମାନଗରୀଜ୍ଞ;
ତରବ୍ୟାହିବିଟିଜତଜ୍ଞା, କଥାତିନୟରାହେ!
ପରମହନ୍ତିଶତାନ୍ତ୍ରମୁଦ୍ରାବେଳୁ”.

ମରିଳ

ସୁଧ୍ୟରାତାଶିଯେବଂକ୍ଷେଚବରଣାନ୍ତରେଶଗ୍ରହଃ—

“ଦେବକ! କୁରୁକେମଂମରି! ଗିରିନୀତିଵାକ୍ୟ;
ମହକଲସବୀଯେଗ୍ରାଗନ୍ଧାତନାସତ୍ୟପ୍ରାତିନାନ୍ତୀ
ମହତରେହାଟିମନନଜ୍ଞୀତାତିଶାନ୍ତିରୁମ୍ଭିତ୍ତିରୁ.”

ମରିଳ

ଦେବକମମେହ୍ୟୁଂଚେତ୍ତାଜ୍ଞଃ— ‘ମନସପ୍ରାଚିଯିପ୍ରୋ—
ୟୁଧଗ୍ରହିଲପାନତିଶାନ୍ତିରୀକରଣକ୍ଷାରାଜୁତ୍ତିଯାପ୍ରୋ;
କାଳିନିଜିଷକବକିର୍ତ୍ତଚବନ୍ଦାରୁତ୍ତିର୍ତ୍ତି’

ମୁଖ୍ୟରୀତିର୍ତ୍ତିକୁଣ୍ଡଳ, ତିଶାନ୍ତିରୀପ୍ରସଂ?.”

ମରିଳ

ଦେବକରୁତ୍ୟଶାତରକୀଶରଃ— ‘କଷ୍ଟ! ଦେଶରଂ—
ଅନ୍ତରେତିଲବାପୋଲ୍ଲଂସପାସ୍ତ୍ରଭିଲ୍ଲୁଗରେତରଧାରି;
ଆରାଧିଯିଲିହଜଗ୍ରହାପ୍ରାଣୀଯରାନୀନାମନାନ୍ତର—
କରମଦେହଠିରାନ୍ତୁରାନ୍ତିରୁକର୍ମକରାନ୍ତିର୍ତ୍ତେ?.

ମରିଳ

ଏଗାରମରମହିଲୁରକଣେକନ୍ତରଗର୍ବକର୍ମ—
ସପନମହମ! ଶୁଭକେନରାହେ. ଚବିଜ୍ଞାକିଟିନା;
ବନମିତ୍ରବ୍ୟବତିଜ୍ଞାତ୍ରିରହିତଂପାନିରା, ଶି—
ଶିଶନମରାତ୍ରକାଟିର୍ତ୍ତଚବନ୍ଦାରା ଆ.

ମରିଳ

ଆରାଧିଯିଲୁକମାରୁରହୁଇବ୍ରକେଟାଲୁରଜ୍ଞା,—
ହସନଶିତ୍ୟରାପ୍ରୋ, ଯଜ୍ଞରାନ୍ତୁରହୁଵିଗର୍ବ;
ଆରାଧନମହମ! ଏକଟାକଣ୍ଠାରୁକାଟିର୍ତ୍ତଚବନ୍ଦା—
ରାବନାବିଷମମାଳେଣ, ଗତାକିଲୁଙ୍ଗପୋକତାରେ?

ମରିଳ

କରୁନାନ୍ତିରୁକେଟିକ୍ରିଯିଯାଂଚେବାଲ୍ଲି:— ‘କର୍ମଂ!

ବେଦରେତାଧ୍ୟାକ୍ଷରମୁକ୍ତେନାମକେନାମତିକିଟିନା?;

ଚେଦୁତାଧ୍ୟାକ୍ଷରମୁକ୍ତେନାମତିକିଟିକ୍ରିଯାପେଟି—

ଛିରାକାପତିର୍ବୁନେଣେତ୍ରକାରିଶାରଦ୍ଵୀପାନ୍ତାରେଵାନାଦ?

ମରିଳ

ജലമുളകിലാറിൽക്കെട്ടവാട്ടനാ, എന്നം
ആദിമതിർക്കടന്നാരുക്ക്ലിംഗപ്പുക്കാൽ;
നലമിമക്കുന്നിലുലങ്കെട്ടവോം, വേടിയുള്ളാർ
നിലവിട്ടുവോടെടീഷനിക്കണ്ണുചതാൽ.

മുച്ച

ക്കണ്ണപ്പോംഡാംസമുണ്ടെന്നാക്കനിനവാട്ടതാൻ
ചെണ്ണയിൽപ്പുകവാറ്,-

“സൈൻസലൈംതോലുംഞാതിനിടിനചെവിയമര-
ക്കണ്ണമാനാനുഭാരും”

പണ്ണസൃഷ്ടശോഭാരുജനാവോക്കവനിതുവിധം
ചൊല്ലിപ്പോക്” “ചൊൽക്കനിഴ്പം-
ക്കണ്ണണംപോടായതെ” നോതിയമരിയോട്ടനൻ
തന്നെചൊന്നാൻകുഞ്ഞൻ:-

മുച്ച

“കഹാരിയും, ചെണ്ണയും.”

“പുരാവിഭോ! ജംബുകവഭാനാ, ഭക്ഷണം
ചിരായകിട്ടാണ്റുംലിംഗതെന്നും
ധരാതലംചുററിയലണ്റുകകാറിനു-
ക്കളാരാശയാലാശയവേശാസാകലൻ.

മുച്ച

വിടജ്ഞമുജ്ഞാന്നപ്പുഗാലമന്നതി-
നിടക്കജ്ഞാരേടത്തരിയോരടർക്കളിലും
കിടക്കമുവിൻനിരയോന്നുക്കണ്ണവ-
ന്പടപ്പു ചതേതാങ്പടജജനത്തയും.

മുന്ന

അതിയകിടക്കവന്നാക്കചെണ്ണക്കണ്ണവി-
ന്പ, തിന്നധ്യപനംകെട്ടുക്കുന്നിതായവൻ;
അതിന്തുംകാരാടിയുള്ളിംഗംലതി-
സമിതിപ്പുശ്രദ്ധിപ്പുകയാണിടക്കു മോ!.

മുന്ന

“മിടക്കഴംജന്നതുവിതെന്നുവാനി, വൻ
തടക്കമോവനാപിടിച്ചതിനാമോ?;
അടചക്കവയന്താകിലുമാനവോക്” എന്നു-
നോട്ടക്കമോത്തമ്പട്ടമന്നതുജന്നംകും.

മുന്ന

കറച്ചുടങ്ങാരുവാശത്രു “കാനെ-
നാരുതെതാത്തിശ്ശു, അപാവമാണുഹാ!;

ହୁଏହୁଅଛିଯାଇ ଚାରଇଥିଲାଗନ୍ତିକାଙ୍କଂ
ନିର୍ଭୁଲୁ” ଏକାଟିକାଇପିଛିତାଯବାଳୀ.

ମୃଗ୍ନ

“କୁଣାଂଗନ୍ଧକିନିତିଗହନ୍ତିଲାଗନ୍ତି-
କୁଣାଂକଶ୍ରୀଦଣ୍ଠା” ମେଗାରହୁଷେହା!
ଆକତତିଯାରେତାଲତିଲ୍ପ ନାଯଣେତି-
ନାକର୍ତ୍ତବ୍ୟମ୍ଭାଯିକଟନାଜଣ୍ଠୁକାଳୀ.

ମୃଗ୍ନ

ଆବାଳୀରତାଚୋପ୍ଲୀଯିତୁହୁଇଲେ ବୈଷ୍ଣଵକା-
ଣିବାଳୀପରିରେତନିବିଦ୍ଵତତାଟିନେବୀଳେ;
ତବୁପ୍ରତ୍ତେ! କୁରିକାତିରିବେଳୁହୀ
ବେଂଶୁଚିତ୍ତେଗିଲାହାତ! ସଂଭବ?

ମୃଗ୍ନ

କାନ୍ତଶୁପନାକେମିପ୍ରମାତ୍ରକାଟିଲେତତିତେବୀ,
କାନ୍ତତକୁରୋଦଲ୍ଲୁଗାଜିରୁବ
ଆକର୍ତ୍ତକରଣାକେମନ୍ଦ୍ରସ୍ତିଲାକିନତ
ପଢ଼ପରେମାଟିନିମିମାନୀତିକାଳ.”

ମୃଗ୍ନ

ପଦବାନ୍ତାରୀପ୍ରେକ୍ଷିପଦକନାତନ୍ତୁରା-
ନାଟନ୍ତୁରାରିନ୍ଦିବେଗଯୋତିଜିଜିନ୍ଦୁକଂ
ନାନାସଜ୍ଜିମିକ, ନାନିନିନ୍ଦି-
ନିଟକ୍ରମାଚାନେବରୁହୁ, “ତାଙ୍କାବୀ?”

ମୃଗ୍ନ

ହୁତାଯବାଲୀଚୋରୁକବ୍ୟତରୁଳେ-
ତତିତାପ୍ରାୟଃ— “କେବ୍ରୁରୁକାହୁ ଯାଗାତେବାରୀ
ଦ୍ରତାକନତିକରିକରିଲେବେଗାଯା
କୁତାତନାହୁକିରୁକାଟିଲେବାଲୁହୁ.

ମୃଗ୍ନ

ପଦପୁରାଜନାଟକିନନ୍ଦିନ୍ଦୁକାର
ପିଦପୁରାଜନାଟକିନନ୍ଦିନ୍ଦୁକାର
ପଦପୁରାଜନାଟକିନନ୍ଦିନ୍ଦୁକାର
କିଟପୁରାଜନାଟକିନନ୍ଦିନ୍ଦୁକାର.”

ମୃଗ୍ନ

ଆମାବିଲକେଷିବଲାଟିପ୍ରମାତ୍ରକାହୁ
ବଗାରାତରତିକାର ନାନାନିନ୍ଦିନ୍ଦୁକାର
ଆମାକଲଂକାର ପରିତତବାକ୍ଷରକାର
କନାପରାପିନ୍ଦର ଚାଲୁଜିନ୍ଦୁକାର:

ମୃଗ୍ନ

“ശിവാശയൻ, വിംഗലകാമപയൻ, ക്ഷീം-
നിവാസഗ്രഹത്രംഗരാജവനൻ പ്രള
ഭ്യാനന്ദയോടുകൾ! എകാണ്ഡചചല്ലു ബാൻ
ഇവാലയച്ചാനിവന്നല്ലുകൈഞ്ഞതുകം”.

മരു

“ഇന്നക്കമോട്ടാണിരുസമുത്തിജ്ജില-
ഖേദനത്തിവന്നിടവനന്” നാകേട്ടുന്

“വിണ്ണന്മുകിപ്പുള്ളുഗരാജവനകിൽന്നൊ-
ന്നണഞ്ഞിടം” ഒന്നാവരണ്ണുകാഴ്തു യും.

മരൈ

“ഒത്തിരുചന്നീക്കകവിശ്വസിജ്ജുകിൽ
ചതിജ്ജുമോധാമ്പികനാംതുഗോശപരൻ” ?
ഇതിപ്രിയംപുജ്യാട്ടരചച്ചയ്ക്കും ധരവം
കതിച്ചുസിംഹാന്തികമംഗനത്തിനനൻ: —

മരജ്

“മരത്തുപാരാരാക്കൈയിളുക്കൈമകിലും,
വരഞ്ഞതവുക്കിഞ്ഞാർപ്പിച്ചക്കൈകിലും
കരത്തവിസ്താരത്രണാവറിജ്ജുമോ?
കരത്തനോടേജ്ഞാലവവാൻകായത്തിന്തി.

മരർ

വലിപ്പുമോക്കാത, തുകോണ്ടതന്നും രാൻ
വധിജ്ജുയിച്ചല്ലെന്നനിന്നത്തുകാഴ്തെ
വരഞ്ഞിടനോരാധമിഞ്ഞു? സിംഹമീ
വചല്ലുകേട്ടിന്തരമോതിയുത്തരം: —

മരഭ.

“നിന്നു, നിന്നുവന്താങ്ങായു! നിന്തിയം
നിന്നക്കഴുംതോഴുവന്നെന്നുംവധിജ്ജു കൊം;
അരാന്നതവസാധ്യം, യോഗ്യനാഥവൻ
മനംതെളിവശ്രദ്ധനാടിനാജിനിജ്ജുകിൽ.

മരഗ്ര

അവനു “സംജീവക” എന്നാണനാമമെ-
ന്നിവള്ളുമാജ്ജുകിത്തു; വല്ലവള്ളുവും
ഇവത്തിലഭേദംരെയുന്നല്ലുകിഞ്ഞാനി; —
യവസ്യുസത്സംഗമലോലനാശന്താൻ”

മരജ്

ഇവള്ളുചാംസിംഹവചല്ലുകാഴ്തുയോ—
ടവൻവരണ്ണതക്കിഞ്ഞുകൂട്ടുവയ്ക്കുന്ന

ജവത്തിലുമാണിതിക്കുണ്ടതുണ്ടാക്കാണ്ടുവോ—
യവശ്വരനാത് സ്വല്പിക്കുംവാടാണെന്ന്.

മഹേ

ഹരിജ്ഞം ഉണ്ടാണെങ്കിൽ
ശരിജ്ഞം തിന്റെയും ചിഞ്ഞും താൽ
ചരിജ്ഞം ലും, ചെരിസിച്ചുകുറ്റിയും എന്ന്
സൃഷ്ടിക്കാണും പാടാട്ടിലായ്

മഹാ

ഗ്രഹജ്ഞം കംബജ്ഞം പുശ്രജ്ഞം പ്രവീംശം,
ഭർത്തപദ്ധതിയും ചന്ദ്രജ്ഞം പകു പത്രായും
ശ്രൂഹയ്ക്കുമാലാപരാശ തതിയാണും കാ—
ണ്ടം നിഃബന്ധായും ക്ഷുണ്ടിയും ക്ഷിതിയും കുന്നി

മഹാ

തന്ത്രാത്മാസന്നാജനങ്ങൾ തുറ്റുൻ, ഉ—
രാജാരഖണ്ഡാക്ഷി, മാത്രാജാനിവർ
നികാനമഞ്ചുണ്ണിലഭിച്ചിടാപ്പും—
ലഭാന്തസന്തുപദിയന്ത്രം നാത.

മഹാ

അരണക്കാർക്കരടകകൾ നിജത്വവിഹ്യാട
വണ്ണം രഥും വാണിജത്വത്തുടണിമേനോൻ
ചൊന്മാനതിൽ ദശകൾ : — “ബാതനമർത്താന്ന
നന്നായ്ക്കുടിച്ചായും ഗ്രഹം ദാനിച്ചതല്ലോ.

മഹാ

“ഒഴിം മഹാക്ഷേത്രവിശ്വാസിയാണും;
ഭാഷാധനാദിവിച്ഛിവന്നാനുകുന്നതം ;
ഒവശമുഖം ദാരി, എയാക്കു തിനി തിരഞ്ഞെടുത്തുകാരൻ
ദോഷം സപയം തച്ചിന്തിചന്നുനാളുടോം”.

മഹാ

ക്രമസ്തു ദിവശാഖാവിഭാഗം—
യങ്ങളിക്കേട്ടിരു; കേട്ടുതാജ്വാൻ ? ”
‘പാര്യൈണം തെനും നാമും ജാൻ ;
‘പാര്യാ’ ദൈനന്തരം നന്തനവിജും : —

മഹാ

(സപയം കുതച്ചൊഡി ദൈനന്തരം മുട്ടം)
അണി “ഒരാം മുട്ടാ” ദിവശാഖാം കുറു കു
ദിവശാഖാം സന്മാനിജ്ഞവിച്ചുമുന്നാം;

- അതുമേഖലെ സംവരിപ്പിച്ചുസംഘം—
സപാദേലയില്ലോടുകൂടിക്കൊൻ.
- മുച്ചി
- അരക്കാലുടെ ശ്രദ്ധക്കുറപ്പിനുംകൈ—
ധക്കാവി, “തെങ്ങാണനിനിവെള്ളിടേണ്ട
തർക്കാലവെന്നകിയിലിട്ടുകൂട്ടി
വെയ്ക്കു്” ചിവണ്ണനിങ്കവിമുറാഞ്ഞാൻ.
- മുപ്പന്മാ
- അതുമുപ്പരാമോദ്ദിയന്നതോളി.
ലാറുട്ടുംഭേസിനടന്നിട്ടേബാൾ,
‘അതും. ഡ്രൈതി’ ദ്വിജനൈനനായത്തു—
നാസനനന്നുംസേവപിടിച്ചുകൂട്ടി.
- മുച്ചി
- “വേണ്ടാതകണ്ണുവും രഥലം. നാടന്തിനാണി
‘പുണ്ണാര്’ ചിംഗം ദൈനപ്രചനനടന്നിട്ടോ?;
മിണ്ണാതകണ്ണിതുചിട്ടിഞ്ഞെന്ന; ദിശും ദാഷ—
മണംകുളിപ്പുചതിലുപ്പുംരാംടാട്ടുകാള്ളാം”
- മുപ്പന്മാ
- എവൻനിന്നുമേംപാടം സേവവെയ്ക്കാമഹംഡംഡം
കേവലംവിശ്രസിപ്പിച്ചി താവക്കല്ലുംവായിക്കൂട്ടാവ.
- മുപ്പന്മാ
- “ഉതിഗ്രന്ഥം ദണ്ഡനാണോക്കിനിലാംവിശ്രദി—
ക്കുതി. സുരാവി; നിജാർഥവക്കലിപ്പുവേക്കാം”
- യതിവരണൈനനാഞ്ചുട്ടറച്ചുപ്പുണ്ണം, വൻ—
ചതിതടവിനിഷ്ടം തനറ്റരകളിൽക്കൊട്ടത്തു.
- മഹം.
- നീംഡവാനടവിയാന്നായതിന്റുനാറി—
ലാരാലംനാത്തമകളിപ്പുജയിപ്പുനിഛേം,
വാരാവതയപ്പുംഡണ്ണം ക്കുരവെപ്പുരണ്ണ
പോരാളി ചാടകളിടുത്തടവിനനാജനി.
- മഹംമ
- ഡോയംവിനോട്ടു; മുക്കുപ്പുനയടക്കനയണ—
ഞതു, ചുമ്പാംവാങ്ങിവിനാർഥം—
ദൂരംവന്നി, മുന്നാമുട്ടും, പുനരുടനെനാഴിയും,
പിനൊയുംചെന്നമുട്ടും,
ചേരകളുടുവഡായാടകളിടവേ,
രഞ്ഞംവത്തട്ടവച്ചാട്ടി—

ഉച്ച

പണ്വത്രും മനിപ്രവാളകാവ്യം

ചോക്കംചെരേതോരക്കണ്ടിനട്ടായക്കുന്നമിയും-
അതാവിലോത്താനിവണ്ണാഃ—

മഹാവ.

“ശരിനല്ലെള്ളുത്ത; ചിത്തിതാ
ചൊരിജുന്നതുട്ടുചൊരയാട്ടകൾ
തിപിയാതത്കടനാചെന്നിതി—
തിപിയാംചൊട്ടകഴിച്ചിട്ടാട്ടഞ്ഞാൻ.”

മഹാന്

എന്നാക്കുകന്നജ്ഞല്ലുരക്കനാവിന്ദ്രി-
ജ്യാനാന്ത്രം ചാരക്കിക്കാഞ്ചുപിടിച്ചുഭോഷ്യൻ;
എങ്ങനീ! ചാടിച്ചുവക്കുംപുന്നഹേദുമടി,
യന്നേമെന്തിതനാചവനാന്തരിച്ച.

മഹാർ

ശ്രോകംപുണ്ണത്തുക്കണ്ണപ്പൂർണ്ണ
ദ്രോകച്ചാദിജതാനാടാർ
“ഭംബുക്കാമേഷിയുഖേശിന”
തുമ്മിന്റുപരാഭ്രാതിനാൻ
വിണ്ണംജപിച്ചുതന്നക്കാവി—
മുണ്ടുംയുന്നാധാരുനി;
കണ്ണില്ലെന്നുയന്നകാത്ത
കൊണ്ടാദിപ്പുനാശിപ്പുന.

മഹാരം

തുണ്ണുരായചില്ലാത്ത
ഹന്നദേവുംപ്രജകാശി
പിന്നപോലെവൈവടിത്തായാം
പണ്ണവുംകൊണ്ടചാടിനാൻ.

മഹാരം

ചതിപ്പുവാൻതരംനോക്കി
സ്ഥിതിചജ്ഞനാവഞ്ചുകൻ
പഴതാനാങ്കിടച്ചകിൽ
പഴതേവിട്ടുള്ളേം?

മഹാവ.

നിയക്കീറ്റുനടാർത്തനോ
‘വഞ്ചാവ്യാഘ്രത്തിനാ’;
എന്നുവരുവുന്നപാദാന്ത
ഞോന്നാച്ചിത്തിരണ്ണിനാൻ.

മഹാന്

- സാരജ്ഞതന്നാംയതിന്റെപ്പറ്റി,
നേരുകളിലും കമ്പിലും
ചാരതത്താങ്ങവും നൈത്യത്താം
കാരണപ്പുകിനാൽ. രംഗം
- കടിപ്പുട്ടുവൻകളും
കടിപ്പുവരുളിവനിനായ
കടികാളിനും ചരായ
കടിലിയനുവന്നക്കരുചിൽ. രംഗം
- അവശൻംകര്ത്തിയവളും
ബാഡും, നിജവിപ്പിളും കിൽ
ഉലക്കിക്കൽക്കിൾക്കുള്ളു
കലടാവനുവത്തിനി നി. രംഗം
- മാരാത്തിരുത്തുനില്ലെന്നിജജാരവണ്ടപ
വാരാത്തവോചവാളും, ഇല്ലപ്പമത്തിൽവച്ചും
ചാരായമത്തനവംതാൻവതിചാലിയൻകു
ണ്ടാരാലണ്ടതിശമോട്ടവിടിച്ചുനിൽക്കി. രംഗം
- “ഇന്നാവിൽക്കലടക്കാനില്ലെന്നതവിട
ജീവും”! നേരുള്ളുനോമനോ—
ഓ“രാത്രനിദിശുണ്ടാത്തിടാഞ്ഞത്തുവണ്ണാ—
ലാരായും” എന്നവർം;
“നേരാണി, ക്ഷേത്രവാക്കാഞ്ഞാറിയുണ്ടും;
നിന്നന്നപ്പിടിച്ചുംഡാപ്പിയം
ഒചരാതിനാവിന്തു കട്ടിയിടണം;
വന്നാലും” എന്നാനവൻ. രംഗം
- കടിയിലണ്ടതക്കുണ്ടാം
കടിലായനനാലും വിന്തുനിന്നേൽ,
കടിയുടലവഹിച്ചുത്താ—
തതടിയാംടടിവോജലവീണിതാഞ്ഞാരിടം. രംഗം
- ചലിയാതവനമ്മത്താം
വലിയുംവും കണികനാഞ്ഞുവാർം,

ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದ್ದರು-

ಈಲ್ಲದೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿ.

೨೦೩

ವಿಷಾದಾರರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿ ಹಾಲು ವಾಲಿ ಇತಿ-

ತಿಂದಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿ.

ಪಿಂದಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿ.

ಮುಂದಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿ.

೨೦೪

ಅರಕಾರಣಂ ತೆತ್ತಿ ಅಣಿಗಳಂಥಿತ!

ಬ್ರಹ್ಮಾರಹಂತ್ಯಾ ಕುಲಗಾಣ ಚಾಲಿಗಳಿಗೆ

ನಿಹಿಂಜಾರಾಧಾ ವಿಷಾದಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿ.

ಒಕಾರವ ಅಂತ್ರಕರಾತ್ಮಕಾರಿಗಳಿಗೆ.

೨೦೫

ಕಾಳಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿ,

ಕಾಳಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿ

ಅಧಿಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿ

ಅಧಿಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿ.

೨೦೬

ಎಲಿಗಾರಿಕೋಪದೇಶಾರಥತ್ತಾತ್ಮಕಾರಿಹಾ-

ಲಾರಿಗಾರಿತ್ವಾಸೀಧ್ವಂಸಾಸು, ಕಾಳಿಗಳಿಗೆ

ಪಿರಿಗಾರಿತ್ವಾಪಾಣ್ಯಾಗಾಂಧಾರಿಗಾಂಧಾರಿಗಳಿಗೆ;

ವಿರಿಗಾರಿತ್ವಾಪಾಣ್ಯಾಗಾಂಧಾರಿಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿ.

೨೦೭

‘ಹೃಗೋತಾಂತಿ! ಏಯಾತ್ತು ಕಮಿ’ ಏಯಾತ್ತು ಕಮಿ

ಎಂಂತಾತ್ತು’ ಎಂಂತಾತ್ತು ವಿವಾಸ್ತಾ ಚಾಣ್ಯಾಗಿ ಅಧಿಕಾರಿ

ಸಂತಾಪದ್ರಾಕ್ಷಾವಾಣಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿ

ತಾಂತ್ರಾಂತಾರಾಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿ.

೨೦೮

ಉಡಿಗೆ ಚಾಲಿ ಇತಿ-

ನಿಂಡಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿ

ಎಟಿಜ್ಞಾ ಅಧಿಕಾರಿ

‘ಅಪ್ರಾಟಿಕಾಣ್ಯಾ’ ಅಣಿತ್ತಾತ್ತು ಅಧಿಕಾರಿ

೨೦೯

‘ಹರ್ಕಾಂತಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿ

ಎಟಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿ

ಅಕ್ಷಾಯ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿ

ಅವಕ್ತಾ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿ.

೨೧೦

സതിഷാഖശൻറവലിപ്പം
മതികട്ടക്കവാനറിഞ്ച് രൂപാജണാ?;
പതിവിപ്പുകരഴ്ചകാണ്ഡം
പതിചയശരന്നുപുജ്യശസ്ത്രം.

രഹസ്യ

ഓരുചകാജണംഗൾവിന്റെ
അിത്രതീന്മനമുക്കുകവയന്ത്രഭന;
മതിവെച്ചുകേപ്പാജണംവിത്ര-
തതിയിതുമരുള്ളലോകസാക്ഷികളും.

രഹസ്യ

നോക്കേക്കേടോ! നുഴതിക്കൊള്ളു-
ഡോക്കപ്പടിയഴകളുണ്ടാരെന്നുമാം;
വൃഥാക്കണ്ണുമതതാടതിക്കും
മുക്കണ്ണുക്കന്നനദിജയാട്ടകാജേ?

രഹസ്യ

പ്രീവമായവഴിരവുവാറവന്നണ്ടു
മുക്കോട്ടുവേദിക-
ണ്ണാവരാംഗിയുടക്കാക്കർവ്വിണാവുന്നും-
വിസ്തുക്കാനപിതം
പാവമിഡിക്കപരണ്ടുചിന്നു:— ‘യങ്ങതെക്കു-
ശോദരിക്കിനക്കിതിൽ
ഭാവദേശ, ദിയാതൈചാല്ലുരവാധ-
മാണിതുപൊരുക്കണേ.

രഹസ്യ

ഹരുജയാനാർവ്വിവാദിവന്നാകഴിവായ
തിപ്പു, ഭവദിഷ്വചാ—
രിത്രംമത്രമഹന്നീയമംണാ! മഹമിഷ്വാമ
ണു! തവവണ്ണുവഗൾ
എത്രയുംപ്രിയമോടവമോതിയമകട
ചിച്ചുമുഴശാത്രിതാൻ—
ശാത്രമൻവൊച്ചുണ്ണന്നന്നിന്നുപുളിക്കാണ്ണി
താംഗനവനന്തികേ.

രഹസ്യ

ഉണ്ണായവന്നുതക്കളുംചുട്ടാഴിഷാതായില്ലാം
കാണ്ണായതിന്റുനാവിടക്കാട്ടിരക്കാജണിടന്നാ;

କିଣଙ୍କିଣିକାନ୍ତୁ ଗିଜିବିଟିଛୁ, ମୁରିଣେତରୁକୁଣିନ୍ଦ
କଣଙ୍କାନ୍ତରୁଲୀରିତିବେଷ୍ଟନ୍ତଯଙ୍କାନ୍ତି.

୧୨୯

ଆନନ୍ଦପ୍ରଧାନଙ୍କାନ୍ତରୁ
କୈବ୍ରିତରୁକୁଣାବିତରୁ

ଏହିତିପ୍ରାଣତିରା' କେହିର-
କାନ୍ତିଲ୍ଲସନ୍ତି' ବ୍ୟଥକଷବାନ୍.

୧୨୧

ପରିବର୍ତ୍ତନକାନ୍ତିମାତ୍ରରେଷ୍ଟାରୁ
ବରଗକାନ୍ତପ୍ରତିକାନ୍ତିଲ୍ଲସନ୍ତି;
କରିଲିଲାରିଦ୍ଵାରାନ୍ତସନ୍ତିକିଟ୍ରା-
ନେତରମତ୍ରମାତ୍ରାଯବର୍ତ୍ତିରିବେଶ୍ଟିତରୁ.

୧୨୨

'ହା! ହା! କଥିତରାହାନ୍ତକାନ୍ତିରେଯଥିବାନ୍ତରୁ
ମୋହାନ୍ତିମାନ୍ତିପାତରିରେଯନ୍ତରୁ
ମୋହାନ୍ତିମେଲାନ୍ତିରେଯନ୍ତିରେ
ଶେହାଲିରିହିଲ୍ଲସନ୍ତିରେଯନ୍ତିରୁ.

୧୨୩

ଆବସ୍ଥାରିଲିବୁକାନ୍ତରାନ୍ତେ ବମେବକଳ; ହେବୋ!
ଯୁବତିକର୍ତ୍ତରାନ୍ତ, କରୁଣାଚାରିରେ
ବିବରଚିତ୍ରଯରିହ୍ୟାନାବିତରେତରାନ୍ତ, ବନ୍ଦା-
ରୁବରେଦରିହିହ୍ୟାରକାଲାନ୍ତରେତରୁଲ୍ଲୁରୁ.

୧୨୪

'କଷ୍ଟ! ଶିକନ୍ତିରାନ୍ତରୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ
ତେଣିଗା? କମିଳିକାନ୍ତରୁ!

କଷ୍ଟ! ତେଣାପରିତବ୍ୟାବରିତରୁକରିନ୍ତରୁ

ତିର୍ଯ୍ୟତିରେଲାରିଶ୍ରେ;

ଶିର୍ଷରାଜବିଧିରେରୂପିନ୍ଦିକର୍ତ୍ତବେଳି

ହାତ! କର୍ତ୍ତବେଳିନୀ

ନାହାନ୍ତିରାନ୍ତିରାନ୍ତିରାନ୍ତିରାନ୍ତିରାନ୍ତି

ଗୁରୁତବରୁଜାରୁ.

୧୨୫

'କାବ୍ୟାଖ୍ୟାନାବିତରାନ୍ତ; ନୁକ୍ତମରିହ୍ୟାତିର୍ଯ୍ୟ-
କିଷ୍ଟକିଷ୍ଟ; ରତାନାରିଯୁଦେବରାତମାଲ୍ଲୁରୁ,
ଲିଙ୍ଗ' ନିବଳ୍ଲାଙ୍ଗରାତରାତ୍ମକାଲ୍ଲୁରୁ,
କିଷ୍ଟକିଷ୍ଟନୀଯେସମୟରାହିଲିପ୍ରବିନ୍ଦ.

୧୨୬

‘ഒഴാവവാൽക്കറുനരിയ്യു പിണ്ണത്രൗണം;-
മാഷാവഭ്രതിവഴിവന്നനടക്കനത്മം;-
വൈശ്വദ്രോഹരിയിമഴ്രതിയിൽനെന്നുകാരൻ;-
പോഷംസപ്രക്രൂതചിതിന്തിനെന്നാലുള്ളടക്കം.’ മുന്ന്

സുടമായിവിധംചൊല്ലി
നടക്കാണ്ഡാൻയരതിശ്രദ്ധൻ;
ഭേദമാർവാസ്സുവഹി—
തത്രടന്നേപ്രീതരായിതേ.

മുണ്ട്

നിങ്കോഷിയംക്ഷുരകനൻപിലിനാംകേട്ടത്തു;
തദ്ദേശ്വരലൂഡൈ‘നാടകടത്തി’വിട്ട;
അത്തന്ത്രവായിനെയവിത്രുപതചേര്ത്തയച്ചു;
ഉത്താന്നചാലിയനടൻ‘പിഴയു’വിധിച്ചു. മഹാ

കരടകനമെചൊല്ലിനാറിവണ്ണം:-
‘സരസമദേഹം!തവനിതിഭേദമല്ലോ;-
കഫളിലിനിനിന്നുംകു,ന്ത്രവേണ്ട
വരൾവിടുപ്രജകാർഷനമുച്ഛ്പാൻ?’ മഹൻ

‘കന്നാലോചിയ്യുലുണ്ടാകം
നാനായ്ക്കവരാന്വച്ചി’
ഭ്രാന്തായ്ക്കമനകൻവീണ്ടും
തന്നായ്ക്കവനാടചൊല്ലിനാൻ;—

മനു

“നന്നായനത്മമാഴിവാക്കവതിനാ,ഉത്മ—
മൊന്നാഞ്ചാപ്പുതിനാമുത്തമമാണോരും.
ഇന്നാന്ത്രകാളുന്നയാടകേസരിയെപ്പിണ്ണകി—
യെന്നാകിത്തനന്നവക്കുമന്നിവനബ്രഹ്മവക്കിം” മനു. മ

‘ക്കാവതോനിനവിംത?’നതിനന്നുജൻ;‘ഞാൻ
നോക്കാം’തുടന്നമാഴിയിവിനെന്നതന്നിവീണ്ടും:-
‘എക്കായ്മായ്മ!സദപായസസംഖ്യമോക്കി—
ലക്കായ്മാക്കിമവിക്രമസംഖ്യച്ചല്ല.

മനുവ്

ജാരണതാർക്കാണ്ഡേപ്പു, പരവമാരംവിനയക്കാനാത്രും
ചിരജീവിപ്പേണ്ണാ, ‘ചുരിതുവിച്ചതോയ്യുറിയുമോ?’

‘ଯରିଛୁଟିଲେଖିଲୁଗୁଳିଯାଇକଟ’ ଲୋକାଣ୍ଡା ଅକ୍ଷେତ୍ର
ଚିରିଛିଲୁ ମହାବ୍ୟାପକାଶରୁ ଚରଣତାଙ୍କାଳିଶୁଣୁଥିଲାଏବା:-

—•—•—

‘ହୁ ଯାଏବାକାଣ୍ଡ କାହା ପାପିରେ କାହାଟିଛୁ
କମ.

କୁଣିତିକରମାଗ୍ରହଣରତନାକାରୀକାରୀ—
ପତିକରମାପଣିବରଯାତ୍ରୁବନ୍ଦିବିଦ୍ୟା,
ଆରତିଲିଟିକରମାକରୁକରୁକାର୍ତ୍ତିକା—
ତତ୍ତ୍ଵାତ୍ମିଜ୍ଞାପନବସଂଧୁବାହିତ.

ମନ୍ତ୍ର

ଶୁତେରୁ ସଂଶତିକଣ୍ଠାଚିତିଜ୍ଞାବାନ୍ତି
ପତିତିକରମାବରଣେକାକିହାତିଜ୍ଞାବ,
କୁଣିତିଜ୍ଞାକାରମାହାତ୍ମାଜ୍ଞପାନ୍ତି ମୁ
ଚତିଯେତନାରିମାନିକର୍ତ୍ତାଯିତ.

ମନ୍ତ୍ର

‘ହୁ ଶାଶ୍ଵତାଯାତ୍ମିପ୍ରତିଶ୍ରୀମିନ୍ଦି—
ଶ୍ରୀରାମ’ ଏକନାମରେତ୍ତାତ୍ମିଶ୍ରୀବିଦ୍ୟା
କମଦକୁଚିନ୍ଦିଶାନ୍ତିରୁକୁମାର,
କମଳିଲୁଗାତନ୍ତିକରାତନ୍ତିରୁକାରାର.

ମନ୍ତ୍ର

ଆରବଗାନ୍ତିସବିଦ୍ୟାବାହିନୀରାବ—
ପ୍ରୁଣରାଜେ; ପରାମାର୍ଦ୍ଧିତାର୍ଥକ
ବିବରଣେତିଶ୍ରୀବାରୁକରୁକା
ବିବଶାନାଂଶେଲିକ୍ଷଣପଦ୍ଧତିପାନ୍ତିକାରା:

ମନ୍ତ୍ର

‘ପ୍ରତିକିଳଂଚତିଶ୍ରୀବାହାଜନକାରାରିଶିନ୍—
ତତିରିଷେବନାକାବଗମିଶିଃପାତିକିଃ;
ଆରତିକରନ୍ତୁରୀପାତ୍ରାଜରୀ ଶ୍ରୀକରିତ୍ତିକା—
ତୁମିମହାଯାତ୍ମକ! କେ ତାତିପିଷ୍ଟନ୍ତେ?

ମନ୍ତ୍ର

‘ପରମାନନ୍ଦାନନ୍ଦିପିଷ୍ଟିତୁ; ରାଗର! କେ
ପରମାନନ୍ଦାନନ୍ଦିପିଷ୍ଟିତୁ?

ପରମାନନ୍ଦାନନ୍ଦିପିଷ୍ଟିତୁ; ପରମାନନ୍ଦାନନ୍ଦିପିଷ୍ଟିତୁ,

ପରମାନନ୍ଦାନନ୍ଦିପିଷ୍ଟିତୁ;

ମନ୍ତ୍ର

—•—•—

കവുമ്പു ക്ഷാക്കിനന എഞ്ച സഹായാ

കമ.

--

“ഉടൻഈന്നപ്പതിന്തുക്കണ്ടു-

റൂട്ടയവേജരയാണോരുക്കാറിതാൻ

തടവംചിത്രത്വായനാളുംപിശ്ചികാ-

തടംസ്തംഷലാഭ്യവസിച്ചുണ്ടെ.

മർ' ०

‘കരജിലാത്തിയഴുവിയച്ചുത്താ-

നിരവടക്കിന്തുചടംഞ്ചിച്ചുട്ടവാ? ?

അരയുള്ളേക്ക് നടന്നാണതശ്ശേചെ-

നോന്നു.യിൽവുകപുലുനനാടോതിനാൻ.

മർ' १

അരങ്ങിനാൻബാക്കു? : - “ാശ്ശുഡാംസമം-

ണംപിഡയകലജിവനസാധനം;

അതുസുച്ചല്ലുഭാവുകിലു,നാനതാ-

ട്ടിക്കൊക്കാറിക്കപ്പെക്കാറിനുചുറ്റുണ്ടോ.

മർ' २

അമുചറിത്തു,സബേ! ചലവിന്തുവാ-

നമുഹ! മുഖമെന്തുവാനാവോൽ;

ഇവസിച്ചുപാശചീരാകപംപോകിലീ_

വിഹഗജ്ഞാതിവാദുക്കവാത്തിനേ? ?”

മർ' ३

നാക്കവച്ചല്ലുപിന്തുകേട്ടുവിന്തും

ഒക്കരപ്പുംഡാഡഭയാകലം

അക്കടംഗമാമകാക്കിനന്നാന്നുചെ-

റക്കബലന്നരിക്കവിരുന്നവന്നീനാർ

മർ' ४

പുനക്കരപ്പിന്തുചീനക്കർ: - “പിന്നം-

ഒന്നലജ്ജിവിക്കൂകിയത്തെങ്കു

സുന്നഹവാനിനിയേ! സുജത! ഭവാർ

മനഭലിന്തുകവിന്തുതുണ്ണുണ്ണേ.

മർ' ५

കുങ്ഗവിച്ചടാക്കാശരണന്തുവൻ-

കുങ്ഗന്തുടയാകാരതാവിയം

വിക്രതിനോടോകവില്ലരയടത്തുകാ-

ക്കുങ്ഗംബേ! കവിവ്യജ്ജഭവാനടൻ

മർ' ६

മഹിയശാസ്ത്രജ്ഞങ്ങൾടിപ്പുടിസജ്ജനാ-
മഹിയാദേഖുവരിൽ ചതിയുള്ളണം;
ഹലഹാട്ടവെച്ചവായ്ക്കാലിക്കാട്ടപ-
ണ്ടുകിട്ടാർവിവാഴിയിരിപ്പുണ്ടോ?.”

മർച്ച

അവരിവണ്ണമുഖ്യമായുള്ളവാന്നുണ്ടെങ്കെ-
തവനിക്കുന്നതുമാം സ്വക്ഷോതിനാൻ;—
“വൈപ്പവായുണ്ടപ്പുക്കാക്കാശരോ—
ടിപ്പവാഹോ! കലമിപ്പുതിനാവുംബാ?.

മർപ്പ

ഇതിന്തൊന്തുമുഖ്യമാണ്; മഹിതെക്കിലി—
സമിതിയിൽനിന്നീ. നിന്നിൽക്കൊള്ളും
യുതിയാടസ്സും സ്വല്പിലണ്ണിയും;—
ഉതിനേരതിനോസംഗതിയിപ്പുതിനോ?.”

മർപ്പ

‘ഇതുവെക്കുപ’ യെന്നവർസ്ഥമുതി—
ശ്രദ്ധുതരക്കാഡികമകരണേണ്ണ
അതിജ്യവാല്പചരത്രനകിച്ചു—
മന്തിരമേച്ചുശിച്ചിത്രമിത്രവം.

മരം

വലഭിന്നങ്ങൾക്കാശിന്നെല്ലവു, ‘ഒറിതിൽ
ചിലചതിപ്പുണി’ യെന്നാറിന്നുമോ!
നലംമാടനോന്നാക്കരചചെള്ളിതാ—
ക്രിപ്പവക്കത്താട്ടക്കംട്ടസത്തമൻ;—

മരമ്പ

“കുപായാടെനെന്നനാഡിപ്പുണിനാനീ—
യപഭ്രംഖപാപ്പുതിനാസ്മലം”
കപടവാൻവക്കുംനവെമ്മാംസലേ—
ലുപതയാലുടനാക്കാഴിയേറുതേ.

മരമ്പ

തയടിതിക്കാത്തിപ്പായ്ക്കത്തായെതണ്ടുമാ—
ജ്ഞാവധിസ്ഥലമാന്നവകാധകൾ;—
ഉടഞ്ഞാളാട്ടത്രകളിരുത്ത്—
കടയാളാസ്ഥികർക്കണ്ടുവിന്നുത്തേ;—

മരമ്പ

“ചതിയിലിങ്ങവക്കതിവധിയുണ്ടോ
വതിച്ചു, ചീരക്കാളിക്കുവുകം!;

ഹതിന്റെഅവനക്കാലചല്ലുനി-
ന; തിന്നനില്ലെത്തുംചീട്ടിപരാൻ-

മദ്ര

കഴിവുവിട്ടനിലപ്പേരുളിപ്പോകിടാം;
വരരാവേണിട്ടില്ലെ കിൽമോക്കുമാം;
അടമിടായ്ക്കിൽമരില്ലെ, മതിക്കിലി-
ഞായപരാജയവുംജയവുംവരാം.

മദ്ര

കുംഭാടിനിലയിൽകഴിവുള്ളൂർ-
ട്ടടരിടന്നതുസജ്ജനസമതം;
ക്കുമരവട്ടിഞ്ഞിതുംജുമ ചാടിനാൻ
സുഖതിന്തണ്ണുവക്കുടിവിട്ടുണ്ട്.

മദ്രാ

പട്ടയേംചുട്ടുതുതുതുത്തവാ-
റടരിലിറനയാടരുന്നകോടവും;
കുടവിൽത്തണ്ണക്കഴുത്തുകടിച്ചു-
ചുടന്നേരാക്കലാചല്ലിതുകാരിയെ.

മദ്രാ

കരതുകി, ചുടിശ്രദ്ധയയ്ക്കിരിക്കുന്ന-
തൊവരനാംവഴിച്ചയാനകിടല്ലേ”
‘വിക്രതൊടരതിനിഡിത്വാർത്തുടരേണനമ-
നാങ്ങളെക്കുമാക്കാക്കരുംഡിനാൻ.

മദ്രാ

അതിനാരച്ചുകുറക്കാം:— ‘മന്തിക്കേ
ക്കിതിപച്ചമിരംഭാജനാങ്ഗരാജ്ഞിയാഡാ

പുതിയകാഞ്ചനകാഞ്ചിഷ്ടിച്ചുവ-
ച്ചതിരസാൽത്തുടങ്ങാകളില്ലെ ചാൻ.

മദ്രാ

മതിചതാഴാമവിശാമവർമ്മമുദ്ദൈവാൻ
മുതികൾപ്പാഴുതാഖനികാഞ്ചിനയ
അതിജവത്തൊട്ടുകാഞ്ചിനയടത്തുനി
ക്കിതിക്കമാഞ്ചലസിംഗിന്റു ക്കനാം.

മദ്രാ

അതിചലവല്ലവന്നംവക്കുപ്പാഴും—
ക്കൊതിഡിയാധതെട്ടപ്പുതിനോത്തവർ
ക്കി. തിക്കോചരിക്കേറിട്ടി; ശീറ്റേ—
ടതിലെഴുംഹനിപത്തിവിഷത്തിടം.

മദ്രാ

உடு

வளைத்துறை உள்ளிப்புவாழ கார்யாலை

அம்,கடிப்புதினேப்பூக்கவாயினை-
பூமிகர்கொனிடக்; எனதுதன்கைதே
ஏரமங்கந்த, ஒஜஸ்பூக்கவோஜஸ்த-
புமிதங்கியனிஸ்திலேசிடக்”.

மாநா

கந்தப்புளிசெய்யூவோத்தவோ-
ஷுரஸ்வாயாயாசீதிரண்டுவசத்துதே;
வரதுவாயவசிழூபலிப்புரித
வரதவிக்ருச்சப்புஷமத்திடா.

மாநா

சொலூந்தசுதிடாஜனியஸ்விசான;-
திழூஜிலாஷவங்காசுதித்தியூசிலூ;
ஒலூங்களிஂயவரதைஷுத!ஷுல்பிகொஞ்ச
நிழூநாகாநாதயலு, அம்ரைக்கமிழூா.

மாநா

ஒருவி ஏகாம்பரைக்காளி ஸிஂவாகந ஏகாம்ப

காம்.

— *

ஒருநாவலி’ஒலோத்தகடா’ஏரா
ஒருங்காஷவிஹாநஷஷப்பூவு,
ஒருங்காஷஷாநஷஷப்பூ
ஒருங்காஷாவிகாயான்ணத்திரத:-

மாநா

‘ஶதியிழூ, டிறானைப்பிரித்துவோ-
மதியிலூக்கிலிவிசூப்பாக்கா?

ஏற்கிராவங்ரூதாஜூ’நா-
ஷுதிவங்காரந்தித்திரத:-

மாநா

கழுவாகாயஷ்டுகிழூநி-
நாஷ்காகைளைவாநாவாத்தால்
புஜாபுஜாகித், வேளிதாங்
விழுரிகாங்’வியங்கூப்புதோ?

காங்காத்துங்கவாங்கவத-
நாங்காங்கவி; சுநாதுஶநாக

மாநா

തിരക്കേവിയശിജ്ഞാ,മുന്നലാ-
ദ്രജ്യസന്ധാനപിനന്ദയനാവോലഭി?.

മനുഷ്യ

മഹിയായതുസഹതിജ്ഞാവേ
തിരിയേപോന്നതുഗണങ്ങളുകനേ
ശരിയായിവിട്ടുഗൈറ്റുനാ-
ജ്ഞിരിയാതനാമുതയ്ക്കനാർക്കനാർ.

മനുഷ്യ

ഭൂമിപിനന്മാസഭാന്നദ്യോം
പശയിൽ,തന്നാടയുഴ്ചായനാർ,
എഞ്ചനായൊരുസാധുവുഖനാം
ശശ്രമംതനാമിൽനിനച്ചിതിത്തരം:-
“പരബ്രഹ്മതിനാജു ചത്രതു; ച-
സ്വരായഘ്രാജു വിജ്ഞാജലപ്പാകിൽ;
മഹിശകരിംകയിജ്ഞാ, ച-
മന്മണംസകട, ഒരുത്താചജ്ഞിടാ!..

മനുഷ്യ

സ്വടചീമമിയേവയിജ്ഞാവാ-
നടവേതകിലുന്നരനാട്ടക്കണം;
തടവില്ലണവും,മനീഷികൾ-
ക്കടങ്ങസ്വർജ്ജിത്യുസാല്പുചം”.

മനുഷ്യ

മതിതാമിലിവാന്നമോത്തുകാ-
ണ്ടതിളവംരുയൽചെന്നനേരു,
പതിവിൻപടിക്കാറുകിട്ടിടാ-
നന്തതിലാളുപ്പർക്കയത്തുചാടിനാർ.

മനുഷ്യ

“എടക്കുവാ! എവക്കിവന്നത-
രതു?, ടത്വാടനവിശ്വാസകാണ്ഡുമേ”
സ്വടചിത്യമുരജ്ഞാവേ,ഭയ-
നാടവേറുംരുയലേവമോതിനാർ:-

മനുഷ്യ

“വയഥായിരുവെ സറന്നേക്കു-
രീറായസിംഹംകതിക്കാണ്ഡകൊണ്ടുവാൻ?
പെയതായവനിൽക്കയുകല-
നന്നായവാടിശ്വേഖാജ്ഞാപോന്നാതാൻ.

മനുഷ്യ

ഇതിചലന്തിഷ്ണനാതരിദു,നിർ-
പ്രതിയോദ്ധാക്കിപ്പിണ്ടുതല്ലയോ?;
മതിങ്ങംദസിംഹമുജ്ജീവി-
പ്പത്രിനാരെന്തിങ്ങേനിയേ” .

മന്ത്ര

സ്വട്ടംരഹംചികേട്ടുകയപ്പുനാ-
സ്വട്ടതുള്ളിച്ചരചയ്ക്കേസരി:-
“ദ്രശ്യമായവചന്ത്വേരജ്ജീവ,ഓ-
ജ്ഞംവനക്കാനിനിറിററുവല്ലേ”.

മന്ത്ര

വകമീറയാടിത്തരംമുഗ-
രൈ തമംപിരചാനൗളുനേല്ലുവേശശം
വൈകതാംകിണവിന്നടക്കലേ-
ജ്ഞാനപാരായത്തിൽനയിച്ചുനാമനേ.
‘ഇതിലുണ്ടുവെങ്കിൾസമർപ്പവർ-
പ്രതിയോദ്ധാവകളുനാക്കാഞ്ഞി’
ഇതിതന്നാഴികേട്ടുള്ളച്ചമാ-
ന്തിലേപ്പുാധമിചയാനാങ്ങാകിനാൻ.

മന്ത്ര

മതികുട്ടുഗാരി,തന്ത്രം-
പ്രതിഭിംബംപരംശുകാഞ്ഞവേ,
പ്രതിയോഗിയിതനനരഘതാ-
നതിരോഷ്യാലപരീഖനസ്തനൻ.

മന്ത്ര

അമമാരോലിക്കേട്ട്,‘ഒറവൻ
ഗ്രമനംചെയ്യതിനെത്നാരച്ചേമം!
ക്രമയരോഗിനിനനവെന്നനി-
പ്രധനാ’എന്നാരചെയ്യുക്കുസരി.

മന്ത്ര

ശരിയാംവിധാവചസ്സുമേ
തിരിയേവനാചചവിജ്ഞടാജ്ഞയാൽ,
വൈമിയോങ്കിണവിലേപ്പുടക്ക
ഹരിയീഷ്യാകലനാത്തുചാടിനാൻ.

മന്ത്ര

ഉള്ളത്തിലേരോദരുള്ളുത്രഗൈറന്ത്വു
വൈള്ളത്തിലാണ്ടല്ലപ്പുണ്ടുവിച്ചുവോയി;

ഇളരവുശമുളിപ്പിടിശ്വലികകാണ്ട്,
കളിൽത്തിമിപ്പിലോയകോസരിയുകളുടെ”

മ്പുന്ത്

‘അമ്മുച്ചതമംഗളിപ്പുകാഞ്ഞു-
വസ്തുസാധിപ്പതിനാനീ
അപ്രീകരിക്കായിരിപ്പോകു’-
നാക്കത്യാനമവുജ്ജം.

മ്പുന്ത്

മെനകനമനദിപിംഗലനാ-
രഹതചിടത്രുകടനാചചനാച്ചുപ്പി,
‘നഹതബികകാഡവാക്കപ്പുഡ്യങ്കാതാൻ
സമയക്കെത’നമുഖശരൂക്കാടണന്ത്തി.

മ്പുന്ത്

‘വക്കെനകകിവിനാലിപ്പുനെല്ലാം
തയവനി’വസ്തുവരപ്പുവോന്നസിംഹം
മുഹൂരയമചുകവാറുവിന്തവേ
കുറനരിതാനാഥനണത്തുതാണരചാന്നാൻ:-
“സപ്പുചടിശനില്ലള്ളുനി സഹമതാം
സ്രീയനിലവാത്ത, പരംഭാക്കരനനായ്
ഭേദമില്ലകയാലിത്താനണന്ത്താൻ
നാമുനാനസാഗരാ! സംശയിച്ചിട്ടനോൻ.

മ്പുന്ത്

വികാരാട്ടാജകാഞ്ഞുജാരമേകാ-
തെതായവനന്നന്തമകാഞ്ഞുജാതിരയ്ക്കാർ,
പെയതിവറ്റവരക്കവക്കരു സ്വ-
ജൂഡായകവിവാജായുമനുച്ചിജ്ഞുഡാരു”

മ്പുന്ത്

‘മഹസഹജനിലെന്നവസ്തുവണ്ണം
മഹതനാമാജകവാവിലുക്കയാദല
മഹനക! തവപക്ഷമാത്രകു’നാ-
സ്ത്രാധിതഭാവനറമ്പുസിസറവന്നാർ.

മ്പുന്ത്

അക്കത്തുവിരിയനിനാപ്പുഡ്ദ, പിംവാ
വക്കതിവേറിയജംബുകംവറന്നതാാൻ:-
“അരക്കുലുവാ! തവചിറുകായിസജ്ജാ-
വക്കനാവന്നൊങ്കക്കുരു പിംവുജ്ജു റാഡ്രു.

മറ്റ്

அறங்கரதிக, யெல்லாக்கதிருநீணம்
பிரோவியோ! தவழுஷ்ணியாயி; பசுக்கி,
ஸாஸங்குஷிஞ்சுங்காளடிரிப்பு
வரங்கிட ந்தவநானினானிகேங்கால்.

மாந்தி

கண்படிவரங்கனதிட்டு, வாஸ்ரி-
எனிகவடிதங்காட்டாஜுஶாருஹிஸ்து”
ஊதூஞ்சுங்கங்கலாங்கி-
வெயாகாமாசிகே, குபக்கவழுவோய்த்துஶேரு ந்.

மாந்தி

மெங்கங்மபிகங்குங்வரதநான்:-
“உதிகமேநிதிவங்காங்குதிலாவங்
க்கிசநயாட அனிவாதருக்கஷீ!
ஸபநவுங்குதுவோஶுர்த்துங்கிடங்க.

மாந்தி

கணக்குலா சாங்கங்கிடிலு, 2-
வராகைக்காங்காங்குதிலுத்துங்கரேரி
மகவுங்கியாஜுங்கங்கூத்து-
நொயுவங்காக்கிட்டிடாவயு ஸபகாவால்.

மாந்தி

ஊக்குக்குப்பொங்கிடங்கிட்டுவேறு-
க்கிழவிலுங்கங்குக்குப்பொங்கி;
தகளியவதுத்து ஹாவுலத்து-
வெயுவங்காவிடுங்காங்காங்குது.

மாந்தி

அரதுவியிம்மாஜுங்கங்கி நாநா
ஸபிவங்காவிடுங்கு பக்கலத்திடுத்து;
நாபதிவைவடின்றுத்துவெயாங்கு-
நொங்குவதுங்வலங்காநம் திட்டு?

மாந்தி

நு வாங்குதித்தடேக்காது-
புவநங்காங்காங்குத்து ஹாஜுங்காங்கு
அங்காங்குப்பொங்கிடு, நாதாயா-
லவங்காங்காங்கு, கிழுங்கிடுங்காங்கு.
ஸக்குவியுங்காங்கு, லோக்காங்கு-
புங்குவியுங்காங்கு ஹாஜுங்காங்கு,

மாந்தி

അരക്കത്തീരിൽമെംഡുതന്ത്രതൻജോ-
ലികളിലവർവലുതായുംവക്ഷകാട്ടും.

മഹാവ

അവൈകലച്ചയികാരഗേറിവസായ
സപ്പവിഭവിനേയുംലട്ടുവാൻതുടങ്ങം;
ഉവിപ്പംമുഖയംലഭിപ്പുംഫലുമം-
ജൂവിഷ്മംബാധവനമുചോലുക്കും!

മഹാര

ഉവക്കുതിനാതി! ചപ്പുംപിള്ളു, തന്നെപി-
ക്ഷവച്ചു തിര ചപ്പും ഒന്നിനുംജനാദിപി;
സുപദിശണായവാൻതരംകാട്ടനതാ-
റ്റുപതിനയജാപ്രതാനംചുംപ്രതാന്താ.

രംഭ

അതുവിധമഴവോരു, മുത്തിട്ടുമു-
പതുമാളനാശനുപിരിപ്പുംചുംടേണാ;
എതുവിശ്വിടചേരന്നാരന്നമുണ്ണു-
ണാതുവരിതചല്ലു, കൂദാശതിടന്നു താല്ലു.

രംഭ

ഹൃഷികിനാംനാംപാർപ്പിടാംതാ-
ലിപ്പക്കിട്ടുപ്പുടിനാംകിയുള്ളപ്പും;
കൂദാശനുടനേന്നുവംലക്കിപ്പും
കൂദാശവിയലുംസചിവന്നരത്തുട്ടേരയും.

രംഭ

അവമതിവക്കാരുനതാട്ടതിനു-
നാവകരടവപ്പുറിനു, ഭാനുജനാചല്ലും
അവരവകരടങ്ങാശഭേദരുദ്ധും, ദി
ഞ്ചവരംചപിനന്നായിനന്നായംപിനന്നു.

രംഭ

മിക്കവുടയാവോന്നറ്റുസിസണ്ടി-
വകന്നിക്കാരവലപിപ്പുചിനാത്തുടി;
അവനുസചിവപട്ടംകിഞ്ഞാലി-
അവക്കടിക്കിയംക്കവാരുക്കവാൻവത്രക്കാം.

രംഭ

രഞ്ചവിധചിഹനനുചേങ്കവാനി-
ഞെത്തുനിന്നപ്പുംവാന്തിതാവതാണോ?;
രഞ്ചവടക്കിച്ചുംവലപിപ്പുവാട-
രതാഞ്ചപടിപ്പാഞ്ചതലുംഞപാഞ്ചപ്പും?

രംഭ

ବିହବପାଇକୁମାତ୍ରାନ୍ତାଲ୍ଲିଖିଛି-

ନିଲହିବଲାକଣତାନୀଯେଷ୍ଟ୍ରାତ ତୁମେ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କୁ ?,
ନାହିଁ, କିମିବରଣ୍ଡ, ହାବତେବୁନ୍ତି
ବୁଲବୁ ଶିଖନୀଯବନକିଚିଞ୍ଜେକାନ୍ତିରୀଂ.

୧୦୩

ଅରବିଶ୍ଵାମିନାନ୍ତିରୀଂଛିଲି, ଶ୍ଵେ-

ଶ୍ଵେ ବିଚାରିଲବାକଷେତ୍ରିନୀରୁ ବସନ୍ତ;

ଅରବିଶ୍ଵାମିକିମାତ୍ରିପ୍ରଦିଵନାନ୍ତିରୀଂ

ବେରିକମ; ଶବ୍ଦାନ୍ତକିଲେବୁନ୍ତିରୀଂ!

୧୦୪

ପରିଯାକରିଲାଗୁରୁକରନ୍ତିରୀଂ,

ପରିନାଟନାରିଶ୍ଵେଲାଶେବକବେକିନ୍ତିରୀଂ,

ପରିନିଷତାତାଯେନାନ୍ତିରୀଂ ତତତ-

ପରିତାପିରାନ୍ତିରୀଂ ତଥାନ୍ତିରୀଂ.

୧୦୫

ପରିନାନ୍ତିରୀଂ ଯରାଯିକିରାଂ-

ତନନୀରୁକିଷ୍ଟିପରେନ୍ଦ୍ରିସବ ଚାଲ୍ଲାନ୍ତିରୀଂ

ଚୁଣାଚର୍ଦ୍ର ତିନୁଲାତା, ଚେବାରୁକିର୍ତ୍ତାନ୍ତିରୀଂ

ନନୀପାଇକିଷ୍ଟିଲୁରିପରିବନ୍ଦିତିରୀଂ.

୧୦୬

ନରବିଶ୍ଵାମିରୁ ପରିବନ୍ଦିତିରୀଂ-

ଯିନୀବିଲୁରିପରିବନ୍ଦିତିରୀଂ

ଲୁଟିବିନାନ୍ତିରୀଂ ରାଜ୍ୟରୁ

ଲୁଟିରୁଥିଲୁରିପରିବନ୍ଦିତିରୀଂ.

୧୦୭

କରୁନାରିଷ୍ଟିରବାକୁବୁଣ୍ଡିରୀଂ-

କ୍ରୋଧପରିବନ୍ଦିତିରୀଂ ରୁଗ୍ରୁରୁଶେଷମାରୁପରିବନ୍ଦିତିରୀଂ:-

‘ବରସବ! ଶରିହାନୀନିତକିଲ୍ପିରୀଂ, ନି-

ନିରୁତ୍ୟକିନ୍ତିରୀଂ ଶରୁନିରୁତ୍ୟକିନ୍ତିରୀଂ.

୧୦୮

ଏବିବନୀପରିବନ୍ଦିତିରୀଂ ରାଜ୍ୟରୁ

ଶରିବ! ଶରିବ! ଶରିବ! ଶରିବ! ଶରିବ!

ଅବନାତିମି ରାଜାକିଲ୍ପିରୀଂ, ତାରୁଶମ

ଶରିବିଲୁରିପରିବନ୍ଦିତିରୀଂ ରାଜ୍ୟରୁ

୧୦୯

ଏବିବନୀପରିବନ୍ଦିତିରୀଂ ରାଜ୍ୟରୁ

ଶରିବିଲୁରିପରିବନ୍ଦିତିରୀଂ.

- അവനാടതകരാറിതനാറിഞ്ഞാ—
ലവനയുടൻതിങ്ങേനിതാനനാചിസ്സും...
രമ്പണ
ഡൈസരയാകവേവടിഞ്ഞി—
ട്രിവന്മരംതിങ്ങമേനിച്ചവാറിട്ടേപാർ,
തവയരന്നികൊതിസ്സുചീപൂശത്തിന്ത
ശിവ! ശിവ! ചിരുതയിതൃജ്യദവരാണോ?...
രമര
സപയമവനവനാകില്ലും, പ്രഭോ! നിന്ത
പ്രിയതാംനനനവയതനവാറവൻതേ.
നിയതമുലക്കുടിടക്കം; ഒപ്പോൾ
നയനിധിനീനിജഗാത്രമാത്രശേഷാർ..
രമത
വിലപേരകിഞ്ചസാധ്യപുത്രിപോകി—
കൂലജനപുത്രിഡയട്ടതിട്ടംഭന്നും,
അഭ്യവും ജയത്തിൽനിന്നനാതാറും
നിലമില്ലടക്കപ്പുള്ളവിന്നപീഡിച്ചം...
രമണ
ആതിസുവകമമല്ലയെകില്ലുംവിന്ത—
പതിഹ്രനപുഖിപ്പിവക്കതിട്ടനവാക്കും
പ്രതിനിധിശ്ശുജ്ജുംബളിണ്ണും...
ക്ഷിതിവച്ചുരത്തിലുംതലക്ഷ്മിയണ്ണാം..
രമര
അവനവനാടപാട്ടില്ലെല്ലാണ്ണി—
പ്രവമനനവിട്ടുവിപ്പേരിഞ്ഞെവക്കത്തി,
അവനാടനയിക്കാരമാകെനൽകും
നുബമരിണ്ണവമല്ലരാജ്ഞതാരും?
രമഞ്ച
മഹിവരനക്കംരച്ചും: “ഭിതിതീവത്ത്—
നാരികിലണ്ണചുപുഞ്ചാറുനന്നുവാൻതാർ
വേരിക്കമലതചേത്തിണക്കിഞ്ഞി—
ചുവിതമശേഷമോ! ഇനന്നവോയോ?”.
രമര
ക്ഷമയാടനിജത്തരുസമുത്തില്ലു—
ദേനകനിപ്പട്ടിപിഡനയുംപരണ്ണതാൻ:—
“സുഖവിതനിവനനനപാത്രുംചോയ്താ—
ന, ചുവിച്ചിണ്ണും; ധമില്ലതിപ്പിതാല്ലും...
ര. 220

വലനെ, അപടിസൽക്കരിപ്പില്ലോകേ—

വലകിമസജഭന്നു കുവന്നം ചരും;

പലതവണ്ണാളും ശ്രാംക്രമമുച്ചിന്തയി—

ടിലുചയി! ഗായുടെവാലുംനമെയാദമാ?.

രംഗ

വഹളക്കെനയിവസൽ മൾസാഡ്യു ഗാക്കാൻ

ധിഷണനും വുക്കില്ലും വാക്കാൻ;

വിഷതകവളുതാൽ നാല്ലില്ലും നി—

ച്ചിഷറലും യരുക്കാവുക്കിനേമതുണ്ടാ?

രംഗ

സപിതനയാട്ടു ചുരു വര്ത്തലം വളം വൈ—

ച്ചി, തചിയലും പത്രുവിനാം റവാനലുചില്ലു;

സതകമാടു ഫോട്ടു പോറവിശാലും

നാതിനാതി! ദിവസ്ത്രീ സകലും നാതുണ്ടാ?

രംഗ

അപവജയക്കന്നയാത്രക്കാത്രിനേന്നാം

സപവതിക്കുയെന്നിലുന്നതുവുകാരൻ

അപവരം കെടുവേ ക്ഷീരയന്നിയെതാൻ

കപടകനാഗ്രൂഡാഗ്രൂഡംക്കമ്പില്ലും.

രംഗ

വിരവൊട്ടുവടക്കിയണ്ണതുട്ടുവരന്നാൽ,

വരയകതായുവരുടുവരുളും നാം;

വിരതിയലിനന്നിതിശാസ്ത്രികാട്ടം

വേങ്ങവഴിയാണിതു, എതരവിട്ടുനാല്ലു.

രംഗ

ചുട്ടുകൂലരോട്ടുസകടത്തിൽ

പെട്ടെന്നവിൽ തുണ്ണനില്ലതാണുവിത്രും;

പട്ടയെംബുദാലുവിടാതനാല്ലീ—

ച്ചിട്ടവരുതന്നെവിശിഷ്ടം മായകമ്മം.

രംഗ

ക്കണവരുടെ മിത്തമിനൊന്തവാല്ലും

തുണ്ണയയള്ളുന്നവളും നാംനാരിയോന്താൽ;

പ്രണയമാട്ടുമഹാജനങ്ങൾംവാ

മുണ്ണശണ്ണം നേരുത്തുനാണവിപ്രാൻ.

രംഗ

മനതള്ളിവിൽ മദംപടാതിയന്നു

വിനകളുക്കന്നിയലക്ഷ്മിനിൽ ഒരു ക്കു;

- അരാഖ തകളും യുദ്ധ രാഘവിട്ട്
ഇനമവിലംസുവച്ചാൻവിജ്ഞാ യള്ളു.
തടവവവിചകയുഭേറവിട്ടാതിങ്ങനെ
പട്ടരുഗ്രാമപ്പക്കിട്ടു യള്ളു;
കടവലതിരവിഷ്വദ്ദുംഡിംഡിം
ഒധാമാങ്ങാത്തെനാല്ലു തുമ്പൻ.
രഹസ്യ
വൈക്കതുമിത്തുരപ്പില്ലോ, ഭവാനീ—
ശൈഖതിലിയെനാങ്കുറിനില്ലുംഗം;
കരതുകിലിത്രുകൊണ്ടുനാശനുണ്ടാ—
ജീവക്കിൾ, യായതുട്ടുരുട്ടിംഡാശാമനൊം.
രഹസ്യ
ഉധാവതിർമ്മാഴിഭാരിയ്ക്കുതകാം,
ഉധക്കിംതാദ്വയായ്ക്കിച്ചുംനുഠ
അതിവിച്ചുലവിചത്തിലാണ്ടുവോയാ—
ല, തിനിമ സംഗതിട്ടുരുട്ടിംഡാശാമനൊം”.
രഹസ്യ
‘ശരി, മനക! കരാഡ്രത്തും യീ—
പ്രൂഢിശ്വസതിംനവിട്ടുചുംഡണ്ടു?—
ഹരിഗിംകിത്രുട്ടുകെട്ടവിശ്വം
പരിചിശ്വലുസ്വാലകന്നപരണ്ടതാൻ:—
രഹസ്യ
“ഉടൻിവനവിട്ടുന്നതുകണ കു—
ല്ലോ, ഉച്ചനത്മ, ഉത്തോരുത്തുതനെനവേണം;
സൃഷ്ടതരമഭാലിക്കുറനീയു—
ശ്രീടയ്ക്കിയ്ക്കുവരുംക്കശക്തികാടിനെന്നും.
രഹസ്യ
അരവന്നടപടകൊണ്ടവനാവിനീ—
ടിവനിധവേണംകലാപവഭാരക്കണ്ണാക്കിം;
അരവചതിവക്കമാനന്തിന്തിട്ടുംനും
ശിവ! ശിവ! എമ്മറ്റിയുംപുംജുംഡ്രോ”.
രഹസ്യ
‘ഒന്നിവനിമനനമുംജയിപ്പും
വിഘതിയലുനൊരപ്പുംജന്നുവബേണാ?—
ഉക്കതരഭയഭോടിവിശ്വാംകാതു—
എന്നാംവധമിംഗാട്ടരച്ചാട്ടില്ലിതാശ്വരകാരി:—
രഹസ്യ

“വച്ചാടകർണ്ണവാരില്ലാറിൽന്തു?
തലവാളിയുംബവർത്തേപിരിച്ചുയച്ചാൽ;
നിലവാദുതിഷ്ഠാതൈകാണ്ടുവേംനി—
സമലാളതിലേററിയതേക്കഴുപ്പുംഡായി! ”

രന്ന്

ശീലംബന്ധരാറിയാതൈയ്യുവരയും—
കൈക്കാണ്ടുവാസ്ത്വിക്കും കിൽ
ചേലപ്പും, യതു നാശാശാശ്വവിലെ—
നോഞ്ഞും ശാലികർം;
കാലക്കേടുവിന്നാശതുപനിനും
മുഖ്യവിച്ചംഭക്ഷണം
മുലംനാശംഭാശതവാസ്തവം—
ശത്രാട്ടാംകുറഞ്ഞതാൻ.

രന്ന്

അറിപ്പാത്രതു കേശവൻനായർ.

മുട്ടയെ സത്താചിച്ച പേനിരാ
നാം വന്ന
ക്രമ.

—

മുന്നേജംഗവല്ലിക്കുലിന
മനവനേടപ്പള്ളിക്കമത്തെതന്മുകളിൽ
മനവിസ്ത്രിനിബായാന്നായ
സുഖമിഡേൻവെണ്ണവാത്തിക്കുളം.

രന്ന്

കുന്നാളിവള്ളിടരയമിക—
തെന്നായ ‘ഡിബാധിക’ നെന്നുള്ളടവന്നതി;—
പട്ടപ്പുതിയോടവന്നപ്പേൻ—
തുന്നിയുംമസൽ കിച്ചുവഴിയോലേ.

രന്ന്

തങ്ങളിലാതുചിത്രമരചച—
യുണ്ടവരൊന്നിച്ചിക്കനക്കരഞ്ഞം;
‘നിഃശ്വാസിപ്പോക’നാമ
അംഗലരുംവേണ്ണുട്ടുംഡാതി.

രന്ന്

വടിവിയലുന്നാക്കപ്പേൻപെ -

ഒങ്കാടിയൊട്ടഭാരമിച്ചുനാലുന്നാർവ്വാൻ
കൊടിയകൊതിയേള്ളുഅലി -

പുടിരുട്ടുജീഹനാശ്ചിത്രനേമം :-

രം

കയണനിനക്ഷണങ്ങാ -

ലെ, അവധിയിച്ചേനാത്തരാത്രിവെതിയുംയു

ചുരുസ്സുനംമിപ്പാൻ

പെങ്കിവനംജീതിലാശതോന്നനാ.

രം

അരചൻതന്ത്രിക്കുടലിൽ

തിരള്ളംരക്കാടക്കിച്ചുവകാണ്ഡിവിട,

ചിരമക്കാതിനന്നനാ -

തന്മഹാട്ടിനിഹനവദിപ്പിലേപ്പത്രസം ?

രം

‘തിക്കുമനിയെനിതിക്കുള്ളത്

പെങ്കാംഡശനങ്ങളാൽക്കടിച്ചേര്യനാൽ,

വകുടന്നുതിനിനക്കി,-

ക്കയതൽക്കണക്കുപ്പോക്കവേഗത്തിൽ ?

രം

എവമുരൈച്ചാക്കപ്പേനിൽ -

ചേവടിക്കുപ്പിസ്തിച്ചുവകാണ്ഡവളിൽ,

ആവഷ്ടംറുട്ട്, തനി -

ജ്ഞാവത്രംപോലെതുടങ്ങിനിബ്രംഥം.

രം

പേനമതിനെന്നാനംചൊൽ -

വാന്നതാണ്ണത്രിട്ടഡിണ്ണിക്കെൻറുതം

താനന്നാസമതിച്ചു, വ -

നുനംപറരാജ്യതിനുവഴിചൊന്നാർഖം :-

രം

“അരചനാണിന്തുസഭാങ്കുൾ

സൃംഗംനത്താല്ലെത്തുരാഞ്ഞുനോർ,

ഒസ്പരംചെന്നക്കിച്ചുമ

ചോരക്കിച്ചുക്കുന്നതിരിപ്പുകനി ?”

രം

എന്നവഴുംആരുകില്ല, കൊതി

ചൊന്നവഴിപ്പുജീജീതുജീജീജീ,

മനവനക്കടിയുട്ടി,
വനവനവിംബകിടന്നസമയംതാൻ.

രജപ്പ

‘എന്നക്കടിച്ചിടതാങ്ങളു, വിംബത്തരുനോക്കി—
നെ’നെന്തുംയുംതിയിലോറുവിജിച്ചുണ്ണു,
നെന്നപ്പറിഭ്രമമാടാനുവര്ഗനീൽ
വനനത്തിക്കണ്ണു കിഴന്നംപംവിള്ളക്കമായി.

രജൻ

അരണ്ണംപാഞ്ഞുവായുക്കണ്ണ; അവകടനാ
മേതമേൽസുക്ഷ്മാള്ളു—

നേത, ദിന! പേനാണിതാക്കാല്പുവിനിതിനായട—
ഞത്’നാഡോഷാമുഖക്കണ്ണി,

വന്നുംഡുംജുംഡാപ്പേനിനെനവമുകളിൽ
കേരിവെച്ചുനാമട്ടി—

ക്കൊന്നാറംതാണവനിച്ചുംചുറഞ്ഞം—
വത്തിൽനിന്നാംടനാർ.

രജം

സർക്കാരമേവനില്യുമ്പുളിയാതോചയ്യാൽ
മുക്കാലുമീവിയമുണ്ടാവിവത്തുചറും’

‘ഇക്കാലംചയ്യിട്ടുചപ്പുചുമന്നതോരാ—
നിക്കാലംമഹ്റുവഴി, നയനമസിംഹമേംതി.

മര്മ്മ

‘കുറച്ചുണ്ണാൻശ്രദ്ധയില്ലുകിലോകയെ—
ചൂഡയയിലവൻ

മുജ്ജീവി സ്ത്രക്കാലടിയിൽവരു, മ—
നോമരിയാം’

വരണ്ണതവംകുപ്പിദ്വിഭനകനടന്തർ
കാലിയുടെന്തു—

പുരത്താൽഭേദന്നാ, നവനാമമേം—
ദിച്ചുകണ്ണലം.

രജു

നയജന്താർക്കുക്കുംകാരുംജുംജുംജുംജുംജും—
വയറുംചരാധിനനന്താണവാസംവും?;
ഇയംകൊണ്ടുതന്ത്രജീവനിൽപ്പോലുമന്നു—
ശ്രൂക്കാക്കംവിശ്രാസമന്മാനകയില്ല.

രജു

യന്ത്രതിന്റെയറത്തിലുണ്ടാക്കാത്തിടംഗ-
ം, ?നെത്തമംവങ്ങേക്കുംകാമവാസ്ത്വിൽ;
മനംപെണ്ണയ്ക്കാത്തൊരുംബന്നും, രാജാ-
വിന്തുന്നതമിഷ്ടപ്പുട്ടംമന്ത്രനണ്ണോ?.

രംഗ

നമ്പുറതിയിൽചാക്കപറ്റാതെയാരാ-
ണി, മപ്പുമാനംകിട്ടുന്നതാണോ; ?
നിരപ്പുറിപ്പുംമുപ്പർമിക്കുചെന്നപെട്ടു-
ലോരപ്പംമന്നെല്ലുംപ്രഥമാനമുണ്ടോ?.

രംഗ

സയതാംസദാദേശ, കാല, അളിംയം,
പ്രയം, തഹക്കത്താ, സ്ഥായിത്രാഭിയോത്തം,
സപ്തയംവൈസ്യവാരെന്നറിഞ്ഞുംനടക്കം
നയജ്ഞനുംദേശംവരുന്നില്ലവൈസ്യം”.

രംഗ

‘ഇംഗാനിംനമുക്കെന്തുകത്തവു?’ എന്നാ.
ഈ ദാക്കാളിചോഡിജ്ഞു വിഞ്ഞംപറഞ്ഞതാൻ:-
“നിംഗാനംമഹാരാജസേവജ്ഞനില്ലു-
ണാംനുംവോൻ; പക്ഷ്യയിപ്പുന്തിപറ്റാ.

രംഗ

ധരാവാലരേവിശ്രസിജ്ഞാവത്തല്ലി-
ണ്ണാരാംക്ഷം; നരാധിശക്ഷം, നാമിമാക്ഷം
ചീരാത്മാക്കളിൽക്കേരുവേംവരാണോ, വിത്തം
വരാസത്തുംഖാർവഴിജ്ഞുന്നമുലം.

രംഗ

കലംതാനാവക്കുഡിയനംവന്നകേടു;
ജലംനിൽക്കുമോതാളുള്ളില്ലാത്തകിക്കിൽ?;
വലനാരിലിക്കാശ്രവികാരുകന്നാ-
ക്കലംവേഴ്ചകൈവന്നകാണന്നതില്ലോ?.

രംഗ

മഹാംചൊൽക്കില്ലംയോഗ്രമത്തവുരാനാർ
തുനാംപോലെതുള്ളുന്നതുംകാണുതില്ലോ?”
‘പിണ്ണംട്ടുമോസിംഹാഡിജീവനാട്’നാ-
ക്കുണ്ണംകാളിചോഡിജ്ഞു, യോതീകുറക്കാൻ:-
“പിണ്ണക്കംവരാംവല്ലുവേതു കുളിംപും;
ക്കുണ്ണതൊലെത്തല്ലുംവിച്ചംതരംരുംകുണ്ണാൽ,

രംഗ

ഇന്നക്കാതലേ!കാരണംവിട്ടുകേറി-
ചുന്നജ്ഞം-നു പമാരാട്ടാരെന്തിട്ടുണ്ട്?

രംഗ

സപ്തംതനനാരാവികയൽവനനാച്ചയോന്ന്-
അദ്ദുന്നിരട്ടാത്രകൾമുഗ്രേഗ്രേഷൻനിച്ചു;
മഹപ്പൂജ്യാടനതിജ്ഞാടത്തിട്ടുപേഡമ-
ക്ഷിയംപെട്ടിരതോശശത്തിനമുന്ന്.

രംഗ

വുരാ,രാത്രി,വയള്ളാനുവലനോത്തുവയള്ളി-
പ്പിരാവിനർമ്മാനയോടനാരേതാക്കയംസം,
നിരാക്ഷിച്ചമപ്പുക്ഷിനകാത്തിരുപ്പാഴിച്ച-
ഭൂമാരാകാരമഛോട്ടംസരസ്വിമമേറി.

രംഗ

മരാങ്ങുന്നനാർമ്മത്തുടങ്ങിട്ടുവയള്ളി-
പ്പിരാവവനാവയള്ളാനുയൽക്കണ്ണാലൊഴിപ്പും;
വരാം,സത്രമ്പാത്തതിൽപേടിപെട്ട-
ചെള്ളാരാർമ്മകിഞ്ഞുസത്രതിലുംഭീതിയപ്പോ.

രംഗ

വന്നതിനൊക്കെന്തീനുംവല്ലാദിവസ്തും;
വന്നതിനുള്ളതിപ്പാസമയോടാഗ്രഹമക്കു
ഉന്നതിജ്ഞിലുഴിശ്രദ്ധനിഷ്ടമാകി-
പ്പി,നാമിപ്പവക്കുത്തുട്ടിഷ്ടവാദം”.

രംഗ

ഒന്നുംബന്തുസജ്ജിവകൾചൗപ്പി:-“യൈത-
പ്രിയംധനതിനൊന്തിചുള്ളനിന്തതന്മാരാനിൽ?;
നയക്കേട്ടത്തുടാതെനേവിയ്ക്കുമനനിൽ
കയക്കണ്ണതാരണാമുഗ്രാഡാഡിയീരും?”.

രംഗാ

കൂക്കൾചറന്തു:—“മധാരാജതത്പം
വെറുംത്രുമുഹാനിങ്ങളിനൈന്തവിന്തു?;
വെറുക്കംപുമാതവന്ന,യുഴീശർക്കിഞ്ഞ
വോറുക്കംജനത്തക്കിൽത്തിരിയ്ക്കും.

രംഗ

ഇന്നാംഗിഷ്ടർചുള്ളാലുമില്ലെന്നപ്രിയം;എ-
ഞ്ഞക്കാർവിച്ചുജ്ഞാനത്തുംപ്രിയിതനേന്;
ഉന്നത്വംമനസ്സുക്കുഴീശരാടോ-
ത്തിനാണ്ണാൻഡമാഞ്ഞാഗിക്കപ്പാശ്ശരപ്രിയംസം.

രംഗ

വരംഗുച്ചിപ്പിളവിക്കവാഴുന്നുണ്ടാം;-

മുരത്തോക്കവാനിൻമുഖത്തുമുഖവാഴും;

കരംകൊണ്ടുസിംഹത്തിലുംമാറുപുത്രകാം;

യാങ്കീരുമെച്ചുനാസേവിജ്ഞവാഴും.

രംഗ

ശ്രംഘംചെന്നിടാതോക്കമാദൈജുച്ചവട്ടാൽ

ശ്രംഘംപുണ്ഡവസുക്കാളേതുംവിളംബാം;

അണംതൃസമുദ്രാതോക്കിൽ,തുംഗ്രീ-

യിനാന്ത്യംനാമിവാമിതിരഹ്മിജ്ഞം.

രംഗ

തരംചെന്നംസമത്രനാഡേജുച്ചവന്നാ-

ലൊരല്ലുംശ്രംഘംകിയേറാംവിളംബാം;

വരംവൈള്ളിയാംകനാമേലെത്തിട്ടനോ-

ളിരട്ടിച്ചുമിന്നാംനിലുവാക്കമാനാം.

രംഗ

വമിജ്ഞനവാങ്ങുംശ്രംഘംസർവ്വമോടി-

അതിരിജ്ഞമധാദിജ്ഞനതോടുചെന്നാൽ;

ശരിജ്ഞജ്ഞനക്കനാമേൽചെന്നാതട്ട-

നെന്നാരിപ്പുനിലുവാന്നുനിലിപ്പിപ്പിണ്ടിണ്ടി?

രംഗ

നിരത്മംശ്രംഘംജുംരിൽചെന്നാവന്നാൽ;

നിരത്മംനയംനിചവാത്രാന്തിലുായാൽ;

ഉരുത്താട്ടവാത്രാന്തിലുാക്കിവൈരു-

ലുരുത്തെതക്കന്നേരസവേ!തുട്ടിവിണ്ണാൻ.

രംഗ

കൊടക്കാട്ടിലുംപുംകുക്കുന്നവോലെ,

നെട്ടംട്ടുചത്താർക്കചാലുന്നനവോലെ,

വെട്ടപ്പിൽവരിച്ചിപ്പുറമ്പിൽസരോജം

നട്ടംവോലെ,നാജ്ഞാൽനിവരുന്നനവോലെ.

രംഗ

കുടക്കയ്ക്കുവോക്കാപ്പിടിച്ചംവോലെ,കേരംപും-

കുറംവെംട്ടനിൽവോട്ടചാട്ടനുംവോലെ,

വെറുക്കണ്ണർക്കണ്ണാടിനോക്കനുവോലെ;

ചെറുക്കണ്ണംപുംകുംഡിംബാരിവോലെ,

രംഗ

വലനുംവിലെല്ലാമന്നപ്പംവെറുപ്പും,

തലംപ്രാദുരുംഭാഞ്ചുവാങ്ങും,ഭാടിപ്പും,

അ. മനസ്സും വും വിചട്ടും ദിഷ്ടുന്നതെല്ല-

നബഞ്ചയാറുയിൽക്കൊണ്ടോഹജാൻകാഞ്ച്.

രംഗ

നെടം ചന്ദനാട്ടുകളിൽപ്പാസ്യത്തുട;

വെട്ടപ്പാത്തനിരാഴിക്കിൽനും ഗ്രാമങ്ങളും;

മിച്ചകളുന്നനുന്നവിൽക്കുന്നയക്കാ-

മടക്കം; വരസ്ത്രികളിൽയുള്ളതും ചങ്ങം.

രംഗ

ഹലംനല്ലവസ്തുകളുാലില്ലി, വസ്തു

വലശ്വരം ചുമ്പാൽ; നമ്മർത്തൻസപാമിസിംഗം

നലംചെന്നണ്ണജന്മത്തേവരോട്ടം

നിലവില്ലാത്തുലാവില്ല, മരഞ്ഞരുവങ്ങം!

രംഗ

കാര്യിച്ചതില്ലും പുമാന, മുപ്പന്നാർ

വക്കോപംപെടില്ലും സപയംകാത്തുനിൽക്കം;

വക്കോതടൻചെന്നാക്കിപ്പിടിച്ചു-

പ്പെങ്കളുന്നനുന്നവാസ്തവാശില്ലും;

രംഗ

അടക്കയ്ക്കുവപ്പുല്ലവും ചെങ്കിൽത്തുട;

കൊടക്കില്ലേചോരാറിവരീകില്ലുന്താൻ,

മിച്ചക്കൊടവായഞ്ചെപ്പാല്ലിപ്പലിപ്പി-

ചുംകാം'പുളിപ്പേരിമോന്തിച്ച'യില്ലോ.

രംഗ

വെങ്കണ്ണലത്തിനീൾക്കീതേഗമിപ്പും

നാക്കപ്പുര്യവള്ളുങ്ങളിത്രാലിതിത്തു;

ഇക്കേരിച്ചംരാത്രിയിൽസഞ്ചിപ്പും

നൊക്കിച്ചുവര്ച്ചുട്ടുട്ടു, പാനിസ്തിതെല്ലം;

രംഗ

ചടക്കെഴുത്തിവിച്ചിട്ടുകാരോറുവാനേ-

പ്പെട്ടുത്തിനുംതാലപ്പുന്താലിക്കണമി;

കൊടക്കാട്ടിലുള്ളാനവയപ്പാട്ടിലാക്കാൻ

നെടംതോട്ടി, കന്തങ്ങമി, ഇറുംചമച്ചു;

സപയംകണ്ണക്കുപ്പത്തിലുള്ളാങ്ങവള്ളും

കയറാൻതുലായഞ്ഞുണ്ണാക്കിവെച്ചു;

സപയത്താലിതിനീൾമട്ടനമഞ്ചകനേകം

പ്രിയംചെല്ലുധനിപ്പാരംപണാപിതനാർ.

രംഗ

രംഗ

தமங்பாட்டு சணோடமல்லூங்முடியீடு -

கனாசது ஊர்களின்மீண்டுமையாக்காரி,

கருப்புக்காலை மூலமாக்குமோத்தி -

கோரிலூத்துக்கூக்கூத்தோன்றிலயவே.

உபஞ்

வெடுக்குவியாடு ஊர்களில்து -

க்கடுகள்க்குக்கூக்காவை வராட்சி சிவபூ,

வெடுபாவாம்காடு விளிமிழு : - 'ஞானத்து -

நடங்கூறுக்குக்கூத்து வெடுவவே.

உபஞ்

துள்ளுக்குவுங்கினாமேயூன்னாக்கி -

நான்னத்து காயிறை ஸெவாதிட்சு : வங்;

விளங்குமை விரைவை நிலிடுவது தான்

விளங்கு ; வலாவே ப்ரக்கஷ்டதினவே.

உபஞ்

பாரங்குக்கிசேத்து வமோரோனான்தாரா

வரங்காலிவாங்குக்காலாடிதிடை;

தரங்கூடுக்கு யேறு யூதிதெனத்துடக்கா -

லாங்விடுவோலூ ஒருங்கு நெதாந்தீ பாரா.

உபஞ்

கருப்புதாரிலோத்துவ, மகரை யோரோ

தரங்காலிவாக்கு கைப்பாரா வரங்கு :-

"பாரங்காவிக்கு நைப்பாரா விளியீ வாக -

கூடுரை லிதித்துக்கு புவவேத்தினாலோ ?.

உபஞ்

ஸ்தாந்திரங்கோஷங்கியீ தென்றி

நடபோாகவார்ப்புலி யில்லூங்குத்துக்கூஷு !

கடங்காருத்தங்காயினாலுகித்துக்கட்டு -

கிடக்கங்கார்வங்கினாலுதிருத்தாரு.

உபஞ்

தாந்திரதாரி, நூங்கேதகி, காவுமொசி, நத்து -

பூத்துக்கா, மலூங்குபா -

பேஷு நான்ந்திருப்புப்புத்தை அவிலநுபே -

குதித்துவோயோத்துங்கா,

அதுநாக்காப்பாங்காஶாய்ச்சுக்கியுக்கு -

ந்தாந்துக்கேந்துமோயி -

ஶ்வாஸங்கலனைக்காத்து, சப்ரவியக்கிலூட்டு
சுத்துவாட்டுத்தான்.

உணர்

ஏனாட்டியும், வலஞ்சுக்கிலூட்டுகின்ற
பூங்கங்மானியராடு;
கொனாற்பளைஞ்சுக்காத்துக்கூடுமி, நியூங்
காக்கங்கு சுனினெபி?'

'ஏனாலுவாத்தூட்டுத்தெக்கநிவி-
லூ, பீவதைகோதியாத்து-

னை' ஸ்யாலையூஸுப்புஶாலோந்துகொடுஸ்ஸுங்
வொழுப்பிஸ்ஜீவகந்தார்:-

உணர்

நீநகர் ஒத்துநாய்வராத் தெக்கந்தினங்
நாங்வான
கம.

'வெளியக்கந்தியுமோத்துக்கட' கொன்று
ஸலிவஸிசூபிதொய்க்குப்புராகுமாற்;
வரிசுத்தியகாசு, காடுகாரா,
நியுங்காவகொத்தாய்க்குதார்.

உணர்

அறவறவந்தித்தநக்கையைநொடுக்கு-
புவரைப்புமிகள்தித்தோதினாற்:-
'தவசவே! வரவேதொகுதிகிண்ண-
ன, வஶமெந்திமத்துருவதாக்கீ?''

உணர்

'உடமகைதூக்காத்தானியி! வாளின்-
க்காட்டுக்கூத்துக்குப்பேருமானொடுக்கு;
அந்தவிலுத்தாநிலுத்தநாரிகாக்குஞ்சி
நூட்விழுக்கித்துக்காரவிடிவந்?'

உணர்

நிதமொட்டுக்கிதோதிடவே, நிதா-
மிதவி சாருமீஜூவகைப்பாய்
கிதவாமவற்பாடுகிலூட்டுவி-
நூத்தினாக்கிழுஶாபுயத்துக்காய்.

உணர்

കമക്കിച്ചാട്ടിയൊരുട്ടുവയ്ക്കിൽ
‘കമനക’ യപയമകിരുഗാധിപൻ,
അമാസിച്ചുവരേവരെമാത്രം നി—

വ്രൂമമിച്ചിരുന്നുയൊരുജീവിനോടുനാൾ—
“മികവിഭാടിവിഭാടച്ചിലവിഭാഗം
വക്രുഗാഹതിനിതിയിപ്പേന്തവാൻ
വികലഗാരുനാനിരുള്ളുള്ളതല്ല; തിൽ
പ്രകടവെവേവർനിഞ്ഞശ്ശാക്കങ്ങണം.

രംഗ

അടവിച്ചുറക്കുജ്ഞംരഹംവിയം

മുടവുകാൽക്കിവന്നഞ്ചപിരപ്പിലേ;

ഭേദനംമഹപ്രഥിണിനൃലമി—

അടക്കവടച്ചകിടന്നശല്ലന്തേ—

നരിസുഗാലകവായസർവ്വവക്രം

തപര്ത്തൈസമ്പാണക്കുറല്ലുഡേ? *

വരിചിന്നാണിനുഭരുകിപ്പാനിഞ്ഞളം

വേരിയതുഷ്ടിയൊടക്കുകഴിഞ്ഞുവിന്ന്.”

രംഗ

മഹിപരാശത്രതുകേട്ടമജംബുകം,

നരിവരൾ, നാലിഞ്ചിവർത്തുവകം

വേരിയകാട്ടിന്തനനിക്കിട്ടിടാ—

നൗതാരികാഭാവത്താക്കിച്ചന്തുവേ.

രംഗ

അമക്കിച്ചിത്രവായസ:—“മെന്തിനി—

കമനകായപയറുത്തിനമുക്കാടോ?

വ്രൂമവരിപ്പിരതേനൈലിചീ, ഉഹം—

മേനമുംചേട്ടടിയാണക്കവിപ്പം.

രംഗ

വേരിയൊരാട്ടുകളിന്നന്തുക്കിര—

ജ്ഞി” വിവർഖരവരക്കണങ്ങാതിനാർ:—

‘മഹികലപ്പുജമാളിജേംകാട—

തൈംബിവനൈക്കലചെജ്ഞിലവാലുംബം.”

രംഗ

കാരംഡാതി:—“യിന്തകിയന്മാക്കമോ!

ഉംണമേതി” ഉറവരചൊല്ലിനാർ:—

‘കരണിഗ്രഹമാത്തിങ്ങമെനിതാൻ
കർമ്മംഞ്ചിത്തിയുംവിധാക്കണം.

സ്വന്ന

വറുതിചിൽവുത! എപ്പറായതല്ലതാ-
നൃതിക്കണ്ണിന്നെച്ചുക്കിർക്കാശദേ;
വോദതിമുട്ടിയവംനുടക്കിഷദേ
വെദത്തുമെനിജമുട്ടകൾതിനുവാൻ.

സ്വന്ന

വയറുകാപ്പുതിനേതോന്നിപ്പുര-
ക്കിയയുംനേരിക്കർമ്മംചയ്യും;
ഉയക്കെല്ലാംവഹിചുള്ളച്ചുര
ദയാക്കടംദൈശ്വരതുഡത്തുനാം.’

സ്വന്ന

നിന്നവിശ്വലവമുഖ്യവർദ്ധയാം
പുനരണ്ണാതുപണ്ണിമുഖഗ്രുംനു;
വിന്നയമാന്നിയിച്ചിതുകാക:—‘നീ
വന്നതുണ്ണിലിവിശ്ശൂരുഭഞ്ചുവിം.’

സ്വന്ന

‘ശണ്ണമന്തിനി’വയനാളുംഗാശപരാൻ;
കരടമോതി:—‘മുഗാമത്തിച്ചപ്പുതാൻ’
അരവനാ‘വക്കെയുതി?’തിച്ചൊൽക്കവേ
‘കരഭുണ്ണി’തികംകന്നുന്തിനാൻ.

സ്വന്ന

സുവിശദാശയനായുംഗേശരാം
ചെവിക്കർപ്പാത്തിചിക്കനിദമോതിനാൻ:—
“ഓവിശിതാംവിവ! ശക്ര! സാഹസം
ഇവിതുടങ്ങതേവക്കിഞ്ചിന്.

സ്വന്ന

വിഭേദരിശ്ശാനാശത്തിൽവ-
ച്ചുഭുംബാനമിനത്തറുമുണ്ടം;
ശ്രൂഢില്ലൂരുചപ്പുംതാഴിച്ചുനാം
രഭസമോടിവന്നക്കല്ലചപ്പുങ്ങയാ?.

സ്വന്ന

ഇരുമുടണിവലുന്നു ദിപ്പിലും
കരഭവിംസന്തുക്കിതമായ്യാം;
തുരശേദേശവാദിച്ചില്ലുംയ-
ത്തരംമോ! ശ്രംണാഗതംക്കണം.”

സ്വന്ന

ആവിവണ്ണുരചച്ചായക്കുസരി—
പ്രവരഗാടമവായസമാതിരാൻ:-
'തവമതംഗരിചയകില്ല, ശീനില—
യൈവന്മാണിഡായശാസ്ത്രജ്ഞാവാൻ.

നൂഹ്യ

കലവിതത്തിനന്നരാബുളവേ! തിരം;
കലവുമുരിനവേണ്ടിവെടിന്തിടം;
ഉലകകാപ്പതിനുജാവവിഞ്ഞിടാ;-
മുലകവുംവെടിയാമുയിർകാക്കവാൻ.

നൂഹ്യ

തിങ്ങന്നല്ലെന്തെന്തെ; തവാന്തിങ്ക
വകുഖിപ്പുതിരാജ്ഞതുവല്ലതു;
വിങ്കുകണ്ണിമകണ്ണക്കണ്ണജിതാൻ,
തങ്ങമവന്നറവധ്യത്തിനസമ്മതം.'

നൂഹ്യ

അരതിനന്നായത്തരവുംധമവിശ്വിയി—
ഴു, തിമസമുത്തെമനവർവ്വച്ചുതേ;
യു തിയിചലുടക്കവയ്ക്കന്നടപ്പുമം—
ചുതിയർപ്പിനന്നയണ്ണത്തുമശ്ശേരുനന.
'അടിയന്നക്കലചച്ചുള്ളജിജ്ഞൈകേ'

നൂഹ്യ

നന്ദിതാഴംബാലിഡാക്കാംതദ്ധാൻ,
'തടികറഞ്ഞായനിനന്നയിജ്ഞിലെ—
പ്രടിവിശപ്പു'മെന്നാക്കംചെയ്യുതേ.

നൂഹ്യ

'അടിയന്നക്കലചച്ചുള്ളജിജ്ഞൈ'യെ—
നന്ദിപണിന്നതുകൂടുക്കന്നരജ്ഞാവേ,
കടിലക്കാകനോടോതിയവാക്കതാൻ
മടിവെടിന്തയപ്പാചച്ചുതുഗാധിവാൻ.

നൂഹ്യ

'ഇവിലേറായിരച്ചിയുടക്കക്കഴ—
നന്ദിവചനയിന്നാളജിജ്ഞൈകേ'യെനാടൻ
പ്രവണനാളുവിചചൊന്നാളവുംമരി—
പ്രവണനാഭിവരണതത്തുചെണ്ണിനാൻ.

നൂഹ്യ

'കെട്ടതിനായന്തിയ?കേസമിനായനന്നാജു
വിട്ടചിതെവിയ'മെന്നാക്കാപ്പിനാൽ

‘പടമതേ! കലബചയ്യുകയെന്ന’ എയ-

നോട്ടവിശ്വാസകവിസ്തി ഇരോതിനാൻ.

നൂഹപ്പ

ഗോമായവും, നരിയുക്കുണ്ണബഹംടകാത്ത-

സ്ത്രീമാവിയർന്മസമാന്നപിശുന്നകാജാൾ;

ഇംഘാതിരിപ്പുറതിസാധജനത്തിനേരു..

പോമാശ്രദ്ധാന്വയങ്ങന്താടിന്മാരിയെന്നാൽ.”

നൂഹാർ

ഈമട്ടുസജ്ജിവകനോതിവീണ്ടും:-

“കേമനാഭാകാന്മ ചസേവചയ്യാൻ;

അതുനോഞ്ചു മായണാത്താൽ

ക്ഷുംഖംവരം; തന്റുള്ളനവുംനശി ലൈം.

നൂഹാ

നന്നാണിന്മാഞ്ജനമകിൽ, നീച-

മനനാഭന്മസ്തുവയുംനുമത്താൽ;

അന്നാഞ്ചുംഡ്രേജകില്പ തത്മത്പം

വന്നകാവിപ്പുംകഴകിന്മാല്ലോ.

നൂഹാ

രിപ്പുരംമാളുതിനാദരമരാന-

നാശംവക്കുലുപ്പാണാത്താടാത്താൽ;

കിപ്പു! മരിപ്പുന്തുകറന്തരുംതേരോ

ചുപ്പാവൻരംഭമന്മന്മനാശക്തിതനന.

നൂഹാ

പ്രിവംവക്കംതാനമിടപ്പിടപ്പിടപ്പി

ഭാവംഗ്രഹിച്ചുണിവെച്ചുവീകി

സെവപ്പുംനില്ലുന്നവല്ലവിച്ചിത്തം

പാവാപ്പട്ടാംതതാക്കസാധ്യവുംപ്പും?

നൂഹാ

കൂർവിടക്കിപ്പാക്കായഭദ്രഗഭദ്ര-

മാവിഡ്വിപ്പുംനിടയില്ലപ്പതാനാം;

അവിജന്തരിൽക്കരംമന്മാഞ്ച

നാവിൽത്തണ്ണുരാറിന്തുട്ടംപ്പേ?

നൂഹാ

വ്യാഖ്യപ്രയോഗംവലർച്ചയ്യില്ലം-

പ്ലാജിന്മസ്തുമനനാമട്ടമാരാ;

തേജസ്സുമണ്ണളിൽവവച്ചരാജ-

തേജസ്സും, ദിനതിയിവയുത്തമഞ്ചപ്പേ.

നൂഹാ

അതുരാജത്തേജസ്സുവിള്ളുന്നുണ്ടെങ്കും;-

മാരാലിടിത്തിനെയുറക്കിക്കിൽക്കുറും;

പാരാത്പര്യംവരുവെന്നുണ്ടു്

പ്രോരാഞ്ചസിംഹത്തെവിടിച്ചുപ്പോ!ഞ്ചാൻ.

നൂ. 2. 3

അതുചാങ്ഗുന്നുനാലു, ലല്ലത്തു്

മാചാരമിന്നോട്ടുരുട്ടുംഡിഡയന്നാൽ,

അതുംഞ്ചുവിട്ടുതമ്മേശവച്ചയ്ക്കു

മാപത്തിലെന്നാണാദായണ്ണുവാക്കും.

നൂ. 2. 4

എന്നാലുമാക്കേസരിഞ്ചോട്ടിന്റെ

നിന്നാളുപോർച്ചെയ്യുതിന്നാണഭാവം;

ഇന്നായതിന്നായുധായെനിണ്ണു്।

ഈയാമ്മാന്തരകോന്ധുകളുണ്ടുതാനും.

നൂ. 2. 5

ഭാനം, മവംതൊട്ടവച്ചയ്ക്കുവിണ്ണിൽ

സ്ഥാനംപിടിയ്ക്കുന്നാജനങ്ങൾക്കും; ന്നാൽ,

മാനം, പുമാനാക്കടരിട്ട് ചരുത്

താനഞ്ജസാവിണ്ണനായുധാതത്രേ.

നൂ. 2. 6

ഇംട്ടരായഗാലികർപ്പംചെയ്യുചെന്നു

കൂടുന്നവിണ്ണിൽചിലപുണ്ണവാഞ്ചാർ;

കൂടംവിധിയുടുടരജജിവിച്ചു

നേടുന്നമാനംചിലപുഞ്ചന്നാർ

നൂ. 2. 7

അതുനുമണ്ണംരന്നവീരപോരിൽ

താന്നാർവിൽനേട്ടംതുരാവത്തുജിച്ചാൽ;

നുനംരിച്ചുകൾപാക്കിമകീഴടന്നി

മാനംകെട്ടംവരുപ്പുമുതിയ്ക്കുതല്ലും.

നൂ. 2. 8

ചെയ്യുന്നിലുംജീവിതഹാനിൽിച്ച്,

ചെയ്യുകിലോസംശയ, എന്നാവന്നാൽ

ചെയ്യുന്നമായോധനവെന്നാക്കർപ്പു്;

ചെമേനമുക്കാനിലവന്നവല്ലോ”.

നൂ. 2. 9

അരുന്ദാമംഫേത ചാന്നാൻ: “പ്രസവചാരജിതന്-

പ്രുണിയിഡ്യാരാത്രേകേരി—

ଦେଖିଗୋହାଙ୍କରେତୋଳିଯାରୁଠଂ, କଟଲିଗନାଙ୍କକିଛି-
ଓହାରିଯାବଳଗାଧୋଲେ”
“ଏହିଗୋହାଙ୍କରେତୋଳିକିଷମ୍ଭାଷେ; କିମ୍ବାକିମି-
ଜ୍ଞ୍ଯାନବନମଳିତୋଳାଥିଗନଗୋ—
ଇତିଗୋହାଙ୍କରେତୋଳିକାରିକାରୁଠାରେ—
ପେତଥୋତିରୁଠାମଣି:-

୩୨୩

—•••••—

ନୃତିକାରୀ ସାନ୍ତ୍ରଗତ ଅଧିକ୍ରମ

ନାମ-

କାଶିଲାହୁଗିଜ୍ଵଲିପତିଶତ୍ୟାରୁଠାନୀ—
ଫୋର୍ମିଲାହୁଗିଜ୍ଵଲିପତିଶତ୍ୟାରୁଠାନୀ—
ଉତ୍ତରିଷ୍ଟକିନାରୁଠାନୀ—
ଯାଶିଲାହୁଗିଜ୍ଵଲିପତିଶତ୍ୟାରୁଠାନୀ—
ତାଙ୍କିନୀତନାମାନୀରୁଠାନୀ—
ଶକିହୁାତବନାଟାତିରେକାହା—
‘ରାକିନୀନାବରୁତିରୁଠାନୀ—
ଜ୍ଞ୍ଯାନ, ପରିକାଳାଞ୍ଜୁଟନେବିରକତା—

୩୨୪

ଶତାନମୋ! ପେରୁବ ତରଙ୍ଗୁ? ଦୁଃଖପଦ—
ସମାନମାନକାରକତରୁବକାରିତାରୁଠାନୀ—
ଦ୍ୱାନମାଯମୁବମୋଟରୁଠାନୀ—
ଶାନଶାଲିଯିମହଶେରୁଠାନୀ—

୩୨୫

“ଶକରେଗିନାରୁମାଧୀଵିଲି? ସମଲ-
ତିକରିକାରିପଦ୍ଧତିକରିନାରୁଠାନୀ!
ସକଟସମିତିନାନୁକଣାରୁଠାନୀ—
ବାରୁକଟରୁକଟିକିଲାରୁଠାନୀ”

୩୨୬

ଶାନଶାଲିଯିମହଶେରୁଠାନୀ—
“ମାନି! କାନି! ତବମୋହରୁଠାନୀ—
ଅନନ୍ତରାକଟଲୁଠାନୀ—
ଅନନ୍ତରାକଟଲୁଠାନୀ—

୩୨୭

ଅନନ୍ତରାକଟଲୁଠାନୀ—

୩୨୮

സപന്തരംനിലചറന്നട്ടുഡന-
തൃന്തഭായവിഷചതിലുംപുട്ടം;
ചവതബഹംതാനിനാവുള്ളില്ലജ്ഞവ-
നേന്തരാത്മവുംമാരേടവുംവരും”.

നൂറ്റാഞ്ച്

ശത്രുത്വാദൈയ്യുമുരഖചാളുപശ്ചിംഭത-
റാത്രുട്ടുഡവാക്കുകേംക്കനീ;—
മുത്രാമശംഖാവുംബാധികുകേ-
ഉാത്രപുള്ളികുളിമാംവരിച്ചുപോം.

നൂറ്റാഞ്ച്

ബാഗ്ധുവാക്കുനിനായാഭത്താരാഥചയൻ-
ബുന്ധുരാംഗി!ഭവിവീണുചത്രുപോയു്”.
‘എന്തുനു ചന്ദ്രിചതുനാവതാഃ’—
ഈത്രാത്മവിജാഹനകമകേപംക്കുകേന്നവൻ:—

നൂറ്റാഞ്ച്

മാന്ധവാച്ചും കേഡിക്കാണത എന്തുള്ളു
നാം വന്ന

കമ.

—

ഒസപരാവസ്ഥാനകാക്കുന്നുക്കണ്ണു’ തീർമ്മം
വാരാളംനീഞ്ഞകളിൽവൊള്ളവകിൽവാനാ;
അത്രാലുണ്ടിനിവരവന്നനാല്ലവേഴ്ച-
ക്കാരാഞ്ഞുകട്ടുവികടാവുരാജമഹംസർ.

നൂറ്റാഞ്ച്

അത്വല്ലുത്തിനുഭാവവയ്ക്കിടാണ്ടുതുള്ളും—
ഒവവല്ലുംവച്ചമവരാനുരച്ചതമിൽ:—
“ഈവല്ലുത്തിടമിലവിച്ചുപോകുടോ!നാം;
നീർവരാത്രാത്മചലതടാകക്കുണ്ടേനകം.

നൂറ്റാഞ്ച്

ക്രൂരക്കാളത്താലതുചിത്തകയില്ലതാനാം”
എക്കാനേതചിലതവരേവമോതിയേരും
ഒവക്കാതുഭാഷാടവിച്ചുവിശ്വാശത്തെ.

നൂറ്റാഞ്ച്

തൊങ്ങമ്പാരവനമുഖ്യഃ :- “നിങ്ങൾപാശ്ചാ-
ലിങ്ങസ്ത്രീതുനന്നമി; എന്നെന്നാശ്രിതഃ;
നിങ്ങൾക്കുചിരകക്കളാൽവരനാപോകാം;
തണ്ടർക്കൈന്തിവനന്നയില്ലെവാനപായം?”

നൂർ 5

“കന്ധംകൈണാഭിവക്ഷമചയ്യേതെല്ലുംലിംഗം
ചിന്മാനിനന്നാശ്രിമന്ത്രാംപരകാണ്ടപോകാം;
നേരംമിണ്ണങ്കരുവഴില്ലോവെച്ചുടോ! സി;
യൈനാളുള്ളിക്കുഗമംചിഹാമസമതിച്ച.

നൂർ 6

ചേലിൽചേവാന്നാകവിധാമ, തണ്ടർക്കിട്ടു
കോലിനേർത്തക്കുകടിച്ചുത്തുനോയാറേ
മാലിപ്പാതിവിവക്ഷമാത്തത്രുംചുകന്ത്
കൂലിപ്പുക്കികളിടനേചരനാപോയാർ.

നൂർ 7

മഞ്ഞാതിക്കണ്ണംവഗ്രേഹാനുന്നല്ലോ—
രണ്ടംടിനൈന്തയമിന്നചിന്തയായനേരം,
‘ചങ്ങാതി! വരികിത്രകാഞ്ചവാനിജലന്നാ—
ത്തങ്ങാകൈജ്ഞമിടതിനാി; ചഞ്ചാച്ചുവ്വാദി.
ഇരുളുംലമുചെവില്ലുടില്ലുംയാം’—
യുരുളുാ’യൈനാടനടിവാപോളിച്ചുക്കുമ്പാ;
വരുളുാതാന, ത്രാവാഴതാചിക്രൂചക്കാർ
കരുളുംപുടികടിവിട്ടതാഴവിശാ.

നൂർ 8

കാടിച്ചുനമചിടിക്കിയാനുരുക്കാനാ—
ബാടിക്കാരതിനനവംത്രതികഴിച്ചു;
കേടിമുട്ടവനവിണ്ണണ്ണ, ‘പോക്കാൽമിണ്ണം
പാടില്ലു’നതുവക്കവച്ചിടാങ്ങും.

നൂർ 9

ഇതുവിധവിവേകംകൊണ്ടുവസ്യക്കൈംതു—
നന്ത്രയിവിഗിവി! തുടക്കാരാത്തവക്കാത്തിവരും;
ചതുരതജയാടവിണ്ണംചുണ്ണിനിർക്കോണി:- “എന്ന നൻ
മുരുച്ചുചെംശിനിനോടിനാടരീറാനാരജ്ഞാം.”

നൂർ 10

മുന്നാ മഹ്യങ്ങൾ സജ്ജനകിൽ വ്യാപരിച്ച

ക്രമം

മീന്തേർമ്മുവരോങ്കിച്ചുാക്കവാവിതന്നി-
ചുനാംവെട്ടിന്തൃപ്പുവമാന്നാക്കാലം,
അതന്മുപൊയ്യേശ്വരവകിലണ്ണത്തമി-
ലംനുപ്പുംമുംചെച്ചുള്ളിതുചീൻവിടിക്കാർഡ്:-

നം. 10

‘എന്നാലിറങ്കുകിതിൽനാം; കരവാണാവെള്ളി,-
മൊന്നാന്തരംവലിയുചീൻകൂട്ടണ്ണതാൻം’
ചുനാന് ‘നാഗതവിധാനു’ സമാപ്പേഖനം-
മൊന്നാമന്നിലധാരിക്കുന്നവാക്കേണ്ടായ്:-

നം. 11

‘അല്ലുംവിളിംസുചിനിവയ്ക്കു; ചിവത്തു പററു,-
ഞാപ്പുംനുക്കിവിടന്നിന്നിലിജ്ജുന്മു’
ഉത്തപ്പന്നബൈഞ്ഞമിതുകേട്ടുംവോതിനാൻ ‘പ്ര-
തുരുതപ്പന്നബുലും’ ദിനിപേരവന്നയും പിതിയും:-

‘വന്നന്തതുചെന്നായെഭന്തിനു, ?മനന്ത? ദിവം
വന്നന്തിയാൽവഴിനിന്നിന്മുണ്ണുനാമന്തരപ്പന്ന;
എന്നന്തുചാലണകിലും, മറുവെക്കുന്നല്ലു-
ബോന്നാകിലും മുത്രുദിപ്പുവന്നുപായം?’

നം. 12

മുന്നാമന്നാംവെരിയമിനിനിന് ‘യക്കവീശ്വരു’ -
നെന്നാണാംവെരു; വന്നതുസലശേഷചില്ലു;
മൊന്നാമന്നോ, വിഷചല്ലിതിനിമിത്തമന്മു-
നിന്നാന്തുചെരുവാക്കസല്ലുവിന്നുവാന്തു.

നം. 13

കൊണ്ണാടിവാപിയിലഭട്ടതിനിന്നാംപുലവാച്ചു-
ക്കണ്ണാന്തുചീൻവിടിതുടന്നിതുമുക്കവന്നാർ;
രണ്ണാഞ്ഞാംകുറമപ്പുംചുത്രങ്കുവാഞ്ഞ
ക്കണ്ണാള്ളിശ്ശേന്നപരിചാതവിധാനകിടന്നാൻ.

നം. 14

‘ചത്താനിചത്’നാതിനെന്നുക്കവനേകനാടോ-
പത്താൽവിടിച്ചുകരയേറിയുറപ്പിൽവെച്ചു;
മുത്താന്നവൻപുനക്കന്നതരത്തിലത്ത-
ലെത്താനാതചീനാമായുചെരവിച്ചനാജത്താളിച്ചു.

നം. 15

താന്ത്രഭാണാവച്ചമുഖവർപ്പോംവരെപ്പു,-

മാന്മൂർത്തിവരന്നിനിന്നരക്ഷകിട്ടി;

പീനസപാവഗമാടശബ്ദനാജയംവിഷ്ട
മിനനാഡിന്നപിടിയർത്താവലാളിൽകട്ടാണി.

നം. 18

അന്നവച്ചമുള്ളാണിലേ!താന്ത്രതാത്തിട്ടബെയ്യു-

ത്തിനവഴിച്ചിത്രുചാനോൻ,വന്നവല്ലായുതിപ്പാൻ

മിനസമാഞ്ചകരുകയു ക്ഷിണംഞ്ചാനാംമല്ലോ-

റിനമുടയവനല്ലോസാക്കിചിന്തിച്ചുകണ്ടാൽ.”¹⁸ നം. 19

ആഴിവക്കിലാങ്കിക്കിലാങ്കി

ചുക്കാഴിതന്നർവിടപൊറമുടക്കർ,

പാഴിലാംവടിയുരത്തേകോളിടി

ന്ത്രാഴിതാന്ത്രംഡിതിക്കുള്ളഭാക്കിനാൻ.

നം. 20

ടിട്ടിപ്പിടകരണത്രാകാണ്ടുടൻ

ടിട്ടിഭാത്രാടറിയിച്ചുസകടം;

‘കട്ടിക്കർക്കംഡവുതട്ടകില്ല, അത്

പ്പട്ടിഭേണലവലേശവുംപ്രിയേ!

നം. 21

പുത്രംരക്കടലിയിനിനാവിശാഖ-

തത്രുനിന്നവരുഥണ്ണുനാഞ്ഞതാൻ?

ഹരുമാറുരുചചുള്ളടിടിഭം

തത്രു‘പക്ഷി സദ’ശ്യാനാള്ളടിനാൻ.

നം. 22

വനാവക്കിക്കുംശേഷംസ്വഭ-

പ്പുള്ളാംതത്രുനിയപിച്ചുചുവൻ

ചെന്നാംവാരാടശമാഞ്ഞനാമുനാ—

യിന്നതാക്ക്രമനാടരച്ചുസകടം.

നം. 23

നാതിക്കണ്ണാകിയകിഞ്ചിക്കർമ്മതന്നൾ—

തന്മാരാർത്താർക്ക്രൂഡ്’നന്നൾ

ജാതിക്കാറിയപട്ടശലിവിനാൽ

താന്നപുറപ്പെട്ടുവേഗം

പാർത്തിഞ്ഞനാക്കടലിനകരെ

പാള്ളിക്കാള്ളുനാവപാർത്താർ—

മാതിൻപ്രാണപ്രിയതമനൊടി

മാത്രവണിച്ചുണ്ടാൽ.

നംബ്രം

അക്കാന്തന്ത്രികമേനിപ്പാരിയെവിളി-

ചുണ്യദശജ്ഞട്ടിട്ടിഉ-

നോകാനാത്തരവായവാറ്റുവിധിം

ചെയ്യാർപ്പയോനാമഗംം;

മാഴാതിക്കമയൈക്കവിച്ചുരംഡു-

ണേനാൽസവേ! ദിവ്യലഗ്നം

പ്രോകാവിക്രൂഡ്യാടിക്രമഹിത-

നാരോട്ടപ്പോരാടവാൻ?

നംബ്രം

നയത്തികവിലിവിധിംമമനകൾക്കമില്ലിപ്പൂഞ്ഞാ-

ഡയത്തിനെയറിഞ്ഞുവെച്ചിത്തുവരിഞ്ഞുസജ്ജിവകൾ:-

‘കയർത്തകരിനായെഴുംമഹിവരഞ്ഞരമട്ടുന്നു? നി-

ങ്ങൾവരകു’യെന്നകേട്ടുമക്കുക്കുന്നുംചാലുന്നാൻ? നംബ്രം

‘എട്ടുന്നുവടിപ്പോലുയത്തിയതടിച്ചവാലെ, തുഡി

തുട്ടത്തിഴി, തുട്ടകാക്കിവരയാടൊത്തുക്കുറഞ്ഞാരവം

കട്ടതകട്ടംജീയുംവെള്ളിവിലാക്കിവായുംപിളി-

നീ, തുട്ടവർന്നട്ടഞ്ഞാടികളുണ്ടിനിന്തക്കണംശംഖം. നംബ്രം

കട്ടത്തവടിവിത്തരംമഹിവരഞ്ഞക്കണ്ണാൽഭവം

നട്ടതടർത്തുഞ്ഞകു’പ്പടിപ്പറഞ്ഞപ്പറ്റിച്ചവൻ

പട്ടപഞ്ചംഗരുജനാരികിലെത്തി, ‘യൈനായിനി-

യൈട്ടതപണി?’യെന്നപോലുചിട്ടേടുനോടോതിനാൻ? :-

‘തുടന്നമാദേശനപ്പുണിഹലിച്ച; തമ്മിൽക്കര-

ച്ചിട്ടെതിവർത്തുള്ളതാനതിനാരേഖാചിന്ത്യജീവൻ

കടനുകഴിയുംവിധിക്കലവഹമാക്കിനേൻ; പാതിക-

ണ്ണടഞ്ഞതത്തുതകക്കംവാൻപണിനുജ്ഞഞ്ഞരണ്ണാകമോ?’

പരിഗ്രാമവരായനാൻമമനകൾടിപ്പൂഞ്ഞാത്തനൾ

തിരിച്ചുമഹിവച്ചുനായ്ക്കപ്പേശരാഖാനുകിനാൻ? :-

‘ഗരിപ്പുംകരുനേരിട്ടുവോഴുതുഡിലുസനാലുനാം..

ഗിലിപ്പുകിളുകാതയജ്ഞം; മരുന്മണ്ണാലുനാം.’

നംബ്രം

ഉടൻമുക്കലേറ്റുനാദിമനകോവദേഹപുടി—

ഫൈറ്റച്ചിലാടിരിജ്ജുമനിടമണ്ണത്തുസംജീവകൾ;

സുംകരിവിരോധിതന്ത്രിലചക്രക്കണ്ടറാട—

തൊക്കവന്നായങ്ങിനിനുള്ളവതിന്ത്രവഞ്ചാസ്യം.

നം. 17

ചൊടിജ്ജുമവർത്തങ്ങളിൽ, ഗ്രിഡിനാമ്പുത്രാധവ—

പ്രചിജ്ജുപട്ടഖലാഷമാംപടനടനാവാർത്തക്കവ;

കടിജ്ജും, വിടിജ്ജും, തടിച്ചയാടിജ്ജും, നൈക്കക്കർക്കാക്കാ—

ശാടിജ്ജും, എത്തുക്കത്തുകയു, ഭാരണംഭാരണം.

നം. 18

കരകവിയുമാരഘുബിഡിച്ചങ്ങം

കുടുകനാദിവസമക്കണ്ണനേരം

കാരാളവിചുകലന്നടിന്നയജ്ഞങ്ങാൽ—

കുർജാനിവാംനിജതന്നിയോട്ടരമ്മ—

നം. 19

‘ഒരയ്യു! കഷ്ടംചുശ്ശു! ദിന്നുല്ലിയാകം

സിക്കുംഗരാഭരാഭന്നായംചെയ്യുറുലും,

വൊയ്യുരാഭതന്നിതന്നുരാഭവാരിജാത—

തനയ്യുടൊത്തുമായ്യുവാംനീകട്ടവോയി.

നം. 20

സാമംതുന്നവംനാലുചായതിൽമുവ്യം

സാമംതാനാനാ, ‘യതേചചുള്ളുക്കി;

സാമംനോഭണ്ണുസ്വപ്സംസില്ലിയുണ്ണം—

മാമചട്ടങ്ങാൻവരുമോമരുതുനാം?

നം. 21

സാമംകോല്ലുസുംചുറ്റുചന്നും

പുരംകാണ്ണം, മരുയാഭതാനാകൊണ്ണം,

കുറത്താകം, സാമസന്പത്തികൊണ്ണും

വൈരലിപപാതംശാന്തമായ്യോകയുള്ളു.

നം. 22

‘മനുംഗുംജുനാജ്ഞിഞ്ഞാനുനാഗാഡാക്കാൽ

മനുംഗുപത്തകകിനിതന്നുരാനിൽ.

എന്തിഞ്ഞാത്തക്കിട്ടിക്കഴിവേത്തായകുന്തം?

ചിന്തിജ്ജുനാംനേലിൽവേണ്ടനുകുന്തം.

നം. 23

തമിൽത്തുപ്പംകാശയും, തന്നുംനാം

തമിൽസന്ധിപ്പാംപചായംനിന്നയും;

തമിൽനിപ്പിപ്പിപ്പിവോരോമണം;
തമിൽക്കുടിപ്പുക്കവോരോച്ചക്കം..

സംഗ്രഹം

ഭിന്നിപ്പിനാളുട്ടുരച്ചേക്കവോനം,
സനിക്കാക്കാണ്ണാൻചികിത്സിപ്പിപ്പിവോനം,
തമിൽക്കാലുംധാടികാട്ടണബഹനാൽ
മനിൽവാരംവെന്നമംക്രിക്കറ്റപ്പും..

സംപ്രദായം

മറുപ്പേരുടത്താവിധിയംയോഗ്യങ്ങൾ, തു-
നവറുള്ളിശ്വരനാരമായേദമുണ്ടോ?
മറുപ്പാത്താൽമുഖ്യഭാംഗിതി, തമിൽ
തെറുന്നാരച്ചേത്തിനാണനാതത്രേ.

സംപ്രദായം

നീചപ്പമാനേചവനുചാടംമാറ്റാനം,
നീരേറുംകുപ്പത്തിൽവീഴ്ന്നാഡം
നീക്കംകുടാതേരുവാൻമുല്ലിക്കും;
നീജൈക്കിരുപ്പാടുപ്പില്ലവിള്ളപ്പും..

സംപ്രദായം

ചൊല്ലുനം, നീതന്നാമുനംആക്രമിച്ചി-
ടപ്പേക്കാളുംതുജ്ഞനക്കാണ്ടുവനം?
ചൊല്ലുനിത്തന്നുരാനായതിൽവിൻ-
വപ്പേക്കാളും! ദിഷ്ടനായീന്നതേവം?

സംപ്രദായം

ഇന്നാക്കംവേണാവതയാംനാല്ലുരാഹു-
ണേനാലും, മന്ത്രിച്ചുപാടുനാരുളും;
നന്നാത്തന്നീനരകിലും, അലാരനകും?
വന്നാലുംവാപിയിൽചെന്നിന്നാ.

സംപ്രദായം

ക്രൂഞ്ഞാവശ്വത്തുവമണ്ണുകളറിൽ
ഗ്രൂപ്പസമാനേവാക്കിൽപ്പത്തിയാകാ;
ഗാഡേസ്സുവംയോഗ്യാഗ്രംരായ്യേനിഡേനം;
മൃദുനാരായംക്രിക്കട്ടംവിഡേനം..

സംപ്രദായം

അതുകുംവാ തു നന്നായുള്ളാരംഡാത്ര;-
നായണ്ണാനിച്ചേക്കിലണ്ണത്രസംവ്യു!
നേരുള്ളാളുംബന്നനാവിച്ചുകളുള്ള-
പ്പോങ്പാശകാളും2 ഗ്രിവൻനഞ്ഞതവന്ന.

സംപ്രദായം

- നില്പാതസ്യദ്രാമമോക്കന്മുലം
ചൊല്ലാനിവന്നാഡിമാനെനന്നാരാളിം;
വല്ലാതുംപ്പോരഹാത്തതാംവേഴ്താനെ,-
നമ്പാഞ്ചൗസ്യംവേർപ്പവടാതുളിയമ്മം,നംപ്പ് ၈
ലോകപേപ്പാകേംബേക്കിട്ടുനാവിത്തം,
പാകംനോക്കാതുളിസർക്കാരക്കുത്തും,
അരുക്കരാസ്സുംവ്യാധാസമാക്കപറിപ്പു-
നോക്കരക്കുഞ്ഞാൽസ്സീകരജപ്പുളിതെല്ലാം.നംപ്പ് ၉
- സപ്പുന്നങ്ങാടിക്കണ്ണംപ്പുട്ടേരോം
തുള്ളുനാരരന്നോക്കൻിയുർക്കുക്കനിൽ;
അരുളുന്നംനിൻശീലമോത്താലുടോ!നി-
നുള്ളുന്നാളുള്ളിലവുനിയുദ്ധിപ്പാം.നംപ്പ് ၁၀
- താതനന്നാക്കണ്ടട്ടിലുംക്കരംമുറു; 1
കൈക്കരിപ്പുംനാംകായുമുള്ളിള്ളത്തേപ്പോ; .
താതകർച്ചേരേന്നാക്കരുളിത്തരംതെ-
റാതവുള്ളംനിന്നില്ലുംസംകുചിച്ചു.നംപ്പ് ၁၁
- പലമിതമിവനേവംചൊല്ലിമിട്ടുള്ളതു?നിയീ-
നിലവെടിയുകയില്ലുംമെന്തുചൊന്നാലുമെന്നം;
ബാലമെംട്ടരപെരുളുള്ളായുധംവെച്ചുതച്ചായ
ശിലവള്ളുവതാണോ?വോട്ടകേയുള്ളവപ്പോ.നംപ്പ് ၁၂
- പണ്ടാക്കരജൈനൊട്ടനേർവ്വച്ചിനൈംരജു-
കൊണ്ടാക്കണ്ണത്തിലോഡവക്കിമരിപ്പുവോയി?"
കൊണ്ടാടി"യെങ്ങിനെയതേ'നമചെള്ളുതന്നി;
രണ്ടുംതുക്കരടകന്നവരവാൻതുടങ്ങി:നംപ്പ് ၁၃

—:::—

കരണ്ണനൊട്ട മിതംപരശ്രമ പക്ഷിപ്പു
നാശംവനാ
കമ.

“വെക്കതായതണ്ണപ്പിനാൽവിം-
ചുംബക്കുംവിളിതിക്കരണ്ണുകൾ

ക്കുചിച്ചുാരിടത്തിരിച്ചയെ-

ഒഴാവവൻതിജ്ഞതിരിഞ്ഞിനാൻ.

ഒ.ബി.ബി.

പിന്നാംപുറത്താങ്കവെളിച്ചാഭാദംപരശം

മിന്നാഡിനാഞ്ചുകളിലാനിരൈക്കുക്കരണങ്ങൾ

നന്നാഞ്ചിടിച്ചു, മിയതിപ്പോരിതനന്നാണി-

തെ'നാഞ്ചുള്ളടക്കവുംപിരിക്കൊണ്ടവന്തു.

ഒ.ബി.ബി.

വെരുവക്കിന്മുടകനതിനെ-

തെത്തുരുതുരുതിഞ്ഞുടങ്കിക്കത്തിപ്പാൻ;

പുഞ്ചത്തി'സുചിമുഖ'നെ-

നേംകകിളിവന്നാതിമദ്ദന്നുരം.

ഒ. റി.ബി.

'ഇതാഴുന്നതിജ്ഞപ്പ്, വിന്നാഡിനാഞ്ചു-

നന്നാംപ്രാണിയാണെൻ്നുംവേ! വാനംഗ്രു!

മിതാലുവമീച്ചുകേട്ടാകനേരം

നിതാന്തംകയത്തുരുനിച്ചക്കരണങ്ങൾ.

ഒ.ബി.ബി.

ക്രൂയിച്ചുകാം'ബന്ധനെടി! നിന്നനാഭിശാ

ംചാലിച്ചു?'വെന്നാകിളിവയക്കുന്നതിൽ

പിടിച്ചുചുംഘകവിച്ചാരുളി-

ടടിച്ചുകാണഞ്ചികഴിച്ചുകാണാൻ.

ഒ.ബി.ബി.

ആകയാലിച്ച'നാന്നാ-

ദ്രോകം'സോദരിചചാപ്പിശേഷം;

മാ!കപ്പു! ചുപ്പുചതാദ.

ഈകവേണിപ്പുലംബാതാൻ.

ഒ.ബി.ബി.

താൻറന്നുലും, നിജശക്തി, താർവ്വനാം,

താൻറഡമ്മമിവയാലനാരതം

താൻറശോറുംകാത്തിടംപുംബാൻ-

താൻറഡമഹളന്നമുള്ളാരമ്മതാൻ'.

ഒ.ബി.ബി.

ചിലതേവക്കാഞ്ചുരുചെളുവാറ്റാൻ-

അിലഡൈനാംമാറിയഴലുന്നചാരിയിൽ,

തപച്ചപ്പുരകാണ്ടുക്കവുന്നതന്നിയോ-

ചലസാന്താരംഗാരംചുപിന്നാം:-

800

“ചുഴുംവുഖിനിജതാതന്നെമുനം
അപ്പുഥാകശോകദിക്കിലിങ്കൽ
നഞ്ചനാകിയതുകേർക്കണമെന്നാ—
ലിച്ചുണ്ടാക്കാവും! പറഞ്ഞ തരാണ്ടോൻ.

ര’ ۱۳

—०१००—

ചുഴുംവുഖി, ധമ്പവുഖി ഇവരുടെ

കമ.

കയപട്ടനാന്തിലൊക്കെചട്ടിഡാക്കംപ—
നാടിജക്കൈസ്തവപിലുള്ളവായ്ക്കുംനാവോൻ;
നിങ്ങപിജ്ഞ, ഫയ്യടനിഹം ‘ചുഴുംവുഖി’; ന—
ബ്ലോക്ക് ‘ധമ്പവുഖി’ പിംകിൽപിറിന്നാവൻ.

ര’ ۱۴

ഇളവേരുതുചുഡയനാഞ്ഞന്തിനാ—
ബ്ലൈജകംരംസേനഗൾനാട്ടതോറുണ്ടെ
കരചിച്ചതനെനനടക്കാപാകവേമഹാ—
തകവേദ്ധത്തിന്ത്യാജാരകാട്ടിലെത്തിനാൻ.

ര’ ۱۵

വിക്രേഖേമേട്ടനാടപിനിലൊള്ളട—
പ്രൂഢയമ്പമുലിയവിടത്തിച്ചപ്പാണേ
ചുരഭാഗ്രവാമിയി, പുഴപ്പിംഗതാം
തകവിന്ത ചുവട്ടിൽനിധിചയാനകണ്ടതേ.

ര’ ۱۶

കനകംനിറത്തെനിധികംഞ്ചിവിധം
നിന്നയാതകിട്ടിയതിലുംതന്നെതുവൻ
കനംദേശാധ്യത്താക്കാണ്ടുചെ—
നന്നാലുംനിജാറുജ്ജവാടേവശോതിനാൻ:

ര’ ۱۷

“വിധിശക്രിയാലിമന്നുരാക്കാരഗ്രംഡം
നിധികിട്ടിനിംബലസുവണ്ണപ്പിത്തഃ;
അംഗികംകനക്കശിത്രചുഡവാംഭയാ—
നിധിയാംഭവാനാചിവശനത്തുണ്ണുണ്ണം”.

ര’ ۱۸

ചുതുവള്ളിംകാണ്ടമവരിന്നതുണ്ടുചി—
ക്കുചതാഴിരുവെ ചുവർന്നനാഡ്രൂപേ;

ക.തുകേന,പട്ടണമുട്ടത്വാദര—

ചീതു ചെശ്ചവുല്പിനിജത്വവിയോടിരും—

ര'ം

“ഖതുപട്ടണത്തിനക്കേക്കത്തുകൈ—
നാത്യസമോദാരുന്നും;
അതുകൊണ്ടുന്നല്ലോടിട്ടിരാളിച്ചേവ—
ചീതുനേരഹാത്രുനടക്കാർക്കുത്തമം.”

ര'ം

ഖതുചെശ്ചത്തിക്കുള്ളമോത്രന്നാ—
നാത്യസമത്വവുതയയമ്പെല്ലിയും;
അതുഗ്രാഡാനയാരുചുവട്ടിൽവെ—
ചീതുനാർത്തിരിച്ചുവർച്ചുത്തിലെത്തിനാർ.

ര'ം

ചിലനാർക്കഴിഞ്ഞുവെരപ്പിലേകനാ—
ഘൃതചെശ്ചവുല്പിനാടക്കാണ്ടുമല്ലവേ,
വിഭയേരായുള്ളനിധിക്കാണ്ടുവോന്നതൾ—
നിലയത്തിനുള്ളിലുള്ളവായിരുവേച്ചുതേ.

ര'ം

മനമാന്നതവിരുദ്ധവിച്ചിച്ചുവിശ്വപിശ്വ,തി—
പ്രണയംനടിച്ചുവന്നരച്ചിതേക്കിരാം—
“പിന്നയില്ലദോഷചിനി, മിദുകകാണ്ടുവോ—
രണ്ണമനസ്സമവിനടവുചുടക്കം.”

ര'ം

അതുകേട്ടുള്ളുഗതിചെന്നേന്നുകിയി—
ട്ടതുകണിടാഞ്ഞതിരിയേരിപ്പിച്ചുവൻ
ചുതുകുള്ളനേടനനാട്, ‘സീക്കവന്നവു—
ചീതുകടക്കംവിശയിലെ’ നാചചാല്പിനാൻ.

ര'ം

‘ഇവനല്ലുകടത്ത, മി! താക്കംതന്നുണ്ടാം’
‘രുവദേടനാനാന്തുകവന്നവുവും’
അംവർത്തമിലിപ്പട്ടികലനവലായുടനു
നുവരെൻ്നിരുന്നിലവിച്ചുസക്കം.

ര'ം

വിവരംയരിച്ചുനിയമംനടത്തുവാൻ
നുവരെങ്കൊട്ടത്രും ചിവക്ഷണസന്ന;
‘പിവനോ! കവന്നവിധിയംഞ്ഞുബിയാ—
ചിവനെ’ നാരച്ചിരംമഴചെശ്ചവുല്പിച്ചും.

ര'ം

‘വിങ്കെതാന്തസാക്ഷിയെവനെ?’നാമന്ത്രിമാർ,
‘തക്കസാക്ഷി?’യെന്നാവനി, ‘വണ്ണാമകിലോ,
തക്കല്ലുചില്ലവന്തനാളിന-
ഞാകി.അവക്കുടിശ്രദ്ധവരിക്കും ചയ്യേണം.

ര' മര

ഉ കുന്നാനയ്ക്കിൽവിരൽക്കണ്ണംഡറ-
ഡി.ക്കവേ ആമ്പൈതിനാബാളിൽത്തുപുളം
വയ, ചിന്നാവോവിനി? തുമ്മുചന്തിമാ-
രകൾക്കചയ്യുകക്കിക്കൊള്ളവിട്ടുമുഖം.

ര' മര

പുനരന്തിയായജീവന്തുചുമ്പുഖി, തന്ത-
ജനകാൻറ്റെസന്നിധിഉണ്ണാത്തുനാത്തിനാൻ:-
“വിനാജാജ്വിശ്വാസാനായവാക്കുചൊരകിലി-
ഡാമിഞ്ഞുകിട്ടുടനി, പ്ലസംഡയും”.

ര' മര

‘പറയേണ്ടതെന്നെന്ത്, വനനാട്, മന്ത്രകാംജ്യം?, എ-
ന്നാരചയ്യുതാതനോട്ടശാത്തിക്കുണ്ണിയും:-
“കരവോട്ടചിന്നായമരത്തിനാളുള്ള കോ-
ടരഹാന്നംവാഴ്ചപുലക്കംവരണ്ണവാൻ.

ര' മര

പുലക്കന്നാഡാകളിവിനേരതിപ്പിനാ-
സമലാക്കത്തുമേസചിവർ, എതാംചുംവരങ്ങം;
ശരപാശതേചോദ്ധ്രമവർച്ചചയ്യുവെവോൻ
വിലയുള്ളമിവ്വരജാഴിയാനാമജ്ജേണം.

ര' മര

‘വിങ്കെതാടകട്ടതിഹയമ്മഖുഖി’എയ-
നന്നായവാക്കുക്കാഞ്ഞരിയാടിയാൽമതി’
അരഞ്ഞരചയ്യുതാതഃ:- “നിത്രചചയ്യുവവക്കിൽനാ-
രിക്കവേക്കമാപ്പേരുതിപ്പുട്ടും ദയം.

ര' മര

ക്കവൻതരത്തിലെഡായപായമോൺവേ
നിജപിണ്ണുവെന്നാമതിലുള്ള പായവും;
വയ, അലുശയകിലരിയോരനത്തി-
ണ്ണായവാത്തന്തുനതിനോയരിപ്പുവാൻ.

ര' വി.മ

ഉച്ചാരം പിന്തിച്ചു ക്ഷാക്കിനോ

അപായം വന്ന

കമ.

കൈക്കാമരമേറിവാണാപ—

ണണാങ്കൈകാക്ക; ദദവന്നള്ളപത്രിയാർം

പെറ്റുണ്ടാമണംമാറ്റവ—

നീനാങ്കുസ്ത്രുപതിവായ്യിച്ചുങ്ങിനാൻ.

ര'വര

കൈകാളിലാന്ന് കൈകാക്കണ ച—

നീനാങ്കുപായ്യുജ്ജി ലിക്കത്തിരിയ്യും വേ,

കൈതണ്ണംവന്നള്ളതോഴ് നന—

നീതാങ്കുലം നീനിനിത് നാചേച്ചാല്പുമായ്.

ര'വര

ഉരഗംനിജുക്കുള്ളിച്ചിരം—

ലിംഗാക്കിക്കുള്ളുന്നട്ടുഡിയം,

കുമ്പംവെന്തനുകംക്കട്ടാണ്ണുതെ—

ണട്ടുചെയ്യാനീനാങ്കുവായായിട്ടിനേ—

ര'വര

“വരക്കിരിയഴുന്നാവാത്തിൽനി—

നാശത്തിൻ്മടയോളിഞ്ഞുകയും

പരഞ്ഞിൻ്മനിരചിന്നിയിട്ട്, തന്മ—

മരഭേദിസ്സുവംവസിയ്യുനി.

ര'വര

അതുനേരെറുത്തകീമിയും

പുതുച്ചപ്പുരാവവിതിനാതിനടക്കൾ

കുത്തകാൽടുപുക്കുവാനുബിനെ—

എത്തുറൻമുട്ടുമാണെടംനേതാട്ടക്കമേ.

ര'വര

അതുനാർത്തവപീഡയതിങ്കുമെ—

നാതുകേട്ടപ്പട്ടികകാക്കാച്ചുയ്യാൽ,

മുതുചുപ്പാടണാതെകുകീരികൊ—

നിതുത്തുവത്താട്ടമംപ്പുന്നിന്റുന്ന.

ര'വര

എനിട്ടുവൻവിടച്ചിഞ്ഞെലുക്കുടക്കണ്ണ

ചെന്നിട്ടുകാക്കാക്കുയുംകുലവച്ചെയ്യാട്ടക്കി;

കൗണ്ടേറിച്ച്, ഉക്കനോതിയകയ്ക്കുചെങ്ങി—
ലൊന്തിച്ചുനാമികവക്കുള്ളതിപ്പെട്ടോകം.”

ര' റബ്ബ

—•—•—

ചെരുതെവഹോതിനപിതാവിശന്മുലാ—
ലിക്കൈരുഭാനിഗിപിടിച്ചുകാണ്ടുപോയു
തങ്ങവിന്നർപ്പോത്തിലൊളിവായിങ്ങത്തിയി—
ട്ടോക്കുംസലറു പുരിപ്പുക്കിനാൻമകൻ.

ര' റബ്ബ

അരക്കനോദയത്തിലമട്ട ചുമ്പുഡിയും,
പുരാന്തരവും മാട്ടധനമുണ്ടുഡിയും,
വിക്കരുളുമാത്രുർമ്മതൽപ്പേരുമൊക്കെയോ—
തന്താക്കമിച്ചുവൻമരമുട്ടിലുത്തിനാർ

ര' റബ്ബ

വിരൽമുക്കലിനാപതിവുള്ള ‘പന്പു’ം
ജീരവോട്ടവേണ്ടവയോങ്കിൾന്തികൾ,
പരമഞ്ചതിണിനജനങ്പാടേകൾക്കുക്കുമാ—
ഒരച്ചയ്ക്ക് “ചൊംകു, നിധികട്ടതാദവാൻ?”

ര' റബ്ബ

‘പുങ്കവിത്തേചാരനിമധനമുഡി’ എല്ല—
സോങ്കിപ്പുഭാക്കമശമിരിവാക്കടൻ
തങ്ങപൊത്തിൽനിന്നമുള്ളവായനേരേ—
വക്കുള്ള താബ്ദിയിലിവിംഡിമുന്തിനാർ.

ര' റബ്ബ

‘കൂദവുണ്ടിതിക’ ലിതിധനമുഡിചേ—
നീഴവാള്ളപ്പുജ്ജമുക്കൈരിയാളുകൾ
വള്ളമെത്തുണ്ണാഡിഞ്ചാട്ടതിയുള്ളടിന്തിൾ—
ആളയിൽപ്പുക്കച്ച; തലപൊക്കിയപ്പുനം.

ര' റബ്ബ

‘കലചെങ്ങിടകാണ്ണിവനന; വിപ്പുംട്ടിനൊൻ
വലജ്ജന; കട്ടക്കുമുഖജുഡിതാൻ;
വലനാകവന്മാകനിവന്പവിന്നുച്ചിനി—
നില’ ദൈനംചട്ടിയുംലോകമെത്തിനാൻ.

ര' റബ്ബ

കുമ്പവൻലഭിച്ചുമുത്തപ്പുചിപ്പെന്നിയൻ—
വെള്ളംജണയാലുടവു ധനമുഡിതാൻ;

‘கழவேலி’யாக்கமூடுகிறப்பிடிய-
கழவேலிகிக்கிரற்ற; எதிலின்றுபடுமென்.

ஓ.ஈ.உ

எனதுகாண்டுபவாழியிம: சுஷ்டிநிப்பிடிய-
எனதுபோலெயாகக்குறுநிஸ்தீமான!

ஒத்துக்குற்றாய்வழிக்கூடுவீ-

பூது, வாசிலூக்குப்பாஶகாமென்.

ஓ.ஈ.உ

கிடலோடுமாரிசிலாயாழ்சு; பாஹா-
ஷுடவாரித்தேஷுவேஷுவேஷுவித்;
ஸ்தாமருஹஷிவலர்கேபுக்கவோடு; ஒத்-
கடவங்கிலூயமநாங்கந்வந.

ஓ.ஈ.உ

ஒத்துக்குறியங்காஶங்ரோத்தாறுஏ-
எனதுநாந்தாநமதினிலூபங்கை;
ஒத்துவழைந்தொந்தவத்துப்பூ, ஓ-
எத்துஉருபுமோபராக்கம்பியிலூயோ?“

ஓ.ஈ.உ

“பத்துநூற்றுபுமிரிவைகழுஷிக்கநியாயமா-
ஷுத்த, வாளிஷபுஂஶவந்திதநாஷங்காயக்காரங்க
மெத்துவோக் ‘பத்து’ கொந்தியெத்துத்து கொண்டுவேங்கா-
நத்துஉங்கப்பாநாவநாதுபத்துமாயிவரிலூயோ?“

—ஓ.ஈ.உ—

ஈரங்காடு ஈறும் புதைங்கிழு
கும.

‘உரண்ணங்ஸங்டதிவிஸ்டிசூ’-
நாங்குதந்தவிகாரைடுங்கோதி:-
“கருந்தாங்கவத்திவளிப்பார்ப்ப-
வெள்ளாந்தூல்தங்கடியித்தவாளியென்.

ஓ.ஈ.உ

உதிகலங்காக்கந்தால்லார-
கிரிக்கு, ஸுக்கில்லிக்கவேள்ளிமாறும்
கரிஷ்டாங்கவத்திவங்கநெகாந்து
திரிஷ்டுதங்கேலிபிவிலூக்குஞ்சுய்.

ஓ.ஈ.உ

ପଦିଷ୍ଠଲୁବେତାରାହାଣିଗଲୁହିତ
ତିରିଷ୍ଠବେଗତିନାଚଟି, ଥାଣା
ଶରିଷ୍ଠ ଚଣ୍ଡାତିବଶାନକୋଟରେତା-
ରିରିଷ୍ଠଚେବାଟିରାଷ୍ଟ୍ରୀ ଯବନ୍ଧରଣତାଗଳେ:-

ର'ର'ର

“କରିଷ୍ଠଲୁଙ୍କ, ମୁଖିକରିଷ୍ଠକିଷ୍ଠ-
କରିଷ୍ଠବୟାହାହିଲୁହେଁ!
କରିବମୋଟାହୁ ଯବନ୍ଧରଣତିରି-
ତିରିବସରେହୁ; ପୁନରରାତ୍ରାହୟୁ?”.
ର'ର'ର

‘ପତିଷ୍ଠକଲୁହଳ; ଅତରୁଷେବାଣି, ଯୋକ୍ତ,
ଅତିଷ୍ଠକିଟିଲ୍ଲିନିରେଣୁନାହିଁ
ଉତ୍ତିକରଣିକଲୁରାଷ୍ଟ୍ରେଵେଦ୍ଧ-
ସମିତିଷ୍ଠବୁନ୍ଧାଗୁରୁଚରାତର୍ତ୍ତବ୍ୟାନ.

ର'ର'ର

ଆତିନାଚିନ୍ତି, ନନ୍ଦାକଣାରୀକଷିଷ୍ଠାଗ
ପତିଷ୍ଠତେବେଶନୀମକଳଶବିଷ୍ଠ,
ଆତିଦ୍ରତଂଚେଗାପିକିଷ୍ଠକୋଣ୍ଡ
କରିବ୍ୟାଳିଷ୍ଠିଷ୍ଠିତୁତରେନାହିଁକିନି.

ର'ର'ର

ନୃତୀବରାଜତଳ୍ଲୁଲୋଟାହୁନ୍ତିଗୋଟି-
କିତିଷ୍ଠବୁନ୍ଧିପିନ୍ଦିତୁତରେବାଲ୍ପିନାହିଁ:-
“ମିତଂପେଟଂନନ୍ଦାନପୁରୁତେନେନ୍ଦ୍ରୀ-
ମିତରୁଭେବାନିନିମକଣଙ୍କତୁଣୋ?”.
ର'ର'ର

ପରମପରଣତାଗଳେ:- “କରିମ ନବୋଗୁରୁକଳ
ପରାନତାହୁରୁପରାନାପେବାଯାଗଳ”
ପରମ୍ପରାତିନିର୍ମାଣକିମ୍ବାକ୍ରଚିତ୍ତପିତେତ
ପରାନାଶୋକ, ପ୍ରେସ୍ରେଣ୍ଟନ୍ତିଗୋଟି:-

ର'ର'ର

“ପରମ୍ପରାତାଗଳେପତ୍ରଚେବନାରାହେ
ପରମ୍ପରାକଳକାଣ୍ଡଚରାନାବେଳୋ?
ସପରମ୍ପରାପୁରୁତ୍ତବେନାରେତୁରୁହୟୁ,
କରୁତୁକୋଣୋ, କରିଲିତକଷ୍ଟରେତୁହୟୁ?
କୁଣ୍ଡଳାରୁଙ୍କିଲିବାପୁରୁତ୍ତବେନୋ-
ଫଳରୁତ୍ତବୁନ୍ଧାନିଗି” ରେଣ୍ଡିବଣ୍ଣା

ର'ର'ର

ചുണചുവൻകോവിലകത്തിനെള്ളി—

ലണാത്തുക്കേണാതിയമാത്രമോടായു്:-

ര' റ' റ'

“കനിഞ്ഞുകേൾക്കേണാചിവശ്വർകാഞ്ഞു,—

ശനിച്ചുജ്ഞാപ്പറുന്നയിന്നുകഷ്ടം!

തനിച്ചുജ്ഞിപ്പിജ്ഞാപ്പേബിടിച്ചു

ഹരിജ്ഞാചുജ്ഞവനിക്കാങ്ങരാ.

ര' മ'

വരണ്ണതിതാച്ചുട്ടി, ‘പരത്രകാണ്ട

വരനാവന്നാ; യത്രസത്രുജാദോ?

കരച്ചിവക്കൽമയെചുജ്ഞനിഞ്ഞു

മുരജ്ഞിതാരാത്തരിയേണചിഴ്ചും.”

ര' മു

അരമാത്രരാധാജൈ യുടൻപഠവക്കത്തി,—

‘യമാധാജ്ഞാഞ്ഞമുരജ്ഞേക’നാർ

‘കമാരനെന്നപ്പുക്കിമരിച്ചു’വന്നാ—

സ്ഥാനപ്പെട്ടാനാനമുണ്ണാത്തിനിന്നാൻ.

ര' മു

‘തരകേക്കുന്നംബാജപ്പുലന്നുവാൻ—

ഇരഞ്ഞിതല്ലോക്കു’ഒന്നടൻതാൻ

വരംകയരേതാത്രമാത്രരോടി—

തതരംകമിച്ചാനവനപ്രക്കവഃ—

ര' മു

“പരത്രഗൗത്രലാമിതിഃവാക്രൂഷികനിരയായരാ—

ജ്രത്ര, വാണിജപ്പംഗവശൻറരഗ്രാജനായക്കുംരനെ

ഒരത്രവോക്കവരത്രുക്കാത്തിചയ്ക്കത്രുക്കാണ്ടുജവേനമാ—

നാത്രജന്നം ചരനാവന്നത്രസത്രുജായിവമില്ലഭ്യോ?”

എന്നതുകേട്ടുചിരിച്ചുവർച്ചവാനാർ:-

“മുനമിവപ്പകളുംവേദമരഘ്യോ?

നന്ന, സ്ത്രിനിന്തലപോവക്കതന്നാ—

ലിന്നരഘേക്കിരിവിവന്നായി.

ര' മു

ക്ഷേമ്പിൽഡിവുംക്കുംനാംതാ—

നി, പ്രിച്ചുജ്ഞാട്ടമിമന്മുതിന്മല്ലാഡോ!തേ;

ക്ഷേമ്പിപ്പുവിത്തമവിലംതിക്കരുംചിലാമ്മാ—

റ്റ്രിച്ചിടേണിവയക്കുചിപ്പനംഡരിാരായ്.”

ര' മു

ପରିଶ୍ରମେତୋଟତୁକେନ୍ଦ୍ରଚହନ୍ତିଯା-
ତିଥିଷ୍ଠିତରାମିଷଳକାଟତୁତାତୁ କୁଳଗାଂ
ତିଥିଷ୍ଠିତବାଣିମିକଗେଣ୍ଯ, ଅକାହାତ
ଶରିଷ୍ଟୁ ଶାର୍ଵାଂଶଂମୋଦିବେଳତାଂ.

ର'ତ୍ର

ତାଙ୍ଗେରାଧୂର ପୃତୁପାକାଟ କାଂ-
ତରତାକ୍ୟବିଦ୍ୟାବନୀରୁପରମ୍ପରାକାଶପାଶିତ;
ନିଷପିଷ୍ଟୁ କିଳିଗିନ୍ମନଲ୍ଲିତେରା-
ପ୍ରାଣ; ନୀତ୍ରାନ୍ତୋଷାଷ୍ଟବ୍ୟାଯ ପ୍ରାଣ.

ର'ତ୍ର

ମତିଶାଳିକରିଗନ୍ମ, ତିଳ, ଠଣ୍ଡା
ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତ ଚର୍ତ୍ତରକାମାନ୍ତରେବାଲୁ;
କମିତିଶିଳସତତଂ ଚରିଷ୍ଟୁ ଶିକା-
ରାତିକ୍ରିୟାବ୍ୟାସାରାଧ୍ୟବାହିଯେଣ୍ଟି?

ର'ଗ୍ରାମ

ଆଲସାତିଗିନ୍ମାଂଶଚିଷ୍ଟକାଷ୍ଟ-
ତଲବଗରିନମ୍ବାଟତଙ୍ଗୁ ବାଗମାତୀ
କଲବିଷ୍ଟୁ ବିଦତ୍ତୁ ଚନ୍ଦିତିରକେ-
ବଲମାକ୍ଷାଣନ୍ଦବାଚନାବିଜତିଫେଣେ.”

ର'ଗ୍ରାମ

ହୁତିଏ ହାନୀବରଣ୍ୟଚଚନ୍ଦରାଂ,
ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତ, କୁଣ୍ଡପୁଷ୍ପଶ୍ରମ୍ଭାଗ୍ରମ ମନ୍ତାତ
ଅରତିଯାହରତାପହାନ୍ତରୀଳାପ୍ର-
ସଦିତିଯାଷ୍ଟୁ ଶକ୍ତିଶାୟିରାଜବାନତାଳ.

ର'ଗ୍ରାମ

“ସପରିମେରୁ ବଜୁ ତନ୍ତରକାମ
କୁଣ୍ଡପୁଷ୍ପଶ୍ରମ୍ଭାଗ୍ରମଲ୍ଲତେଷ୍ଟୁ;
ଶୈଳବିହ୍ନ୍ତୁ କୁଣ୍ଡପୁଷ୍ପଶ୍ରମ୍ଭାଗ୍ରମଲ୍ଲ-
ଦୁଷ୍ଟରାଷ୍ଟ୍ରୋଦ୍ଧାରିମିଷ୍ଟପରତରୁକଷ୍ଟି!”.

ର'ଗ୍ରାମ

ପଲତୀବିଦ୍ୟରୋତ୍ତରୁ ଚିତ୍ତରୋକାରୀ
ତଲବୁନ୍ତା ତ୍ରୈଯାକୁଣ୍ଡରାତଙ୍ଗୁରାନ୍ତା
ଗଲବେଳିନ୍ଦରୀଷ୍ଟରଣ୍ଟରେଖା;
ଚିଲାର୍ତ୍ତରୁକୁଣ୍ଡରୀ ପରିତ୍ରୟାପିନ୍ଦା:-

ର'ଗ୍ରାମ

“അരയേതേഹളിച്ചിറ്റ; യുക്തമെങ്ങ്
ജ്ഞാനതിന്നിന്നിരുമാണിന്നതന്നുരാനു! പ്രതാതസൗതാല്പ്രാംഖിണി-
പ്ലാങ്കതാനേഷ്ടിൽവധിജ്ഞരാജയമ്മം.

ര'നും

കലധമ്മമൊഴിച്ചുപറുനേയും,
നിലവെതരവുന്നപ്രാവിരനേയും,
പുലയാട്ടുവെട്ടനാവെണ്ണിനേയും
വലനാംക്രമിയെയുംകൂൾക്കിടാമേ.

ര'നുന്ന

പക്ളതെത്തനിശാകരൾ, ചെറുപ്പു-
ത്തിക്കാവേഷ്ട്രാതെവള്ളിട്ടനാവെണ്ണം,
വികലാംബുജമായപൊഴു, കണാക്ക്
മക്കാക്കാക്കിയായരുദ്ധമന്ത്രം,

ര'നു

അരതിയായ്ക്കരുജൈതളംനരേന്നൾ,
ഗതിക്കട്ടുള്ളിക്കിട്ടനാംവിശിഷ്ടൾ,
ക്ഷിതിവല്ലഭരാടിനാശിനിപ്പും
ചതിയൻമന്ത്രിയിതേഴചിത്തശല്യം.

ര'നുപ

അരതിനാൽ, തിക്കേന്നിതാനിഡാനി-
മെതിരിട്ടുത്തിനിട്ടുണ്ണനാപ്രശ്നത്ത
യുതാദ്ദേശംമർത്തചുള്ളകൊന്നരുലും
മതിയിൽക്കണ്ണിതമിഞ്ജനത്തിനില്ല.

ര'നു

കരളിനാക്കപ്പു, മുറക്കുള്ള-
ത്തരൾ, മുള്ളിയക്കര, മിംസഭയനിതെപ്പും
വരമല്ലിതക്ക്രഷണം; ത്ര-
വരനോട്ടുണ്ണമാണാതനനാകേപ്പു.

ര'നു

സത്രമനാ, മസത്രമനാ, മനഗ്രാഹിലുണ്ണാംബുദ്യേ!
ക്രത്രുശഭനാ, മക്രത്രുശമനാ, മിതേവിധിംവലതോന്നരും
ചിത്തതരാഖുഡിപ്പുതാംകലടജ്ഞു, മുചിപരംതനി-
ജ്ഞേയത്തമാതിരിതനാർഭാവ, മിതിക്കലെന്തിനസംഭ്രം?

ര'നൃ

വല്ലാതക്കണ്ണിതമിതാസകലംവെടിഞ്ഞു,
നല്ലാസമയജ്ഞിടിക്കർശനംക്ഷണസ്വംവരങ്ങി,

പ്ര

വണ്വതരുട മനിപ്പവാളക്കാവു

ചൊല്ലാൻ സൽഹം മഴം തിരുമേനിയുള്ളി
ലപ്പുസ്ഥോടിവിടവാഴുകതയുംനേ!?"

എ

എന്നെന്നുമായുമനകൾപലതും പറഞ്ഞു-

തൊന്നേടനാം കരടകാവുനന്ദത്തു ചാല്പി;

അന്നേന്നുമാപ്പുരിയവിംഗലസിംമരാജ്-

മനാന്നേരിയും തെളിഞ്ഞുവേനവാന്നാൻ. ഒന്ന്

ഈപ്പിനെ വണ്വതരും മനിപ്പവാളക്കാവുത്തിൽ
മിറുദേശം

എന്ന

കനാം തരും

കഴിഞ്ഞു.

—•—•—

വക്ഷിത്രതാപി കെ. നാരായണമേനോൻ.

സ്ക്രിപ്റ്റ്.

—•—•—

പാതയ്ക്കാരി.

മണിപ്രവാളകാഞ്ചി.

മിറുലാഡം

എന്ന

രണ്ട് १० ത രു ०.

പുനരുചതന്ത്രജ്ഞനാമാടാ' ല്ലബാമശമ്മ' -

വനഘനത്തിഃ - "കേപാപ്പിന്മിറുലാഡാ'വ്രതയ്ക്ക;

പണവുമിവുമില്ലനാലുചന്നോന്നുചിത്ത-

പ്രണയമുടയസരത്തുക്കൊക്കണസവംകരസമം.

കരടകകംസാരംഗാവുവയ്ക്കി, തന്ത്രിൽ

കരളിപിയുമന്നപ്പേണ്ണുമമുണ്ണായമുലം

ചിരമവരദയംപുണ്ണത്താലന്നേവസിച്ചു -

ര, രചതനയമേ! താനച്ചുവിരുംകമിച്ചു ॥.

സുവശമാട്ടചിമിളാത്രപ്രാക്കണണചാദചത്തിന്

ശിവയതിലോകകാക്കശ്രൂഷനണായിച്ചനം

'ലാലുപതനക'നാഥാവായവൻജായയോടൊ-

തകലുഷസുവമായിപാത്രതാൺപുത്രരോടം.

കരാവിപസമുഖല്ലിക്കുകാക്കലോകാധിനാമൻ

പുത്രവിപുലമരക്കാവാവത്തിമിച്ചുനാനേരം,

വിക്രതാട്ടശരകോദിണ്ണാഡേളേന്തിക്കിരാതനർ

വരവത്രുളവികണാൻക്ക്രീനായ്വിനതചെള്ളാൻ: -

"ഇവന്തിശംനന്നപ്പാജജത്രപുന്നങ്ങളേയും

ശിവഹിവ! കനിചവണ്ണേകകാനാതിനാനാകശ്ചും!

അവിനയചിവനാരംഭിപ്പുംതായംവരല്ലി -

നിവിടെയമരവൻഞാൻഗ്രാഹംയ്ക്കുത്തനന്തിൽ."

ഇതിമനസിനിനച്ചാൻവായസഃ; വേടനപ്പോ -

ഇരിരുന്നുമോടെത്തിക്കൂടിനാശംകരുലെ;

പഞ്ചതല്ലും മനിപ്രധാക്കാവും

ചാതിശിലമകിളിക്കുട്ടാത്തയാദിപ്പിടിജ്ഞി -

നന്തിനരിഖവലക്കാട്ടാനചിച്ചാൻവിഹിച്ചാൻ.

ഒ

അരബിക്കാക്കളുംനല്ലെന്നാനിച്ചുകുട്ടി -

പ്രൂഢിചിനനാട്ടവിതച്ചാൻ,ദാദവിഭാഗപാശവാളിച്ചാൻ;

ഭാതാഹമഹ!‘ചിത്രഗ്രീമ’ഭാടപ്പിരാവാ-

പ്രൂഢിയവലക്കിലുംപ്രേക്കിനനാൻകുട്ടരാട്ടം.

ഒ

എന്നരഹമഹ!പിടിപ്പാൻവന്നടത്താനവർത്താൻ;

മനുസ്തിലത്തിലിരുപ്പാപക്കമിറുന്നുള്ളപ്പോൾ

വനചാവലാഞ്ചാഞ്ചാരുമേരുപ്പുക്കവോയൻ;

വനളവിവരിച്ചാവംപുണ്ണനിന്നാൻകിരാതൻ.

ഒ

‘ക്ഷസ്യാഹമാരേടത്തീവലക്കട്ടവീണാൽ

പരമാശവനമനിച്ചു’ഒന്നാത്തുതാഴേനടന്നാൻ;

കരളിലപിവുകകാഞ്ചാക്കാക്കരം,ഭാവിചയന്ത-

നനിവതിനു,ചരനാശകാഞ്ചുവിന്നാലവചന്നാൻ.

ഒ

കലിനിച്ചടങ്കാവസ്ഥുമിച്ചു,തനനിജ്ഞി -

റഹച്ചിലഭലുടാവേടനംപിടുക്കാൻ;

സുമതികർമ്മനിംബാപ്രാവു,തനകുട്ടരോടായ്

മമതവയങ്കംരനേരരേവംപരാണ്തരാൻ:

മ

‘കാഡുചിമനിഞ്ചാംകാംഞ്ചുമാംഞാവിലുംഭാ-

കകതി,നിജയാജപായംതൊനാംപുൻ,ഗ്രഹിപ്പിൻ;

കഞ്ഞാകരളിച്ചലാലു,തോഴമിച്ചുള്ളവനു-

ജോക്കവനെലികലത്തിന്നാറുഗണ്ണുന്ന്‘മിരണ്ണുന്ന്’.

മ

അവനരടനികടത്തിൽചചനാഡചന്നാൽനാരുക്കണ-

ഇളവശതയിത്രതികംലേശഭാശകയില്ല’

സവചനമിത്രകടപ്പുക്കിലുന്നു“ഈന്നാൽ

ഇവത്രഹവിടത്തിൽപോകനു”ഒന്നുചാന്നാൻ.

മ

അലിവിനനാടമചിത്രഗ്രീവനംകുട്ടരംച-

നനലിവരനരടവിട്ടിനനാട്ടുതേതാങനേരം,

പലചവവകളുക്കാഞ്ചാനാവേടിച്ചുടൻതാൾ

വിലമതിനക്കണ്ണടപ്പാക്കാച്ചിച്ചാൻ‘ഹിരണ്ണുന്ന്’.

മ

അതുവേഴ്തുകവോതായിഃനംമല്ലവേച-
ന്നതുലഗ്ഗണിജന്മുംതോഴാരത്താൻവിളിച്ചാൻ;
കുത്രക്കൊട്ടാടിരസ്യ റഷ്ട്രൈക്കട്ടിശ്ശനംബന-
ന്നതുനസിധിച്ചിട്ടുണ്ട് തനിനാനുബന്ധാൻ.

മദ്ദ

“പുഞ്ചനവസതേ! ഹാകഷ്ടി! ഒപ്പത്തിവണ്ണം
വങ്ങവതിനാദിവാന്മാർബിനാ ചാൽക്കറ്റുനാന്മാം?”
കണ്ണനായാടിതിചോല്ലംചെള്ളിച്ചിട്ടംമുഖിക്കേണ്ടാ-
ടക്കത്താപരിതാപാർവക്കിതാനംവരണ്ടതാൻ:

മദ്ദ

“വങ്ങവതിവിഡ്യാഒള്ളു, എല്ലാതെനമ്പം-
കോകവിധിവുംമാഴിപ്പുംനാവുംഭാരഭവയോഗം?”
വിജത്തേശമലിനംപിന്നന്മയേവപോശുക്കാൻ:
‘കുത്രക്കിലജിനിഃവാശക്രാന്തുജല്ലോ.

മന്ദ

അവിഹതമതിട്ടിരത്തംനാരത്തിൽചബരിച്ചി-
ഞ്ഞവനുക്കിൽനടക്കണ്ണാക്കപ്പും താന്ത്രാന്തിക്കല്ലും
അവികലഭറിവാൻവെലഭ്യുമുള്ളാരുളു-
പ്രവരന്മായക്കാലംവേദ്യനാകന്നതില്ലോ?

മദ്ദ

പ്രിരംവരായ, മാട്ടുക്കു സപ്പംഞ്ഞംകി-
ംബലഭിയലുന്നോരക്കില്ലോ, കാലഭേദംശാൽ
നന്നവരടിശപ്പേട്ടുചുപ്പംമി, ഇപ്പോൾ
നരകമനഭവിഡ്യുന്നില്ലയോക്കല്ലുംപുണ്ണും!

മദ്ദ

ഉവനുവിലമൊന്നായ്ക്കിനാമാറുള്ളതേജോ-
നവിവരംടകയസാക്ഷാത്തഭാന്നു രസപാമിതാനം
കവലയകചിതാവുംരാറ്റു ചത്രാന്തരാഞ്ജ
ഗവശിവ! ചിലകാലംചേന്നാച്ചാടന്നതില്ലോ?

മന്ദ

അലക്കുലറിയേറിത്തത്തുംചാഴിഡ്യുകംപു-
ംകലാലുംവബമിരിഡ്യുംജന്തുപുറങ്ങാംപോലും
ചിലവപാഴുക്കടക്കംകാലപോഷം നിമിത്തം
വലക്കളിലടിവൈട്ടുന്നുചാകന്നതില്ലോ?

മദ്ദ

പുത്രാനയാട്ടജഗത്തിൽചേന്നാജന്നുക്കാളില്ലും-
മന്ത്രവിഷയമോരത്തിജ്ഞിൽവേവുന്നതിശ്ശും?

ഇതുമുഖ്യവരുന്നാം വരെനുംനിന്നും -
നാരുനിവിലഹരിനാഭ്യോഗിപ്പുംതന്നെയാരു?.

ഒന്ന്

വലമൊഴികളിവണ്ണംവാടവംകൂടുംവു-
നീരലവനടവിലുത്തമ്മേളുമിതാർത്തന്നാടോതി
വലമുള്ളിജമറന്നുകൊണ്ടവണ്ണിച്ചുവിട്ടാ-
വിലതയുടയമാടപ്പാവിനേവേർപ്പവട്ടൽ).

രഖ

നവരസമാടംബന്ധപ്പാവുമാർക്കാരക്കാവു-
പ്രധനംവിലത്തിൽത്തന്നെയാരാവുവാത്തു;
അവരനെയാരുവിയത്തിൽസമ്മതിപ്പുച്ചു, ചിരു-
ദിവസമിന്നരിക്കുന്നുനീരുംതന്നുവീടുചൂക്കാർ.

രഖ

ഇക്കമകണ്ണരസിച്ചുായ-
കാക്ക, തനിക്കുലപരൈമിറുമാക്കിടവാൻ,
ഉൾക്കന്നിവയ്ക്കുമിലിക്കു-
നീരക്കവിയംതാണിവണ്ണംമുരചുവേച്ചുാൻ:-

രഖ

‘ചിറ്റുംചിറ്റുംനിശ്ചരം-
വിറ്റുംവരമാവുവംശേകടമനോ!
അരുതുവോൻകനിശ്ചവാടമനോ
മിറ്റുമതായ്യാണിഡേനാമിനിമേലിൽ?.

രഖ

‘നിയുംരു’ന്നാൻ, മുഹിക-
‘നിയുംബൈംകാകകനു’നാവതനകനം,
‘വയ്യാസവ്യംനിശ്ചനാട്-
ചെയ്യാനു’നേലിയിഴല്ലോച്ചുരചെയ്യാൻ:-

രഖ

‘തിന്നപണ്ണത്തിലോരാർക്കാൻ-
കവഥന്നപ്പിൽജനിയുവതിവുണ്ടോ?
എലിയൈത്തിനുംകാക്ക-

ജൈലികളിലലിവുള്ളിലോലുമോതെപ്പും?’?

രഖ

ഇത്തരുളിചൊന്നരുകേ-
ട്ടതരുംവരുത്തുവായസവും-
‘സർത്തരണിജന്മുംതന്നെയാം-
ങത്തയച്ചുലക്കി, ലണ്ണയൈക്കായ്യാൻ.

രഖ

വരവക്കൈ കാത്തവനന് -

ചീരകടയാളങ്ങാൻ പിടിച്ചതിനിട്ടേം ?
കറതകവിട്ടെമതിപ്പകിട
കരവുവടാമുറുമൊരുവന്നുവന്നർച്ചപ്പള്ളാൽ .

രം

ശരിയായ്ക്കൈയ്യുള്ളത്തിനാ -

ഇളരിജാണോവഹിപ്പേവനന്നാലും ,
അരികത്തിലരിപ്പ് ചു -
ട്ടെരിയിച്ചാലാഴിന്നിപ്പകാഞ്ഞിട്ടേം ?.

രം

ചിത്രഗ്രംവന്നതുണ്ണാ -

മത്രവോനെച്ചതിപ്പുതിനിപ്പോൾ
അനുണ്ണണംപാഞ്ഞംപാത്രം നായാ
നാണംചേരാത്തവൻപുഞ്ചന്നല്ല'.

രം

എലിചചാനാ സ് : - 'ചാപല്ലും

വലവിധിക്കാക്കപ്പുക്കണ്ണംപോത്;
ചവലരംടിടവെട്ടുന്നാ -

വവകടമ്പുംതെനയ്ക്കുള്ളമുള്ള ?

രം

വൊള്ളല്ലസാല്പുംല്ല -

തുള്ളതുസാധിപ്പുതിനാകാതിപഴുതേ;
വെള്ളത്തിലോട്ടുമോതേര് ?

വള്ളംഗരിയായ്ക്കുക്കണ്ണോകരയിൽ ?

രം

നല്ലജനമുലകിലേരു -

ചുപ്പംമായ്ക്കാൻ, മജ്ജനംന്തുരു;
ശ്രദ്ധനുവംലവുലരും,
വല്ലംനാകച്ചിപ്പുരാജ്ഞാനിന്നാൽ .

രം

രണ്ടുക്കുമ്പം ഒരു

കോൺഫകിൽത്തിന്റുവയച്ചു'ബന്ധ'വഴം;
ഉന്നത്തമ്മിതിന, വത്തന്ത -

നിണ്ണലുക്കോമ്മാള്ളക്കുപ്പുക്കം .

രം

പണ്ടുതനിപ്പുപകാരം -

വേണ്ടുപടിച്ചപ്പള്ളപുഞ്ചവന്തുനയും

കണ്ണാൽസബേ! കൗഷ്ഠി -

ക്ഷൻഡാകാ, പണ്ടുക്കണ്ണനിലച്ചോല്ലും.

നൃ

കരാവാഴുതൊക്കവൻഡേണം -

തെരായകാഞ്ഞത്തിന്നനാങ്ങദിയെന്നാകിൽ,

കരചിച്ചിറഞ്ഞേഒ -

നീരാങ്ങവിദ്ധാൻ; വിക്കയേകമിപ്പടിതാൻ.

നൃ

സരസംചേരേംപാലും

തരലമാടുന്നതകിപ്പുലത്തുവോനനത്താൻ

ഉരഗംകുടിച്ചുകുണ്ടും

ധരയിലെവക്കാണന്നത്തുണ്ടിപ്പേണ്ണുമാം?.

നൃ

ഓസ്സുമംവെടാത്തവപ്പിന്

ദേഹത്തിൽപ്പകതിതന്നുന്നതകകിലും

മോഹംഫലിജ്ഞയിപ്പിപ്പുവ -

കുംഘാന! ചതിജ്ഞവാൻതരംനോക്കം.

നൃ

വിറവിയിലേത്തുണ്ടിലും -

കരാക്കലയുംകൂട്ടൻ, ദേഹിലുംചേരാ;

വായുക്കപ്പുരയാടിശ്ചലി -

നിരുചരാ ശച്ചല്ലുകിൽച്ചിതംവക്കുമോ?

നൃ

പലചട്ടുംപുട്ടുത്തും

വലര, യാരെയതിത്തിടാത്തകൂട്ടുരയും;

ബലമാടുന്നവിപ്പത്രനിരയ -

ക്കലുചച്ചുവതാകവദിച്ചിട്ടോ?

നൃ

അരതുക്കാണ്ടുനമ്പാതമുഖ

പുതുതാഭിശ്ചച്ചവന്തിയാകിപ്പ്

അരതുക്കേടുകാകവയ്ക്കാ -

മത്രലവിഷാജത്താടിത്തമംചൊന്നാൻ :-

നൃ

‘അടവല്ലുമിരണ്ണുക! നി -

നീനാടുമിന്നന്നായ്ക്കിലപതിനേന്നൾപ്രാണൻ?

ഉടയ്ക്കവടിച്ചനാണ് നീനാ -

നടനോപാശാചവേശവിധിക്കാലെ.

നൃ

കുട്ടാംഗല്ലാമംലോഹ-

നെഹാചുഡേചരണക്കിലപാനംയങ്കണം;
പട്ടവാഴിരന്തകണമാൻ..

പൊട്ടപക്ഷിഞ്ചാപിരേവശതാക്കാൻ.

ജ'ജ'

രൂഡാനമുതലുക്കാടത്തും,

പേടിപ്പിഞ്ചുംഗംവശതാക്കാം;

പ്രൂഡിഷനംതമുലിണം..

ഈടാനനായതവണകാഞ്ഞയേവേണ്ട.

ര'ജ'

പൊട്ടിപ്പിംഗാമടക്കനനാൽ

ആടിപ്പേരുക്കാവത്തലുംസ്സുാറും

പൊട്ടിപ്പിംഗാവാൻശതാക്കാം,

ആടിപ്പേരുക്കാംക്ഷിജണനാവാൻവാറും.

ര'ന്ന

ഇതുപോലെയാണോകാണാ-

നാതു, ചുജ്ജനസജ്ജനദാർത്തന്മാർപ്പണവും;

അരതുകൊണ്ടുക്കണ്ണാറുളി-

ലത്തുലമതേ!വേഴ്ത്തയായിനോംതമുളിൽ'.

ര'ര

സവചിയിരണ്ണുനരച്ചുാ:-

'നവകടച്ചിപ്പുത്തുംവേദത്തിസവും;

അവകാരംരഥരിക്കിലുംചപ്പിടി-

മുവകാരംചചപ്പുതിപ്പുജനമുറതാൻ.

ജ'പ

വിലഞ്ഞംവയംവയരുള്ളും

നിലനിൽക്കണമിവനതാകളുായ്യിസവും.'

എലിയുംകരക്കയ്യിണിനീ

കലിത്രസംവേഴ്ത്തപ്പുണ്ടുവത്തിച്ച.

ര'ന്റ

മാലറിവണ്ണനായമിച്ചുവസിച്ചിടന

കാലത്തുകാക്കനായനാഭളിരേഖാടരച്ചും

'കരുലംബമില്ല, ശനമിത്തുചുത്യക്കമാക-

യാലസ്രൂതിക്കിനഗച്ചിപ്പിണാടനാമേന്നും.

മ'റ

അരങ്ങാഴമാണോക്കാസരസ്സിലിപ്പിപ്പുത്രണങ്ങൾ;

ചന്ദ്രാതിയാചമിയ'ചന്ദ്ര'കുമ്മരജാൻ;

ഉണ്ടാതെനമുള്ളവിടത്തിലണ്ണത്തുവെന്നാ—
ലിഘാവദോളുളവഴനകുള്ളുണ്ടാജും,
‘കൊറിന്നബാന്തചിവിടത്തിലെനില്ലുമണ്ണു;
ഉറിപ്പുള്ളടരുകൊണ്ടുള്ളനാതാണേ;
ഉർത്തിപ്പിടംകനിവാടെനന്നായുണ്ടുതാക—
ഈത്തില്ലിലെത്രംഗൾ, എന്ന ‘മിരണ്ണു’നോതി.

മൃ

‘ചിത്രമുടയാവോനന്നല്ലിണ്ണനാ’കാകൻ:
‘ദ്രുതവിടയണ്ണത്തിട്ടോതിട്ടാ’എന്നഭോഗൻ:
ഇതുഥാടോടുവിലാമുംഗ്രൂഷനെകൊക്കിലാക്കി
‘പുതനകു’നലസാതാലിക്കിൽനിന്നംധരണ.

മൃ

കരടവരനാക്കല്ലുണ്ണാതുംകുലന്ന്സമല്ലുതൻ
കരയിലമകംകൂമ്മഗ്രൂഷനീരമുന്നിലണ്ണത്തുടൻ
സരസക്കശലപ്രയോജചയ്യുംസഹയാലതിക്കുത്തകം
തിരുത്തുള്ളിയാതാൻതാൻതാഴത്തിനുകിയിങ്ങതിനാണ.

മൃ

‘മന്ത്രാലയച്ചുഭർക്കമണ്ണുകടന്നാള്ളടി
തന്ത്രുന്നമുത്തുമുന്നേരുജ്ജവലംമുന്നിലണ്ണത്തുടൻ
എത്തിച്ചുതെന്തിനംവോൻവരകു’നാള്ളമും—
മന്ത്രയുംലോതിയതുകേട്ടുരചെയ്യുകാകൻ.

മൃ

‘ഫോസ്റ്റു, ധമ്പിപ്പു, നാപ്പുങ്ങുനലികളിൽവെ—
ചുരുഗണ്ണും ‘മിരണ്ണു’നു;
ഓസ്റ്റുതാലവന്തുകാലംവരെയുതിപടാ—
സൗമ്യായ്ത്താദിപഠിത്തമാരി;
ഒക്ഷന്വാദിഭേദില്ലെന്നേരുഡിവരാടയും
പ്രാണനുംനാണാണു, വേദി—
ക്വാക്ഷംകാണിപ്പിവണ്ണം, മണം, മത്രവഴിയേ—
കണ്ണുവോധപ്പുടംതെ.

മൃ

കംട്ടാളംവെച്ചുവാണേകുറകിനെന്തുറി—
ചീ, തതിൽപ്പുടന്നല്ലം
ശ്രീകുമാരിട്ടേനടപത്രത്രാലുംവെനക്കുവോ—
തന്ത്രതരമ്മിപ്പുട്ടതു!

നാട്ടാരെല്ലാവണങ്ങീടിനഗണവതിതൻ

വായമിദ്ദേഹ, 'മഹനാ—

ഐജ്ഞാചുള്ളുംമുത്താട, 'ഞൈനതിവിടെയണയുവാ—

നെ'നാചോദിച്ചുള്ളുമം.

അഞ്ച്

“നൊനിന്മുഖപായവതിനെള്ളൂങ്കാരണംകൊം—

പ്രാവിനാഴതകരളിലുണ്ടലിലാശമകിൽ

ഇംഗിന്യാടനക്കചംഭാജി!കമിപ്പുരന്”നാ—

ഡാനിച്ചുകാണാലിവംഞ്ഞതുടങ്ങിമെല്ലോ:—

മുഖ്യ

—————

ചിക്കുമംത്തിൽ കിരണ്നുസംവിശ ടാവങ്ങൾം.

“സമഹിതമിധിളംആറുപ്പുത്തിനേതാണാടത്തു—

ണംകലംചവാവിള്ളുണ്ണനോക്കാസന്നാസിഗൈമെം;

ഒരുമനിധി‘ചുഡാക്കണ്ണ്’നാംഭിക്കുവിശ്വോ—

തതമനവിടെചുരിപ്പുംക്കുയാപ്പേത്തിയോടും.

അഞ്ച്

വിയചിക്കുമണിതാർത്താൻവെപ്പു, മുണം, കഴിഞ്ഞും;

നിശിനിലയംതനിൽപാത്രവുംകാണ്ടവെങ്ങും;

നിഭേദതിലിരിപ്പുംവുംകുഞ്ഞുനേതുമാറ്റും

നിചിത്രചവിഭജിച്ചിപ്പീതാൻവിശപ്പുനാടക്കണം.

നൂറ്

ക്കമിനെഴുംനെള്ളീതന്ത്രസദ്ധാവിശ്വാ—

വികതുടയ‘വുമഞ്ഞപ്പിക്കേ’നാസന്നാസിവന്നും;

പുരുഷനനിധിചുഡാക്കണ്ണനുള്ളുള്ള യിള്ളം—

പുരുഷംനിച്ചുരാണംവായനുജുംവൈക്കണം.

നൂർ

അവധിതമതിചുഡാക്കണ്ണനേമാമ്മാ—

റവശതയെലിക്കുമേകനവാദ്രംമുഴക്കി,

“തവനചുറ്റുകചിപ്പുനില്ലെയെന്നോപ്പുരാണ—

അവണ്”മിതിവുമഞ്ഞപ്പിക്കാഞ്ഞചോദിച്ചിതപ്പോം. നൂർ:

“യതിനിലകിപുരാണംകെട്ടുകാണിക്കിരിപ്പുനർ

കൊതിമനസികരമ്പുളിജ്ഞനത്തിനാ; പുക്കാ,

ചതിംശാടവികടനിശ്ചാരതിനേമുഖവോക്കാ—

ജുതിനിവിടുച്ചീവംല്ല”ഒന്നോതിമരിഡാം.

നൂർ:

“ପତ୍ର ରହେଯିଲିକିଛି ଗୋଟା” “ଯେକମେରୁଛି,” “ଏଣାକୁ
କିନ୍ତୁ ବିଲବନକାନ୍ତିରେ ଜନଂମାଗୁ ଅଛି
ନଳଚମାଦିପରାଯି ପ୍ରପାଣୀ କାହାରେ ତଥାହିଲାଯାଏ—
ନଳଶୁଧିତିରେ କେବାରଣୀଙ୍କାଣାମରେ” ।

ସ୍ନାତ

“ଏହିତିଲ୍ଲୁ ଚିପ୍ରିଚ୍ଛାତ” ଗାନ୍ଧାରୀ କାତକି-
ପ୍ରାଣତିଷ୍ଠ’ ପ୍ରାଣାଶ୍ରୁ ମହିମ୍ବିକାଳେ ରହୁଅଃ—
“ତାରିତାଲ୍ଲୁ ଗୋଟାରଣାନ୍ତରେ ଚାନ୍ଦାଣୀ—
ଚାନ୍ଦାନ୍ତରେ ଯାକୁ, ତିର୍ମର୍ଦ୍ଦିଲମୋତାଠା ।

ସ୍ନାତ

—ୟତ୍ରି—

ନ୍ରୟମାଯ କି କାରଣିମୁ
କଣାଲ୍ଲିପିଗନନ୍ତେରାଗତାର୍ଥକି
ପୁରିତନିତିକିଛି ଯୁକ୍ତିରେ କିମ୍ବେ,
ଯରମାନସନାଶ୍ରୁ ମଧ୍ୟମନାନନ୍ତରେ—
ଦିନାତମ ପ୍ରିଯଯୋଟିପିଲ୍ଲାଜମାତି ।

ସ୍ନାନ

“ତାନଶାତ୍ରି! ନନ୍ଦକଣାର୍ଥ ଯାଏ—
କିନ୍ତୁ ଯେ କିମ୍ବେ ଲବନରକ୍ଷୁଣୀଚ୍ଛା ପୋଣେଇ
କିନିଯୋଟକିରିଜୁଲ୍ଲା ଯତ୍ରରମଲ୍ଲୁ—
ମିନିଯେଶତିରଲ୍ଲାକଳିବେଳ୍ଲୁ ଗାନ୍ଧୀ”

ସ୍ନାନ

“କଷବସ୍ତୁ ବୁଦ୍ଧିଶ୍ରୁ ମନ୍ତ୍ରିଲିଲ୍ଲୁ”—
ଗାନ୍ଧାରୀର ଯାଏ ଯାଏ ତାନାକେନରଂ
ଆରିଶତତାଟିପିରୁଳାନ୍ତରେ ଚାନ୍ଦାଣୀରାଃ—
“ଶରିଯଲ୍ଲୀ ପିଯଙ୍ଗାପିରୁଳାକଟେଙ୍କେଠେଠେ! ତେ ।

ସ୍ନାନ

ନିଲବିଟିପିରୁଳାକଟାଣାଣକିରୁ—
ଶ୍ରୀଲବିନାଲ୍ଲା ତଥା ତଥା କାନ୍ଦିକାନ୍ଦିକା
ମହାଶ୍ରୀଲ୍ଲୁ, ତୁ କାହାରଣେଠିକାରେ ବନ୍ଦୁଯାର
ବଲଶୁଦ୍ଧ, ପଣ୍ଡକରୁଦ୍ଧରେ ଗାନ୍ଧାରୀରେ ।

ସ୍ନାନ

—ୟତ୍ରି—

ଯାଏ ତାକୁ କରିବାକାମ ପାଇଁ ଯାଏ ତାକୁ ।
ହୁଏ କେକିଲିର ବିଲ୍ଲୁ କିମ୍ବୁ କିମ୍ବୁ—
ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରକଟାଟାଯକାଟାକେଠି

കുമാനിനെന്നയപയച്ചേകാനി—
കുമാരേന്നെപുളനാകോണ്ടുപോന്ന.

၅၀

ഇടയിൽപ്പട്ടവംയപനിനെയക—
ഞടവോട്ടറുംകാരന്നയച്ചുവേടൻ;
ഉടനായവചനപ്പിളിളിന്നുകൊന്നത്—
കടമാലാന്നതുണ്ണുചത്രവിശി.

എടി

തടിയുള്ളാങ്ക'മംഗളിക'ക്കുകൾ
ചൊടിയോടസ്ഥലമെത്തിയേവമോത്താൻ;—
“പൊടിപ്പുംബഹനിപ്പുളിനുനന്നാളി—
കിടി,ഭാന്ന,വൈടഗവദ്ദാതിനാവാക്കാം.

ഒരു

പലമാരമിതാട്ട്”യെന്നുകത്തി—
ക്കലായുറിടിനകാമ്മുകളുംയത്താൻ;
നിലവിട്ടുകടിച്ചുവക്കവില്ലിൻ—
തലമാത്രക്കിലടിച്ചുചത്രഭോഷൻ

ഒരു

അതിനാലരികളുവസ്തുവിനെ—
ജ്യൈതിലോഡായകയത്രുന്നാട്ടനമ്മ;—
മതിനേർമ്മജ്ജി!നീതിലോഡനംതീ—
പ്രതിനെള്ളുവിലെച്ചത്രപുത്രതിയാളി”?.

ഒരു

ഇതമാന്നവചുള്ളുചത്രക്കത്തി—
സ്വത്രംചേരിയണക്കവാൻപരമഞ്ചി;—
ചിത്രമാടകാരകോഴിവനുചിനി—
ചുതിരിച്ചായതുചീഞ്ഞാക്കിയിട്ട്.

എടി

അമ്മ,സ്വത്തിവരാത്താരെള്ളിനത്കി—
സ്വത്രംശോധനചെയ്യാരെള്ളുവാഞ്ഞാൻ
മുതിരംപരയത്തിയോട്“നിന്തു—
ഞെയുന്നാവോക്കവത്”നാചുണ്ണിവില്ലുണ്ട്.

ഒന്ന്

പരയത്തിജ്ഞ“ഒള്ളിഡാരിവാഞ്ഞാൻ
പരിചോടെവിടകോണ്ടിടന്ന്”വവനാപ്പം;
“ശരിയല്ലിത്താനറിഞ്ഞുവേരി—
ടടാകകാഞ്ഞത്തിനെത്”ഞവൻകരിച്ച്.

ഒരു

അന്തുകാണഡിമരുഷിക്കശറവാഴു -
കിരുക്കടാതൊരുമെത്രുടിയുണ്ടാം”
ഹത്തചാനവനാനിലംകഴിച്ചേറാർ -
മുതശല്ലൂംകനിവറുക്കുജുലാകി.

ഒച്ച

മുതശലബാങ്കദിനത്രുക്കുജുനാമി
മുതലിട്ടാതൊരുപാപ്പുമായ്യുണ്ടാം;
മുതുപട്ടണിക്കാണ്ടാമചടങ്ങും -
മുതുക്കുപ്പുവരുന്നാകാണമാറായ.

നീ

വോടിക്കാമഴയെകിലാറുവരും;
വടിക്കില്ലാജ്ഞിൽനടക്കശ്ശോവയസ്സു നു?
കടിക്കിലുറപ്പുനാജ്ഞി തനേ,
ചോടിക്കൈംത്രുജുാക്കവട്ടിക്കില്ലെയെകിൽ.

പുര

വിളിവാങ്കുശിയില്ലെയെകിൽമോശാം;
വള്ളരവില്ലുനെചട്ടിക്കില്ലെയെകിൽ;
ജൂലംനരത്രുജ്ഞിയില്ലെയെനാ -
ഡ്രുവാഡോപ്പുജ്ഞിയില്ലെയെകിൽ?

ഘട്ട

കരവെങ്ങിനെവെക്കക്കട്ടിച്ചതാൽ?;
കരവാംവിപ്രന്നയാഗമില്ലെയെകിൽ
വിറകിട്ടുചിജ്ഞുമോശമിട്ട -
നൗവാട്ടിൽക്കലില്ലെന്നുവനാൽ?

പുര

പുനരേൻപ്രഭവായഭിക്ഷൃതാനേ
നിനവാന്നിഡിപിനെന്നെയാനുപന്നസിച്ച:—
“ധനമുള്ളവനെന്തിനംസൂത്രം നു,
ധനമർന്നന്നിമജ്ഞീവിത്തംനിരത്മാ.

പുന

ധനനാശനിമിത്തമെൻറിക്കേണാം -
ഒന്തുക്കാമെലിയെത്രുപാവമായി
ഹന്നശേരിയാഡിവ്വുനെക്കില്ലും,നത് -
വണ്ണമില്ലുക്കിലമോച്ചരണ്ണത്തനു”.

പുര

ഒവനേയനമേതാരത്താനണ്ടാം,-
യവനന്നുംക്കമാംരിച്ചുനിൽക്കണം;

ഹിവ!രാഹ!മഹിപ്രനാംപുഥാനം

സവവുംതന്നെള്ളിലള്ളുണ്ടോളേ?”

പുണി

അതിചുഡിലട, ശീവിയംകമിഡ്യും

യതിചയച്ചുനാജിഡ്യുംയന്നകാംഞ്ചും;

അതിനാലവിടംവെടിന്തുവോന്നി—

ആതിശക്കുജുജിവാനന്നാനുജിമേൻ.

പുണ്ണ

ഗതികകച്ചടാരിപ്പുനാജിഡ്യുംകു—

നന്തിലുംഫേഡേകാലമുള്ളവരേതു;

പതിവാഡ്യുംവുംലത്തായാചി—

പുതിലുംവാറുകളാഡ്യുറക്കുസംപ്രാം.

പുണ്ണ

ചെങ്കതാഡ്യുംപടംകമിഡ്യുംയകാ—

ഞോകവാക്കാവരയാതിഹിഡ്യുംനാഡ്യു;

പരഭാരവരിഗ്രഹത്തിനേക്കാർ

വരമാകന്നാവുംസംപ്രാംപിരപ്പം.

പുണ്ണ

വലസേവകനാജിഡ്യുംക്കയേകാ—

ഇലയിൽചരടിമിഡ്യുംയാനാഡേം;

മലചരറവിപ്രസ്തിയൈകാ—

ഇലസിപ്പോവതുനന്നമാത്രഗം.

പുന്ദ

ജപരമേറവർത്തന്കണ്ണിലുന്നമത്തെ,

പ്രഥമോജല്ലുവവടിന്തുവാംവിധത്തിൽ,

വരാക്കിയലക്ഷ്മി’പദമി’യൈന—

ക്ഷണംഭാത്രനന്നവനന്നതുജിച്ചുണ്ടോ.

സ്ത്രീ

മതിശിൽസുവ, ഒള്ളുകിട്ടിയാലും

മരിച്ചില്ലാത്തക്കാരുമിഡ്യുംപിഡ്യും;

അതിശോശ്വരതകിലും, കിടല്ലു—

നന്തിക്കമോടിപ്പോങ്ങമത്തുന്നനാബന്നത്തുൻ.

സ്ത്രീ

കടതാകിച്ചുതോൽവെചമിപ്പു’കാലിൽ

പ്പുട്ടവേക്കാക്കായ്മുഴിച്ചുമത്തുപ്പും;

പടത്രജ്ഞികിടച്ചുവസ്തുവിൽതോ—

നന്നിടവോനക്കാനുഭാരതത്തെല്ലത്രകിഡ്യു.

സ്ത്രീ

ஈதினாலுமிலாத்தூங்கவடின்றி—
நாதினவாஸாஸுவசிக்குதொன்றிமிழு;
உதிசித்தக்கிவாஸாஸுவுயம்ம்;
உதிசாங்கூஸாஸுமலோஸுவாழ்த்தென;
வசிவோலைபிரக்கி; ஸாயுஸங்஗
வாடிகாயீட்டுக்குத்தெனவேங்காண்டு;
அாஶங்காவத்தாகத்தப்பவஸுவத்தான்
வாடிகிலூதியுநாதாஸாவோய்.

நாய

குகாண்டுவுடிலூவுஸுகுத்தாற்,
தொாக்கலூநாங்குமியாத்தவாநாநாங்;
வைக்காயவிழுக்குமாண்டுநாந்
குக்காங்கோரவசிவைலுமிப்புதுநோ?.

நாக்

வலங்குவுத்துஸிழுதுங்கி—
ஸ்துவங்கூவிபரித்தாவுமிதுாற்;
விசுவுலுக்க்காயவு, க்கிழிஷு
நாலுநேநாஶங்குத்தெனாக்கு.

நாஞ்

மகியாத, யிகோக்கிணைதி! கி? , ஸு—
பூடியங்குநாபுலத்துக்கிணுகநதை;
வெடியலூயி! தாங்குபாப்பிடங்கே—
வெடியுநாமாக்காமிடத்து விலூஸாஸுபு.

நாஞ்

நவங்கிஸவே! நவங், க்கங், பு—
லூவக்குங்கங்கு: லாநுஷ்சங்கிரியை;
ஒவமோடவிடத்தித்திண்கிங்குவிடு—
லுவ, ஏதாட்டாக்குவேங்குக்கிலுகங்.”

நாய்

குக்காங்கூஸமோடிதொக்குயுங்கே—
குக்குதூதுதித்தும்ஸாய்வாலோங்கு:—
“நாநாட்டிங்கோகிலூங்கவிலூ—
நெருங்குத்துங்குத்தெனதைக்குதை.

நாஞ்

தெக்குதியுங்குஶங்குதெந்கிலைப்புங்கு—
நெக்கிங்குப்புங்குவகிணாதுவொங்குமலூ

ഈയിക്കലുംസറ്റുവറി—

കൈയാദംസദാപുഖംകളിപ്പിപ്പേ?.

മും

അതിയാംമടിയുംഗജത്തെപ്പും,

മതിവിംബാനന്മാരാടാത്തിരിപ്പും,

മതിചൾ!നിജനാടാടിപ്പുവുംകു—

മന്ത്രിക്കപംക്കൈകളിയല്ലകാഞ്ചയള്ള.

മും

വ്യവസായമുന്നാം,മുന്നാംതിക്കണ്ണ—

ഇവവരായ്യേച്ച്,വംപ്പു,ധർമ്മകമ്മം,

ഇവയെങ്ങാക്കയിണ്ണുംഭംഭുക്കപ്പി—

ബ്ലീവകാംരൂപസദോദയത്തിനെന്നും.

മും

നിജരാജുഭിത,നൃനംടിത്തനായ്

സുജനന്ദാപക്കാരുളേമില്ലയുള്ളും;

അതുകൊണ്ണലിവൽനാംവോനി—

പുതുവിത്രുത്താടമൊത്തുചാത്തുകാംക.

മാന്ത

പുരുഷേഡയിലച്ചിമാരമോനി—

ചൂംവയാപ്പും,സുവമായമറ്റകോപ്പും

അരഹാഴിക്കൈകാണ്ണനാസ്തിയാശ—

നാരിവേറുന്നവാനറിഞ്ഞിടേണം”

മും

അതുനേരുരച്ചുകാക്കണം:—“ന—

ബ്ലുതാൻമരംരാനിനുതംനിച്ചാൽ.

ഇതുചുട്ടനിശംയമാത്മായ—

ഇളതുചാലുന്നവരില്ലുമനിടത്തിൽ;

മാഞ

അഴകോത്തമഹാജനത്തിനണാം—

മഴൽനീക്കാനിപ്പയോഗ്യർത്ഥനനേവണം,

കഴിയിൽപ്പെട്ടമാനയെക്കയറാൻ

കഴിയില്ലുന്നവയോഫിഞ്ഞുവേരെയാക്കം.

മാന്ത

ഇലഘേരിയദിക്ഷനോക്കിനോക്കി—

ഇജലജ്ഞത്തുക്കുന്നാരതംനടക്കം;

വിലസുംചുവുഇല്ലപ്പുകളിൽചെ—

ന്നലാസാതേചുവപ്പെംഭത്തടിപ്പും.

മും

വശ്വത്തും മനിപ്രവാളകാല്യം

കളകാന്തികലാന്നാരംബുജത്തിൽ

കളമംസംകളിയാട്ടംപ്രകാരം

വഞ്ചരഹപ്പകളാണെഴുവോന്ന-

കളവില്ലാതിഹണ്ണാളുക്കിച്ചു”.

മംഡ

വേകതാംപ്രണായത്താടിത്തരം, മി-

വുങ്ങമൊന്നിച്ചുരസിച്ചുകൊണ്ടിരിഞ്ഞു

കരവേടശരത്തിൽനിന്നുവേടി.

ചൂയ് ചിറ്റാംഗ് മുഗംകടന്നവന.

മംഗൾ

കുദേശപരമാളുസൽക്കരിച്ചു-

ആമനാശാനിനോന്നാടിവിധംകമിച്ചാൻ:-

“ചുപ്പിക്കിനാളുലിംചക്ഷവാനായ്

സുചതേ! നിന്നവരവെങ്ങനിന്നാഭാനിം? ”.

മഹാ

“എതിരിട്ടകിരാതനിൽയെത്താൽ

കുതികകാണാടിവയന്നാലീന്നാംതാൻ

പുതിശാലികളുായനിങ്ങളേ കാ—

ണ്ണതിനാബലന്നാടയാടബലാട്ടതീന്? ”.

മഹാ

ഇതിജാംരചെച്ചയ്യാമചചാനാ—

“നിഃ-തിനെസപനതനികേതമെന്നാറിച്ചു

മതിരില്ലുംലഭന്നാടാത്തിനെന്തി

സഫിരിചചയ്യാലിനി; ചെന്നരജീവിതംനി. ”

മഹാരാജ

എലിവായസവയ്യർമ്മനപണ്ണത്താ—

രാലിവോടിപ്പുാഴത്തുചിഷ്ടനായി

ഉലകിൽപ്പിയമിറുലജ്ജിരൈക്കാം

വിലയേറുംധനമാനാവരെയുണ്ടോ? ”

മഹാരാജ

* * * * *

ക്കുനാളിരത്തെങ്ങവാൻവനംചു—

ക്കോന്ത് ചിറ്റാംഗ് മുഗംവരായ്യാലേ

ഉയകംമനക്കുമാട്ടവാണു, തുമ്പ—

പ്പുഞ്ചാപംതാനാടവെന്നരംഗരുകായം.

മഹാരാജ

ഉടനായവനെതിരെതുകാകൻ
നടക്കാണ്ടുകടക്കാനനാഥരത്തിൽ,
ഇടതുന്നവല്ലുകുങ്കുമ്പി-
പുടജുംമാനിശനയിണ്ടലാണ്ടകണ്ട.

മഹാ

‘ബന്ധംഭാഗവപടവാനിവിടത്തിലെന്തു
ഖന്യം’, ‘മിരണ്ണപനവക്രത്തുകപിശനയേദ്ദോം’
സന്തൃപ്തവേദവർത്തമില്ലരച്ചേഷ-
മനതന്മുഴുന്നലിശയയണായിച്ചുകാകൻ.

മഹാ

‘ഹാക്കട്ടിയപ്പുട്ടാതന്തി’, ‘കടകയുമറി-
ഞ്ഞുന്നമഹാമിത്രഭേദിനി
യ,കാട്ടാളന്നവയാമുന്നൊക്കുവിയമകല-
ചെന്നാചെന്നിട്ടുചംപ്പം’,
‘മിജ്ഞാജ്ഞംതാനടത്തുള്ളിളവിമദ്ദേഹോ?’
രുഷിശൈക്ഷണ്ണാജ്ഞിമ-

ട്ടാക്കണ്ണത്തിൽവരണ്ണതാനരാഥവമമരിമ-
നേവമേതിത്തുടപ്പി:-

മഹാ

പിത്രാംഗങ്ങൾ വാല്പുകമാ
‘കട്ടിണ്ടാനരവയല്ലുചുണ്ണനാം,
വൈരാതുള്ളിശയാഥവിട്ടിരിപ്പുവേ,
ചിഞ്ഞവേടവരവിൽത്തുലേംഡേ-
പ്പുട്ടുണ്ണിശമമുട്ടരാക്കയും.

മഹാ

ഓഥവാൻകഴിവരാത്താരെന്നായൻ-
പോട്ടല്ലെല്ലുകണടത്തുകാണ്ടുവോയ്
കേട്ടലേശെന്നയിച്ചിടാതെതാൻ
നാഥവാഴിയുടെമുവിൽവെച്ചുതേ.

മഹാ

വന്നേനാക്കിയുട്ടവനന്നനാസ്യാദ്യോ-
ടനാള്ളുട്ടിനകലാകിശനവൻ
തിനാവാനിളിയപ്പല്ലു, എമാക്കയും
തന്നെകാണ്ടതിനുവംവളുത്തിനാൻ.

മഹാ

അരണനാരല്ലിലിടിക്കേട്ടകേവലാ-
നന്ദഹോചതനിയേവദാത്രണാർജ്ജ
“ഇനിലജ്ജിമവലജ്ജേശ്വരനാ-
ഈനനനിഡയവെടിത്രാദൈവമേ!.

മഹാ

ഹോടിയോചപ്പതുമാരിപെങ്കു,യൻ-
പോടിന്നാഡിനന്നുഗണങ്ങളുംതിനി,
വാടിവേൽത്തടവിയിൽതകരുതു-
തനടിടാനിവനയോഗാഹംകമോ?”.
മഹാ

എന്നമാകമനോരമോക്തിവെ-
ടനക്കുനരദൈവനന്നനൻ
വന്നനോക്കി,യപിടത്തിലാക്കി-
ച്ചുന്നക്കണ്ണമപക്ഷുനിന്നപോയ്.
മഹാ

“പെതൽമാൻ,നമർക്കനക്കമിണ്ടേഹോ?;
പ്രേതദൈവതപിടിച്ചിളിക്കയോ?;
വാതിരജ്ജവടപ്പേപ്പിശാചുതൻ-
ബാധയാലിധച്ചലന്വിടന്നതോ?”.
മഹാ

എന്തോ!കരത്തനവനെക്കിലു,മിയുനത്മ-
ചിന്താദയംവഴിയണഞ്ഞല്ലജ്പരതാം
സഹജനായുട്ടൽവിരച്ചകിത്തച്ചേകാണ-
ദൈവതഃചുമത്തിലോകാദ്ധകടനാവിണാ.
മഹാ

ജ്പരവിരാഹംചപിച്ചു,പേരുഹേരിക്കിടക്കണ
നരവരസുതനക്കണ്ണമയും,ശ്രദ്ധകാരം
“ഭരിത!മിവനപറവിദൈവതാജ്വായ”യെനോ-
ത്തരിയ‘ക്കണിശ’നാലേ‘മാൾ’വെപ്പിച്ചുനോക്കി.
മഹാ

“എന്തിപ്പേടിനരേന്നനന്നമനോ-
രാജുപ്പേരെല്ലായും-
യുറുജ്ജുനാമുഗണങ്ങൾ,ഒന്നാജം-
പ്പോലേന്നവീഡിയിൽ”.
ചിന്തിച്ചുവബന്ധമക്കണ്ണഗണിത-
കാരൻകമിച്ചപ്പുണ്ടാ-

പ്രാണിപ്രേണവിപത്താഴിന്തിവന്നയും—
മോചിച്ചുചൂനവാൻ.

മഹരി

എവംനുക്കാരുക്കണ്ണബദ്ധകാലം
കൈവന്നമാതിരിച്ചിലിപ്പോഴുംവിശ്വാസ്ത്രം;
കൈവത്തിരളളിലതമഴിനന്നെങ്ങാക്കാണ—
നോവക്കംമൊന്നാറിയവാനെഴുത്തുപ്പേണു?"

മഹാപ്ര

ഹതികമകർക്കമിച്ചിരിപ്പും,മിത്ര—
സ്ഥിതിയിവാൻകമംപ്രമാണിതാനം
യുതിയിലവിടവന്നുചുന്നനേരം
മതിഗ്രാമളളി'മിരണ്ണുകൾ'വരണ്ണാൻ:—

മഹൻ

"അന്നചിതമില്ലാക്കാവന്നതേരം;
വനച്ചരചനയ്ക്കുകിലിജ്ഞനങ്പംശഭൂം;
നന്ന!ഇലചരംഭവാദ്ദുശക്കാ,
പുന്നരുള്ളത്തുകരിപ്പുംനാ.

മഹാരാ

അലസഗമ്മനനാംഭവാനന്നയിന്നാ—
കൂലമതിവന്നവിടിച്ചുനിൽക്കിയാലോ?"എ
ഇലചരനുമച്ചിത്ര,"നൃചയി,—
മലമുഖപ്പുത്രമേള്ളിലേറിട്ടേ.

മഹാസ്ത

വരവതിലവരട്ട്,യിഷ്ടഭാവം
പെങ്കിനനിഞ്ഞിലംപ്പുംവിഞ്ഞിരിപ്പും
അങ്കതിവൻ,സവാക്കംവിട്ടുപോയാ—
ഡുക്കമക്കതല്ലിക്കത്തുക്കുത്തു?"

മഹാദി

ഹതുവിധമവരോതിനിങ്കവേ,വ—
നിത്രംമനനനീകിടക്കുള്ളുള്ളുംകിരാതൻ;
അതുംപാഴുതെലിയാക്കാംഗവാശം—
ചതുരതയോടുള്ളതുചാഞ്ഞുപോയാൻ.

മഹാന്ന

ഉടനടി,മുഗമാത്രകാക്കംപോ—
രടവിയിലവങ്ങമിടവേണാളിച്ചിക്കന്ന;

നടയിലവസനായമെന്തെന്തു

സുടരസംശോഭചിട്ടിച്ചുംഖ്യവേടൻ.

മന്ത്ര

ചുനത്തിനെവരിഞ്ഞുകട്ടിയേരു-

കാനചിയലുന്നൊങ്കരുച്ചവട്ടിൽവെച്ചു;

അനയച്ചിത്രജ്ഞതുവെള്ളിപ്പാൻ

വനചരനന്നുവഴിയുംവെച്ചടിച്ചു.

മന്ത്ര

എലി, മുഗ, മദകാഞ്ച, മുന്നപേരം

കലാതവിഷാദഭംക്രമണത്തണ്ണത്തു;

ഇലിവോടവർച്ചത്തവാറിവണ്ണം,

വലിയകട്ടകൾവിണ്ണണഞ്ഞാരാമചൗന്നാൻ:

മന്ത്ര

“പരബ്രഹ്മസ്വാക്ഷരിംഭവാന്നാർ

കരയവതെന്തിനോഹന്തി! സകടത്താൽ?;

വികതിയലിനന്തിഞ്ചമംജിവനോടെ

മരവുംവസ്ഥയില്ലെനിന്നുംഖാം?

മന്ത്ര

സുതന, മസമജൻ, പിതംവു, ഭാതാ-

വി, താലുക്കുച്ചിത്രംജിച്ചുള്ളിള്ളിൾ,

മതഹർിവോധതോഴമെക്കണ്ണാഡി—

സ്വതകകയില്ലവിവരക്സംഗമത്തിൽ.

മന്ത്ര

ഭിന്നപതിസുതനാംപുവംഗമേന്നുൻ

മനതളിമൈതെന്താങ്ഗതോഴരാകരുലം,

ഇനക്കലവരനായരാഹവൻപ—

ണേനംലചരാക്രമിലകയിൽക്കടനാ;

മന്ത്ര

സുരഖിലപന്നയണപിംചചയ്യുരാത്രി—

ബുച്ചതിതിൻതലപത്രത്തുവാന്തവണ്ണം,

ശരനിരക്കംചൊരിഞ്ഞരുത്തുവീഴ്ത്തി—

പുരുലകിന്നാഡുംകൊട്ടത്തുകാത്ത.

മന്ത്ര

സുടരമരത്തോലവേ, വോന്നാ—

ങ്ങായാരവേഴ്തുലഭിച്ചുകാരന്നഞ്ഞാൾ

ഉടനിവന്നമനത്തുരുത്തുകില്ല, ത—

കടസുവിഞ്ഞുവായ്യുങ്കുംത്താൽ?

മന്ത്ര

അരതുവപാഴുവതലി, യേണകാകരോടൊ—
നാതുവിധിയോതി:- ‘മുഖഗ്രു! താക്കർവ്വോയി,
ഈതമൊച്ചസവിതരൻകുട്ടക്ഷതിക്കാൻ

മുതനിലപുണ്ടുസംസ്ക്രൂട്ടേകിടച്ചു.

മുജവ

‘ലഘുവതനക! താകളും ശത്രീൻ—

മുകളിലിരിക്കുകവകാത്തു ചകനാട്ടിൽ;

വകതടവിന്വേദനൊറു റികി—

നീഡുവവഴിക്കാണ്ടുനമുക്കണാലുംഡാക്കാം.

മുജവ

മുഗമിതമഹയ! പത്രവതനാചിന്തി—

മുക്കണന്നായകിരാതനാത്തുക്കണ;

അരക്കലമതിക്കർമ്മ, പാത്രത്തുകണാം—

ലക്തളിമിൽവരഹാത്മക്കണാധ്യാദോ?..

മുജവ

വരസദനവിന്ദവാശബ്ദസന്ദേഹ—

നരണ്ടാടിക്കാണ്ടുകടിപ്പുറത്തു കംഖളാം;

സരസിക്കംഡാത്രു ചാടിമുണ്ഡി;

തംമിത്രവിസ്തിവനേചരൻധരിക്കു.

മുജു

മുതമരിണ്ണശരീരബന്ധനയന്തി—

നാതകിനവള്ളിമുറിച്ചുക്കാണ്ടുവേദൻ

ദ്രുതമണ്ണയുവതിനാമുന്നുനാമുപം—

ക്കിത്തമാച്ചരാരാരിടത്തുചനാഃചരാഃ?

മുജവ

പുനരവരിതുഞ്ചാഞ്ചുഞ്ചുനേരത്തു, വന്നാ—

വനചരശാർ, മാൻചത്തതാണന്നാതന്നേ.

ഒനസിക്കരതിവേഗംകെട്ടിയോറുന്നതിനാ—

ജ്ഞംനടപിലജാതത്വവള്ളിവെട്ടിത്രുച്ചാഃ.

മുജു

അരണ്ണനരംകാക്ക, മാൻ, മുഖികനിവർക്കതിക്കാ—

ണാംതതിയോരാസമലതതിൽ

ചെന്നോറിവോജ്ഞപുകാമയ, മടനവര—

പ്ലാങ്ങോന്നിച്ചുപിന്നേ

କେଣରରାଜ୍ୟରୁଷ୍ମୁଖ୍ୟାଳୀଗିତି; ପାଞ୍ଚବତିରୁଙ୍କ
କାହିଁକିଟ୍ରାଣତ୍ରୁଷଗତ;

ଏହାକେଣକେବଂ ଦେବାଳୀରାତ୍ରିରୁ ପାପରେ!

‘ଶିରୁଲାଙ୍କ’ପ୍ରତିରୁଙ୍କ

ଫର୍ମିଲା

ରୁଷକିମା ପାପରୁଙ୍କ ମନିପ୍ରଯାତ୍ର କାହୁଣିଲି

“ଶିରୁଲାଙ୍କ”

ଏଣ

ରାଜାଙ୍କାଙ୍କ ରାଜୁଙ୍କ.

ବନ୍ଦିଶତାପି (କେ) ଶୋଧାଯାଇଛେନାହିଁ.

ଗୁଣ.

പാതയ്ക്കാരം.

മണിപ്രവാളകാര്യം.

സന്ധിവിഗ്രഹം

എന്ന

രുന്നും തന്റെ

അഖന്നവക്കാരന്മാ—

ക്ഷാഖയംവിട്ടറിഞ്ഞിടാൻ

സാമപ്പച്ചനയംശാസ്ത്രി

സോഖശമ്മാവുചൊല്ലിനാൻ:—

എ

‘സന്ധിവിഗ്രഹത്താളി—

പഴ്ജിപദ്മാത്മചിന്നശാന്താൻ

ചിന്തിച്ചുപറയാം;നല്ല—

പന്തിയിൽക്കേട്ടാകാജ്ജിവിൻ.

എ

ചിടക്കിൽബന്ധിഭാവംപു—

ഒട്ടക്കണ്ണവെവർത്തിനെന്നയും

തടക്കാതമരങ്ങംവിദ്പാ—

നൊട്ടക്കാംബിഗൾടത്തിലാം.

എ

‘ക്രൂര്’തൻക്രൂട്ടകെംബൈഗി—

ഓമാമംചെള്ളിട്ടവററിനെ

രാമരാമ!നാഡിപ്പിച്ചു

സാമത്ര്യാർധവണ്ട്’കാക്ക’കർണ്ണ.

എ

‘ഇന്നക്കമകമിഞ്ഞേ സ്’—

മെന്നത്തുംഡിപ്പിഡി,യാൽ

മനാന്തരംകാഞ്ഞംടേം

‘ഉന്ന’നാംശാസ്ത്രിചൊല്ലിനാൻ:—

എ

‘കരയേരാത്തമരംനിച്ചു—

ണോക്കാനനവ്വിമിയിൽ;

മരവുന്നു, ഉമരത്തുമോ—

ന്തരാജേൻവലപക്ഷികൾ.

ഓ

ആട്ടണംജാമരത്തിനേൽ,

ആട്ടംജീട്ടിക്കാക്കകൾ;

അതുടംസംസ്പ്രാഞ്ചിച്ചതിന്—

വേണ്ടതോരുവസിപ്പുവോൽ.

ബ

എറന്തമററാമരത്തിനേർ

വന്തലിപ്പുജ്ജളകാമ്പിനേ

യന്ത! താങ്ങുന്ന, ആണിനേർ

ചന്തംആട്ടനവേട്ടകൾ.

ഓ

അതുചരത്തിനാഭേൽ, വനസ്സു—

നോട്ടാച്ചേഹാത്തന്നുസങ്കടം

താമസിപ്പാൻ' മേലവന്ന്—

നാഥകൾക്കാക്കനായകൾ.

ഓ

വിരവോടവിടംവിട്ടി—

ട്ടരക്കാതംനടക്കകിൽ,

ചിരംഘുഞ്ഞകൾവാത്തിട്ട—

മരയാലോന്നക്കണ്ടിടം.

ഓ

ആട്ടക്കപ്പകല്ലും, കൊക്ക—

നോട്ടാമത്തിനമരംത്രിയും,

കേരുമും, പുറ്റുകാണാവത്തു—

രാമയംവന്നവേദ്യമേ.

ഓ

പണ്ണവണ്ണവൈവരികളി—

രണ്ണകക്ഷികൾന്തന്ദ്രജിൽ

കണ്ണമുട്ടക്കിലംഡി—

കൊണ്ണടൻകമതിശ്ശേ.

ഓ

വൈക്കുടയുംയുള്ള—

നൃജിഷാജ്ഞാ' മുട്ടുന്നൾ'

ദയരാവിൽക്കാക്കമിംസ—

നുംാവശാപിതതാനിരംഡിനാൻ.

ഓ

കൈക്കണ്ണത്രം പോയി
ലാക്കവേച്ചുവിനിനാടൻ
ഹാ! കഷ്ടം! കണ്ണ കാണാത്ത
കാക്കമെക്കാണാട്ടക്കിനാർ.

മരം

മാസ്യത്രികളം, വരല്ലു
ബൈസ്യവും, മേഖവല്ലാം
വൈദ്യുതം അജ്ഞവിച്ഛി-
തന്മുഖം ശബ്ദിച്ചു യാൽ.

മരം

വിനെപ്പിരേറ്റിനംപേരാൽ
തന്നെ പ്രംബിച്ചിതായവര്,
എന്നേ! മഹാനാണമാടം,
വരുന്നും യുസന്നത്താടം.

മരം

വിദ്യാന്മുച്ചിപകൾ, 'സന്തി-
പകൾ', വിജന്മുച്ചിപകൾ'
'അത്മപകൾ', 'വിരജിവി'-
യെന്നിച്ചന്തിക്കെളിവങ്ങം,

മരം

ചാരത്രതന്മാർത്തന്ന
ബൈസ്യവേദിച്ചുനിൽക്കുവെ,
ധീരനാംവായസാധീഃ—
'ആരഭിച്ചിത്തിച്ചാല്ലുവാൻ':—
'പ്രായമനാരാംവേംമാർത്തൻ
ഗ്രാഡ്രത്രപ്രപുത്തിയാൽ,
ഓംവായംനമുടകരാജ്ഞത്ര
ഗാധക്കിഥലിന്നതിനേ.

മരം

മരം

എന്നല്ലരാജമുരക—
ജീനഗ്രാഹംനിന്നുകിൽ
മുന്നം 'പാരമാൻ' ചെച്ചു—
വന്നതിന്മുച്ചുതന്നാം.

രാ

ഈക്കാലചിക്കണ്ണക്കേരു
ധിക്കാരംചെള്ളുവെവരിക്കർം;

തൽക്കാലം വന്നതോവന്ന;
രോക്കാം വേണ്ടുന്നതിനിശ്ചൽ.

ര. ۲۷

വൈക്കമാഴ്ച്ചടലർക്കുട് -
മൊക്കവേകകാരനാട്ടക്കവാൻ
തക്കെക്കാശലഭമന്നതനാ -
തുർഖകളുടികലോഷ്മിന്?'

ര. ۲۸

വള്ളുന്നീയയുള്ളനൻമേഖ-
വള്ളുനിന്തിനെനചൊന്നാതിൽ,
തിണ്ണുദ്ധിപകൾതാനി
വള്ളുന്താമുഖമേതിനാൻ: -

ര. ۲۹

'പാരിച്ചവികുളതോടെ
നേരിട്ടുത്തനാബവിഡിയ
പോരിലാമ്മാറുതോപ്പിന്തു -

ര. ۳۰

സൗന്ദര്യം വിട്ടവോകൾ
നന്ന, മന്ദരാക്കയോഗ്രഹ
ചെന്നാസേവിപ്പുലും കൊള്ളാളും
മെന്നാചാല്ലുന്നസുരികൾ.

ര. ۳۱

അരല്ലുകിലരിചയത്തനു
മെല്ലുച്ചുനാഗുഡിപ്പുത്തം
നല്ലതാണെന്നാചാല്ലുന്ന
കില്ലുകനമധ്യാജനം.

ര. ۳۲

കത്തവള്ളും, സ്വഹൃകര-
തോത്തെവമികളേൽക്കുക്കിൽ,
ഹൃതരംഭുനാനയവു -
മുത്തമംഭുല്ലുലക്കമേം.'

ര. ۳۳

കന്നാസ്സുന്നിപകൾപിന്നനാ -
ചൂഞ്ഞാനി, 'യുഞ്ഞരച്ചതിൽ
നന്നായ്തിയടങ്കിട്ടു -
ഒന്നന്നാല്ലാബോല്ലു ചില്ലുമേ.

ര. ۳۴

വെട്ടിട്ടംപീഡയാൽനാട്
വിട്ടിരണ്ണുന്നരേഗ്രാഹം,
പട്ടിയുംഫേഡില്ലീ,നാ
മടിഞ്ഞചിത്തമായ്യരാ.

രം

സപന്തംനാട്ടിലിവില്ലേബോ-
ഈന്തസ്സുജിളാഴുപോലും,
മാതിരേഖാന്തരംപുക്കാൽ
സന്തതംവചിവരാസ്യനാം.

രം

ചിരാൽക്കൈമുതല്പുംവിറ്റ
നിരാധാരീവില്ലേകിൽ,
കരാഴുംചാലുടില്ലേണ്ടാ-
യ്യരാത്രവലയുംനു പൻ.

രം

കുട്ടിലുംവിട്ടകലവരം
മുടിനിൽക്കുന്നഭോഷണ
കൈട്ടിയോരച്ചിതാരംകൈക-
വിട്ടിട്ടംവാംകൈനിങ്ങൾ.

രം

നുനം,നവവരിഡയംകൊണ്ട്
താനന്നുത്രതിരില്ലേകിൽ,
മാനവേന്നുവിന്നൊസ്ത-
സ്ഥാനംകുട്ടനാതെങ്ങിനേ?

രം

അതുകൊണ്ടന്നുനാട്ടിൽപോ-
വഞ്ഞനാലും,നതൻമതം¹
ഇതുകേട്ടുചെയ്യാനുമാർ-
ക്കുകത്താൽപ്പുചുകൾ:—

രം

‘വൈരിക്കൊക്കണ്ണബുലുംചെയ്യ-
ഉരിയിൽക്കുംഡണ്ണിയും,
വരിചിൽത്താൻറരാജുന്നത്ത-
പ്പുരിചാലില്ലേണ്ണന്നുപൻ.
മാനവേന്നുംഭേദനാന്നു-
സ്ഥാനത്തിൽചെന്നൊഴില്ലേകിൽ,

രം

ଶୀଘରାଂଗାଟ୍ଟକାହାକ-
ମାନାଙ୍ଗିଯିପୁତେତାତିଗେ ?.

୩.୧

ଆଖୁତେବାକୁତେକଲୋକାଟ-
ଫ୍ଲୋରମନ୍ଦଗା, ଅରଦୟ-
ସ୍ତ୍ରୀରବାସମ୍ଭାଷ୍ୟାତେ
ଦେବତାକାପ୍ରତିକାଳିଲାହ.

୩.୨

ଯରିପୁନାଟାର, ଯତିନ୍ଧୁ
ନିରାଜକେବାଣ୍ଡଯୋକବାନ୍;
କରିଛିପୁଷ୍ପମିଳିଫ୍ଲୋର,
ଯେବିକିରାମବ୍ୟାଜିକାଳି.

୩.୩

କୁଣ୍ଡଲାବୀଣାଗକର୍ମଚ୍ଛବିଦିନ
ନାଲ୍ମୁହନିବଶାନିରୁ,
ମେଲ୍ଲିବେଚନ୍ଦ୍ରସବିଜ୍ଞ୍ଞ-
ନିକ୍ଷେତ୍ରାବାରିରାଶିଲେ ?.

୩.୪

କେମନାଲୀପିକାହାତ୍ର-
ନାରତ୍ନରମେତିନାନ୍:
'ଶ୍ରୀମନ୍ ! ନାରତ୍ନପାନିପୁ
ସାମଭାଗାଲିରେତ୍ରାନାମେ.

୩.୫

ଶାପ୍ରିତ୍ତିନାମରୁ ଶକଳାଷ୍ଟ-
କିଲ୍ପିନାଥନେବାତନ୍ତର ତତ୍ତ୍ଵକର
ମଲ୍ଲିଟିନାମନ୍ 'ଦ୍ରୋତକଂ
ଚୟାପ୍ଲିଷ୍ଟ' ଶାଂକୁତେଜିକରି.
ନିର୍ମତ୍ତୁପାତମନିରେତ୍ରାଶୀ-
ଦ୍ରୁଷ୍ମରମାରମନେତ୍ରାତିଗେ ?
ନନ୍ଦପାତମରମନେତ୍ରାତିଗେ ?
ନନ୍ଦପାତମରମନେତ୍ରାତିଗେ ?
ନନ୍ଦପାତମରମନେତ୍ରାତିଗେ ?

୩.୬

ପକରୀନେବେଳେକାଷ୍ଟ ଯର.
ପକରୀକର୍ତ୍ତଲ୍ଲୁ କରେ,
ପକରୀରେ ଚନ୍ଦ୍ରମହିମା
ସକଳାଂକାନ୍ଦାଟକିରାଂ.'

୩.୭

വരമന്ത്രിക്കിനാലാളി—

തതരംചൊല്ലിപ്പിമിജ്ഞവേ,
ചിരഞ്ജീവിക്കയാടാക്കാക്ക—
സ്വന്നചോദിച്ചതന്നതം.

എ' റ'

ചെങ്കതാഴത്മാസ്യുത്തിന്—

ചൊക്കംനന്നായുരുള്ളവാൻ
വിക്രൂളിച്ചിരഞ്ജീവി
നിക്കവിച്ചേവഫോതിനാൻ:—
“ചെലുളില്ലു ചിവേന്ത്രം
നാലുപേങ്കരചയ്ക്കുറം
നാലുഭാതിരിയാണു;നാൽ
നാലുംകാളിംഗംനാംബുദ്യ!.”

ഈ' ക'

എ' റ'

ഇതില്ലംനല്ലുതായെംനാ,
യുതിപ്പുണ്ടിങ്ങനാത്തുവാൻ,
മതിക്കില്ലാത്തത്താനാളി—
ലു;തിനില്ലീഷംലാട്ടി.

എ' റ'

അല്ലംശതാനകില്ലം,ഈംസ്യു—
മിപ്പടിജയ്യാനാണന്ത്രവാൻ,
സത്രംചെന്തുള്ളക്കാഹാ—
ഒള്ളസിപ്പിച്ചതിന്ത്വിയം.

എ' പ'

മന്ത്രംത്തിന്ശോധനത്തോളം
മരിപ്പുാധനു് മെന്നതാൻ,
മന്ത്രിമാനംഖനവറം
മരിയാതേയാരിജ്ഞനാം.

എ' റ'

കടംപോളിംത്താലു,കമേ
തടവുംജലംചൈനേ
തടരുമേച്ചുനംചോഡന്നാക്ക—
യുടൻതീരനാതില്ലുഡ്യോ?.

എ' റ'

കളിവാഞ്ചിച്ചാരെത്തെ,
വെളിവാഞ്ചിററാക്കുത്തേ,

ପଦ୍ମାଲୀଯାହୁ, ବିଷୟରେ କାହାଠେ
ପଦ୍ମାଲୀଯାହୁ ମାତ୍ରରେ.

୩.୩

କରାରେହୁରାମାନ୍ଦୋଦ୍ଦର, ବାଯାମଂଦି-
ରରାରାରେହୁରାଦେହାତୁ, ଶିଷ୍ଟିଗେ
ପରମରୁଣ୍ଡର ଅନ୍ତାଯୁ-
ଲରଂଗାନ୍ତିର ପରଗନ୍ଧେବାଂ.

୩.୨

ସମ୍ବନ୍ଧି, ବିଗ୍ରହ, ଜମନ୍ଧ
ଆନ, ବାସନା, ଶୀଖିଯା
କେବ୍ର୍ୟାକ୍ଷେତ୍ର, ସଂଗ୍ରହ ଏବଂ-
କୋଵମାର୍ଦ୍ଦାନ୍ତିକରିତିକରି.

୩.୧

କରଂଶୁରାପଦ୍ମାନ୍ଦରୁ ଅତି-
କାଂଶକିତିଶୁରୁତ୍ୱରେ!;
କଣାହ ଅତତ, ତିର୍ତ୍ତକଣ୍ଠ୍ୟ-
ଅତିକଣାହ ଅନ୍ତରୁପାଯହାଂ.

୩.୧

ଯିତରିଯୁ, ପଦ୍ମରୁଣ୍ଡରା-
କୋତତତତ ତାପାତିକିଯମାଂ;
ହୁଣା! କୋମାମବୟବା
ଦେଶକାଳଗିରୁପଣାଂ.

୩.୧

କାଶତିକାନାତିରକରେହୁକୁ
କାଲୁହଶଂକାଯାଂପୁରେ!;
ଅରନ୍ତପାଥ ଅତରୁ, ପିଲିଲିଜ୍ଞା-
ଅତାରାଚେତ୍ୟ କାପରିଗୁରାଂ.

୩.୨

ସାମଂ, ଆନ, ଶିଳ୍ପିକୋଣ୍ଡାଂ,
କେମହାଂପଣ୍ଡାତିଷ୍ଠିଗେ
ହୁନ୍ଦବ୍ରୁଚରୁତିଶାଖପୁଣ୍ଡ-
ହୁନ୍ଦପାଯାନ୍ତମିଳାଲୁତାନ୍ତ.

୩.୧

ଉତ୍ସାହ ଶରୀରୀଯୁ, ଉତ୍ତର-
ଶକତିଯୁ, ପ୍ରତିଶକତିଯୁ,
ଲାକିଶାଲ୍ପା, ଉ ଯାତେ-
ଉତ୍ତିରିଷ୍ଣାଙ୍ଗାପାନ୍ତକିର.

୩.୨

വോരാട്ടനാഹിനിക്കാലം
വോരാനമ്മർക്കവാടവം;
അത്രാലെത്തിക്കചിന്താവിപ്പ്
വോരാട്ടാരജ്ഞകാലവും.

അൻ

ചോരിട്ടാൽസംശയംമുള്ളു,
ചോരിട്ടിച്ചുകിൽനിശ്ചയം,
വൈവരിയേംടാവിധിവന്നാൽ
നേരിട്ടാരുന്നതാണം.

നൃദ

ഇത്തരത്തിലെവാരാവത്തി—
നൊത്തിയിട്ടിപ്പുനമ്മളിൽ;
ഇത്തവ്യിലരാകപാള്ളക്കം,
വിത്തസവ്യത്തുഭേദങ്ങൾ.

നൃദ

അതിനാൽ, എക്കാററികയപ്പോലേ
യുതിശ്രാതിരിപ്പുകിൽ,
മതിചെയ്യാംകുഷാര്യശരു—
തതികയല്ലീംയരിതിയിൽ.

നൃദ

ക്ഷയംത്രംപരാക്കം, ഭിറുക്കം
കയറിഡിവമണ്ണേരേ
മുരപ്പോക്കാതൊക്കപട—
പൂരപ്പാടതിസാധസം.

നൃദ

ക്ഷംത്താണകില്പം, വൈവരി—
വാതത്തിനീറിച്ചകിനേ
സാരമേറുംമയംമാജ—
വിരൻതീവരക്കടക്കംഡേ.

നൃദ

ചാരത്താണകില്പംവൈവരി—
വാതത്തിനീറിച്ചകിനേ
വാരംകൈടത്തുവപ്പുന്നനി—
സ്ഥാരനാംമന്നവനാക്കംഡേ?

നൃദ

ക്ഷംവാനില്പതിപ്പുനാ
സ്വരംനിജകമ്മണ്ണംകാൽ,

ପାଠେବୁନ୍ଦିଯୋଗୀୟ -

କାରଣତଳିଲୁ ଯୁଦ୍ଧରେ;

୩୩

ବେଳେବିଲୁ କ୍ଷକ୍ଷତିଶ୍ଚ

ବେଳେକିତ୍, ଶୁରିତକୁଳି

କହେବନିଶବ୍ଦିନ୍ତିଶ୍ଚ

ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟକେ ଯୁଦ୍ଧରୁଦ୍ଧ.

୩୪

ଏତିରକକ୍ଷିଲ୍ଲୁ ଜୀବମା-

ଦୁତିଯାଯୁଦ୍ଧରୁ ବସନ୍ତିର

କ୍ଷିତିପରିହାନାପୋରିଗତ

ଦୁରିରାତେଯିରିଲ୍ଲୁ ଗା;

୩୫

ହୁନ୍ଦୁତୁଳିଲଙ୍କିଲ୍ଲୁ -

ଦୁରବୁଜାନାକଂଶାକିତ୍,

ପଦୟଂଚେଚର୍ତ୍ତର ଚନ୍ଦ୍ରରୁ

ପଦବ୍ରିଜ୍ଜନିଲ୍ଲୁ ଗା.

୩୬

ନରଦେଵକଃ ଚାରିନାର

ନଯନ, ଶିତରାଗନ,

ମନ୍ତ୍ରାନନ୍ଦ ଶ୍ଵର, ଯିଶ୍ଵରୁ;

ମନ୍ତ୍ରିମାର୍ଦ୍ଵିବିଦ୍ୟାପିତାନ.

୩୭

ତନ୍ଦୁରାଗେ! ଶରୀରବରି -

ସପ୍ତତାକିରିଯାନ୍ତିରିନେ

ଲ୍ଲାଙ୍ଗିପ୍ରିପ୍ତିନିରୀରାତ୍ରଂ

ବର୍ଷପରାତ୍ମାଯୁଦ୍ଧାରି.

୩୮

ଚବଂଦୁଲୀ, ପିଯମାଂଦରାତ୍ରଂ

ସର୍ପଂଚିନିରତିରିଲ୍ଲୁ କିତ୍,

ଶ୍ରେଷ୍ଠିଲେନାଂପାଶିପ୍ରାଗ-

ହାବିଲ୍ଲୁନାଂପାଶିଲ୍ଲୁଯୋ?

୩୯

ସପାଯତନ, ନାଚିବାଯ ତତ,-

ଦୁଇଯାଯତନାରିଷିନେ

ଦୁଇନୀଶିଥିକର୍ତ୍ତାନାନ୍ତିଶ୍ଚ

ଦୁଇଦ୍ରିନୀଶିଥିତିଲବା.

୪୦

ଵେଣ୍ଟିକାନ୍ତୁଂ ସପ୍ତଯଂତେ ହୁଲ୍ଲୁ
କୋଣାଙ୍ଗଳୁଚୁପକାଳିମଳ୍ଲ;
ରଣାମଳ୍ଲ, ସଚିବକାମେ-
କୋଣାବେଳାକତ୍ତୁ ଯୋଗ୍;

୭୮

ତାମାତ୍ରୁକମାତ୍ରୁ ଶ୍ରୀକି
ସମାନକୁତ୍ରୁତିରେ ଲେଖିବାକୁ
ଉନ୍ନଥିବାକତ୍ତୁନୀ
ମାନବରୁ ପ୍ରତି ତୀରିଗାମ.

୭୯

ଅରତଚର୍ଚି ଚାଲୁଟିଲ୍ଲୁ ତଥା-
କାନ୍ତୁଂ ନାକତ୍ତୁ ବାଗ୍;
ପରମାନ୍ତ୍ରିକତ୍ତୁ କାଳିକିର୍ତ୍ତ
ପିରମାନ୍ତ୍ରି ଦୟାବୀରା.

୮୦

କରୁଥିବୁ ବାହୁନୀ
ତାତ୍ରୁକମାପିଂକରୁ ପ୍ରତି;
କରୁକରିପଣିମହାମୋହା
କରୁକାଶାଲବନ୍ଦରୁ ପ୍ରତ୍ଯେ!
ପଣଚିଲ୍ଲୀନାନ୍ଦିକିନା;
ପଦ୍ମଫାତିଚତ୍ରପୋର୍ଯ୍ୟ;
ପଣିହାଣିନିଯୁଜାକାଳାଗ୍ରହ;
ପରମାନ୍ତ୍ରି ବିଲବନୀରେ.

୮୧

ସବିଲ୍ଲୁଂ ଦିଲୁରଂଧ୍ରି
ସବିଲ୍ଲୁଂ ସାଲ୍ପୁରାନ୍ତିରା;
ଅରଗ୍ଯ୍ୟ ରାଜେବରିକରିପଣିଲ୍ଲି-
ନୀ, ନତର୍ଜୁରେମାରାନ୍ତିରିଷୁରା.

୮୨

ଶୁକ୍ଳାନ୍ତୁଂ ଯକୁଲେ ପୋର୍ଯ୍ୟ ଶା-
ଯିଲ୍ଲୁରେନାଲତୁରୁ ପୋର୍ଯ୍ୟ;
ଅରତ୍ରିକିରାରିଲ୍ଲେନାର-
ମାନ୍ଦିକରିଲ୍ଲେ କଣିକା?"
“ଏକଜ୍ଞାତିହିଲ୍ଲୁଜାହ
କାକରମାନ୍ଦିକାରିତାହିନ୍ତି,

୮୩

ପଣ୍ଡତେବାସୁରକିଲ-

ଜ୍ଞାନେବେମରମିଳତଚିନେ? ”

୪୩

ଅରନ୍ତିତର୍ମୀମେଘବଣ୍ଠନ

କିନ୍ତୁପେଷକମିଜ୍ଞାବେ,

ଗନ୍ଧିଣୀଣନ୍ଦନ.ପିରଜୀବୀ

ପୁଣିବିଶକାଣ୍ଡବରାହିକାନ୍ତଃ-

୪୪

“ପକ୍ଷିପୁରିଷ୍ଠିଳିଙ୍ଗାମ୍ବୁଦ୍ଧ-

କକ୍ଷି,ଶୁଣ,ତୁକାରଣୀ

ପକ୍ଷିଗାଯକ!ଗାଂରଣ୍ଡ

କକ୍ଷିଗାଯିପୁରିଣନ୍ତ୍ରଚାଯ୍.

୪୫

ଗନ୍ଧିଗାନ୍ଧିକାନ୍ଦିନିକିଟିବାନ୍ତପୁଲିତେବାନ୍ତ-

କପ୍ତାନ୍ତିକବୁଦ୍ଧିପାତ୍ରପକ୍ଷକରକଷାନ୍ତପ୍ରାପ୍ତି,

ଅରପ୍ରାପମାଂ “କଥତ”, ତନୀକରଣବ୍ୟ ଦୋଷା-

ଲପ୍ତାଚଚତକମାତ୍ରିକିବନୋହିବାନ୍ତବାନ୍ତ.”

୪୬

“ହରନ୍ତକେମାନ୍ତ” ଏବଂମାତ୍ରବଣ୍ଠନ

କରୁକଂପୁଣ୍ଡକରେକମିପ୍ରଦେବର,

ମତିତ୍ରିନାହରନ୍ତପ୍ରଲୁପନେବା

ଅତିତ୍ରାତ୍ମରଚର୍ଚାନ୍ତବାନ୍ତତିନ୍ତଃ-

୪୭

ପୁଲିରେଣ୍ଯାନ୍ତ ରୁଦ୍ରନ୍ତ କଥରଜ୍ଞ

ଶନ୍ମୁରୋଷ୍ମର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ

ଗାନ୍ଧାର ଵାନ୍ମ

କମ.

—

କରଇକରବଲ୍ଲୁରକ୍ତରଭେଦୁଣାତିନ୍ତ-

ଶୋଇକଥୁତ; ଉତେବାବ, ତୀରିରିକିଟାଗନ୍ତୁଶିନ୍ତଃ

ପୁଅବୁଲିଲରତନ୍ତାନ୍ତଚାପୁକିତ, ପନ୍ତୁକାକଣି

ପୁଅଶବ୍ଦବନିତନ୍ତାକିଜ୍ଞା, ଚହବନତାନ୍ତଚାପୁଂ?

୪୮

ପ୍ରତିକିନମୁଚପବାସାନ୍ତଶ୍ରୀଭାବ, କରନ୍ତକିଷି-

ନାତିବର୍ଷନ୍ତଚପବାରୀଜ୍ଞାନାକିନ୍ତକରୁନ୍ତ,

പുതിരണ്ടാപ്പലിതൻരോൽക്കാണ്ടുട്ടിപ്പുതപ്പി-
ചുതിരെ,വിളവുതിനുംവിട്ടിതന്തിരാജ്ഞാക്കന്നാർ. മുഖ
ഉടന്തുവയൽത്തോറുംസേസുസസ്യങ്ങളുംതി-
നടമശയാടനടക്കാ,ക്കാവയൽനില്ലുംജനങ്ങൾ,
സുഡ്'മിത്രപുലിതാനന്ന'നോത്രംവെടിച്ചപോയാ-
രടവിലതിനന്നയാട്ടാനുകൾഭില്ലാതെവനു. മുച്ച

ഹതിചിലദിവസംചെന്നപ്പോളി,പ്പുണ്ണുകാക്ക-
നാതിലെംകവിക്കരം,നൈക്കംബുള്ളംകാണ്ടുട്ടി,
ചതികക്കതി,ഇയാരന്നുവില്ലുമാ,യുദ്ധംഭാപ്പു-
ഭീഗ്ന തിർപ്പടിവാടനിന്മാന്തരത്രുവാടാത്താരേടു. മുൻ

വര,മത്രകഴതാപ്പുവീണുംവിനിച്ചാവനാർ
ശരനടക്കന്നമന്നത്താൽശജ്ജിവാംചയ്യുട്ടത്തു;
സപംവിതുതിയിലായാഘാനേനാറിഞ്ഞെയച്ചു;
വിരവിലധമ!ചത്രുശ്രദ്ധംശബ്ദുഃഖാശാത്. മുഠ

വര?മുന്നച്ചേരായെ!കാകുല്ലുകക്കുമേവം
പരാഥാജപകായുംഭായുന്നവാദോഷമുലു;
പരവന്നതുചിന്തുശ്ശൂവിധി,ചവണ്ടാരിജ്ഞം
പരവകുശല്ലാഡ്യോഗം'ശ്രദ്ധിനാരാസ്യഫോടു. മുഠ

രജകിഞ്ചി,കിളിതാജാവാഡിധിധാഫേണാരെനാം,
കരതുകിലതിനും ഒക്കെകനാംതുംനെനാം,
പെയതു സഭയിലാലോചിച്ചുചുക്കശാലു
തെരുതെരുതെയിപ്പേക്കരതിനാവട്ടങ്ങൾമുളി. മുഠ

ചതുരന്ന,പനിവാനോനായ'ചവനേഡാത്രു'മെത്തി-
പ്പുതുഛലകലശത്തിപ്പുജന തതിനികനാ;
അരതുപാഴുതെ,അക്കമുത്തുന്നകാക്കയിക്കാഡ്യുക്കണ്ടി-
ക്കിത്രവിധിചാഞ്ചചാദ്രംചവയ്ക്കിത്രുഖുസപരത്തിൽ:- മുഠ
“അമമചമിനാത!ഒവാന്നാവരള്ളുഭാദിച്ചിട്ടിന്നു?;
വിഹമഗനിരയിലാഞ്ചാണിനാരാജ്ഞാഭിശകട?”
“ശ്രദ്ധിനാശികവേരുന്നാകല്ലുകെന്നുനാണനു”
നാഹരഹരചികയാഥലുച്ചിപ്പുദംപരാഞ്ഞ. മുഠ

அறது வெட்டுத் தெய்யாள் காக்கங்:— ‘நூறு மூகி—
பூது செடுது, சிதிகாந்தநூது நினைமாகசெதானாள்?;
அந்து வெலகு வெத்தி திருப்புத்துறை ராஜூம்
குத்துக்குமொடு வொகாந்ததா வெண்டுங்காஸாவுப் புரூபங்ஶம்?;’

எண் १

வடக்கெண்ணு வெகாந்தாரிரெழும்—

வொகாந்தாரியா வெயாலை வூம்

வொட்டுப்புத்து செய்யப் பெத்திலத்தும்;

வீராந்துப்புத்து வெத்தும்

ஹெஷு பூத்து வெத்தும்; சிப்புகிஸ்து
காலங்கு சிலை என்றாரி—

தூத்துக்குத்து வெத்தும் தெரை—

ஒருவாயிவாடு பீண்டு வேயா?

எண் २

தூத்துக்குத்து வெத்தும் வெத்தும்

ஒருக்காஞ்சுநாந்ததா—

நீங்காந்து சுால்பு; வலியுநிலவராள்

வங்காந்து வெத்தும்;

ஸோமக்கர்ச்சும் பீண்டு பூத்து வெத்தும், திரா—

லாநாத்துத்தாந்து பீண்டு

ஸாம தம்புக்காரநாந்தராந்தராய்யுத்து, காநா—

வாத்தகேரம்பீண்டு வாற்றுத்தாந்து.

எண் ३

நுயல், தாந்து குசுக்குத்துத்தாந்து

நாநாத்துத்துத்து

கம.

ஹூநாநாக்காலூநிவங்காதிவபாசித்திடாத்தி,—

குருதுபூது வெற்றுத்துபிகித்துக்காலம்,

வாராநாத்துத்தாந்து பந்து சுத்துத்து—

மாராலங்காந்து சாஞ்சாமா வந்தாந்தா ந்தி:—

‘கார நாசுபாந்தகாந்தகாவி! எது தாந்து; உரிதுபீண்டு—

நாநாத்துத்துத்து நாநாத்துத்து நாநாத்துத்து;

எண் ४

- കംഡാറു! ഇത്തുനികരംജലപാനമില്ലോ—
ഒത്തനവാട്ടുമേതടിബെലിഞ്ഞവശാപ്പുട്ടനു. മുഖ്യ
- എന്നുണ്ടോവയ്ക്കു? അതിനെത്തുവരുന്നതിനാം—
യന്മുന്നു തനന്നുയയ്യുണ്ടാവിക്കുന്നതിൽ.”
തിന്മുംകുപാരസമാടായതുകേട്ടകാട്ടി—
ബലമുംനടത്തിനിജലുതന്നെരവാരേന്നും. മും
- ‘കണ്ണഭൂഷണപ്പുണ്ണിയായക്കാതുകന്നകാട്ടി—
ബല’നാലുള്ളതായവർപ്പാണത്തിവായനേരം,
കനിച്ചുഛാഡാമാട്ടതനാബന്തുടക്കായ—
ഭോനിച്ചുകണ്ണിംഗിരുന്നുവിനി. മും
- അതുവാരുണ്ണപ്പുരിഷ്, ‘ചാറുക’യെന്നവേരാ—
മാവാവിതാരകരയില്ലുള്ളിട്ടുണ്ടുണ്ടുണ്ടു—
പോവുംവഴിപ്പുംചാവുട്ടിയരമ്പുവന്തി—
യാദുംവിധിരുതിനവട്ടത്തുടടംമേനേൻ. മും
- ചാരേ, ‘ശിലിമുവ’രുശൻകുപ്പുങ്ങാളും ‘കാഞ്ഞ—
കാരേ’വരുത്തി, ഉത്തരാജും ദാവാലുംരേവം: —
“ചവാങ്ഗുഥാനകളുംതികലണാതുടുപ്പു—
ന്നാരേ, റാജൈൻപ്രജകക്കുശവചചയ്യിട്ടനു. മും
- എന്തിനാരകാശല, മിവറിഞനഹൈനനകറാൻ? ”
ചാന്തിചുമാന്ത്ര’വജുൻ’പുനരേവമോതി:—
“ദന്തിപ്രഭാണി, തനതാനകജൈപ്പുരിപ്പും—
വന്തിപ്പു, ചെന്നടക്കന്തുൾപ്പണിയാനാചചയ്യാം. മും
- വൻവേദുഥാനയിംചൊല്ലുകുംവനിറന്മും—
മുന്നേപേ, വഴിപ്പുവനൊന്താൻ ചിലഭേദതിന്റെതാം.”
അംഗംപേല്ലുംഡാരക്കുന്നാൻപെരുമാളും:— ‘ഒമനാൽ
വൻവേദുവണ്ണിനീളവാൻനടക്കാർകവേഗം.’ മും
- ചേനാൻഡല്ലിപ്പുടനാകരിച്ചയ്യുചിച്ചു,
കാണാവത്തനിനാകരംബക്കാണ്ടുകമിച്ചിരേവം:—
“പ്രാണിപ്പു, ഒന്തിനയാട്ടക്കകിയനാശാചത്തു;—
മലാണിപ്പുംരംമികുറ്റവനാകടിച്ചുവകാണ്ടും. മും

കൊല്ലിപ്പുംഗു പരിഷ്ഠംചിരിയിട്ടെകാണ്ണ;
മഹാപുത്രിപ്പുംചിരാച്ചുരി,നന്മാവേതാൻ;
വല്ലാത്തകാന്വാടെന്നപമ,ചിന്പി,ടത്ത,-
നാല്പാവലത്തിവിടെയെന്നുണ്ടായുള്ളം. മം

തൻപാടിയവനാശജമനാനിന്തുവോയാ-
ബലവാടുകെത്തുചുലേവൻ,നമന്നുലം
വൻപബ്രുതോപരിക്കരീയിരുന്നു-
മിന്ധംകലന്നിവനാടാല്ലുംഖംക്മിപ്പും.” മാപ്പ

എവനിന്തുവിജയാവുപ്രനമാത്രവഞ്ഞ-
നാവനല്ലു പരികേരിയിരുന്നുചാന്നാൻ:—

“ആരണപ്രവരം,നിജചത്രികർക്കണം
ഒരുവാനുള്ളു മതിനാലതിംസംവൃദ്ധി?.” മം

ദിനം,കട്ടത്തെകട്ടകാഞ്ഞചിത്താനാമില്ലോ—
തന്നുമോട്ടുവിയിൽക്കടിക്കൊടുവതിപ്പേ?”

ഇന്നല്ലവാണ്ണിലുകുന്നപക്ഷുനോക്കു—
മാനപ്രഭാന്നിക്കരജാല്ലുംവീണ്ടുനോതി:— മമ

“മല്ലായുംരിമടിതകിനവോക്കിരിട—
ശില്പായച്ചറുഡുവാനുടെചാരനീഞ്ഞാൻ;
ചൊല്ലാന്നമത്തുകലജനാംമുഖാലുനിമല്ലു—
ഒരുല്ലാജയുംകൂദാശാസ്വാസവസ്സുവയോടെ. മമമ

ഇന്നപ്പാങ്കു,നെന്തുംടെനിന്തുസുവത്തിനാല്ലോ എൻ
കൂടിാളുന്നുകന്നിവുള്ളുകലുഡിനാമന്ന്;
പില്ലാടകാവലിനുനുമെന്നവിളിച്ചയുള്ളു:
നല്ലാന്നു തർച്ചവാക്കരച്ചയുള്ളതാണോ?.” മമമ

ഒമ്മാരണേന്നു!വനമന്നുകർമ്മംഡുകുളി—
ചൊല്ലാന്നിറിച്ചകിലിന്നേജുലുക്കുലഞ്ഞു;—
ഇന്നാധനാവാസമിതിവാനാശനല്ലിലാക്കി—
ഒപ്പാവാനാന്നത്തിതിമണ്ണാൻപ്രളിശാസനത്താൽ. മമമ

ചൊല്ലാജുചിപ്പുജന്നരിത്തുനായചറു—
നെല്ലാജുവുംവിക്കരിപ്പവരിതാവജേക്കം;

ଉଦ୍‌ଘାସମନ୍ତିଯିଲୁହାପଲିଜଗନ୍ଧାପୋଳେ,
ବଲ୍ଲାଙ୍ଗୀବୟଲିବାହିନୀତିଗଣପ୍ତିଷ୍ଠେ??"

ମହା

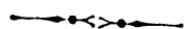
ଯାତ୍ରଂ ଯରାତେତିଭିଜୁଗେନ୍ତିରବ ଚକ୍ରପିଲ୍ଲାଙ୍ଗଂ
କେନ୍ତଙ୍କାପେଟିପିକିତିପରତ୍ରାକ୍ଷକଂଛିରାଜ୍ଞର
ଶୁନ୍ତତିଲୁହୁ ବାରଯାରୁପିରିଷ୍ଟାଯଥ;
ଶୁନ୍ତରୁ, ତାରାଥମଧ୍ୟାରୁ ପରତତ୍ରପୋଯାନ୍ତି.

ମହା

ଚୋଗେନଗାହନ୍ତିକୋଣକ୍ତ, ସର୍ବକୁଳଜୀବେ

ନ୍ତିପୁ; ଚଵଦୁଂକିଷ୍ଟିତ୍ରିଗା-
କୁଣ୍ଣେ ତାତ୍ତ୍ଵିଜଗବିଶପ୍ରସିଦ୍ଧିତିକିଲୁଂ
ବଲ୍ଲାଙ୍ଗୀବୟଲ୍ଲୋହାପଲା;
ରୈଗେ! ପରା, 'କପିଳଜୀଲାର', ମୁହୂର୍ତ୍ତ-
ହୃଦୟରୁଷ୍ମାରବିଶପାସମା-
ନ୍ତିଗେନାଶେବତ୍ରପୋଯାଯକମଦୟ-
ଫେରିପ୍ରିଷ୍ଟିବାରକୀନାନୀ.

ମହା

ପକଣିଅଂ, ଶୁଭମ ମାତ୍ରଙ୍କାରବିଶପାଶତାତ୍ତ୍ଵ
ଲାଗିଯୁ

କ.ମ.

କାନ୍ତିଲ୍ପାହିନୀତିଗନେଶ୍ୱରବିତ୍ତିକାଳ
ଶୁନ୍ତିବାଣିକତାକାଳରେହୋ! ଏତାର୍ଥ;
ଶୁନ୍ତିଗଣକିପାଇ, ଶୁନ୍ତରାଥପାତରାଂ
ପିନ୍ଦିହେବିଗୁ' କପିଳଜୀଲ' ପକ୍ଷି.

ମହା

ଅନୁକରେ ଗ୍ରାନାଯାଏତନ୍ତାକର୍ତ୍ତାବ,-
ଶୁରୁମାତ୍ରପୁଲତିକର୍ତ୍ତାଲୀନାନ୍ତାର
'ଶୀଶମକଣ୍ଠ' ଦୟାଲେ, ଶୁକିନ୍ତିତନ୍ତ୍ର-
କାନ୍ତିବିଷ୍ଟିଯିପାସିପ୍ରତ୍ଯକ୍ଷେତ୍ରରେନ୍ତି.

ମହା

ତେଲ୍ପାଥିତ୍ରତିରାନ୍ତାର, 'ଶତେତାଶ-
ପିନ୍ଦିହେବିକିନିନାନେତପାଶ

നല്ലത്തീവ് തിക്കമിച്ചതുള്ളെക്കൊക്കാ—

ഞോപ്പുകണ്ണക്കുള്ളതുപ്പുള്ളാർത്താൻ.

മഹൻ

ഒന്നാബ്ദിവസംഭൂതിജ്ഞേ—

പ്രോന്നവന്നകിശുക്കണ്ണശ്ശൈത്ത,

നന്നിടണ്ണരുടചന, ‘കോ! ജീ! നീ! യി—

നൈന്നിടംവിട്ടക, എന്നവന്നതാൻ.

മഹം

പിഃ മഹക്കണ്ണന്മംചുംചും—, ‘പു ക്ഷം,

നൽകംചും, കിണറു, എവായ്യുവിവരിൽ

ആദിച്ചേശസദ്ധരമാണവകാശ;

തക്കംചുഗതിനിതുനിപ്പുലച്ചും.

മഹം

‘തൊനിതിന്നധിവന്നനി’ തിവാദി—

പ്രാനിവരാഡെല്ലു താല്ലൂതവനം;

ഥാനവപ്പും അംവക്കവബ്ല്ലു?

‘ഥാനവഗൗരി’ ആചീവിയച്ചും.

മഹാ

തിട്ട, ചിത്രങ്ങനിന്നക്കവകാശ—

പ്രേക്ഷതന്നിവിംടനാൽവരുജ്ജീവൻ,

കുട്ടില്ലിവരശാരു, തുട നശക—

വിട്ടവോയിട്ടവനന്നംടച്ചാട്ടിൻ.’

മഹാന്മ

‘എക്കിൻ, നീവിക്ക; ഫോണയാരുജ്ജീവൻ—

തക്കലാക്കിടന്നീവൃദ്ധമാരം—’

എൻകുവിജലകറം, മുഹൂരംനി—

ജ്ഞക്കിഞ്ഞെന്നാലും ശുഗചിച്ചാർ.

മഹം

ഒന്നാനമുള്ളവർവിപ്പുത്തുകേൾക്കുപ്പാർ

ഞാനവമംചീരിക്കുന്നടക്കമാണേണ്ണാ;

‘ആർന്നമുള്ളക്കാജതാടസമനന്നോ! സ—

ത്രാനവപ്പുതിവായിവരേണാ?’

മഹാ

ചെച്ചുമാത്രക്കിളിക്കിത്തരുംഞ്ഞു—

ദിച്ചവരുമുള്ളവരുമ്മു—

“സപ്പുംഡാരു തടത്തിലുംരായ്യു ന

‘പുച്ചു’ മുഞ്ഞു. നിയായങ്ങനാ.

മഹാന്മ

‘പുഷ്ടിയമുന്നിന്മുടക്കാൽ
തീപ്പുംകിവിട്ടുകിൽ ശരിയാണോ;?
വിഴുയററചതിവില്ലയിലേററ
കാഴ്ചയളവകയാണവപ്പേണേ?’

മന്ത്ര 4

‘ഹല്ലുകാരുതിനിഷ്ടഃ; ചിയ്യാർ
വിനുത സ്ത, കപടഗാധവിഹീനൻ?’
‘ഹുശപാഠത്രാനിയിവറിനെന്നൈട്ടം
വിശ്വസിപ്പിയ യങ്ങതനുംതാണേ?’

മന്ത്ര 5

രണ്ടുവേദമിത്രമട്ടാരെ ക്രൂം
കൊണ്ടുംബന്ധനതകത്തിലണ്ണത്രു;
കണ്ടു, ചവനാ ‘ദയിക്കണ്ട്’ ബിഃഡാല—
തന്മാന്തപ്പിയുടെക്കാരുക്കണിഞ്ഞാൻ.

മന്ത്ര 6

മെല്ലേവെഭിച്ചിത്രിന്നമുചൊന്നാൻ
ന്നല്ലപുശ്ചനി:- “ഒചേപവികേൾക്കാം;
വല്ലേതകില്ല, ഇടത്തിമകാൽ
ചൊല്ലുന്നാം; വലിയയാമ്മികനീഞ്ഞാൻ.
യമ്മരക്കുന്നരക്കുക, റട്ടക്കണം,
യമ്മമിംസകുണ്ണിക്കുകാട്ടക്കണം;
യമ്മേനുവരവുംപരശ്ശേവം
യമ്മേസവിക്കാളിവല്ലിക്കും.

മന്ത്ര 7

കമ്മുഡുമരണംവജവോളം,
ശമ്മമോത്തിതരബ്ബാന്നഡാം;
യമ്മരാജപുരയാത്രയിരിക്കാം, അത്താൽ
യമ്മന്നാവിയവരനേതുണ്ണേപോത്രാ.

മന്ത്ര 8

പ്രാണിമിംസവല്ല താജൈരാദയമ്മം;
പ്രാണിരക്ഷവല്ലതാജൈരാദയമ്മം;
കാണണംപ്രൂപി, പരസ്പവസ്ത്രീ—
ശ്രൂനിശയ്ദ്രംജിചാത്രസഹനം.

മന്ത്ര 9

താന്നബൈനാവിയ, മന്ത്രന്നയുംകു—
ണാന്നവാംമഹിതപുഷ്പനശ്രൂ”.

എന്നപുച്ചുള്ളിയമ്മരജ്ജു,-
ഉ സ്ത്രീലഗ്നിവനന്നവരോത്ത്.

മനസ്സ്

നന്നാട്ടുവവററിവന്നയാപ്പും
കൊന്നാതിനീതുവില്ലാളമനീന്ത്രും;
എന്നാരിത്താഴിലുകണ്ടുനിശ്ചന്ത-
താന്നയോന്തവിടന്നിന്നതിരിച്ചേൻ.

മനസ്സ്

ശ്രൂക്കഹാലി, ഹദിവാസ്യനരാജം-
വാക്കയന്നതിനാഞ്ചോഗ്രതയില്ല”
കാക്കപ്പുംബാഴിയിന്തിനകേൽ-
സേവാക്കോദ്ദേശമുച്ചുക്കികർച്ചചാനാർഥം.

മനസ്സ്

“കാകനോതിയത്രവാസ്തവമാണി,-
ശ്രൂക്കനീചന്തിശേഷകമനർഥം;
പോകനാംസദച്ചിരിന്തു; സബേരവോ-
ജ്ജുഡാരക്കൈശികിഭവാസമിഡാനിം”.

മനസ്സ്

അരതികതിലമകംവലിഡ്രോ-
ട, ഗതിച്ചംവക്കയോച്ചുനരച്ചു:-
‘എതിവാൾതവപിഴച്ചുതു? ,നീയെഞ്ചി-
ചിാതാതംവെറുതനാംജ്ഞചമാക്കി.

മനസ്സ്

അവുകാണഘനിവിശ്വസനികക്കം;
കൊന്ധവവട്ടിക്കുരഞ്ഞരിക്കിളിക്കിങ്ങം;
അരാൾവകനാഞ്ചിയാൽചെവിപ്പണ്ണം-
ജ്ഞംവേപിജ്ഞിലത്രതിരെയുണ്ടാണാ?

മനസ്സ്

എന്നാല്ലോണ്ടുതമസാനടക്കാണ്ടുള്ള-
ന; നാംമാരുള്ളതിൽക്കൂട്ടുവാക്കിക്കാകർത്തമനിൽ
നന്നായിരിച്ചിത്രുള്ളവരിരോധം” എന്ന
ചൊന്നാസ്മാനതാഴത്രവായസരാജും.

മനസ്സ്

“കടലിവഞ്ചനാനാഴംനുംചുനീഡാക്കി, നവേതി-
പ്പടയാടവിജയത്തിനന്നാത്തമാർത്തതു” തയന്നായ്
ഉടനലിവാടകാകസപാചികല്ലിജ്ഞംഡല, ഓ-
ട്ടിടമനസിവിചാരിപ്പാതിനാൻക്രന്തിവിണ്ണം: -

മനസ്സ്

“കുമാരത്തിട്ടകയില്ലസന്ധിയത്രവോലെ
വിഗ്രഹമവേശകിൽ, എ-

സ്ഥാനംനാലുനയമുണ്ട്; തിൽപ്പത്തെയാണു
ഖാനുഭവിക്കുകയിൽ;

തട്ടുമാസനും മന്ത്രത്വവിജ്ഞാനി-
യുള്ളിൽസമാഗ്രായി—

ചുട്ടിവേണ; ഒരുക്കാണ്ടുസമ്പ്രതിനുശ്ച
നല്ലതുസംശയം.

മരവ

ബാധം, തൊനാശ്രയിച്ചീനിശ്ചയില്ലയിരിപ്പേ—
ക്ഷിമുദ്രിച്ചുകുന്നു.

നേടാ; എന്നാലു, തുംഗംഡ; ഒരിക്കൽമാ—

വാദപുക്കുട്ടിരംഭ്ലൂ; മേടിച്ചിപ്പിക്കിയുള്ളാടിനന്ന, യവനിസുരൻ
കൊണ്ടുവോക്കുവോഞ്ഞു, അനായ

ക്ഷുടിപ്പാവാണിതെന്നായ്ക്കിലചത്തിയർച്ചതിന്
ഒച്ചാക്കപുത്രകുമിപ്പും.

—————

ഒഴുകാർ ആട്ടിനന നായാക്കിയ

കട.

ഇഷ്ടിക്കിയുള്ളാടിനെന്നയുംനാമേടി—

ചുട്ടിന്തുവോക്കംപ്പിജ്വാങ്കുന്നെന്നതാണ്,

തട്ടാപ്പുത്തംചിലപരംനാ'ചുണ്ട—

കൊട്ടിച്ചു'യുള്ളന്നതിനൊന്നാത്തണ്ണത്തു.

മരര

കാമ്പിപ്പിജ്വാനവന്നായുംവഴിപ്പും—

ഉഭനിഷ്ടനാംസാധുവിനൊച്ചുതിപ്പാൻ,

തമമിൽപ്പരണേത്താത്തവരണ്ണചിന്ത—

ഒമ്മിള്ളുവത്രവാതെയാളിച്ചുനിന്നാർ.

മരക

ഓരുവാദവുക്കുംവാറുത്താരുവും—

ഒരുവനീറുവാറുത്തമാഡുവന്നുപ്പി,

କେବଳକୁରୁଭାଗତିଲଙ୍ଘନିନି,
‘ଶ୍ରୀଵାସପିତାନତିଗାନ୍ଧାରିତଚରଣଜୀବିନ୍ଦୁ’ନାମ.

ମର୍ଦ୍ଦ

‘ହୁଏବିନ୍ଦୁଲୋକୋତ୍ତରଚରିତ୍ୟ’ରେଣୁ
ଲୁପ୍ତିରୁ ‘କାଳେଣାଟୁକନନ୍ଦନରାଠ’,
‘ହେ! ବିନ୍ଦୁରେଣୁଗୀରିନ’ରେଣୁଚେତ୍ର-
ମାଧ୍ୟମିପ୍ରାଣିରଚରଣିତ୍ରୁତରେରେତତନ.

ମର୍ଦ୍ଦ

‘ଅନ୍ତରାଣିରତ’ନାମରକ୍ଷିତାମଧ୍ୟରେ
କୁଟାତେପୋକଂପାଣିରେଣୋଟିପିଲେ,
‘ମୋଟିରୁପୁଣ୍ଡିନପକ୍ଷିରାଯାଯାନ୍ତୁନାମ
ମେରିତୁ’ ଏବେଳେମଧ୍ୟରତିରନ୍ଦ୍ରିୟ.

ମର୍ଦ୍ଦ

ଆନ୍ତେପାତି, ଶ୍ରୀରାମେବନୋଟିବିଦ୍ୟାନା-
ଲଶ୍ଵାନ୍ତିରେବାଚିତୁତ୍ତରୁକେତ୍ରରାଠ,
ବରତିରିତରତାପେର’ ଶାନ୍ତିବଳିକା
ବନ୍ଧୁଭ୍ରାନ୍ତରମହମ୍ଭୁଷ’ ରେଣୁରହ୍ୟାନ.

ମର୍ଦ୍ଦ

ଏହୁପ୍ରାତମାନାନାଂବେ ଚର୍ଯ୍ୟରତନାତ୍
ତପ୍ରେଣତୌଷ୍ଟୁନାନିନାନ୍ତିରୁ ବିପ୍ରାନ୍ତ
ଉତ୍ତରାନ୍ତିରେଣ୍ଟାଟିରେନବାଟୁରେବାହ୍ୟ-
ନୃପ୍ରାଣୀରେକାର୍ଯ୍ୟଲେଖକେନାନତିରାନ.

ମର୍ଦ୍ଦ

ହୁନାକରାତ୍ମାଲୋତି, ଯୁଦ୍ଧଭ୍ରାନ୍ତିର-
ତ୍ୟାନାଯିନିରକ୍ଷଣାଦିଚୁପ୍ରାତୁରତ;
ଏହିନାକିଲୁଙ୍କ, ଯାହୁପ୍ରିଦ ‘ମୁହୂର୍ତ୍ତମାନ’-
କିନାକିଲିନ୍ଦ; ପୋଯିବିବାନ୍ତିରୁ ନିର୍ମାନ’?

ମର୍ଦ୍ଦ

ହୁନ୍ତରନ୍ତୁ, ତଲହାରୁ ଚିରତ୍ୟ, ଚତେତ୍ରା-
ରାହରୁକାକରନ୍ତରେ ଚାରହିଲେବାନାନ୍ତରେ,
କହୁମଧ୍ୟରେ ପରିତ୍ରାପନ୍ତରୁପରିତ୍ରାପନ୍ତରୁ ଚନ୍ଦନ
ତୁଳନାକିରିତିରୁ ଚିଲାପ୍ରାଚୀନାମାର୍ଥ.

ମର୍ଦ୍ଦ

ଆନ୍ତିରୁ, ନିରୁଜନରେଣୁବ୍ୟତିରାନାକିଂ
ପାତ୍ରରୁ ନାହିଁ କରିବାପରିବ ଚନ୍ଦନରାଠ,
ପାତ୍ରରୁ’ କୁରୁତିରୁକାକରାହୁନ୍ତୁକାନା-
ରତ୍ନ ରତ୍ନିରତାନ୍ତୁ ଉତ୍ସଲୁନାରହୁନ୍ତାନାମାର୍ଥ.

ମର୍ଦ୍ଦ

അരപ്പിക്കാൻ നിന്മടവനവായസഹജചന്ദ്രാ|
ശ്വേതചന്ദ്രാലിവിള്ളുതലുപനികേട്ടുനരം,
എത്തിപ്പിടിച്ചുവലിപ്പിക്കിനനയാളുന്നവനി-
ചെച്ചതിച്ചുകഴിക്കർത്തുരജ്ജുരച്ചൻറുന്നവിൽ. മതിൽ

‘ആരാണന്തേ’ന്നതിലിനിവാ—
നേഡ്രുനന്തതാനാളുന്നി—
ഉണ്ണിരാത്മാവാദവന്മാ‘ചിര—
ജീവിന്താനാ’നാച്ചാനാം—
‘പേരാളുന്നാക്കരടക്കലരാ—
ജാൻറകാഞ്ചുസ്ഥനാംനീ
ഒഹാരാതകനാമിതിയിലിവിട—
ജ്യോതു വാഹനാളുന്നാണ്യം’. മതിൽ

‘ആസ്ഥാപുംബും, തവഗ്രഹനാണ—
പ്രാബല്യപ്രാശിയോരോ—
നാസ്ഥാനത്തിൽവഗതിചക! എതാ—
നൊനാവണ്ണിച്ചുള്ളുലാ,
ചീത്താഛാവാലി, ‘വനമിതച—
ക്കുസ്ഥമനൈ’നൊന്നിരാജാ—
വോത്താമാറിനടക്കിയറവിന്തു—
വത്പരേപ്പിച്ചവിന്തു?’. മതിൽ

‘പീംപുംഖിൻ’, ‘ക്കണ്ണാക്കുൻ’, ചപ്പിരുചുവക്കപോ—
താവു’നിഃന്തിശാരം—
ഒത്താര്ക്കത്തവുചെന്തനാ, മവിവരേറി—
ഓരാത്രായക്കുകയിശേണ്ണ;
ചേത്തക്കാഞ്ചുവാനാ:—“രക്കാകിവനാഭം;
കുതൊരുക്കാതുകനന്ന—
പ്ലാ; താരാരാടവേണ്ണംകനിവ; തിനിമുള്ള—
പ്ലാന്താവാനയാനാത്താം. മതിൽ

വാണികകാരൻ ചൊരനിൽ ശ്രദ്ധയണായ
കമ്മ.

കുട്ടിക്കാഴ്ച, മുഖം മുത്തു ക്കനാം
ചെരിയുവാണിക്കുള്ളായബച്ചിയാർ;
വരകയില്ലയി! എക്ക് യപേരും വ-
നാമികിരിലും സുനിച്ചരിശ്റാഗം?.

മരു

തജഭാനം നിശ്ചി, കുള്ളുന്നനായത്തനാ-
തൈയവിശ്വവന്നമാതൽ പുരപ്പകിനാർ;
പുരക്കേയന്തരാമുത്തുചബട്ടിയെ-
ക്കരക്കാഡാം ദുക്കത്തുകീടിനാർ,

മരിന

തപനം ചോരാഡചാറുകൊട്ടത്തിതേ-
വിധമംചുരസബന്ധാടചബട്ടിയാർ;-
“ഈതുവാഹസ്യാമന്നിലിം സാങ്കിടാ-
തത്തുലനിമസാമൻ പ്രിയശമവിനാർ,
കവലയാക്കിയെന്തുനാം പുന്നന്നിടാൻ
തവസുമാഗമമിനിടയാക്കിയേ;

മന്മ

ക്കവക്കുന്നതലുാസകലം വേ-
നാ; വന്നിനിാച്ചുരത്തില്ലവിസമതം”.

മന്മ

“തവയാദാരതാടിാല്ലുക്കനാളു് ഒ-
ന്നവണനാടോതിനടനിത്രേചാരനം;
യുവമതോത്തടിയങ്ങളുണ്ട്തിതേ;
വാവശാരിത്തുവവേണാകനാമതം”.

മന്മ

ഇതുവിധം, മടിഷാജതയമായും ചൊ-
ന്നതുയില്ലമാക്കാണിക്കപുംഗവൻ
ചതുരനാം “ബാകു് എന്നെന്നാക്കഞ്ഞിയെ-
ക്കതുകമോട്ടവിളുച്ചിപ്പോതിനാൻ;..

മന്മ

“നന്നെയാതിമധവധില്ലുണ്ണേ, പിടക്കാനെന്ന-
ഡയാ, മിവരനു്? യെന്നകേ-
ടുമുഹാനകളിഃ” “മീനനിഗ്രഹം യുക്കത-
മാണം; ഇയുമേകണം;

മുഹമ്മദ്‌സറ, ദിഗ്രതന്നു രഹിക്കാതെ -

ഈടിചയാങ്ങരാത്രിയിൽ

മുഖം സൗര്യാനയും, ചന്ദ്രപ്പരമായ ക്ഷേത്രം

കർത്തവ്യമായോതുവൻ.

മന്മാ

മുഹമ്മദ്‌സറ, ചൊരണ്ട

മുഖം സൗര്യാനയും, പരമാശ്വയും

രക്ഷിച്ച

കട്ട

പണ്ടാ, രാജാരാജാപ്പുക്കാളിനായാക്കിശ്വാം

ക്ഷേവൻവോധകളും ഗൾ

കണ്ണാനാം, വിപ്രനൈക്കാൽവരതിന്ത്രിവകം

മുഹമ്മദ്‌സറനേ;

ഒന്നാഴം തമിലോതിസപചരിത്തിരി -

യിച്ചുന്നണം തന്നെ ഭാരതത്തിൽ

കൊണ്ടാടിച്ചുനാചേന്നിട്ടും മഹികയാ -

ലങ്ഘവാദിച്ചുനിന്നാർ.

മന്മാ

‘മർക്കാസ്തമുന്നുപുസാധിയ്യവന്’ തുണ്ടിയ -

പ്ലാ, പ്ലാമാഞ്ചുഡേവം

വക്കാണിച്ചുപ്പരവത്തുന്തിയയരണിസുരം -

താന്നാഡയാന്നാഞ്ഞത്തുപ്പി,

‘ഇക്കാണം മാക്കുസൻനുതാവകവയരതനി’ -

‘തതന്നു റൻഡോധനവത്തു -

കൈകാനിനൈ രതി’ എന്നിന്തിചനയടവിലുണ്ട് -

ത്തിച്ചുരണ്ടാഴുഭോപ്പം.

മന്മാ

പാത്തലദേവനും ഹരി-

ചീത്തമുഡാസൽക്കരിച്ചുകനയച്ച;

ചേത്തതിനാലും ചെങ്കു -

നാത്തരിലവലിവഞ്ഞനംജനിയ്യുനാ’.

മന്മാ

ଶ୍ରୀ ପ୍ରଥମାଶ୍ରମଚାହୁଁ:- “କାରୁଙ୍ଗରି, କାକିସଚିପଳ
ଚେବାନାତ; ଜାଗନ୍ନାତଚିପଳ
ଅନ୍ତରୁଷିତରୁଚଚରଣ୍ଟିଲୁ, ଉମଚିପଳିବା—
ଯୁଦ୍ଧ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପାଇପଠିବା—
ପେତୁଣ୍ଟିରୁ ଶୁଣିବା; ପାଣିରୁ ପୁଣିପାନାଟିବା—
ତୁମେ ବେଳେତୁ ରଖିବାକାଳିବା—
ରୁହୁବିତ ଭୋଷିନିନାନାମିଶରାହୀକାଳିବା—
ନୂତନ; ନାଵାତନିରୁ ଚାହୁଁବା—

ମଣ୍ଡପ

—○—○—○—

ଗୁରୁତନ, ଆରଣ୍ୟାକୁମାରି ଡାଙ୍ଗୁରେ
ତଲକିଶେରିକ

କ.ମ.

‘ପୁଣି’ ତତ୍ତ୍ଵିଲାପିତିବାସନ୍ୟର, ବିଲାସ-
ଲାଭିତ୍ରୁଧ୍ୟାକିଷୁଦ୍ଧିତାନାତପାଳିତନେ,
ଦେଖିପୁଣେବରମାଟିବେଟ, ବରଷିପୁରକାମ—
ଲାଭିପୁଣିବାଣିତାତପାଳିତନିବେତିବେଶ—

ମଣ୍ଡପ

ଅନୁଯାଧିକିରଣନେବେଳିବିକଣ୍ଠୀ ନାତରି—
ଫ୍ଲୋରୀଯାଲଜ୍ ରୁପରୁଷିପୁଣିରାକିଲାନ୍ୟର;—
ଯିହାନ୍ତିରୁ ତନିକୁଳିକଣ୍ଠପିକିପୁତିନ
ମାଯାକ୍ରମ ଚିଲାନନ୍ଦକଣାରାଜୁ—

ମରେ

ଚାରିତଂ ଚାପିବାକାରିତାକାରୁ ପରିପୁଣିତ
'ସପନ' ତତ୍ତ୍ଵାକ, ତତ୍ତ୍ଵଚାରିତାକାରୁ ପରିପୁଣିତ;
ଆଗିପୁଣି, ପିଲାନ୍ତିରାଜାକାରୁ ପରିପୁଣିତ;
ପ୍ରାତିପୁଣିରିକାରୀକାରୁ ପରିପୁଣିତ—

ମରେ

ତକିପୁଣିଲାଭ କଣି, କୃତିପୁଣିଲାଭ—
ଦ୍ଵାରିକିଲାଭ କଣିଜୁଜାରିଲାଭ କଣି,
କ୍ରିତିପୁଣିଲାଭ କଣିଜୁଜାରିଲାଭ କଣି
ତକିକାଳିରାଜୁ କାଳ, ରାତ୍ରିକାଳିରାଜୁ—

ମରେ

‘എന്താണവേണ്ടതിനി?’ എന്നഴലുന്നവാരോ—
ചെറുതാംരാക്ഷിനിയാഥജാരന്മെത്രവായി,
വൻതുംഡാക്കി, ‘വനിലോ, കണവക്കലാതേ
മഹാരാജാശ്രൂഷാദ്ദേശാസ്ത്രിട്ടാൻ.

മരണ

നന്നനന്നരച്ചനളിനാക്കിനുംബാപരിത്താ—
ഈ:—“നോവിടപ്പുമാനീവിടവിപ്പിത്തനോ;
ധന്യൻറാജ്ഞിപ്രിയവിനിശ്ചാജ്ഞാ, ധവകലപ്പോ—
തന്മുക്കലേതൊമ്പുലജ്ജവരാശമുണ്ടാം.

മരജ

എവംദ്രൂജാശക്കേണ്ടോ, ചപലതവിളി യം
ഡൈവന്വത്തുള്ളതുക്കേണ്ടോ,

പുവനുച്ചുടക്കാണ്ടോപരപുരുഷയഥം—
ഡ്രോന്തുത്താടിയാലോ,

സുഖിവർത്തനാതിരോ, പ്രാണയമികവിനാൽ
പ്രാണനാമനാവേണി.

ജീവൻവോക്കനാതിനാംടിനമി; ഒടവാ—
ക്കിശ്രരംകാന്തനാംഗ്ര.

മരജ

ചോന്നുംബന്നാകയാലു, നാടകവതിരമകാ—
മോത്തുൾത്താനന്നിയ്യീ

നിന്നനക്കാളു, പ്രിയപ്പുത്വവി?” റിവരയും
വിട്ടുകേട്ടുവെസ്സുതന്ന്

കണ്ണലുംകകയാംതനന്നയു, മഹാശിപ്പുവശൻ
തനന്നയും, കട്ടിലോട്ട—

തനന്നരുല്ലാവിലോറിപ്പുലചടിനടനം
ചെള്ളജാതപ്രംഘം.”

മരന്ന

നന്നലീനപരിവാലനാന്നരു—

ക്കുന്നതൽക്കുണ്ണമുരച്ചുമുട്ടന്ന

കുന്നയൻകത്രുക്കുനക്കാകനാ—

ക്കുന്നതതാഞ്ചാരഡികാരമേകാനാൻ.

മരജ

നിചാനാന്നപ്പുംചിരജിവിയുഭവി: “പുലു—
ക്കുറു! നിന്മല്ലാഭവംതെ—

ബ്ലോഗംരാലോത്തരമെന്നുപടച്ചതികളിം
കാകൾക്കുവിട്ടുവേണ്ടി
എന്നാലിങ്കട്ടേരുംചുട്ടകനലിലെരി—
ചുഡനായിപ്പിറന്നി—
ടെ,നാശാസ്ത്രാത്തുന്താൻ ചന്നവരമുഴുവനം
ബുദ്ധാക്കിത്തിരിപ്പും.”

മഹേ

വേദത്തിനുംദിവാന്യസ്തുവുടയുള്ളിനാൻ:-
“നിന്മിരയീവാഞ്ചേരപരാി—
ബ്ലോത്താൽത്തൻജാതിവിട്ടിട്ടാങ്ങവനപരയോം
ജുതി ഹിരിജാതനാഭോ?—
മാത്താണ്യൻലതാട്ടകങ്ങളിലണയകിലും,
വശങ്ങൾപ്പുണ്ണിവിപ്പ—
ണ്ണാശ്വരനേതീന്മുഖപാല;കമ്പചരഹിവി—
ബ്ലോക്കിലോതിരത്താണ്ണാൻ.

മഹൻ

മുക്കിക്ക്രൂഡി പിന്നായം മുക്കിക്ക്രൂഡിയായ

കമ.

തിനാൻ, ‘പരാന്താ’രലി.തൻപ്രിയപുത്രിതനന—
ശ്രമാതടത്തുപരിക്കൊണ്ടുപറഞ്ഞും
കമ്പ്രലാവുച്ചതിനാലതുഹന്ത! സസ്യാ—
കമ്പക്കിപ്പോരുഷിതനന്റുകരത്തിരവിണോ.

മഹും

വൻവാസമുന്നീറ്റുന്തിനനസപതംപാണാലതാൽ
തൻപതിയാർക്ക്,തനയാവടിവാക്കിനാൽകി;
സന്ദനവത്സലതയാനിജചുത്രിഡയേപ്പാ—
ലാന്വാതതാടാനുവിവധുട്ടിവള്ളത്തിവനാ.

മഹും

തുജ്ജിനപ്പുട്ടവടിവള്ളത്തിനുജ്ഞിക്കപ്പുണ്ട്—
കട്ടിജ്ഞൈശവനുണ്ടാതുളവാമന്ത്രം ഗ്രാം,
‘കട്ടിക്കാട്ടക്കണാമായത്തുപുരുഷനാ—
ഡിട്ടിഷംരാക്കരെയേയെന്നകതാരിലോത്താൻ.

മഹുരം

പിന്നീട് മാജ്ഞി കിളിനായി പെന്പുണി തെരു
നിന്നി, ഒപ്പി ശക്തിയും അച്ചിയേൻ തന്നെ
എൻ സീറജ്പുരിയി! വരിപ്പു ക്ഷവാന്തി പ്രിയപ്പു-
ട്ടുനിവിധിയം പരായ വേരവിയും പരാത്താർ :- മഹാ

“മാരാത്തനി സ്ഥക കളി വേർപ്പുതി വൊതക്കേണാഗ്രും
കാരാണ; വന്നിവ വിലും നാഗ്രാധ്യാടി ക്ഷിട്ടി;
ശ്രാംക്രച്ചാലുകുവനോടി തു; ചൽപ്പു മാഡം
ജോരായ്ക്കപ്പുതി നാവൻ മതിയാക്കു കുപ്പോ.” മഹാ

എന്നിത്തരം തച്ചന്നാരതി കേട്ടു വേർഗം
ചെന്നിംഗി താങ്കി ലഭാടാ മുന്നി തോഡാ തിയാരേ,
‘എന്നിത്തക വിംതത നാലുശ്രൂഷ തത്താനന; നന-
ചീനി മുകരും ചുവന്നു നാശ ചുണ്ടേം ലം. മഹാ

പിന്നപോതി ചാരം തനോടു, ‘സ്ഥക മേളു വരിപ്പു-
നാന്നപോചുകാമുനി; ദരിപ്പു തു കേട്ടു കാരാറം,
‘എൻപോകി നനത്തട മുഖേരലു; എന്നിലേരാ
വൻപോലുമായ വനന്നത്കുക’ എന്നരഘുാൻ. മഹാ

പിന്ന, ക്ഷമാരിക കയവേളി കഴിപ്പുതിനാ
തനേനക്ഷണി പ്രദൂഷിയോടു രബ്രൂ നശിലും:-
“നനൈ ക്ഷയത്തനലി മാണ; വന മുഖക-
ഭനേന്തിനാപ്പുതികരണം തു ജൂഡുപ്പോ.” മഹാ

ചെന്നാമുനി ഗ്രൂ മമ്മും ചികനോടു, ‘താക-
ഉ നീനായ്ക്കു തു തചയ വേർപ്പക്കണ’ എന്നരഘു
ചൊന്നാനവൻ: — ‘തയടി തിവേളി കഴിപ്പുന, നും-
ഭേനായ തിലണവാനി വർപ്പം ബലി കുട്ടം. മഹാ

എൻ താമസത്തിനാവരും ദക്ഷാനാ; തിക-
ലെ, നനാശാ ചയ്യുതി, ? വരെ ക്ഷടിച്ചവയ്യു’ വയ്യു;
സന്തരാപരമുണ്ട് വനാര ദേവാധു ക്ഷവാദി;—
ചൃന്താശരാക്ഷിപ്പുനവരങ്ങിനെവന്നുചാക്കി? ” മഹാ

വിനന്നതചപസ്പിച്ചണി, മുഖികനാക്ഷമാരി—
തനൈ, ക്ഷനിരഞ്ഞലിവയ്യു പടിവാക്കിനാൽക്കി:

അരണന്ന, തുച്ചചാൽവതിനി! മുഴികനാരിവിഞ്ഞം
മുന്നനക്കാക്കിലുായ്മുഴികനാരിയായി.

മന്ത്രം

എൻഡിജ്ജലില! ചതിയല്ല, തുമുലുമന്ത്ര-
ഇന്തിലും വരികയില്ലപ്പായജാതിമാറ്റം”
ഇമട്ടും നാനു, മുള്ളിരിയാത്തവെവരി—

തന്ത്രത്രും നായസപക്ഷലഭ്യാസവന്നകിരാവച്ചാൻ

മന്ത്രം

തന്നാലിയാദിവിലംഗിചുവിന്നകംട്ടി—

ചോന്നാറിക്കംവചിയഭോഷാല്പുകരാജാഃ:—
“നിർന്നാടിത്തനാറിക; നമ്മാടത്തുട്ടവരല്ലോ—
മൊന്നാല്ലുസിഡ്ധി! തുനിന്ത്രുചൈരുന്നാമേ ത്രം.

മന്ത്രം

ഹാസ്യാദിത്തടിനജനം, ധനധാന്യസന്പ-
ത്തി, സ്ഥാനഭാന്ധിവയയാശകനിന്നകയിനം.

ആസ്യാനത്തുലചിത്രവാസ്തുവരുന്നാംചീ—
ട്ടാസ്യാനവാലനിലപുജ്ഞവസിഡ്ധിതാകർ.”

മന്ത്രം

ഹൗട്ടുചാല്പി, ഇവന്നപ്പുരവാലനാകി—

ശ്രീക്കാഡിസനമാ‘കോപ്പ്’കൊട്ടത്തിങ്ക്കതി;

വോമത്തിലക്കന്നയാശനാത്രകണ്ട, ലുക—

സൗഖ്യത്തൊട്ടാത്രസുവനിത്രുട്ടണിപിന്നെ.

മന്ത്രം

സുഞ്ചാദയംമുതൽ, നിശാഗമനംവരഞ്ജ്ഞം

കാഞ്ഞംബൈജ്ഞാനാദവിടെപ്പുതിവിഡ്യവണ്ണേ;

പാരംഭയക്കെമാടും നാനാഭല്ലക—

വിന്ധനിജാനശക്കാത്രക്കിട്ടനാഞ്ഞം.

മന്ത്രം

ചെലാന്നകാകസചിവാംപാപനിശ്ചയമേ,

കോലാല്ലുരം, മരിച്ചു, കോട്ട, കിട്ടു, തോട്ടം,

ശാലുനതംഞ്ചു, മാക്കാത്തിളുമന്നിനാത്തല്ലോ—

മാലുകിലംപിന്നക്കാരിനിനാടനാനോക്കി.

മന്ത്രം

വാഞ്ചാല്പു, വഞ്ചതി, ത്രാനാംനിവസംഭരിച്ചി—

കി, ചാകവഞ്ചുവച്ചുവിലകകാഞ്ഞരുടി,

ശരംകോട്ടിവിഠ്ഠലപുതിയചിത്രും ചിത്രും ശത്രംപാതിന്താൻ,

തശാംവദ്വേം തുരുച്ചുകുട്ടും താരുംചുവാൻ.

മന്ത്രം

ഇഷട്ടിലുള്ളവസിയുംപകല,നതിയായാൽ

ശ്രദ്ധപ്രഭാസിയുടെസേവയുമായ,തിക്കൽ

ഈരുത്തിവച്ചുനീകഴിഞ്ഞതിനുരണ്ടുംബാസഃ;

സാമത്ര്യേരുഥവനിങ്ങിംഗിനയോള്ളുചിന്നും:

മഹാപ്ര

“ഞാനിന്മല്ലുകരണഡിസേവപിടിപ്പുംവാന—

ഉപാനിച്ചുവാസരഹാതത്രുകഴിച്ചുണ്ടും;

നുംകഴിച്ചിടന്നമിക്കിയ,വിഹ്വസിപ്പു—

ചുനംവരാത്തവിധി”എന്നതിനായ്ക്കിന്നാൻ.

മഹാപ്ര

അരങ്കോപയത്തിലുാരനാർ,ദിവസാസ്യവച്ച്—
മൊക്കെക്കിടന്നടിനരക്ഷത്രുടന്നനേരം,

തക്കാതിലാനിലയനത്തിനരകാളുംവച്ചും;

വോക്കത്തിലഘിയുഖരിംത്തുചുക്കത്തുക്കത്തി.

രംഗ

ധൂമപ്രതാനമാടവപാദിയതീയിലാലും,

ശ്രദ്ധപ്രഭാസികളുള്ളടിവൈറ്റശേഷം.,

ഈരുച്ചവൻചതിനടത്തിയവായ ഫാറു—

ആരുത്തി,തന്നപ്രിംസബിപജനംതുനിന്നാൻ.

രംഗ

ത്രംസപ്രധാനമുച്ചമുച്ചരുതിയേഖവുൾ്ളാൾ

ശാഖംപുണ്ണന്ന്,വനൊടീവിധിംഭാനാചൂണ്ണാൻഃ—

“കേടരുകായ്ക്കിഹനേടിയതാക്കിരുള—

മംടക്കത്താപ്പുവിഭനാഫിന്നത്തിംസംവ്യാഖ്യായി.

രംഗ

താൻതാൻകനിന്നത്തമിതരാജ്ഞനിവാസജന്മ—

സന്താപമപ്പുടിസമിച്ചതിസതപയോഗാൽ,

മഹതാസുദാത്തിക്കാജ്ഞാചിച്ചിയകാത്തതിനി—

നെന്നാണാവതാൻപ്രതിഹ്വച്ചതവതനിംഗേണ്ടു്?”

രംഗ

ആരേഭാപ്രേഭേദവികത്തിരുന്നി

ആരേഭവുൾ്ളാനിനുരുച്ചുംബച്ചുംനേരം

വാഭേതാപ്രതിവിശ്വാസിയുംവാനം

വ്യാഖ്യാതിപദ്ധമരച്ചുത്തുടണിംഗിയവഃ—

രംഗ

“ചൊല്ലുന്നപ്പുജശാഖഗ്രപാദംചാളിപ്പുാൻ,

വല്ലാത്തിടങ്ങിലണംതുവസിച്ചുചാം

ବଲ୍ଲାଙ୍ଗପଦକାରୀ, ଫଲିଲାଗୁମସିଲିଦ୍ଧିଲ୍ଲ-
ଅପ୍ରାସରେଣୁ; ଉତ୍ତିକିଲ୍ଲାପାକଲ୍ଲୁଚଲ୍ଲୁ...

୧୦୩

ପାଶ୍ୱାଲଗାନ୍ଧିନୀଯିବେଳେଗାନ୍ଧିନୀ-
ରଣ୍ୟାଙ୍ଗିନୀଗେବିରୋଦ୍ଧପାଲଯତିତିତ,
ପରିବାରୀଯକଳିପାକିଲ୍ଲୁଲ୍ଲୁସିତ୍
ତରୁଚାକର୍ଷିତକଳିପାକିଲ୍ଲୁ?

୧୦୪

କୃପାପିଵାମରତିପୁଣ୍ଡକିରୀଟିକଳ୍ଲୁ-
ଲ୍ଲୁପ୍ରାସିଯାଯ୍ୟାହୁତିକଣ୍ଠରୂପକଶିତ୍ୱତିଲ୍ଲୁ?;
ଏକାଳ, ଶିରୁନଥପିକ୍ଷମିତି'ବଲ୍ଲୁ ଯାଏ'
ରେ କାରୁତରତିଗମନାହୁତିକାଳରେ.

୧୦୫

ଚେଲ୍ଲାପାଵତଲ୍ଲୁ, କଜ୍ଜି, ଯୁଗାତ୍ମକଣ୍ଠିଲ୍ଲୁ-
ରେଲ୍ଲାମହାବି ହୁଏହେଣ ଶିତାଲହତିତ,
'ପିଲ୍ଲୁ'ର ଘୁମରଙ୍ଗରୁ ହାତିପିଟକିଲାଇ'ଗ-
ରେଲ୍ଲାକର୍ତ୍ତୁବ୍ରାତକରତିକାଲ୍ଲୁଲିପାରୁନୁଣ୍ଡାଂ.

୧୦୬

ଆରତ୍ରାତରକାରୀଯରୁ କହିଲୁ
ଏତ୍ତିଲୁଜନୀଲେବାଗଲ୍ଲୁରିହିଟିରେ?
ପରମ୍ପରାପିତ୍ତିଲ୍ଲୁକାଲେବାଗଲିଲ୍ଲୁରୋଶ?;
ନିତ୍ୟରୁପାପାତ୍ତିକାଳୀନାହିଲ୍ଲୁଗତମ?.

୧୦୭

ସାହତମ୍ରାତରଗାଵେଳାପ୍ରତିଭାପୁରିକି
ଚେଗାପୋରାଗନୀତିଗା;
କାହାରକୁଲ୍ଲୁଗାନକାଳାକିଲ୍ଲୁ, କନରିଯ-
ତେବେବୁକୁଲ୍ଲୁଗାନିକରେବାଗା;
ହୁରୁକୁରୁରୁରୁ ଚତିଲ୍ଲୁବୁନିପୁରିକାନାହାନିକ;
ତୁମ୍ଭୁରୁପୁରୁ, କରୁତିତ,
ପ୍ରେମରୁ ପାନ୍ତିଲ୍ଲୁକେମିତ୍ତିଲାତପାତାକରୁ-

କେବାନାପାରାଣେ; ନାତୋତାରାଂ.

୧୦୮

ക്ഷേമിസ്ഥ്യം തവളക്കളും

കഴച്ചതിരുപ്പാടി എക്കാന

കമ.

മുന്നാംമഹായനവിജഗാ-

കനകരിന്ധാന്മു, ചട്ടിനാനിക്കാരൻ

ചെന്ന, ധികംതവളക്കൾഡേ-

വുന്നകളുംതിന്നടക്കലുംയുംശ്രദ്ധി.

രൂ. 12.

ശിവ! ശിവ! ചാന്ദുനടക്കിയും-

നബശതകണിട്ടുംഖവസംഗതിയേ,

അവനോട് ‘ജാലവാസ’ -

തവളപ്പുങ്ങാറിക്കടന്നേചൊരിയും.

രൂ. 12.

മനംകനിഞ്ഞും ത്യാറ

മനവിശ്വാസഃ:- “ഭേദരാജി! കൈഉം, അനാർഥി,

സ്വാദനാമോദ്ദൃശുരം -

നന്നാനേന്നൊന്നുകടക്കിയുംപോള്ളിയിയാൽ.

രൂ. 12.

അപ്പിതവള്ളുനിവാതം

തയവിത്രംശാവംപതിച്ചിതനിവനിഷ്ഠ;

ജപ്പിപ്പിതൊത്തമോവിഡി -

കല്പിതഭാക്ഷംതടക്കവള്ളുപ്പേണ.

രൂ. 12.

‘എന്നാണ്ണിഓംശകൾനീ,

നിന്നാടക്കിരായായഭേദരാജുണ്ണി,

എന്നാമവഭേദക്കിരാജും

തിനാവപാറുതാല്യഭയംവിഷയരേ?.

രൂ. 12.

എന്നാണ്ണി, ഒറ്റുമുതിയിൽ

വിന്നാശഭന്നാംപിജ്വാശരഹിതഭാവം;

ബുന്നായതുനിബാവേറുവം -

തിനാംയേന്നാംവന്മാ; കാംനാകരഞ്ഞുകനീ?’.

രൂ. 12.

‘ഞാംബുംഖലാരോഹുഷ്ണിശയ -

യഞ്ഞേരിന്നേറ്റിഭരാഞ്ഞകളുത്തിൽ,

ଅରତୀକାଳେକାଣାକାଳୀନୀ? -

ଯିଲିବିଳକ୍ଷମ୍ଭୁତ୍ତିରୁ କେବଳମନ୍ଦିରରେ

୧୩୭

ଅରତୀରୁ ତଥାରୋତ୍ତମାରୁ ଏହିପାଦାରୁ

ମୁଗ୍ଧକାଳେ ପ୍ରମାଦକାଳେ ଯୋଧୁକାଳୀନୀ,

କରୁକାଳେ ପ୍ରମାଦକାଳୀନୀ, ଆ-

ଯୁତୁରୂପାଦିକାଳେ ପାଦାରୁ ଏହିପାଦାରୁ

୧୩୮

ଯୋଧୁକାଳେ ପାଦାରୁ ଏହିପାଦାରୁ

ଲାଭକାଳେ ପାଦାରୁ ଏହିପାଦାରୁ

ମାନୁଷକାଳେ ପାଦାରୁ -

ତାଙ୍କାଳେ ପାଦାରୁ

୧୩୯

ଅରତୀରୁ, ଉନ୍ନତିରୁ -

ଜ୍ଞାନପ୍ରଦାତାରୁ, ପାଦାରୁ;

ପିତାମହରୁ -

ପ୍ରମାଦକାଳେ ପାଦାରୁ.

୧୪୦

ଅରତୀରୁ, କାନ୍ତିକାଳେ

ପ୍ରତିଭାବରେ ତେବେ ପାଦାରୁ;

ମତିରେ ପାଦାରୁ, ପାଦାରୁ -

ପାଦାରୁ, ପାଦାରୁ, ପାଦାରୁ;

୧୪୧

ଶରମାରୀ ପାଦାରୁ

ମନୋପତି, ପାଦାରୁ;

ପାଦାରୁ, ପାଦାରୁ, ପାଦାରୁ;

ପାଦାରୁ, ପାଦାରୁ, ପାଦାରୁ;

୧୪୨

ଶେଷପ୍ରଦାତାରୁ

ପାଦାରୁ, ପାଦାରୁ;

ପାଦାରୁ, ପାଦାରୁ, ପାଦାରୁ;

ପାଦାରୁ, ପାଦାରୁ, ପାଦାରୁ;

୧୪୩

କାନ୍ତିକାଳେ ପାଦାରୁ;

ପାଦାରୁ, ପାଦାରୁ;

ପାଦାରୁ, ପାଦାରୁ;

ପାଦାରୁ, ପାଦାରୁ;

୧୪୪

കരളിപറമ്പും,കസ്തി-
ക്കാരമൊപ്പിച്ചുംവൊരുത്തിട്ടുണ്ടില്ല;
വെറുമെയാട്ടിന്റെവതിപ്പോ-
ക്കുതിവയങ്ങളും; ചില്ലതിന്തോഷം.

രഹ. 4

നേരിട്ടാഴുന്നാഡാവാഗിയിലെരിയുകില്ല,
വെള്ളുപോകാതന്തനില്ലോ
വേദിനേൽപ്പിണ്ടുണ്ടാംമര; മതുമതിയാ-
കില്ലവെരുത്തിനേരു;
വൈരിക്കിട്ടും,കടം,തീ,കടഗദിവയെ-
മുംകിംവയ്ക്കുന്നതായാൽ
പാരില്ലുംതല്ലുന്നാഡുകാണുവും; മിവന്തിനാൽ
തീമുള്ളി സശ്രദ്ധംവംശം.

രഹ. 5

ശോകംവേണ്ടവിചത്തി, ലത്തുന്ന ചി. തം
സന്പത്തില്ലപ്പോതോഷവും;
കാകപ്രൗഢി! കരംഞ്ഞരന്നിലങ്ങേത
കാംബാലിപോഷണില്ലോ;
പാകത്തിന്തക്കുമ്പുണ്ടുമിപ്പുവന്നുമാ!
നൽകാലമെത്തുന്നുനും-
സോകന്തുകരതാരിലം; സഹായം-
മല്ലിന്നുമാരംഭവും.

രഹ. 6

അനീരാമപാണ്യവന്നുാണികരി, നാട്ടവിട്ടു
ഒലുസരാടവിതകഡണംഞ്ഞവലശണരി, ടക്കം
കുരാൽ' ഗ്രഹപ്പും' ചൈശിഞ്ഞകളുംവംതഃസൗഖ്യ-
നാമായ്മിംംധരണികംത്തുവസിച്ചതിപ്പോ?

രഹ. 7

അതുട്ടിൽത്തന്നു, വന്നാത്തികളുംവിലുകൾ-
നിന്നുണ്ടെന്നുംജൂലും
ക്ഷേമംബൈക്കുണ്ടുമർസപാഠിയും, മഹിവിജയ-
ആയുമായ്യുന്നവാണ്ടോ."
ഇഷ്ടഭക്താതുംചിരജ്ജംവിചയവിചുലക്ഷ്മാ
സർക്കരിപ്പുണ്ടു, കാക-

ക്ര. ၁၃

വണ്ണത്തരും ഭാഗിപ്പവാഴക്കാവ്യം

സ്നേഹത്തിന്തന്മാരാനായെ, സുവമൊട്ടസുചിരം
മേഖിനാൻമേഖവഞ്ഞൻ.

രംഗ്

ഇങ്ങിനെ പണ്ണത്തരും മണിപ്പവാഴക്കാവ്യത്തിൽ
“സന്ധിവിഗ്രഹം”

എന്ന

ഒ നാ ၁၀ ത ശ്രൂ ၀

(കാരിപ്പാത്ത കിട്ടണ്ണിനായർ.)

ശ്രൂദം.

പാലത്രും.

മണിപ്രവാള കാവ്യം.

ലഘുനാശ

എന

ന ല ല ത ഞ ഓ.

ആ'ലഘുനാശ'മിതിപേജപരിഞ്ഞിടന
നാലാമതാംപെമിയത്രുവുമാവതോഴിം
ബാലക്കേട്ടറിയുവാനമ'സാമണ്ണമാ-
വ'ലസ്ത്രഹിന്മരചെയ്യുതിനായ്ക്കിനം:-

“താർക്കയ്ക്കിലഭതിയജനതെതയ്ക്കു, മുത്തുശ്രീ-
തക്കണ്ണതയ്ക്കു, തടവാഴിഞ്ഞതായധ്യമംബുല്പു,
ശക്കപ്പടം തവടിയുന്നവനാണ്, ‘നാട്ട-
വക’പ്രമാണികളിഞ്ഞിഞ്ഞകിമീടരനാം.

മുന്നംവന്നപ്പുഴയിലുംളിംഗം മാരജന്തു-
തവനക്കടന്നാകകരന്തുചതിച്ചുവിടു.”
“എന്നാൽ, കമിച്ചിടണമുമാദയനാബോപ്പു
മനനാർമ്മക്കൈളം ചുമ്പുമേരും.

“ചുട്ടതിൽനിന്നാവിച്ചവായതുകൊണ്ടു, തന്റെ
കുട്ടംവിരിംഞ്ഞാകവെറുക്കിച്ചുവക്കരണെൻ
നോട്ടതിലാഴിയരിക്കതെഴുട്ടതിക്കണ്ടു
കോട്ടംവെടിഞ്ഞു പുനരായതിലേറിവാണാൻ.

‘അരതിപ്പുംവള്ള രെന്നനാ, നമുക്കുണ്ടെങ്കി-
ണാതിനിന്നാവാരിലിതുപോലൊരുവിന്നുവില്ലു.’
പ്രതികലിപ്പിംഗമഡിന്നതാടമാമരക്കാ-
ന്വത്തിക്കുരും, തുക്കാരതാടക്കുത്തകിച്ചുാൻ.

അരന്നേരമംഭസിചതിച്ചുവഴശ്ശൈരു-

മെന്നേയുമഹാ മഴുമഴു'യപനിഡിയാടക്കുടി;

വന്നേരെമുത്തുവരതിനിന്തു, 'ശിംഗ്രൂഡാം'-

നെന്നേവകംവരയുമാഞ്ഞലജ്ഞതുവയ്ക്ക.

ന്ന

'ഇഞ്ചു നിബന്ധനാസ, മാഴികടവത്തുക്കടത്ത

വിച്ചു ചുഡാന്നിൽ; വിടംവിട്ടുകന്നകാഞ്ഞം,

വയ്ക്കാനുകൾ' തിനാന്നച്ചിഹ്നതാന്നവാസം

ചെയ്യാനാഘു ചിത്തശരിയശി. ശിംഗ്രൂഡാൻ.

ര

"അരല്ലേക്ക് പിപ്രവരാനിനാട നാമധേയം

ചൊല്ലേനാ" എന്നാമകമ്പിച്ചിത്രുശിംഗ്രൂഡാൻ;

മെല്ലോന താൻറു, നുലിവദ്ദുനു' എന്നുപേരു-

കില്ലുനിജേകിഴവനായക്കമഞ്ഞരഹ്യ.

ജു

മനേതരാപ്രാണാശ്വരോടമാണ്ടുപേരു-

മനേതരത്തുക്കവിടവാടവൈക്കുത്രുക്കലൻവാണാർ;

തന്നനാശകവൻറവിരഹാന്തംവാത! ശിംഗ്രൂഡാൻ

തന്നനാമദ്ദേശാ, നിക്കറു മത്തിലുഴനവാത്താർ.

എ

വിനീടി, വാന്നികമായാസകലംയിച്ചു

വന്നിടവാശ്ശസവിശൈവിട്ടിതു 'ശിംഗ്രൂഡാരി';

അന്നാരാല, വിടകനിന്നവർപ്പോന്നടക്കം

ചെന്നാറ്റുചുച്ചിച്ചടകകാന്നുനൈന്നുകണാർ.

മര

'മർത്തോചിതന്നക്കനാങ്കുട്ടാസ്സീ-

യോദത്താലുമുഖത്രുക്കോടമയന്നക്കുഞ്ഞം!

ഉത്തരാവിലി, സ്വീകാര്യാടിച്ചുവള്ളംതിപിച്ചു

പുത്താന്തഭാതം. സവിയാർക്കമന്ത്സിലാക്കി.

മദ്ദ

നന്തിച്ചുകാണ്ടുനിജവല്ലഭന്നക്കവിപ്പു-

ണ്ണനിച്ചുകണക്കുമഴുതികമിച്ചുനരം,

കന്നിച്ചുകോപക്കുന്നാംപുകലൻ ചിത്തം

മന്തിച്ചുവാണശിവ! ശകര! ശിംഗ്രൂഡാമി.

മദ്ദ

ഒവാകൊയ്ണ്ണവപക്കാറി, ഹന്തുവാനു

ഒലാത്തമഴുഗദംവാധനടിച്ചുടൻതാൻ,

എവലാൻറോഴിക്കിടന്നടക്കിലതീവതാപ-

ക്കാലുവര്ത്തയാക്കമവള്ളുകിടന്നാക്കല്ലേ.

മൂ.2

അരന്നോരമേ, ശിരസികായകളുംചുമന

വന്നേരിനാരിക്കളുംടാജഞ്ചപജഞ്ചവയ്ക്കൾ

എന്നു! ഒമ്പ്രിയതമയ്യുംലിപ്പുകാര-

മിന്നോരതെങ്ങിനെയുരജ്ജുവിനെന്നാരഹ്യാൻ.

മൂ.3

എല്ലാംമപ്പോഴുതുരുച്ചിതി, “പർക്കിഭാനിം

വല്ലാത്തരോഗപടലംപിടിപെട്ടുകയ്യും!;

നിപ്പാചത്തെന്നദിശിവർക്കാക്കഴുപ്പുരക്കണ്ണ

ചൊല്ലാൻറാവെല്ലുനെവരുത്തിശ്വരയ്യുകാട്ടി.

മൂ.4

മനഭാവതെവല്ലുരൈചയ്യുമരുന്നാകിട്ടി—

പ്ലണാടിതനിലു, മനല്ലുന്നാംബുരാശേ!;

ഇങ്ങായതിക്കടക്കയ്യുംപിടിച്ചതാണ—

തെ, അകിലുംപരാജ്യവൻപുനമിനാതനം.

മൂ.5

മൊച്ചക്കരണിനെടെനെണ്ണുകപ്പായചാകി

വെച്ചുണ്ടുനേരമൊഴിയാതെക്കടിച്ചിടേണും;

മെച്ചപ്പെട്ടെന്നാരിതു, ഏച്ചുകിലാന്തുരോഗ—

പീച്ചപ്പടിജ്ഞകല്ലുമന്നാവിധിച്ചാവല്ലും.”

മൂ.6

കൂളിക്കലംനാസവിശാങ്കടവാക്കുകട്ടാ—

വെള്ളത്തിലെപ്പുറിഉച്ചന്തുനിന്നച്ചിത്തവം—

‘ഉള്ളംതെളിഞ്ഞുവലവ്തു നാനന്നിഡേഹ—

റൂളിക്കരണ്ണുകളിനലാനുമനിക്കുകിട്ടാ.

മൂ.7

കഷ്ടംകടപ്പു, ദിവനനുവാടയുറവാസ്യ,

ശിശ്ചൻ, സുശീലന, വരനക്കലവച്ചുക്കടാ;

കഷ്ടത്തിലായകമനിശ്ചണിയാർക്കുവേണ്ടി—

യിഷ്ടവൻനനിറുമഹമായത്താരചയ്യിടാദോ?

മൂ.8

വൻമിന്തുംബാഡ്യുകളിനതകിലു, മറുചാപ—

സമമിന്തുമിനത്താഴിൽനടത്തണാരുന്നവനു;

തന്മിന്തുംപുഞ്ചനാം, പ്രിഞ്ചപതിയാളും

തമ്മിൽക്കരംച്ചികമന്തരമുണ്ട് താരം.

മൂ.9

ഉപ്പിട്ട്, തൻഡരിഷ്ടതനന്നു രിജ്ജുരുലം
കൊല്ലിച്ചുനുള്ളതനുംന്നുത! സ്വാലിതനേ;
മല്ലാക്കിയിൽക്കനിവഴ്ഫംപുരുഷൻടിജ്ജു—
യിസ്താതവിഘചിഷജ്ഞത്തുമതിങ്ങവോലു?.

൧.၃

എവംനിനച്ചുജുന്നനാംജലജ്ഞം, സ്വസ്യ—
ഭാവംകലന്നുകപിതന്നർഹടക്കലത്തി;
അതവൻവനാംപുശഗനംപ്രിയചിറ്റുട്ടി—
നാവൾ, മാംകശലവാക്കവനോടുചാനാണ്.

൧.ၪ

വെള്ളത്തിൽമേരുചവനംകചിത്തോടിവണ്ണം,
കള്ളുത്തരംവൊടിചൊടിച്ചിരുത്തി: “ചിരുസംഗം
ഉള്ളത്തിനെന്തുരസം; സന്തുചകവരാഞ്ഞതാ—
ല്ലെള്ളതലോ, ഒഹസവേ! ചരവാൻപ്രയാസം.

൧.ၫ

നിന്നാനന്നത്തയുംകാട്ടാക്കണ്ണുകാണ്ണാ—
നെന്നുന്നാമിയാർഥക്കാതിയിൽക്കാരിജേരിട്ടുനു;
വന്നാലു, എമ്മന്തുരുക്കിലവന്നുചേരിയാലു,—
മിന്നാസ്തലത്തണക്കനാട്ടുനെ, എത്താനതം?.

൧.ၬ

പേരാണവിന്നെന്നമുക്കത്തുചുമന്നവീണ്ടം
നീരാഴിതന്നുകമധ്യിലാക്കവനാക്കമോടേ;
പാരാതത്താക്കപ്പുമമപത്തനവും, വിലാസ—
പേരായകാനതയെയുംകാണിമകണ്ണവോതു?.

൧.ၭ

ഇംഗ്രേസ്റ്റനുകപിയുംജലജ്ഞത്തുവിനെന്നു
പുഞ്ചത്തിലംപിനക്കരെനിയിഡനാഞ്ഞലേപി;
കമ്പ്പു! പതിപ്പുനിയുമോത്തു, വനനച്ചുമന
പുഞ്ചപ്രമോദാഭാടവോയിത്രിംത്രുമാരൻ.

൧.၈

‘എരല്ലുസവേ! തവക്കംനിനിയാർഥക്കസൗഖ്യ—
കണ്ണു?, കമിച്ചിട്ടക?’ യെന്നുകപിറ്റുനോതി;
‘ഈവാള്ളുവെന്നല്ലപ്രിയതച്ചുംശരിരസൗഖ്യ—
വിജ്ഞതു’ എന്നാജലജ്ഞത്തുവോഡ്ദാരം: —

൧.၉

‘പ്രാണശപരിജ്ജുദംവേദനാക്കാണ്ടുറക്കി,—
ഉന്നാവമുള്ളതുക്കാശുംകാശയാനതചായി;

ചേരേണവിട്ടംവയില്ലെക്കാണ്ടലർമാലപോലെ-
യാണേകിടപ്പുതവളിന്നതെല്ല ചുറ്റേണ്ടം.

രഘു

“മുന്നാർക്കരക്കുന്നടക്കമന്ത്രത്വർഗ്ഗാത്മകൾ പീതം
ചെന്നാൽക്കട്ടത്തശഭാസകലംസിഡ്യും”
എന്നാണോവെല്ലവിധി; മനസ്സിലഭിപ്പുവിശ്വാസി-
തെ, നന്ദാമിജാമാഡിക്കാശഭരണംഗതിം നാവന.

രഘു

നേരായ്സവാവുചരായന്നതുകേട്ട, തിരഞ്ഞെ
സാരാംശേമാക്കയുള്ളിന്ത്യുക്കരങ്ങനോത്താൻ:—
“മംഗലതക്കെന്നു ചരണംശരണാം; ശം ശം ശം—
മാരാൽ ചതിപ്പുവിനിതാമുതിക്കന്നകഷ്ടം!

രഘു

വേരേക്കമണ്ണനിവിടങ്ങളിലിപ്പി, ഏയെന്നു
മാരേഞ്ഞന്നിനിവനാത്രം മുറിപ്പുടക്കണ്ണ;
മുരേതുമിക്കലാനനാബ്ദി; കട്ടത്തമാലാ—
മാരേരോദാരേനനയിമകാക്കക്കൈവരേ! നീ

രഘു

കേടാഴ്ചിറ്റുംനന്താൻ, ഏച്ചുതുംവിചാരം
മുടാതയാത്മസാവനാക്കിഞ്ഞുത്തുവയ്ക്കും!
കാടാന്നതാവസ്ഥരെയുംവരുതിവിശ്വസിപ്പി
മുടം, നീനുചുട്ടിടക്കിലപ്പുനേനയുള്ളവിനേ?

രഘു

ഉംതാരില്ലത്തുമെംതുവന്നന്നല്ല
മത്ത്രം, ചൊദ്ധവജ്ജനത്തിനകാട്ടവേണ്ട;
അത്തുന്തിച്ചുനനാക്കിജ്ഞനകാനനത്തി—
ബെത്തിത്തപിള്ളുകില്ലവിശ്വാഖാനം.

രഘു

സപ്രതംകട്ടംസാദ്ധരണപ്പുണികർംകുടിപ്പു—
മന്തസ്തുടിയവരിശ്രദ്ധസേവയാലേ,
അരന്തംവരുംപൊഴതാരന്തമകനനാക—
മന്തസ്തുവത്തിനവകാറികളായ്ക്കിപ്പും.

രഘു

ഒപ്പുന്ന്, മഹാവതിയന്നനിവനന്ന, മുച്ചവയ്ക്കും!
കവ്യം! കുളകലാവചില്ലകിനാവില്ലദേ;
ശിശ്വക്ക് സാമയക്കുംജഗദീശരനെന്നു
പുജ്യപ്പുമാദംജാചിപ്പു, മഹാചിപ്പു കില്ല്.

രഘു

ଏଣାରୁଧୂରୁଷଙ୍କାଳିବକଣିବେଗଚୁଟିପୁ—
ତିକାଳୀନାଯାକାଳିବନ୍ଦିଶ୍ଵରଲଭନ୍ତରେ,
କଣାଳରଠଂଚତିଚତିରୁପିରେଣବିପ୍ରା-
ଶ୍ରୀ”ନାୟରତ୍ନକପିରେବରୁରତ୍ନକାଣାଳଃ—

ଇତ୍ୟ

“କାଳତାକଜ୍ଞଙ୍କୁ କପିରେଣତରୁକଷାଯବେକି—
ଲେଖନେତୋଶରୁଦୟପରାଯାତତତୁପରତିଯାହୋ?,”
କାଳତାରୁକ୍ଷମତିଲାପରୁକରମିବେତ୍ତପୋଣେ—
ନେ, ନତାଳେଚର୍ଚ୍ଛୁତିକିଣତାଳ?”, ପିକଟଂପିଣେତରୁ—

ଇତ୍ୟ

ଚେତଂବିଯଂ, ପ୍ରମଦମୋତିତିପ୍ରିପୁ; ପୋଟ,
ପୋକଗ୍ରେବାଧିପ୍ରିଯସପରପରାଯାତତତରେତେ?,”
ପୋମେରବାକରନିବଣ୍ଣିତରୁତ୍ତକଷିତ୍
ନେବେଳାରୁତ୍ତକଷିତ୍ତାଂଜଲଭନ୍ତିବନ୍ତୁଳ.

ଇତ୍ୟ

“ଆକ୍ଷମ୍ଭୁପୁଣ୍ୟନିଯିତ୍ତାଂତବେଶତତରେନ୍ୟ—
ପୁକ୍ଷତିଲାପକିଲିମନାମବିରତଙ୍କୁ ତରେ
ଜ୍ଞାନପ୍ରଭୋତତତେ! ତିମିଲ୍ଲେଣବିପ୍ରମଣ୍ଡ
ପକ୍ଷିତାତ୍ତ୍ଵ” ନିତ୍ରରଚ୍ଚେଷ୍ଟିପରିନିରାତି.

ଇତ୍ୟ

ତିମଂଶମିତ୍ତିରୁତ୍ତକରନ୍ତିତରେତ୍
ପାଠଂରସରତାଟକରେତିକିମେନାକାଣାଳଃ;
‘ରେସପ୍ରଥଂକପୀର୍ବ୍ର ତବେଗନତରୁତ୍ତକରନ୍ତିକାଣାଳଃ—
ଚାରତ୍ତକରୁତ୍ତନୀପରିକ’ ରେଣାରଚ୍ଚେଷ୍ଟିରାକୁ.

ଇତ୍ୟ

ବିକତ୍ତରୁତ୍ତକପୀର୍ବ୍ରନ୍ତାନମପ୍ରାତିରତ୍ତାଳଃ—

“କରତୁକ, ମନିନୀରତ୍ତିପ୍ରିପୁ ପିଲିତିରୁତ୍ତରୁତ୍ତି
ପୁକ୍ଷବିପିନତକରତିତିତ, ପିଣାଯୁଂପୋକର୍ତ୍ତାତପ—
ଶୋଭକର୍ତ୍ତକଣାକ୍ଷେତ୍ରାବୁମୋକ୍ଷବ୍ୟଳଂତାଳ??”

ଇତ୍ୟ

‘ଚୋଣାଲୁଭାର୍ଯ୍ୟତ୍ତବାତକିନୀତା—
ନେ’ନାଜଳଭ୍ରାନ୍ତିପାରିବରତତରେମଂ
‘ଏଣାଲୁଭାର୍ଯ୍ୟମହି! କେତ୍ତକାହୁଁ—
କକନ୍ଦ’ାଜ୍ଞାପୀର୍ବ୍ରନୀପରିବାନ୍ତରୁତ୍ତକଷି:—

ଇତ୍ୟ

മുദയം ഇല്ലാതെ കഴുത സിംഹത്തിനേൻ
ശ്രദ്ധന്തിനാവേം

ക്ര.

ഞരുഹാതികിചപ്പുഡിശ്വാസാലംകലൻ
ഭീമാടവിവാസിമുഖാധിരാജൻ
സീഹാവിമ ടൊറരമാൻംതനാൻ
ശോമായവാംത്രൈനാംടകാനാചൊന്നാൻ:- രം

“വല്ലുംതെയേല്ലുംവയർനോവുരുലു-
എല്ലുംപ്പുംതൊൻതലത്തുട്ടിടനു;
ഉല്ലുംഡാവംമമവനാംചരം-
ഒല്ലുംസമേംടകാനിമചെയ്യണംനീ. രം

‘അരുനക്കടംചോരകടിച്ചുതാനി-
ദ്രീനംവരാനെ’നാവറവെന്തൃജവല്ലുൻ;
ഉണനവീനാഗാശ്രദ്ധരക്തയാരാ-
പാനാത്തിനാലോസുവമാക്കയുള്ളു. രം

ഇക്കാട്ടിലാസ്റ്റുട്ടേനുചേയം
കേരംകാൻപ്രയാസഃപുനരഹരിചചയ്യും?;
ചൊൽക്കാണനീയായതുവല്ലിടത്തും
വോജ്ജുംബോവനിട്ടിവനേകിടേനോ.” രം

അനേനകുക്കൻമർപ്പയെപ്പുണിഞ്ഞു,
ചെന്നേരിയങ്ങാടികിലന്തിനേരം,-
ങ്ങേനവരമാനിക്കും,കശ്രദ്ധത്തോ-
ടൊനേവലാമാറ്റരചചയ്യുംയും:- രം

“അല്ലേസബേ!ഹാസഭ!ഹാജ്ജേസവ-
ജ്ഞില്ലേനിനക്കിനാലിലാഹിരും?,
ചൊല്ലുംതന്മാനിരും,കശ്രദ്ധക്കൻരഭാണ്യ-
മല്ലുംചുഡനിപിനെനചുറവിടകാല്ലേ. രഘു

വന്നാലുചെന്നാടകാഖചിച്ചു,പേടി-
ചെന്നേനുശാധിശനികേതനത്തിൽ;

പാലവത്രന്തം ഉസിപ്പുവാഴക്കാവ്യം

ചെന്നാങ്കുളിച്ചുമുഖിച്ചുത്തടം;-
മഹാസിനിചില്ലേന്തോങ്ങുകുമിച്ചുടം.

ഒൻ

ഉണ്ണം,സവേ!വല്ലുചു,ആരയച്ചു
വേണാനെതല്ലാചവിടക്കിടങ്ങു;—
ചെണ്ണറാസമാന്ത്രിക്കുതുംചുജക്കം
കാണംകുംഡലെ,നതിതിലേരാവേണ്ടു?.”

കുറ

എവംകുക്കൊൻറചക്കിട്ടേക്കേട്ടാ—
പൂംവംപുരപ്പുട്ടവിചാരമീനൻ;
അതവന്മുകൻതാനവന്മാപ്പുംനന—
ബാവത്താടന്തിച്ചുമുഗ്രേഞ്ഞജപിൽ.

മദ്ദ

മുത്താൻകൾനിരവവീരനപ്പോ—
ള, ‘താഴുന്നനിനിവനിനാകൊള്ളാം’
ഇത്യംവിചാരിച്ചുപോരുസന്ധ്യാ—
കുതൃപ്പകഴിപ്പാനടനേനടനാം.

കുറ

അതലാക്കിലാറ്റുട്ടെമുറാഭിതി—
അാല, അമോരാതകക്കിച്ചുവാഞ്ഞു;
ചെല്ലാക്കണഞ്ഞാരിമപോയുള്ളം
മാലാൻകൾനിരവനംമനസ്സിൽ.

മന്ത്ര

അരന്നോരമേകേസർ, ഇംബുകേന്തു—
തങ്ങവിശിച്ചിത്തിനന്നയോനാചാനനാൻ:—
‘എന്നേക്കുപ്പിപ്പിണ്ണുനാശനാക്കിട—
ചുന്നേരുനിയ്യുംചുറുഗത്തിൽ’.

മന്ത്ര

മനൻകുറക്കൻ,കഴുതലുമാണി—
തന്നന്തികേവീണ്ടുണ്ടനെത്തുച്ചുട്ടാൻ:—
“എന്നോമനേ!നീവരികിയു;കുശ്ചു!
നിണ്ണാജമാങ്ങണ്ടാങ്ങാഗ്രഹിനാൻ.

മന്ത്ര

അതരാത്യവെള്ളിത്തെന്നുകൊക്കെട്ടുക്കണം
നീരാജസമാരസമെന്താംതു?,
നേമാണം,കാട്ടിക്കുന്നുള്ളാസാന്ത്രികിപ്പു—
നാരാക്കിൽവന്മിപ്പുവന്മാസിമേം.

മന്ത്ര

എന്നോ! സുവംഗിയറിപ്പുചത്രം -
മിഞ്ചനകിനിവണ്ണഭാളിച്ചുവോന്ന്? ”?
അങ്ങനെരഹാദ്യത്തേരി: - “ ദിശു -
നെന്നേപ്പിടിച്ചാളുകടിച്ചുതിനം.

രണ്ട്

കണ്ണീരവത്തിനേരകടക്കത്തക്കണ്ണി,
നീണ്ടിച്ചുപോംഞ്ഞതുടന്നതല്ലോ
കണ്ണിട്ടവല്ലാതെവരിഞ്ഞിച്ചു
ഉണ്ടിടിനേർമർസവ!തൽക്കുണ്ണംതൊൻ”.

ഒമ്പ്

“കാഷും! വേംഗളളിയാതത്തശകം -
വിഷുത്രമാനേന്നുരചച്ചിടന്ന്?,
ശിഷ്ടൻ, നയജിനൻ, വിനയാജ്യി, ലോക -
ക്കിഷ്ടൻ, മുഗാധിശനതിവസന്ധ്രൻ.

ഒന്ന്

ആരുചെട്ടംസിംഹമടത്തുനിണ്ണന
പ്രേരത്തഴപ്പാന്നമുണ്ണന്ശാഖം,
ക്ഷുദ്രകമിപ്പാൻതുടങ്ങനേരം
നീഡണിയപ്പോവെരുതെയേതൊൻ!.

നൂറ്

ലാളിന്റെറുംകപിനാമിമാർത്തൻ
വേളിപ്പുവാടനവർഗ്ഗത്തേരി
ഭേദിച്ചനിഷ്ഠാതിവലിപ്പുമേഘം;
കേളിത്രവൻപിച്ചുവരുമ്പുണ്ടോ?.

ഒന്നു

കച്ചുപ്പടംഗോത്രതിൽജനിച്ച
നൽച്ചുന്തച്ചാക്കംതവവാട്ടുകെപ്പംപ്പാൻ
ഇപ്പുപ്പടനാണ്ടരചൻ; മുഗാഡ -
ഇപ്പുനാച്ചായതിനെന്തുക്കുടി!.

നൂറു

നെന്നവിൽജ്ഞപ്പേണ്ടഭവാൻതൊന്നിം
വാണിച്ചുടൻഹാടിയൈജിച്ചുവപ്പോ!.
നിൻചിന്തിതം, ചെലകളുംചുറന്ന
വൻചിത്തമാലുണ്ടാവോക്കവാനോ”.

നൂറു

എനാളളകളുനേരചതിപ്പുകിടിൽ
തന്നാളളവിഞ്ഞാജജുഗ്ഗംഗ്രേഹം

କଣାଂଗିଲାଙ୍କୁ ଅତିବେଳେ ଅନ୍ତରୁ ବିଶ୍ଵମୁଖ
ଚରଣରୁ ଦ୍ୟାନକେସମିଲେ ପ୍ରମଣିତ ହୋଇଥିଲାଏବୁ...ନୃତ୍ୟ

ଯନ୍ତ୍ରିକୁ ବୁନ୍ଦିତ ତତ୍ତ୍ଵ କୁଣାଳକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ
କୈନ୍ତ୍ରିତ ତତ୍ତ୍ଵକୁ ଲାଭ କରିବାକୁ ବେଶ;
ଶେଷାନ୍ତ୍ରିତ ପରିଦର୍ଶକ କୋଣାରି ପିଲାପୁରୁଷଙ୍କର
କାନ୍ତ୍ରିପଦମଣ୍ଡଳଙ୍କୁ କେନାଟିବାକୁ ଚାପାଇଥିଲାଏବୁ...ନୃତ୍ୟ

“ଏହି ପିଲାକୁ କମ୍ପିତାପିତାକୁ ଛିପୁବାକୁ
ପାନିକୁ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ଆପଣଙ୍କ ବେଶ,
ହୁଣିଛୁ ବାମଦାର ଦୁର୍ଗାପାଦିପାଦ
ତିକିଛି ପିଲାକାତିଥିମନୋକିଲେଣାଂ”.ନୃତ୍ୟ

ହୁତମାନ୍ତ୍ରିଶାଯୀଶରାମରୁ ପ୍ରେସାରେ...
ତତରୁ ପିଲାଅତିଥି ପ୍ରାଣରାମକରୁକୁ
ପେଲୁ ପ୍ରମୋଦିତ କରୁଥିଲୁଣିଶାତତିର...
ଚିତକାର, କରୁଥିଲାଅତିଥିମନୋକାଶାନ୍ତିର...ନୃତ୍ୟ

ଏହିପ୍ରାକୁ କମ୍ପିତାପିତାକୁ ପରିଛି ବିଧିବିଷୟ
କଣ୍ଠୀରିବାନ୍ତିରିବା...ନୃତ୍ୟ

ନୀଳାମି ପରିତାଫଳକୁ କମ୍ପିତାପିତାକୁନୃତ୍ୟ

ତତାମାରୁ ପାତିଛୁଟିରେ...ନୃତ୍ୟ

“ଶର୍ମିପ୍ରାକୁ କମ୍ପିତାପିତାକୁ କମ୍ପିତାପିତାକୁ
ତତାମାରୁ ପାତିଛୁଟିରେ...ନୃତ୍ୟ

ନୀଳାମି ପାରେଣା, ମାଯାତିଥିର
ପେରାଯାନାମାନ୍ୟାନିର...ନୃତ୍ୟ

“ଶର୍ମିପ୍ରାକୁ କମ୍ପିତାପିତାକୁ କମ୍ପିତାପିତାକୁନୃତ୍ୟ

କମ୍ପିତାପିତାକୁ କମ୍ପିତାପିତାକୁନୃତ୍ୟ

ଜିବର! ଶ୍ରୀମାତାମାରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା,ନୃତ୍ୟ

ଯାଇବୁ ପିଲାଅତିଥି ପାଦମଣ୍ଡଳରେ; ପେରାଯ୍ୟାନାମାନ୍ୟାନିର...ନୃତ୍ୟ

ସରସକପିତାକୁ କମ୍ପିତାପିତାକୁନୃତ୍ୟ

କମ୍ପିତାପିତାକୁ କମ୍ପିତାପିତାକୁନୃତ୍ୟ

ନାରାଯଣପାତାର! ତତାମାରୁ କମ୍ପିତାପିତାକୁନୃତ୍ୟ

ସରସମରିଯୁଧାନୀ’ ପାରେଣାମାନ୍ୟାନିର...ନୃତ୍ୟ

କାଳୀର ତରତୁଳ

୩୩

ରୂପିଗେ ପାନେତରୁଙ୍କ ମଣିପ୍ରଯାହ୍ରକାଵ୍ୟ ତାଙ୍କ
ଲବ୍ଧିତାରୁଙ୍କ

ଏହିଏ

ନ ବାଲ ବା ତ ରୁ ।

(ଯହିଲେଖିତାରୁଙ୍କ (କେ) ଶୋଭାଲେଖିତାରୁଙ୍କ.)

ଶ୍ରୀକୃତି.

പാല്പത്രം

മണിപ്രവാള കാര്യം.

ക്രസംപ്രേക്ഷിക്കാറിത്പം

എന

അ എ 10 ത രു 0.

‘സത്രം നോക്കാതെ യൈനെക്കില്ലും മിച്ചിയ—

നാളു ചുള്ളുനവിപ്പം—

നത്രുന്നാവത്തിലാം, പരഞ്ഞാങ്ങയമണിനുമൻ
കീരിസ്താലുനവോലെ’

കുത്രുഞ്ഞേൻ ‘നോമശ്ശും’ വിടക്കളിയവാ—
റച്ചിരിതുഞ്ഞവിപ്പാൻ

പ്രത്രേഗ്രാൽക്കുന്നുകൈക്കാണണാങ്ഗുച്ചുത്തരോ—
ടിവിധിംചൊല്ലിവിശ്ശേഖം—

എ

“ചുരാപുകപിംബുട്ടോക്ക് ദേവദയുമ് നം

ധരാസുരഗ്രാഡണിരശ്ശംഡൈഡജിൾ

നിരാകലംതനാട്ട് യജ്ഞത്തേസന് യൈ—

നോമംചുഡ്യാംപതിയുമൊത്തു ദേവിനാൻ.

എ

കണ്ണിയുണണാകന്നമനവിപ്രകിൽ

ക്കയത്തവാഞ്ഞരക്കാട്ടിപ്പുശ്ശമാറ്റനൾ

അക്കായതിച്ചുംതുംശാഭിസത്തുനാം

ചെക്കാശമാബ്രാഹമണിഗംഭേന്തിനാർ.

എ

വിജ്ഞത്തുഗണ്യങ്ങൾ, കൂറ്റത്തുചു ചുകം,

കിഴത്തുംന്ത്രംകിഴിവാണിയാർക്കുമോ!

തജ്ഞനമേനിത്തളിമി, തതരംകുംഡാൽ

വള്ളന്നഗംഭം, ദബിജന്മം പ്രമോദവും.

എ

തദാരസിച്ചാത്തനഗാത്രിചയുപിജിൻ

തമത്തില്ക്കത്തിലിക്കത്തിചെല്ലവേ,

தலைவர்களும் வர்த்தனைகள்

தலைவர்களும் கொட்டுகின்றன:-

‘ஹிதுகுத்தாலெனதுவகைகள்

ஒளியூசுத்தகலவுப்போன்றது’

களிச்சுவண் களைவாந்தகமிழேற்றா-
டுகியூதாவத்தாந்தவதிர்ச்சால்லிஙம்.

ஏ

ஞ

‘வினோமாகிடுவின்மானங்கள்

மனோமூலவிடுதலையான்கள்;

மனாரமங்களைத்துக்காட்டுக்கீர்த்தா

உரோவாக்காயுதமகள்பிரச்சனோ?

ஓ

வராகிபிழூஶ்ரங்கமோத்துஷூந-

தி உருவாக்காரங்களேவமாவேலா

வராதுதே!கீர்த்தகை ‘ஸாக்ஷம்’ என-

கணாராமங்கள்து ஸங்கக்கள்வாத்தயே.

ஔ

‘ஊராஜாங்காளா நஷ்டம் வந கம?’

வள்ளாபிஜாதிவத்தைக்கொடுக்குத் ‘பாத்து’-

நூலாருநக்கிளங்கல்லபூடுகிக்குறியுமை

கொள்ளாதங்கரைக்காட்டத்திற்கிரதுபேஸி-

கொள்ளாப்பாலுமிலவிடக்கிணங்கநையி.

ஏ

உபாக்தயனினெந்தக்குறியீடுகிப்பு

நூண்டிதிதாந்தங்களிசிசிதாதயங்கமான்:-

‘உமங்காடுபூக்கமல்லபூடுகிவிருத்தான்தா

நிஃபாப்பாந்தபிடியாட்சிகாரணமானவான்து.

மூ

கொ:பாங்குத்திவகுமபூடியாகொராங்கி-

லிருந்துகொடுத்திக்கூடியுபாவிக்கூடலே.

பாரங்விலக்குத்தங்கவரிகெவிருக்கிடு-

ங்காபூங்கத்திரெநாக்கவழுகினையாண்டு.

மூ

காலகுங்கங்கப்புதுபிச்சாக்கடி, ஹாஸு-

த்தாலக்கிடாவிருக்கிடாங்கி, விப்புகாரம்

நாலஞ்சு நாலஞ்சுகாஞ்சுகாஞ்சுபிரெந்த-

நாலங்காநிழுப்பித்தங்குஞ்சிவேலங்கவழுக்.

மூ

വല്ലുന്തിന്ത്യന്തുചന്ദ്രി?യുവനിച്ചുവോല
വല്ലുങ്ങളിൽപ്പരിക്കെന്നല്ലെന്നിച്ചുവയ്ക്കു;
ഇല്ലുമുംഡാപുതിയത്വേപ്പിനിയില്ല; ചീഷ-

ലില്ലുസ്സുലാകമൊരുപ്പെണ്ണിനെവെട്ടുവയ്ക്കു.

മന

അരന്നാംമുത്രത്രം, ഉക്കവോലുവിള്ളുമുഖ്-
തന്ത്രാന്നാന്തരംസുവമിയെന്നാക്കേരുന്നായ്തനാൻ
എന്നാതമനാമമയാക്കിച്ചുരംച്ചിരില്ലു; -
മനായവർംക്കുമ്മ! ശഭ്ദവുമുത്രവില്ലു.

മന

സോമപ്രസന്നാഴവിയാംശ, ലർമാനിനില്ലു
കാമന്നക്കണ്ണക്കാരക്കരകരംപിറക്കം;
നാംകുഞ്ഞോരകെന്നയൻപോട് 'സോമശമ'-
നാമംവിളിച്ചുവിത്രസദവ്യുനില്ലുവോരും.

മന

അംശാലഹമവിത്രതേരിജയാഞ്ഞിതന്നു
നോക്കാതെവൈക്കരവിന്നുകടന്നാവോകിൽ,
നിൽക്കാംതെചന്നരിംബാന്നം, തെംഴത്തിനുള്ളിൽ
പുക്കാലുമേവടിയെട്ടത്തക്കിള്ളുവൻതനാൻ?

മന

ഇംവണ്ണാഥയ്യതിമിന്നുഡനോരമത്തി-
ലാവൻകടത്തവടിക്കാണണാകവീക്ഷവീക്ഷി;
താവൽവോഴിഞ്ഞെന്നുംതുക്കലവുംപൂംടിയിൽക്കളിച്ചു-
പൂംവല്പിജന്നിജനികേരുമാത്രമുണ്ടാം.

മന

വിനോദവരക്കുള്ളു, തുക്കാണംവാരമും
മനോരമംകൊള്ളുന്നതനുംചൊല്ലിനേൻ?
മിന്നുംഇന്നുകഴിഞ്ഞുവാരവർ-
ക്കന്നംഗതേജസ്സുംടാഞ്ഞിജാതനായ്.

മന

സുതാവനത്തിനു, സുവത്തിലാണുത്ര-
വിതാവിനന്നചുണ്ടാണ്ടിയിക്കത്തി, മെഡ്യവേ
നതാംഗിചത്താംദിവസംകളില്ലുവാൻ.
നിതാനത്മോദനഗമിച്ചുരാവിലെ.

മന

ക്രാന്മയേറുന്നുപഴ്ചതന്നപ്പുംളം-
ഡിഡാസ്സുംന്തരാന്നാട്ടവന്നണാൻതിനാൻ:-

‘നരാധിപൻ, കോവിലകത്തുസത്പരം
വരാൻഡിവാനോടങ്ങിനായോകനാം?’

ര. 20

ക്ഷമാസുരദശനുജ്ഞാനക്ഷേമം, തനി_
ജ്ഞഹായവിശ്രാസചിയന്നകീറിയേ
കശാരവാർപ്പത്തിലിങ്കത്തിമന്നവ_
പ്രഖാനിരയക്കാംമതിനാജ്ഞിരിച്ചതേ.

ര. 21

പട്ടപ്രമോട്ടന്നിയെന്നോക്കിവാഴ്തേ, യ-
ജൈത്രത്വനോങ്കതടിച്ചപാമ്പിനേ
തക്കത്രുകകാനാപ്പുത്രചോരമേനിക്കിൽ
പെട്ടത്തിനരഞ്ഞാളുതിപ്പണ്ണക്കിരിയും.

ര. 22

മടങ്ങിവന്നോരുളവാ, ഗ്രൂതരാന്നിരു-
നിഡത്തണബാത്തയാനപണിഞ്ഞകീറിയേ
സ്സുടംകച്ചംചോരപ്പുരണ്ണകാജ്ഞാം_
പുടൻകയൽത്താനവിഘവകിഞ്ചുമൻ.

ര. 23

‘മടിച്ചിടാതെന്നുഭക്കന, ക്ഷേത്രാജ്ഞാ-
ജ്ഞചിച്ചിവൾത്തിനാകടപ്പു’മെന്നവൻ
ചൊടിച്ചവല്ലാതവിചാരണക്കിയാ-
ലടിച്ചടൻബകാനിതുകൊച്ചുകീറിയേ.

ര. 24

ഉടൻഗ്രഹംപുക്കളിയ, സ്ത്രികാർക്കരം
കടങ്കരുകാണാത്തസുവംകുളിപ്പുതും,
ഉടങ്കരമയ്യോടൊക്കെപാന്പുചാരവേ
കിടപ്പുതുംകണ്ണശലാണ്ണഞ്ചുരൻ.

ര. 25

‘അരുത്തസപ്പുത്തവയിച്ചുപ്പുതുന-
പ്പുട്ടപ്രമോട്ടിപ്പുടികാത്തകീറിയേ
കടക്കണബാക്കാനൊബിവാൻരുചെണ്ണിതം
കടപ്പു’മെന്നാമന്നാഗ്രൂതുകിനാൻ.

ര. 26

തണാകുളിനച്ചത്തിയവിപ്രകാശയും,
‘മാതമജ്ഞന്നാത്തായകൊച്ചുകീറിയേ
അരഭാന്തനാജ്ഞാനവന്നായകഷു?’മെ-
നാദാരദിഃവാത്താടചോസ്മിചായിതേ.

ര. 27

അരസ്സാറും ശലിനാൽ തലകാണ്ഠരുള്ള
 ‘നൊസ്സാ’യവിപ്രനറിച്ചിച്ചിത്രവാത്തവയ്ക്കും;
 അരസ്സാധിക്കാഴ്ചയുള്ള കേട്ടം ചെയ്യും; ‘കയ്യു-
 മിസ്സാമഹസക്രിയവോനിംഗും ചെച്ചും ഉണ്ടോ?.

രഘു

കാഡാതേക്കണ്ണരുളുകേട്ടതുമിയഡക്കവ-
 ഷുചരിപ്പുക്കാരത്മം

വാരാത്രിബാഡാ, ചഥാരജിക്കുരകനവകടം
 വസ്ത്രം കവനവോലേ?

‘മേരാജിവാക്കി! നിങ്ങാം മാവരയണ’ എ-
 റാഡാരണാൻതത്തക്കണ്ണംചെ-

ങ്ങാകാവിഞ്ചും യുലുലും പ്രിജരഭനിച്ചിട-
 ല്ലും തത്തേയാതിത്രുട്ടണി:-

രഘു

—ഡാഡാ—

തെറിഡിരണ്ണാൽ ഒരു കുഴരകന്
 അവകടം പറിയ
 കുമാർ

“കെട്ടിയപ്പും ചെത്തായ
 ചെട്ടിപ്പുണ്ണിനന്നാക്കണ്ണിയുണ്ടായി;
 കട്ടിവിറന്നയുടൻമുതി-
 എട്ടിതൃതളില്ലോ മായ! വിഡിയോഗാർ.

രഘു

കാരകിൽവേരേവേഴ്ച-
 കാരകമവനില്ല; ഭാത്രാംവിശയാകവർ
 ദാങ്ങണാരിദ്രിംഗി സ്ഥിതി
 ചെരുന്നാക്കാച്ചുക്കണ്ണിനെവാളു ന്തി.

രഘു

ചെട്ടിയവാവൊക്കനിശയിൽ
 പട്ടിണിമുലംതളുന്നരണ്ണുംന്നു,
 തട്ടിപ്പും കരികവനീ-
 മട്ടിവനോടോതിഡിവ്യുനാമോകവൻ:-

രഘു

‘ഉടനിദ്രാരിദ്രാഖ്യം-
 മട്ടിയുംതവ; ഞാനവായമതിനൊതാം;

ഉടക്കാടനാശിരാവില-

യുടലുവെട്ടുകുനിക്കളിയൈണം.

നൂ. १२

ഉച്ചയൈ നിന്മരിക്കിലു-

നാഡുണ്ണം മുന്തിരിക്കുവയ്ക്കാർ;

ഉൾച്ചലനവിട്ടഭവാൻ

തച്ചവരവക്കാനാനാക്കാർക്കതൽക്കുണ്ണമേ.

നൂ. १३

അക്കണമായവർന്നവങ-

മക്കയനിക്കുവകംഭായ്യുത്തിങ്ങ്²

അക്കരനിരയുത്തേവം

നിക്കയിൽവിതറിത്തിപിച്ചി നാദിച്ചുൻ.

നൂ. १४

നീരംപുലങ്ങവേഴ്മേരേ,

ക്കുംരസ്സുനാടികമ്പിശ്ചലനായ-

ബൈപരംബച്ചുക്കിയുചിഹയതി-

വീരവങ്ങംവെളുകാത്തിപിപ്പായി.

നൂ. १५

മുന്നയതിഗ്രഹരാപ്പം

പോന്നാച്ചജ്ജീവിടവന്നാലാഗ്രാത്താർ;

താന്നപണിംത്തവരെ, അപ്പതി-

ഡാന്നടന്നേതക്കരിച്ചിത്രവണിക്കം..

നൂ. १६

പാഹവിടചിച്ചികർംചീണി-

പ്പരംഭരമല്ലുനമാശ്രൂദംണിൽ

സരസചിഷ്ണുമുവായതി

വരരെയവർത്തച്ചുകാനമുവരെയും.

നൂ. १७

അരനിചിഷ്ടതാലവർഡണി-

നിംനിംജ്ഞംചൊങ്കാംഡണിംജ്ഞംയ്ത്തീംം;

പരജാനന്നാലവരെ-

പ്പുരിഗലുരോടത്തുചെട്ടിപ്പുക്കിച്ച.

നൂ. १८

ക്കുംരക്കുലിയൈടനം-

ക്കുംരക്കുന്നാരവൊന്നാനുരുപയുംനൽകി.

കരളുകളിനക്കുഞ്ഞു

വരുതിഞ്ഞാചെട്ടിച്ചാപ്പുംഡാണ.

നൂ. १९

- എന്നിസ്സുംവേ, ഒരിക്കേ
നിന്നിത്താരിയുംവിടാതകാണകയാൽ
കനിച്ചവിസ്തൃതേതാ—
ടൊന്തിപ്പേരെന്നുള്ളിലോൺതിതാക്ഷരകൾ:—
- “സന്ധാസികളേരക്കാനാൽ
സന്ധാസംഘടണയോക്കമവരെന്നോ!;
എന്നേ! താനിവാസ്സുവ—
മിനേവരെയുംധരിച്ചതില്ലപ്പോ!.
- ഇനിമേൽഡിക്ഷക്കളേരണാർ
തനിങ്ങക്കണ്ണാലടിച്ചുകാനാവര,
ധനിയായ്ക്കുന്നാണ്”—
നന്ദിശമവൻഡിക്ഷവന്നുരതേതടി.
- നിട്ടിലേഗോപിക്കറി, കൂ—
വടി, മന്യിതമാംഗിരസ്സു, ജലപാത്രം,
വടിവൊത്തകാവിമുണ്ടി—
പുടിനുവാരയവനാമാങ്ഗിനംകണ്ണാൻ.
- ആരുളവവരെവയിപ്പു—
നായവിവേകത്താടാഞ്ഞത്തുത്തുഗംഭീ—
ആരുകണ്ണിക്കയപ്പു—
ടായരിവരയംകതിച്ചുവാത്തിതുട സ്.
- ഹരിവരനക്കണ്ണമുഗ—
പുരിഷകണക്കാഞ്ഞവാഞ്ഞനിയമികളേ,
വിരിയാതെവിത്തുടന്—
ഞരിശൈമാക്ഷരകനിചനടിക്കുട്ടി.
- ‘അയ്യേ! രാമ! ഗാരായന! നരകരിപോ!
കുഞ്ഞി! രക്ഷിപ്പു, രക്ഷി—
ജീ, യേയേ! നാട്വാഴംന്റവരിയതികളാം
തെപ്പേരെകൈവിടോപ്പു
വോയ്യപ്പേ, വംചുരപ്പേട്ടാങ്ങുവിളിയാ—
ലോനാസംഭാനതരാക്കി—

ചെയ്യപ്പേട്ടാത്തുവാലക്കടരവിട
ക്കിപ്രവാവിഞ്ചിച്ച.

സ' 1

എത്തുംകൂസാതെ.സന്താസികളിലവനയം
ചെങ്കുപ്പെൻററുക്കം,
കാരുംവാർക്കാണ്ടേചത്തി,കുട്ടതശഭദയാൽ
തച്ചുവന്നെംപാവീ^ഈ,
വാതുനിക്കട്ടി,മീശയുകിരിക്കാളരിതി
വെച്ചുവരീരക്കാരിപ്പാ-
കൈക്കരുളിക്കാശ്രൂപീകാരുക്കടരവനെ-
പ്രശ്നലഹരിക്കിടത്തി.
മാനാൽദ്വാരാകോതിച്ചുക്കുരകവന്നുവിനാ-
മറതിക്കും‘വെള്ളപ്പാ-
കാനായ്തെത്തുട്ടിട്ടുവാണാം’പടിയോക്കഴവി-
നേരകിടപ്പായിലാണ്;
നാനാഴിവണ്ണഭേദവംവക്കമാടവിലസ-
ദ്രോക്കുകാരിതപ്പുലം;
താനാരാനാംപ്രവത്തിച്ചുതുരടവിയു
താചവിച്ചുംലഭാലം”.

സ' 2

സ' 3

ഇവിനാ പണ്ടാരും മനിപ്രവാളകാലം തിൽ
“അരസം ദ്രോക്കുകാരിതപം”

എന്ന

അഥ എവ 10 ത രു 0.

വജ്രാഗത്താർ (കൈ) നാമാധിനാമനാൾ,

സമാപ്തം
സ്രൂതം.

